

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 6.6.2012.
COM(2012) 280 final

2012/0150 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību sanācības un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvas 77/91/EEK un 82/891/EK, Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK un 2011/35/EK un Regulu (ES) Nr. 1093/2010

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2012) 166 final}

{SWD(2012) 167 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Finanšu krīze ir bijusi smags pārbaudījums iestāžu spējai tikt galā ar atsevišķu valstu un Savienības mēroga banku iestāžu problēmām. Savienības finanšu tirgi ir kļuvuši tādā mērā integrēti, ka vienas dalībvalsts iekšējie satricinājumi var drīz vien sākt ietekmēt arī pārējās dalībvalstis.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija 2010. gada oktobrī nāca klajā ar paziņojumu¹, izklāstot plānus Savienības tiesiskajam regulējumam attiecībā uz krīzes pārvaldību finanšu nozarē. Šāds regulējums nodrošinātu iestādēm kopīgus un efektīvus instrumentus un pilnvaras, lai savlaicīgi risinātu ar banku krīzēm saistītās problēmas, aizsargājot finanšu stabilitāti un iespējami samazinot nodokļu maksātājiem ar maksātnespēju saistītos zaudējumus.

Starptautiskā līmenī G20 valstu līderi ir aicinājuši "līdzšinējās pieredzes ietekmē pārskatīt neregulējuma režīmus un tiesību aktus bankrota jomā, kas nodrošinātu iespēju pienācīgi īstenot lielu un sarežģītu pārrobežu iestāžu likvidāciju"². 2011. gada novembrī Kannās viņi apstiprināja Finanšu stabilitātes padomes pieņemtos "Finanšu iestāžu efektīvu neregulējuma režīmu galvenos atribūtus" ("Galvenos atribūtus")³. Tajos izklāstīti pamatelementi, ko Finanšu stabilitātes padome uzskata par vajadzīgiem efektīvam neregulējuma režīmam. To īstenošanai būtu jādod iestādēm iespēja pareizi neregulēt finanšu iestādes, neliekot nodokļu maksātājiem ciest zaudējumus saistībā ar maksātnespējas nodrošināšanu un vienlaikus saglabājot šo iestāžu svarīgo ekonomisko funkciju nepārtrauktību. Paredzēts, ka 2012. gada jūnijā G20 uzsāks darbu pie novērtējuma par to, kas panākts, īstenojot šos noteikumus dažādās jurisdikcijās.

2010. gada jūnijā Eiropas Parlaments pieņēma pašiniciatīvas ziņojumu par ieteikumiem saistībā ar pārrobežu krīzes vadību banku nozarē⁴. Tajā uzsvēra nepieciešamību pēc Savienības mēroga sistēmas, lai pārvaldītu finansiālās grūtībās nonākušās bankas, un ieteica virzīties uz lielāku integrāciju un saskaņotību neregulējuma prasībās un noteikumos, kas attiecas uz pārrobežu iestādēm. 2010. gada decembrī, Padome (*ECOFIN*) apstiprināja secinājumus⁵, aicinot izveidot Savienības mēroga režīmu krīzes novēršanai, pārvaldībai un risināšanai. Secinājumos uzsvērts, ka šis režīms būtu jāpiemēro attiecībā uz visu lielumu bankām, uzlabojot pārrobežu sadarbību, un tam jā sastāv no trim pilāriem (sagatavošanas un preventīvie pasākumi, savlaicīga iejaukšanās un neregulējuma instrumenti un pilnvaras). Tie "saglabātu finanšu stabilitāti, aizsargājot vispārības un tirgu uzticību, noteiktu par prioritāti sagatavošanas un preventīvos pasākumus, nodrošinātu uzticamus neregulējuma instrumentus, padarītu iespējamu ātru un izlēmīgu rīcību, samazinātu bezrūpīgas rīcības risku un līdz minimumam ierobežotu vispārējās izmaksas, kas jāsedz no valsts līdzekļiem, nodrošinot taisnīgu sloga sadali starp finanšu iestāžu ieinteresētajām personām, veicinot raitu neregulējumu pārrobežu grupu gadījumā, nodrošinot tiesisko noteiktību un ierobežojot konkurences kropļojumus."

¹ COM (2010) 579 galīgā redakcija.

² G20 valstu līderu deklarācija Augstākā līmeņa sanāksmē par finanšu tirgiem un pasaules ekonomiku, 2009. gada aprīlis.

³ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

⁴ (2010/2006 (INI))

⁵ 17006/1/10

Turklāt augsta līmeņa grupai 2012. gada otrajā pusē ir jāziņo Komisijai par to, vai papildus jau notiekošajām normatīvajām reformām būtu nepieciešamas Savienības banku strukturālās reformas, kas stiprinātu finanšu stabilitāti un uzlabotu efektivitāti un patērētāju aizsardzību⁶. Grupas priekšlikumi tiks izvērtēti atsevišķi pēc darba pabeigšanas.

Visbeidzot, 2012. gada 30. maijā Komisija norādīja, ka uzsāks darbu, lai "norādītu svarīgākos soļus ceļā uz pilnvērtīgu Ekonomikas un monetāro savienību", kas "cita starpā varētu aptvert jautājumus par virzību uz banku savienību (tostarp integrētu finansiālo uzraudzību) un noguldījumu garantiju vienotu sistēmu"⁷.

2. APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Laikā no 2008. gada līdz 2012. gadam Komisijas dienesti organizēja vairākas apspriešanās un diskusijas ar ekspertiem un galvenajām ieinteresētajām personām par banku atveseļošanu un noregulējumu. Pirms priekšlikuma pieņemšanas 2011. gada janvārī pēdējai sabiedriskajai apspriešanai tika publicēts Komisijas dienestu darba dokuments, kurā sīki aprakstīti iespējamie Komisijas dienestu apsvērtie politikas risinājumi. Apspriešana ilga līdz 2011. gada 3. martam. Par vienu no noregulējuma instrumentiem, tā saukto parādu norakstīšanas instrumentu, 2012. gada aprīlī tika organizētas mērķtiecīgas sarunas ar dalībvalstu ekspertiem un banku nozares, akadēmisko aprindu un juridisko sabiedrību pārstāvjiem. Šīs diskusijas attiecās uz parādu norakstīšanas instrumenta galvenajiem parametriem, tostarp jo īpaši uz noregulējuma kritērijiem, parādu norakstīšanas instrumenta darbības jomu, tā potenciālo minimālo līmeni, grupu noregulējumu, kā arī iepriekš iegūtu tiesību izmantošanu. Dokumenti, kas saistīti ar šīm sabiedriskajām apspriešanām, atrodami Eiropas Komisijas tīmekļa vietnē⁸.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija ir sagatavojusi pievienoto tiesību akta priekšlikumu. Komisijas dienesti ir sagatavojuši arī priekšlikuma ietekmes novērtējumu (IN), kas atrodams Eiropas Komisijas tīmekļa vietnē⁹.

Ir ņemti vērā apsvērumi, kurus savā pirmajā un otrajā atzinumā 2011. gada maijā un jūnijā paudusi Ietekmes novērtējuma padome (INP). Turklāt ir atjaunināts IN teksts, ņemot vērā jaunākās tendences starptautiskajos forumos, kā arī 2012. gada aprīlī notikušās diskusijas par parādu norakstīšanas instrumentu. Konkrēti, pārskatītajā ietekmes novērtējumā ir uzlabots tiesiskā un institucionālā konteksta raksturojums, aprakstot valstu uzraudzības iestāžu un noregulējuma iestāžu pienākumus un attiecības starp parādu norakstīšanas priekšlikumu un plānotās Kapitāla prasību direktīvas (KPD IV) prasībām. Ietekmes novērtējuma tekstā sniegts labāks skaidrojums par risinājumu saturu, jo īpaši attiecībā uz tiem risinājumiem, kuri saistīti ar parādu norakstīšanas instrumentu. Pievienots arī apraksts par parādu norakstīšanas instrumenta ietekmi uz banku un nefinanšu uzņēmumu (MVU) finansējuma izmaksām. Ir pabeigta iedaļa, kas attiecas uz priekšlikuma saskanību ar citiem regulatīviem priekšlikumiem. Visbeidzot, ir precizēta uzraudzības un novērtēšanas kārtība, norādot vissvarīgākos rādītājus, uz kuriem jāattiecinā uzraudzība.

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/group_of_experts/index_en.htm#High-level_Expert_Group

⁷ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/nd/eccomm2012_en.pdf

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

Ietekmes novērtējuma secinājumi ir šādi.

- Ar ierosināto Savienības banku noregulējuma režīmu tiks sasniegti šādi mērķi: palielināt finanšu stabilitāti, samazināt bezrūpīgas rīcības risku, aizsargāt noguldītājus un svarīgos banku pakalpojumus, taupīt publiskā sektora līdzekļus un aizsargāt finanšu iestāžu iekšējo tirgu.
- Sagaidāms, ka šim režīmam būs labvēlīga sociālā ietekme: pirmkārt, samazinot sistēmisku banku krīžu iespējamību un izvairoties no ekonomiskās labklājības samazināšanās, kas seko banku krīzei, un, otrkārt, pēc iespējas samazinot nodokļu maksātāju zaudējumus finanšu iestādēm sniegtā maksātnespējas nodrošināšanas atbalsta rezultātā.
- Režīma izmaksas radīsies, iespējams, palielinoties iestāžu finansējuma izmaksām saistībā ar to, ka tās vairs nevarēs paļauties uz valsts atbalsta saņemšanu, ka arī saistībā ar noregulējuma fondu izveides izmaksām. Iestādes varētu novirzīt šīs paaugstinātās izmaksas uz klientiem vai akcionāriem, mēģinot pazemināt noguldījumu procentu likmes, palielinot aizdevumu procentu likmes vai samazinot kapitāla atdevi. Taču konkurence var samazināt iestāžu spēju šīs izmaksas novirzīt pilnībā. Iespējamie ieguvumi, ko sniegs režīma piemērošana, samazinot sistēmiskas krīzes iespēju un tādējādi nodrošinot ilgtermiņa ekonomisko labklājību, ir daudz lielāki, nekā ar to saistītās izmaksas.

3. VISPĀRĒJS SKAIDROJUMS: SANĀCIJAS UN NOREGULĒJUMA REŽĪMS

Nepieciešamība pēc efektīva sanācijas un noregulējuma režīma

Bankas un ieguldījumu sabiedrības (turpmāk "iestādes") sniedz iedzīvotājiem, uzņēmumiem un ekonomikai kopumā ārkārtīgi būtiskus pakalpojumus (piemēram, noguldījumi, aizdevumi un maksājumu sistēmu darbība). To darbība lielā mērā ir balstīta uz uzticēšanos, un tās var ātri vien zaudēt dzīvotspēju, ja to klienti un darījumu partneri zaudē ticību to spējai pildīt savas saistības. Bankrota gadījumā bankas būtu jālikvidē saskaņā ar parastām maksātnespējas procedūrām. Tomēr finanšu iestāžu savstarpējā atkarība rada sistēmiskas krīzes risku, kad problēmas vienā bankā var ietekmēt visu sistēmu kopumā. Ņemot vērā šo sistēmisko risku un finanšu iestāžu nozīmīgo ekonomisko funkciju, parastā maksātnespējas procedūra dažos gadījumos var izrādīties nelietderīga, un, tā kā nav efektīvu instrumentu, lai pārvaldītu krīzes skartās iestādes, pārāk bieži ir nācies izmantot publiskā sektora līdzekļus, lai atjaunotu uzticību pat salīdzinoši nelielām iestādēm un tādējādi novērstu domino efektu, neļaujot finanšu iestāžu bankrotam radīt nopietnu kaitējumu reālajā ekonomikā.

Attiecīgi ir vajadzīgs efektīvs politiskais režīms, lai pienācīgā veidā pārvaldītu banku bankrotu un novērstu negatīvo ietekmi uz citām iestādēm. Šāda politiskā režīma mērķis būtu nodrošināt attiecīgajām varas iestādēm kopīgus un efektīvus instrumentus un pilnvaras, lai savlaicīgi risinātu ar banku krīzēm saistītās problēmas, aizsargājot finanšu stabilitāti un iespējami samazinot zaudējumus nodokļu maksātājiem.

Sagatavošanās un novēršana, savlaicīga iejaukšanās un noregulējums

Lai sasniegtu minētos mērķus, attiecīgo iestāžu pilnvarām būtu jā sastāv no trīs elementiem: i) sagatavošanās pasākumi un plāni, lai līdz minimumam samazinātu iespējamās problēmas

(sagatavošanās un novēršana¹⁰); ii) problēmu rašanās sākuma stadijā — pilnvaras laikus apturēt bankas situācijas pasliktināšanos un tādējādi izvairīties no maksātnespējas (savlaicīga ieviešanas), un iii) ja iestādes maksātnespēja rada bažas attiecībā uz vispārības interesēm (kā definēts 27. un 28. pantā), skaidri noteikti līdzekļi, lai reorganizētu vai likvidētu banku noteiktajā kārtībā, vienlaikus saglabājot tās svarīgās funkcijas un pēc iespējas lielākā mērā ierobežojot jebkādu zaudējumu nodokļu maksātājiem saistībā ar maksātnespēju (neregulējums). Kopumā šīs pilnvaras iestādēm rada efektīvu režīmu sanācības un, vajadzības gadījumā, neregulējuma veikšanai. Tā kā risku, kādu finanšu stabilitātei rada katra atsevišķa banka, nav iespējams pilnībā noskaidrot iepriekš, attiecīgajām iestādēm būtu jābūt šādām pilnvarām attiecībā uz jebkuru banku, neatkarīgi no tās lieluma vai tās darbības jomas.

Neregulējums – īpašs maksātnespējas režīms iestādēm

Vairumā valstu finansiālajās grūtības nonākušām bankām un uzņēmumiem, kas nav bankas, piemēro parastās maksātnespējas procedūras. Šīs procedūras ļauj vai nu reorganizēt uzņēmumu (kas nozīmē parāda sloga samazinājumu, par ko panākta vienošanās ar kreditoriem) vai likvidēt to un sadalīt zaudējumus starp kreditoriem, vai arī veikt abas minētās darbības. Visos šajos gadījumos akcionāriem un kreditoriem netiek atmaksāts pilnībā. Tomēr saistībā ar dažādām banku krīzēm gūtā pieredze liecina, ka maksātnespējas regulācijas tiesību akti ne vienmēr ir piemēroti, lai efektīvi risinātu ar finanšu iestāžu bankrotu saistītās problēmas, ja tajos nav pienācīgi ņemta vērā nepieciešamība novērst finanšu stabilitātes zudumus, saglabāt būtiskos pakalpojumus vai aizsargāt noguldītājus. Turklāt maksātnespējas procedūras ir ilgstošas, reorganizācijas gadījumā to ietvaros ar kreditoriem tiek veiktas sarežģītas pārrunas un vienošanās, un parādniekiem un kreditoriem var rasties zaudējumi, kas izpaužas kā kavēšanās, izmaksu pieaugums un rezultātu samazinājums.

Neregulējums ir alternatīva maksātnespējas procedūrai — tas ir līdzeklis, lai pārstrukturētu vai likvidētu bankrotējušu banku, kuras bankrots radītu bažas attiecībā uz vispārības interesēm (tas apdraudētu finanšu stabilitāti, bankas svarīgo funkciju turpināšanu un/vai noguldījumu, klientu aktīvu un publiskā sektora līdzekļu drošību)¹¹. Attiecīgi, ar neregulējuma palīdzību iestādēm vajadzētu sasniegt līdzīgus rezultātus kā parastās maksātnespējas procedūras gadījumā, ņemot vērā Savienības valsts atbalsta noteikumus attiecībā uz zaudējumu sadali starp akcionāriem un kreditoriem, vienlaikus aizsargājot finanšu stabilitāti un ierobežojot nodokļu maksātāju zaudējumus saistībā ar atbalstu maksātnespējas nodrošināšanai. Šajā procesā būtu jānodrošina arī juridiskā noteiktība, pārredzamība un paredzamība attiecībā uz attieksmi pret bankas akcionāriem un kreditoriem un jāsaglabā vērtība, kas citādi varētu iet zudumā bankrota gadījumā. Turklāt, atņemot iestādēm nešaubīgo pārliecību par glābšanu, izmantojot finansējumu no publiskā sektora līdzekļiem, neregulējuma risinājuma piemērošanai vajadzētu motivēt neapdrošinātos kreditorus labāk novērtēt ar to ieguldījumiem saistīto risku. Turklāt neregulējuma veikšanai paredzētu valsts finansēšanas mehānismu izstrāde saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem nodrošinās iespēju sasniegt neregulējuma režīma vispārējos mērķus.

Līdzsvars starp paredzamības nodrošināšanu ieguldītājiem un neregulējuma iestāžu rīcības brīvību

Lai aizsargātu esošās īpašuma tiesības, bankas neregulējuma procedūru vajadzētu uzsākt brīdī, kad tā ir ļoti tuvu maksātnespējai, t. i., uz bankrota robežas. Tomēr lēmums par

¹⁰ "Novēršana" šajā kontekstā ir izvairīšanās no haotiskas bankrotēšanas, kas var izraisīt finansiālo nestabilitāti, nevis bankrotēšanas nepieļaušana kopumā.

¹¹ Ja varas iestādes atzīst, ka finanšu stabilitāte un nodokļu maksātāji nav apdraudēti, bankai (vai tā daļām) var ļaut bankrotēt parastajā veidā.

noregulējuma procedūras uzsākšanas brīdī var būt atkarīgs no vairākiem rādītājiem un faktoriem, kas saistīti ar dominējošajiem tirgus nosacījumiem vai ļoti specifiskām maksātspējas un likviditātes problēmām, kas nozīmē, ka noregulējuma iestādēm nepieciešama zināma rīcības brīvība. Tāpat konkrētām darbībām, kas veicamas noregulējuma procedūrā, nav jābūt iepriekš noteiktām attiecībā uz jebkuru banku — tās drīzāk būtu jāveic, ņemot vērā konkrētos apstākļus.

Lai nodrošinātu pietiekamu konvergenci, valstu varas iestādēm veicot noregulējumu, ir vajadzīgs Savienības mēroga režīms, kurā piemēro līdzīgus līdzekļus, principus un procedūras. Izstrādājot šo režīmu, jāpanāk līdzsvars starp to, lai uzraudzības iestādes varētu rīkoties pēc saviem ieskatiem, ņemot vērā katra konkrētā gadījuma īpatnības, un lai tiktu nodrošināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi un saglabāta vienotā tirgus integritāte. Eiropas Banku iestādei (EBI) ir jādod skaidrs uzdevums izdot pamatnostādnes un tehniskos standartus, lai nodrošinātu noregulējuma pilnvaras konsekvētu piemērošanu, piedalīties noregulējuma plānošanā saistībā ar visām pārrobežu iestādēm un veikt saistošu starpniecību starp valstu varas iestādēm, ja rodas domstarpības par regulējuma piemērošanu.

Visbeidzot, veiksmīgam noregulējumam ir nepieciešami pietiekami līdzekļi, piemēram, lai izsniegtu garantijas vai nodrošinātu īstermiņa aizdevumus un tādējādi palīdzētu noregulētā uzņēmuma svarīgajām daļām atgūt dzīvotspēju. Šie līdzekļi banku nozarei principā būtu jāpiešķir taisnīgā un samērīgā veidā un cik vien iespējams savlaicīgi (ņemot vērā ekonomiskās izmaksas). Kopumā šie pasākumi nodrošina, ka neatkarīgi no tā, kāda ir veiktā noregulējuma darbība, tās izmaksas galvenokārt sedz pašas iestādes un to īpašnieki un ieguldītāji.

Iekšējais tirgus — attieksme pret pārrobežu grupām

Pārrobežu grupās ietilpst iestādes, kas reģistrētas dažādās dalībvalstīs. Noregulējuma režīmā pārrobežu grupu pastāvēšana Eiropā tiek atzīta kā viens no galvenajiem integrācijas virzītājspēkiem Savienības finanšu tirgos. Režīmā paredzēti īpaši noteikumi pārrobežu grupām, kuri attiecas uz sagatavošanos un novēršanu (7., 8., 11., 12. un 15. pants), uz savlaicīgu iejaukšanos (25. pants) un uz noregulējuma posmu (80.–83. pants). Tajā paredzēti arī noteikumi attiecībā uz aktīvu nodošanu starp uzņēmumiem, kas saistīti ar kādu grupu finansiālu grūtību laikā (16.–22. pants).

Noteikumu, kas attiecas uz grupām, mērķis ir radīt līdzsvaru starp uzdevumu nepieciešamības gadījumā panākt efektīvu noregulējumu grupai kopumā un aizsargāt finanšu stabilitāti gan dalībvalstīs, kurās attiecīgā grupa darbojas, gan Savienībā kopumā. Efektīvas pārrobežu grupu noregulējuma metodes ir vienīgais līdzeklis, kā panākt finanšu stabilitāti Eiropas Savienībā un līdz ar to uzlabot vienotā tirgus darbību arī krīzes laikā. Jo īpaši, un ņemot vērā arī vajadzīgos garantijas pasākumus uzņēmējai dalībvalstij, būtu jānodrošina efektīvs ātrs grupas noregulējums, kas samazina grupas vērtības zudumu, būtiskas funkcijas piešķirot grupas līmeņa noregulējuma iestādei.

Neatkarīgi no būtiskajām funkcijām, kas tiek piešķirtas grupas noregulējuma iestādei, uzņēmējas valsts noregulējuma iestāžu intereses būs pietiekamā mērā ņemtas vērā, a) nosakot sadarbības kārtību starp noregulējuma iestādēm un izveidojot noregulējuma iestāžu kolēģijas, b) atzīstot, ka lēmumos attiecībā uz grupām ir jāņem vērā jautājums par finanšu stabilitāti visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas, c) izstrādājot skaidru lēmumu pieņemšanas procedūru, kas ļauj visām varas iestādēm izklāstīt savu viedokli, un vienlaikus nodrošinot, ka tiek pieņemts vienots lēmums attiecībā uz grupas noregulējumu, un d) izveidojot mehānismus konfliktu risināšanai starp noregulējuma iestādēm (ar EBI starpniecību).

EBI¹² veiks saistošas starpniecības uzdevumu, kā paredzēts EBI Regulā Nr. 1093/2010, jo īpaši tās 19. pantā. Šajā sakarā tiek piemēroti visi attiecīgie minētās regulas noteikumi, tostarp 38. panta un 44. panta 1. punkta noteikumi.

Visiem šiem mehānismiem būtu jānodrošina, ka grupas neregulējums vai finansiālā atbalsta sniegšana starp saistītām iestādēm nekaitē kādām grupu daļām un tiek ņemta vērā tās dalībvalsts, kurā atrodas filiāle, finanšu stabilitāte.

4. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

4.1. Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir LESD 114. pants, kurā paredzēta iespēja pieņemt pasākumus, lai tuvinātu valstu tiesību aktus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveidošana un darbības nodrošināšana.

Priekšlikums harmonizē valstu tiesību aktus par kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību sanācību un neregulējumu tādā mērā, cik tas vajadzīgs, lai dalībvalstu rīcībā būtu vienādi instrumenti un procedūras sistēmisko trūkumu novēršanai. Tādējādi harmonizētam režīmam vajadzētu veicināt finanšu stabilitāti iekšējā tirgū, nodrošinot minimālās iespējas iestāžu neregulēšanai visās dalībvalstīs un sekmējot sadarbību starp valstu varas iestādēm pārrobežu banku grupu bankrota gadījumos.

Tāpēc LESD 114. pants ir atbilstīgais juridiskais pamats.

4.2. Subsidiaritāte

Saskaņā ar LES 5. panta 3. punktā noteikto subsidiaritātes principu jomās, kuras nav ekskluzīvā Savienības kompetencē, Savienība rīkojas tikai tad un tiktāl, ciktāl dalībvalstis centrālā vai reģionālā un vietējā līmenī nevar pietiekami labi sasniegt paredzētās darbības mērķus, bet ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī.

Vienīgi rīcība Savienības līmenī var garantēt, ka dalībvalstis īsteno pietiekamā mērā savietojamus pasākumus bankrotējošu iestāžu problēmu risināšanai. Lai gan Savienības banku nozare ir lielā mērā integrēta, sistēmas banku krīžu novēršanai eksistē dalībvalstu līmenī un būtiski atšķiras. Daudzu valstu tiesiskajās sistēmās iestādēm nav piešķirtas pilnvaras pienācīgi likvidēt finanšu iestādes, vienlaicīgi saglabājot finanšu stabilitātes nodrošināšanai svarīgos pakalpojumus un iespējami samazinot nodokļu maksātāju zaudējumus saistībā ar maksātspējas nodrošināšanu. Šādi atšķirīgi valstu tiesību akti nav piemēroti, lai atbilstoši rīkotos pārrobežu krīžu gadījumā, un sarežģī jebkādas vienošanās izcelsmes valsts un uzņēmējas valsts sadarbības ietvaros.

Turklāt būtiskas atšķirības dažādu valstu piemērotajās neregulējuma procedūrās varētu radīt nepieņemamus riskus attiecībā uz finanšu stabilitāti un apdraudēt pārrobežu grupu efektīvu neregulējumu. Atbilstoša Savienības līmeņa neregulējuma režīma izveidei vajadzīga būtiska valstu prakses un procedūru saskaņošana, tāpēc Eiropas Savienībai būtu jāierosina vajadzīgie

¹² Lai nodrošinātu, ka neregulējuma iestādes ir pārstāvētas EBI un lai mazinātu interešu konfliktus, ir grozīta Regula 1093/2010, iekļaujot valsts neregulējuma iestādes minētās regulas kompetento iestāžu termina definīcijā.

likumdošanas pasākumi. Tomēr noregulējums ir cieši saistīts ar nesaskaņotajām valstu tiesību aktu jomām, piemēram, maksātspējas un īpašuma tiesību aktiem. Direktīva ir piemērots juridiskais instruments, jo ir nepieciešama transponēšana, lai nodrošinātu to, ka šā režīma īstenošanai būtu paredzētā iedarbība, ņemot vērā attiecīgo valsts tiesību aktu īpatnības.

4.3. Proporcionalitāte

Saskaņā ar proporcionalitātes principu Savienības rīcības saturs un veids ir samērīgs ar Līgumu mērķu sasniegšanai nepieciešamo.

Bankrotējušai bankai principā būtu jāpiemēro parastās maksātspējas procedūras, kā jebkuram citam uzņēmumam. Tomēr banku nozare atšķiras no citām uzņēmējdarbības nozarēm ar to, ka tai ir ārkārtīgi svarīgas funkcijas ekonomikā un tā ir īpaši neaizsargāta pret sistēmiskām krīzēm. Tā rezultātā bankas likvidācijai var būt nopietnākas sekas nekā tad, ja no tirgus izstājas cits uzņēmums. Tas var attaisnot īpašu noteikumu un procedūru piemērošanu banku krīzes gadījumā.

Tā kā atsevišķas bankas bankrota sistēmisko nozīmi nevar pilnīgi droši noteikt iepriekš, ierosinātais režīms krīzes pārvaldībai principā būtu jāpiemēro visām banku iestādēm, neatkarīgi no to lieluma un sarežģītības. Ja ir skaidrs, ka pasaules mēroga iestādes bankrots, tirgus nozīme un globālā savstarpējā saikne ar citām bankām varētu izraisīt būtiskus traucējumus pasaules finanšu sistēmā un nelabvēlīgas ekonomiskās sekas vairākās valstīs, tad skaidrs ir arī tas, ka, plašas krīzes apstākļos vienlaikus bankrotējot daudzām nelielām iestādēm, kas veido ievērojamu daļu no attiecīgās valsts banku nozares, var rasties vienlīdz postoša ietekme uz ekonomiku. Tāpēc šis režīms nodrošina, ka uzraudzības un noregulējuma iestāžu rīcībā ir īpaši noteikumi un procedūras, lai efektīvi risinātu problēmas saistībā ar jebkuras bankas bankrotu vai bankrotam tuvu situāciju sistēmiskā riska apstākļos. Saistībā ar sanācijas un noregulēšanas plāniem un izmantojot dažādus to rīcībā esošos instrumentus, valsts varas iestādes tomēr ņems vērā banku apdraudošo risku, tās lielumu un savstarpējo saistību ar citām bankām, lai pārlicinātos, ka režīms tiek piemērots atbilstīgā veidā.

Tādējādi šie noteikumi ir proporcionāli rīcībai, kas nepieciešama mērķu sasniegšanai. Turklāt tiesību uz īpašumu ierobežojumi, ko var ietvert ierosināto pilnvaru īstenošana, ir saskaņā ar Pamattiesību hartu, kā to interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa. Tāpēc brīdim, kad tiek sāкта iestādes noregulēšana, būtu jābūt iespējami tuvu maksātspējai, un noregulēšanas pilnvaras vajadzētu izmantot tikai tad, ja tas vajadzīgs, lai sasniegtu vispārējas nozīmes mērķi — saglabāt finanšu stabilitāti Eiropas Savienībā.

4.4. Sīkāks priekšlikuma skaidrojums

4.4.1. Priekšmets un piemērošanas joma (1. pants)

Šajā priekšlikumā risināti jautājumi attiecībā uz krīžu pārvarēšanu (sagatavošanos, sanāciju un noregulējumu) saistībā ar visām kredītiestādēm un atsevišķām ieguldījumu sabiedrībām. Priekšlikuma joma ir tāda pati kā Kapitāla prasību direktīvai¹³ (KPD), kura harmonizē konsultatīvas uzraudzības prasības iestādēm, tostarp finanšu iestādēm, kas ietilpst banku grupā, un ieguldījumu sabiedrībām. Režīmam ir jāattiecas uz ieguldījumu sabiedrībām, jo, kā liecina *Lehman Brothers* bankrots, šādu sabiedrību bankrotam var būt ievērojamas sistēmiskas

¹³ Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu un Direktīva 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību.

sekas. Turklāt noregulējuma iestādes pilnvaras būtu jāpiemēro arī kontrolakciju sabiedrībām, ja viena vai vairākas kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības, kas ir meitasuzņēmumi, atbilst noregulējuma nosacījumiem, un piemērot noregulējuma instrumentus un pilnvaras attiecībā uz mātesuzņēmumu ir nepieciešams, lai noregulētu vienu vai vairākus tā meitasuzņēmumus vai noregulēt grupu kopumā.

4.4.2. Noregulējuma iestādes (3. pants)

Šis priekšlikums paredz, ka dalībvalstis publiskām administratīvajām iestādēm piešķir noregulējuma pilnvaras, lai garantētu, ka režīma mērķi tiek sasniegti laikus. Priekšlikumā nav norādīta konkrēta iestāde, kurai jāpiešķir noregulējuma iestādes statuss, jo tas nav vajadzīgs efektīva noregulējuma īstenošanai un tas būtu pretrunā ar dalībvalstu konstitucionālo un administratīvo kārtību. Tāpēc dalībvalstis pašas izraugās noregulējuma iestādes, piemēram, valstu centrālās bankas, finanšu uzraudzības iestādes, noguldījumu garantiju sistēmas, finanšu ministrijas vai īpašas iestādes.

Noregulējuma iestādēm būs vajadzīga pienācīga kompetence un resursi, lai pārvaldītu banku noregulējumu valstu un pārrobežu līmenī. Ņemot vērā interešu konfliktu iespējamību, ir nepieciešams funkcionāli nodalīt noregulējuma darbības no citām izraudzītās iestādes darbībām.

4.4.3. Sanācības un noregulējuma plāni (5.–13. pants)

Savlaicīga uz sanācības plāniem balstīta rīcība var novērst problēmu saasināšanos un samazināt bankas bankrota risku. Iestādēm būs jāizstrādā sanācības plāni, kuros noteikta kārtība un pasākumi savlaicīgai rīcībai ar mērķi atjaunot iestāžu ilgtermiņa darbību finansiālās situācijas būtiska pasliktinājuma gadījumā. Grupām būs jāizstrādā plāni gan grupas līmenī, gan atsevišķu iestāžu līmenī grupas ietvaros. Uzraudzītāji novērtēs un apstiprinās sanācības plānus.

Noregulējuma plāni ļaus noregulēt iestādi, pēc iespējas samazinot nodokļu maksātāju zaudējumus saistībā ar maksātspējas nodrošināšanas atbalstu un vienlaikus aizsargājot svarīgākās ekonomikas funkcijas. Noregulējuma plānā, ko parastos apstākļos sagatavo noregulējuma iestādes sadarbībā ar uzraudzības iestādēm, būs paredzētas iestādes noregulējuma iespējas dažādu scenāriju gadījumā, tostarp sistēmiskas krīzes apstākļos. Šādos plānos jāiekļauj sīka informācija par noregulējuma instrumentu izmantošanu un jāparedz veidi, kā nodrošināt svarīgo funkciju nepārtrauktību. Grupu noregulējuma plānos iekļauj plānu gan grupai kopumā, gan katrai grupas iestādei.

4.4.4. Pilnvaras pārvarēt vai novērst noregulējamības traucējumus (14.–16. pants)

Pamatojoties uz noregulējuma plānu, noregulējuma iestādes novērtē, vai iestādi vai grupu ir iespējams noregulēt. Ja noregulējuma iestādes konstatē nozīmīgus šķēršļus iestādes vai grupas noregulējumam, tās var pieprasīt iestādei vai grupai veikt pasākumus, lai atvieglotu tās noregulējumu.

Šādi pasākumi citu starpā var būt šādi: sarežģītības samazināšana, veicot izmaiņas juridiskajās vai darbības struktūrās, lai nodrošinātu to, ka svarīgās funkcijas var juridiski un ekonomiski atdalīt no citām funkcijām; pakalpojumu līgumu noslēgšana, lai nodrošinātu svarīgo funkciju uzturēšanu; maksimālo pieļaujamo individuālo un apvienoto riska darījumu ierobežošana; informācijas sniegšanas prasību noteikšana; ierosināto vai esošo darbību ierobežošana vai

izbeigšana; jaunu uzņēmējdarbības veidu vai produktu izveidošanas ierobežošana vai aizkavēšana; papildu konvertējamu kapitāla instrumentu emisija.

Grupu noregulējamības novērtējums ir balstīts uz koordinēšanu, apspriešanos un novērtējumu, ko grupas noregulējuma iestādes veic kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm un EBI.

EBI būs liela nozīme, nodrošinot, ka noregulējamības novērtēšana un attiecīgo iestāžu preventīvo pilnvaru izmantošana notiek vienādi visās dalībvalstīs. Konkrēti, tai būs jāizstrādā tehniskie standarti, nosakot parametrus, kas nepieciešami noregulējuma plānu sistēmiskās ietekmes novērtēšanai, un tehniskie standarti, kuros precizēti jautājumi, kas jāpārbauda, novērtējot iestādes vai grupas noregulējamību.

4.4.5. Finansiālais atbalsts grupas iekšienē (17.–23. pants)

Priekšlikuma mērķis ir novērst pašreizējos juridiskos ierobežojumus attiecībā uz finansiālā atbalsta sniegšanu no viena grupas uzņēmuma citam. Iestādes, kas darbojas grupas struktūrā, varēs slēgt vienošanās par finansiālā atbalsta sniegšanu (aizdevuma veidā, garantiju sniegšanas veidā vai aktīvu veidā, ko izmanto kā darījuma nodrošinājumu) citiem grupas uzņēmumiem, kuri nonākuši finansiālās grūtībās. Šāda savlaicīga finansiālā palīdzība var novērst atsevišķu grupas dalībnieku jaunradušās finansiālās problēmas. Vienošanos var iepriekš iesniegt apstiprināšanai visu iesaistīto struktūrvienību akcionāru sapulcē atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem, un tajā jābūt noteiktām vadības struktūru pilnvarām atbilstoši vienošanās noteikumiem vajadzības gadījumā piešķirt finansiālo atbalstu. Tādējādi līdz ar skaidrību par to, kad un kā ir pieejams šāds finansiālais atbalsts, palielināsies tiesiskā noteiktība. Vienošanās ir brīvprātīgas un ļauj banku grupām novērtēt, vai šāda vienošanās ir grupas interesēs (grupa var būt vairāk vai mazāk integrēta, un tai var būt vairāk vai mazāk vienota stratēģija), un noteikt uzņēmumus, kuri var slēgt vienošanos (var būt lietderīgi aizliegt slēgt vienošanos uzņēmumiem, kuru darbība ietver lielāku risku).

Piesardzības nolūkos aktīvu nodevēja uzraudzītājs būs pilnvarots aizliegt vai ierobežot finansiālo atbalstu, kā to paredz vienošanās, ja šāda nodošana apdraud aktīvu nodevēja likviditāti, maksāspēju vai finanšu stabilitāti.

4.4.6. Savlaicīga iejaukšanās — īpaša vadība (23.–26. pants)

Priekšlikums paplašina uzraudzītāju pilnvaras ļaut tiem īstenot savlaicīgu iejaukšanos gadījumos, kad pasliktinās iestādes finansiālā situācija vai maksāspēja. Priekšlikumā iecerētās pilnvaras papildina tās, kuras uzraudzītājiem jau ir piešķirtas ar KPD 136. pantu. Ar šīm pilnvarām netiek veikta atkāpe no jebkādam tiesībām vai procesuālām saistībām, kas izveidotas saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām.

Savlaicīgas iejaukšanās pilnvaras ietver pilnvaras pieprasīt iestādei īstenot kārtību un pasākumus, kas noteikti sanācības plānā, pilnvaras izstrādāt rīcības programmu un grafiku tās īstenošanai, pilnvaras pieprasīt vadībai sasaukt vai tieši sasaukt akcionāru sapulci, ierosināt dienaskārtību un noteiktu lēmumu pieņemšanu un pilnvaras pieprasīt iestādei kopā ar tās kreditoriem izstrādāt parādu pārstrukturēšanas plānu.

Turklāt uzraudzības iestādei būtu pilnvaras uz laiku iecelt īpašu vadītāju, ja uzskatāms, ka iestādes maksāspēja ir pietiekamā mērā apdraudēta. Galvenais īpašā vadītāja pienākums ir atjaunot iestādes agrāko finansiālo situāciju un veikt pārdomātu un piesardzīgu iestādes uzņēmējdarbības vadību. Īpašais vadītājs aizstās iestādes vadību un tam būs visas tās

pilnvaras, neskarot parasto akcionāru tiesības. Pilnvaras iecelt īpašu vadītāju būs vadības un akcionāru disciplinēšanas elements, kā arī paņēmieni privātā sektora risinājumu piemērošanai problēmām, kuras to neatrisināšanas gadījumā var izraisīt iestādes bankrotu.

4.4.7. *Noregulējuma nosacījumi (27. pants)*

Ar šo priekšlikumu nosaka kopīgus noregulējuma instrumentu piemērošanas priekšnosacījumus. Noregulējuma iestādes var veikt darbības tad, ja kāda iestāde ir maksātnespējīga vai ir ļoti tuvu maksātnespējas situācijai un, netiekot veiktām nekādām darbībām, tuvākajā nākotnē kļūs maksātnespējīga.

Tajā pašā laikā ir nepieciešams garantēt, ka iejaukšanās pasākumi tiek uzsākti tikai gadījumos, kad iejaukšanās akcionāru tiesībās ir pamatota. Tāpēc noregulējuma pasākumi būtu jāīsteno tikai tad, ja iestāde ir bankrota procesā vai tai draud bankrots un nav neviena cita risinājuma, ar kura palīdzību iestādes darbību varētu atjaunot atbilstīgā laikposmā. Turklāt iejaukšanās ar noregulējuma pasākumu palīdzību jāpamato ar vispārības interešu aizsardzību, kā definēts 28. pantā.

4.4.8. *Vispārīgie principi — jo īpaši tas, ka neviens kreditors nav sliktāks par citiem (29. pants)*

Režīms paredz vairākus vispārējus principus, kas būs jāievēro noregulējuma iestādēm. Šie principi cita starpā attiecas uz zaudējumu sadalīšanu un attieksmi pret akcionāriem un kreditoriem, un uz sekām, kādas noregulējuma instrumentu piemērošana varētu radīt attiecībā uz iestādes vadību.

Saskaņā ar šo režīmu, tiklīdz zaudējumi ir konstatēti, piemērojot novērtējuma procedūru (30. pants), tos sadala starp akcionāriem un kreditoriem atbilstīgi iestādes prasījumu hierarhijai, ko nosaka katras valsts maksātnespējas režīms. Tomēr, kā jau tika norādīts iepriekš (skatīt 3. iedaļu), parastajos maksātnespējas režīmos nav pietiekami ņemti vērā jautājumi saistībā ar finanšu stabilitāti vai citi vispārējas intereses jautājumi. Tāpēc noregulējuma režīmā noteikti konkrēti zaudējumu sadalījuma principi, kas būtu jāievēro neatkarīgi no katras valsts maksātnespējas režīma. Šie principi ir šādi: a) zaudējumi vispirms pilnībā jāsadala starp akcionāriem un tad starp kreditoriem, un b) vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem var piemērot atšķirīgu attieksmi, ja tas ir vispārības interesēs un, jo īpaši, lai saglabātu finanšu stabilitāti. Šie principi attiecas uz visiem noregulējuma instrumentiem. Turklāt attiecībā uz parādu norakstīšanas instrumentu šis režīms paredz detalizētāku prasījumu hierarhiju (43. pants). Šī sīkāka hierarhija papildinās un vajadzības gadījumā aizstās hierarhiju, kas noteikta katras valsts maksātnespējas regulācijas tiesību aktos.

Gadījumos, kad kreditori ekonomikas izteiksmē saņem mazāk nekā tad, ja iestāde būtu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, iestādēm ir jānodrošina, lai tie saņemtu starpību. Šo kompensāciju, ja tāda tiek veikta, izmaksā noregulējuma fonds. Principam, ka zaudējumi ir jāsadala vispirms akcionāru starpā un tad kreditoru starpā, kā arī faktam, ka noregulējuma darbība jāveic pirms jebkāda ārkārtas finansiālā atbalsta no publiskā sektora līdzekļiem, būtībā ir izšķirīga nozīme, nodrošinot to, ka tiek efektīvi sasniegts mērķis pēc iespējas samazināt nodokļu maksātāju zaudējumus (29. pants).

4.4.9. *Novērtēšana (30. pants)*

Noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošanas pamatā ir tādas iestādes, kura, domājams, bankrotēs, aktīvu un saistību reālās vērtības novērtējums. Šajā nolūkā režīms paredz veikt novērtēšanu, pamatojoties uz "tirgus vērtības" principu. Tas nodrošinās to, ka zaudējumus atzīst brīdī, kad iestādei tiek uzsākta noregulējuma procedūra.

Novērtējums būtu jāveic neatkarīgam ekspertam, ja vien nepastāv steidzamības apstākļi — šādā gadījumā noregulējuma iestādes veic pagaidu novērtējumu, ko pēc tam papildina galīgais novērtējums, kura veikšanā iesaistīts neatkarīgs eksperts. Noregulējuma iestādēm ir piešķirtas vajadzīgās pilnvaras, lai veiktu izmaiņas to noregulējuma darbībās¹⁴, ņemot vērā iespējamās neatbilstības starp pagaidu un galīgo novērtējumu.

4.4.10. *Noregulējuma instrumenti un pilnvaras (31.–64. pants)*

Ja ir spēkā priekšnosacījumi noregulējuma uzsākšanai, noregulējuma iestādes ir pilnvarotas piemērot šādus noregulējuma instrumentus:

- (a) uzņēmējdarbības pārdošana;
- (b) pagaidu iestāde;
- (c) aktīvu nodalīšana;
- (d) parādu norakstīšana.

Lai piemērotu šos instrumentus, noregulējuma iestādes būs pilnvarotas pārņemt tādas iestādes kontroli, kura ir bankrotējusi, vai, domājams, bankrotēs, pārņemt akcionāru un vadītāju funkcijas, nodot aktīvus un saistības, kā arī panākt līgumsaistību izpildi.

Noregulējuma instrumentus var piemērot atsevišķi vai kopā. Tie visi zināmā mērā paredz bankas pārstrukturēšanu. Šāda pārstrukturēšana nav raksturīga tikai parādu norakstīšanas instrumentam. Aktīvu nodalīšanas instruments jebkādos apstākļos ir jāpiemēro saistībā ar citiem instrumentiem (32. pants). Noregulējuma instrumentu izmantošanai būs jābūt atbilstīgai Savienības valsts atbalsta režīmam. Šajā sakarā par jebkāda publiskā sektora atbalsta un/vai noregulējuma fondu izmantošanu, lai palīdzētu noregulēt bankrotējušo iestādi, būs jāpaziņo Komisijai. Lai lemtu par šāda atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, tas tiks izvērtēts saskaņā ar attiecīgajiem valsts atbalsta noteikumiem.

Priekšlikumā izklāstīts minimālais noregulējuma instrumentu kopums, kas dalībvalstīm būtu jāpieņem. Tomēr, ja tie ir saderīgi ar Savienības noregulējuma režīma principiem un mērķiem un Līgumu par Eiropas Savienības darbību un nerada šķēršļus efektīvam grupas noregulējumam¹⁵, valstu varas iestāžu rīcībā būs arī īpašie valsts līmeņa instrumenti un pilnvaras, lai rīkotos iestāžu bankrota gadījumā. Valsts noregulējuma iestādes varētu izmantot šos valsts līmeņa instrumentus un pilnvaras tikai tad, ja tās pamatotu, ka neviens no instrumentiem (atsevišķi vai kopā), kas iekļauti Savienības režīmā, neļauj tām veikt efektīvu noregulējumu.

¹⁴ Piemēram, noregulējuma iestādes var pārvest atpakaļ vai nodot aktīvus vai saistības, kas pārvestas uz pagaidu iestādi.

¹⁵ Šajā ziņā instruments, kas paredz iestādes norobežošanu, nebūtu saderīgs ar ierosināto režīmu.

Uzņēmējdarbības pārdošanas instruments ļauj noregulējuma iestādēm īstenot iestādes vai tās uzņēmējdarbības pilnīgu vai daļēju pārdošanu saskaņā ar komerciāliem noteikumiem, neprasot akcionāru atļauju un nepakļaujoties procedūras noteikumiem, kas būtu spēkā citos apstākļos. Ciktāl tas iespējams šajos apstākļos, noregulējuma iestādēm būtu jāveicina iestādes vai tās uzņēmējdarbības daļu pārdošana.

Pagaidu iestādes instruments ļauj noregulējuma iestādēm pilnībā vai daļēji nodot iestādes uzņēmējdarbību kādai publiskā sektora kontrolē esošai iestādei. Pagaidu iestādei jābūt licencētai saskaņā ar Kapitāla prasību direktīvu, un tās darbība tiks īstenota kā komercuzņēmumam, atbilstoši valsts atbalsta regulējumā noteiktajiem ierobežojumiem. Pagaidu iestāde darbojas tikai ierobežotu laiku, jo tās mērķis ir pārdot uzņēmējdarbību privātajam sektoram, tiklīdz tirgus nosacījumi ir tam piemēroti.

Aktīvu nodalīšanas instrumenta mērķis ir radīt iespēju noregulējuma iestādēm nodot samazinātas vērtības vai problemātiskos aktīvus aktīvu pārvaldības struktūrai, lai tos laika gaitā pārvaldītu un pārdotu. Aktīvi būtu jānodod pēc tirgus vērtības vai ilgtermiņa ekonomiskās vērtības (saskaņā ar 30. pantu) tā, ka jebkurus zaudējumus atzīst brīdī, kad notiek nodošana. Lai samazinātu konkurences izkropļojumus un bezrūpīgas rīcības risku, šo instrumentu vajadzētu izmantot tikai kopā ar citu noregulējuma instrumentu.

Parādu norakstīšanas instruments (37.–51. pants)

Parādu norakstīšanas instruments sniegs noregulējuma iestādēm pilnvaras norakstīt bankrotējošās iestādes nenodrošināto kreditoru prasījumus un pārvērst parāda piedziņas prasījumus pašu kapitālā. Šo instrumentu var izmantot, lai rekapitalizētu iestādi, kas ir bankrotējusi vai, domājams, bankrotēs, ļaujot noregulējuma iestādēm to pārstrukturēt ar noregulējuma procedūras palīdzību un atjaunot tās dzīvotspēju pēc reorganizācijas un pārstrukturēšanas. Tas nodrošinātu varas iestādēm lielāku elastību, reaģējot uz lielu un sarežģītu finanšu iestāžu bankrotu. Tajā būtu ietverta arī par iestādes problēmām atbildīgo vadītāju nomaiņa un uzņēmējdarbības sanācijas plāna īstenošana.

Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām norakstīt visas iestādes saistības. Tomēr ir dažas saistības, kas tiktu izslēgtas jau iepriekš (piemēram, nodrošinātās saistības, segtie noguldījumi un saistības ar atlikušo termiņu vairāk nekā viens mēnesis). Izņēmuma kārtā un tad, ja ir pamatota nepieciešamība nodrošināt iestādes svarīgās funkcijas un tās galvenos uzņēmējdarbības veidus vai finanšu stabilitāti (38. pants), noregulējuma iestāde varētu izslēgt atvasināto instrumentu saistības. Iespējamās izslēgšanas saskaņota piemērošana Savienības līmenī tiktu nodrošināta ar Komisijas deleģētajiem aktiem.

Lai piemērotu parādu norakstīšanas instrumentu, ir nepieciešams, lai noregulējuma iestādes spētu nodrošināt, ka iestādes bilanci ir pietiekama saistību summa, kam varētu piemērot parādu norakstīšanas pilnvaras. Minimālā summa būs proporcionāla un pielāgota katrai iestāžu kategorijai, pamatojoties uz to apdraudošo risku vai to finansējuma avotu sastāvu (39. pants). Minimuma prasības saskaņota piemērošana Savienības līmenī tiktu nodrošināta ar Komisijas deleģētajiem aktiem. Piemēram, pamatojoties uz nesenajā finanšu krīzē gūto pieredzi un veiktajām modeļa simulācijām, atbilstīga procentuālā daļa no kopējām saistībām, kam varētu piemērot parādu norakstīšanas instrumentu, varētu būt vienāda ar 10 % no kopējām saistībām (izņemot pamatkapitālu).

Kā paskaidrots 4.4.8. punktā, 43. un 44. pantā ir noteikta detalizēta hierarhija, kas papildina un vajadzības gadījumā aizstāj to hierarhiju, kas noteikta katras atsevišķas valsts

maksātspējas regulācijas tiesību aktos. Akcionāru prasījumi principā būtu pilnībā jāapmierina pirms subordinēto kreditoru prasījumiem. Tikai tad, ja šie prasījumi ir apmierināti, noregulējuma iestādes var noteikt zaudējumus augstāka ranga prasījumiem (43. un 44. pants). Tomēr var būt apstākļi, kad noregulējuma iestādes varētu iejaukties kreditoru tiesībās, pirms vēl ir pilnībā apmierināti akcionāru prasījumi. Tas ir specifiski parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanai, un šādi apstākļi var rasties, ja noregulējamai iestādei varētu būt kāds atlikušais kapitāls (saskaņā ar noregulējuma nosacījumiem iestāde bankrotē vai, domājams, bankrotēs, ja tā ir iztērējusi visu vai būtībā visu savu kapitālu). Šajā gadījumā noregulējuma iestādes pēc tam, kad zaudējumi ir sadalīti starp akcionāriem un akcionāru prasījumu ir samazināti vai vairums no tiem ir anulēti, varētu konvertēt subordinētajā kapitālā un, ja nepieciešams, pirmās kārtas saistībās. Šai konvertēšanai būs jānotiek tādā veidā, lai tiktu būtiski mainīta pārējo akcionāru prasījumu struktūra.

4.4.11. Izbeigšanas ierobežojumi un garantijas darījuma partneriem (68.–73. un 77. pants)

Noregulējuma instrumentu efektīvai piemērošanai ir nepieciešams ļaut noregulējuma iestādēm noteikt pagaidu aizliegumu izmantot kreditoru un darījuma partneru tiesības īstenot prasījumus un izbeigt, paātrināt vai citādi pārtraukt līgumsaistības pret bankrotējošo iestādi. Šāda pagaidu apturēšana, kas nebūtu ilgāka kā līdz plkst. 17:00 nākamajā darba dienā, nodrošina iestādēm laiku, lai noteiktu un novērtētu tos līgumus, kuri jānodod maksāspējīgai trešajai personai, lai izvairītos no riska, ka mainās finansiālo līgumu vērtība un apjoms, ja darījumu partneri izmanto tiesības līgumu izbeigt. Tiem darījumu partneriem, kuri joprojām iesaistīti darījumā ar bankrotējušo iestādi, līguma izbeigšanas tiesības pēc pagaidu apturēšanas tiek atjaunotas. Taču nodošanu trešajai personai nevajadzētu uzskatīt par saistību nepildīšanu, kas ir saistību izbeigšanas priekšnosacījums.

Šos vajadzīgos līgumtiesību ierobežojumus atsver garantijas darījuma partneriem, kas liedz kompetentajām iestādēm sadalīt radniecīgās saistības, tiesības un līgumus, proti, daļējas īpašuma nodošanas gadījumā radniecīgas vienošanās nodod vai nu visas, vai nenodod nevienu no tām. Vienošanās ietver izbeigšanas ieskaita līgumus, vienošanās par savstarpēju ieskaitu, īpašumtiesību nodošanas finanšu nodrošinājuma līgumus, garantijas vienošanās un strukturētas finansēšanas vienošanās.

4.4.12. Ierobežojums saistībā ar tiesvedības procesiem (78. un 77. pants)

Saskaņā ar Pamattiesību hartas 47. pantu ieinteresētajām personām ir tiesības uz taisnīgu tiesas procesu un efektīvu to tiesību aizsardzību attiecībā uz pasākumiem, kas tās ietekmē. Tāpēc noregulējuma iestāžu pieņemtos lēmumus var nodot izskatīšanai tiesā. Tomēr, lai aizsargātu trešās personas, kas iegādājušās noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības un saistības, īstenojot iestāžu noregulējuma pilnvaras, un lai nodrošinātu finanšu tirgu stabilitāti, pārskatīšanai tiesā nevajadzētu ietekmēt nevienu administratīvo aktu un/vai darījumu, kas noslēgti, pamatojoties uz atcelto lēmumu. Tāpēc tiesiskās aizsardzības līdzekļi attiecībā uz atcelto lēmumu būtu jāattiecina tikai uz kompensācijas piešķiršanu par nodarīto kaitējumu iesaistītajām personām.

Turklāt tas ir nepieciešams, lai novērstu citu juridisku darbību sākšanu vai veikšanu saistībā ar banku, kurai tiek veikta noregulējuma procedūra. Tālab režīmā noteikts, ka, pirms valsts tiesnesis uzsāk maksātspējas procedūras attiecībā uz kādu iestādi, viņš paziņo noregulējuma iestādei par visiem pieteikumiem; noregulējuma iestādei ir tiesības 14 dienu laikā no paziņojuma dienas izlemt, veikt noregulējuma darbības attiecībā uz konkrēto iestādi.

4.4.13. Pārrobežu noregulējums (80.–83. pants)

Sanācijas un noregulējuma režīmā ņemts vērā dažu banku grupu pārrobežu raksturs, lai varētu radīt visaptverošu un integrētu sistēmu banku sanācijai un noregulēšanai Savienībā.

Attiecīgi, sanācijas un noregulējuma plāni ir jāsagatavo un jāīsteno attiecībā uz grupu kopumā, ņemot vērā katras grupas īpatnības saistībā ar tās struktūru un atbildības sadalījumu starp uzņēmējas un izcelsmes valsts varas iestādēm. Tas tiks darīts, izmantojot pasākumus, kas prasīs pastiprinātu sadarbību starp valstu varas iestādēm un stimulu grupas pieejas piemērošanai visos sagatavošanās, sanācijas un noregulējuma posmos.

Tiks izveidotas noregulējuma kolēģijas ar skaidri noteiktu vadību, piedaloties arī Eiropas Banku iestādei (EBI). EBI veicinās sadarbību starp noregulējuma vai kompetentajām iestādēm un vajadzības gadījumā nodrošinās starpniecību. Kolēģiju mērķis ir koordinēt sagatavošanas un noregulējuma pasākumus starp valstu varas iestādēm, lai nodrošinātu optimālu risinājumu Savienības līmenī.

4.4.14. Attiecības ar trešām valstīm (84.–89. pants)

Tā kā daudzas Savienības iestādes un banku grupas darbojas trešās valstīs, efektīvam noregulējuma režīmam jāparedz sadarbība ar trešo valstu kompetentajām iestādēm. Priekšlikums nodrošina Savienības noregulējuma un kompetentajām iestādēm vajadzīgās pilnvaras, lai tās ārvalstu bankas bankrota gadījumā varētu atbalstīt noregulējuma darbības ārvalstīs, īstenojot to bankas aktīvu un saistību nodošanu, kuri atrodas šo iestāžu jurisdikcijā vai ko reglamentē to tiesību akti. Taču šādu atbalstu sniegs tikai tad, ja ārvalstu noregulējuma darbība garantē taisnīgu un vienlīdzīgu attieksmi pret vietējiem noguldītājiem un kreditoriem un neapdraud dalībvalsts finanšu stabilitāti. Savienības noregulējuma iestādēm būtu vajadzīgas pilnvaras piemērot noregulējuma instrumentus trešo valstu iestāžu vietējām filiālēm, ja finanšu stabilitātes saglabāšanas vai vietējo noguldītāju aizsardzības dēļ ir vajadzīgs atsevišķs noregulējums. Priekšlikumā paredzēts, ka atbalsts ārvalstu noregulējuma darbībām tiek piešķirts, ja noregulējuma iestādēm ir sadarbības līgums ar ārvalstu noregulējuma iestādi. Šādiem līgumiem vajadzētu būt veidam, kā nodrošināt efektīvu plānošanu, lēmumu pieņemšanu un koordinēšanu saistībā ar starptautiskajām grupām.

EBI būtu jāizstrādā un jānoslēdz regulatīvas administratīvas vienošanās ar trešo valstu iestādēm saskaņā ar Regulas Nr. 1093/2010 33. pantu, un valstu varas iestādēm būtu jānoslēdz divpusējas vienošanās pēc iespējas saskaņā ar EBI pamatvienošanas noteikumiem.

4.4.15. Noregulējuma finansējums (90.–99. pants)

Ja maksātnespējas procedūras tiek uzskatītas par nepiemērotām, ņemot vērā iespējamās finanšu stabilitātes riskus, noregulējums sniedz iespēju noregulējuma procesā labāk sadalīt noregulējuma izmaksas starp akcionāriem un kreditoriem. Tomēr ar to ne vienmēr pietiek, un var būt nepieciešams papildu finansējums, piemēram, lai nodrošinātu likviditāti pagaidu bankai. Pamatojoties uz līdzšinējo pieredzi, ir nepieciešams izveidot finansēšanas mehānismu, ko finansē pašas iestādes, lai iespējami samazinātu nodokļu maksātāju zaudējumus saistībā ar maksātnespējas nodrošināšanas atbalstu. Šim nolūkam nepieciešamie noteikumi izklāstīti 90.–99. pantā.

89. pantā paredzēts izveidot finansēšanas mehānismu katrā dalībvalstī. Nolūki, kādiem to var izmantot — no garantijām līdz aizdevumiem un iemaksām —, ir norādīti 89. panta 2. punktā.

Zaudējumus pirmām kārtām sedz akcionāri un kreditori, bet principā nevar tikt izslēgti arī citi finansēšanas mehānismi.

90. pantā izklāstīti noteikumi par iemaksām finansēšanas mehānismos, un starp tiem ir gan priekšiemaksas, ko papildina pēciemaksas, gan, ja nepieciešams, resursu aizņēmumi no finanšu iestādēm vai centrālās bankas. Lai nodrošinātu, ka jebkurā brīdī ir pieejami kādi līdzekļi un ņemot vērā procikliskumu, kas saistīts ar pēcfinansējumu, ir noteikts minimālais vēlamā kapitāla līmenis, kas, izmantojot priekšiemaksas, sasniedzams 10 gadu laika posmā. Pamatojoties uz paraugaprēķina rezultātiem, minimālais vēlamā kapitāla līmenis ir noteikts 1 % apmērā no segtajiem noguldījumiem.

Lai uzlabotu valsts finansēšanas mehānismu elastīgumu, 97. pantā paredzētas tiesības vienas valsts finansēšanas mehānismam aizņemties no citas dalībvalsts finansēšanas mehānisma. Lai ņemtu vērā kompetences sadalījumu grupu noregulējumā starp dažādām valstu varas iestādēm, 98. pantā paredzēti noteikumi par attiecīgajām iemaksām grupu noregulējumā no valsts finansējuma mehānismiem. Šī iemaksa būs balstīta uz iepriekšēju vienošanos par iemaksu saistībā ar grupas noregulējuma plāniem. Valsts finansēšanas mehānismi kopā ar aizņēmumu mehānismiem un dažādu valstu mehānismu savstarpēju izmantošanu pārrobežu grupu noregulējuma gadījumā (98. pants) veido Eiropas finansēšanas noteikumu sistēmu.

99. pants attiecas uz noguldījumu garantiju sistēmu nozīmi noregulējuma režīmā. Noguldījumu garantiju sistēmas var iesaistīt noregulējumā divos veidos.

Pirmkārt, noguldījumu garantiju sistēmām jāpalīdz nodrošināt pastāvīgu piekļuvi segtajiem noguldījumiem. Noguldījumu garantiju sistēmas patlaban ir izveidotas visās dalībvalstīs atbilstīgi Direktīvai 94/19/EK. Saskaņā ar tām individuālie noguldītāji saņem kompensācijas par nepieejamiem noguldījumiem līdz EUR 100 000 apmērā, pirms tos likvidācijas procesā pārņem cits kreditors. Turpretim noregulējums palīdz izvairīties no segto noguldījumu nepieejamības situācijas, kas ir vēlamāks risinājums no noguldītāju viedokļa. Tāpēc ir vēlams, lai noguldījumu garantiju sistēmu iemaksu summa atbilstu zaudējumiem, kādi tām būtu jāsedz parastas maksātnespējas procedūras gadījumā, kā norādīts 99. panta 1. punktā. Lai nodrošinātu pietiekamu finansējumu, ir noteikta noguldījumu garantiju sistēmu vieta prasījumu hierarhijā, saskaņā ar kuru noguldījumu garantiju sistēmas ir līdzvērtīgas ar nenodrošinātām prasījumiem, kuriem netiek dota priekšroka. Noguldījumu garantiju sistēmu ieguldījums ir jāveic naudā, lai pārņemtu zaudējumus, kas attiecas uz segtajiem noguldījumiem.

Otrkārt, lai gan dalībvalstīm ir vismaz jāizmanto noguldījumu garantiju sistēmas skaidras naudas iegūšanai, lai nodrošinātu nepārtrauktu piekļuvi segtajiem noguldījumiem, tās saglabā rīcības brīvību attiecībā uz to, kā finansēt noregulējumu: tās var nolemt izveidot finansēšanas mehānismu atsevišķi no noguldījumu garantiju sistēmām vai izmantot savas noguldījumu garantiju sistēmas arī kā finansēšanas mehānismus saskaņā ar 91. pantu. Starp noguldījumu garantiju sistēmām un noregulējumu pastāv sinerģija. Ja ir spēkā noregulējuma režīms, kas aptur kaitīgās ietekmes izplatīšanos, samazinās bankrota gadījumu skaits un tādējādi arī iespēja, ka būs nepieciešami noguldījumu garantiju sistēmu maksājumi. Tāpēc šis priekšlikums ļauj dalībvalstīm izmantot noguldījumu garantiju sistēmas noregulējuma finansēšanai, lai izmantotu apjomradītus ietaupījumus. Ja abi mehānismi darbojas atsevišķi, noguldījumu garantiju sistēmas atbild par segto noguldītāju aizsardzību tādā apmērā un saskaņā ar tādiem nosacījumiem, kā izklāstīts 99. panta 1.–4. punktā, bet papildu finansējumu sniedz no atsevišķa finansēšanas mehānisma, kas izveidots saskaņā ar 91. pantu. Turpretim, ja dalībvalsts izvēlas vienotu finansēšanas mehānismu, to izmanto gan attiecībā uz

zaudējumiem, kas ietekmē segtos noguldījumus, gan citiem mērķiem atbilstīgi 92. pantam. Šādā gadījumā noguldījumu garantiju sistēmām ir jāatbilst visiem nosacījumiem, kas attiecas uz iemaksām, aizņēmumiem un savstarpējo izmantošanu, kā noteikts 93.–98. pantā.

Jebkurā gadījumā, kad pēc noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas noregulējamā iestāde vēlākā posmā bankrotē un noguldījumu garantiju sistēmām nav pietiekamu līdzekļu, lai atmaksātu noguldītājiem, noguldījumu garantiju sistēmām ir jāveic pasākumi, lai iegūtu attiecīgās summas tieši no tās dalībniekiem.

Neatkarīgi no valsts finansēšanas mehānisma veida (t. i., noregulējuma fonds ir atsevišķi no noguldījumu garantiju shēmas vai noguldījumu garantiju shēma tiek izmantota kā noregulējuma fonds) noregulējuma fondu ieviešanās, domājams, ietver valsts atbalsta elementus.

4.4.16. Atbilstība LESD 290. un 291. pantam

Komisija 2009. gada 23. septembrī pieņēma priekšlikumus regulām, ar ko izveido EBI, EAFPI un EVTI¹⁶. Šajā sakarā Komisija vēlas atgādināt savus paziņojumus saistībā ar LESD 290. un 291. pantu, kurus tā sniedza, pieņemot regulas, ar kurām izveido Eiropas uzraudzības iestādes, un kuros teikts: "Attiecībā uz normatīvo standartu pieņemšanas procesu Komisija uzsver finanšu pakalpojumu nozares unikālo raksturu, kas izriet no Lamfalisi struktūras un ir skaidri atzīts LESD 39. deklarācijā. Tomēr Komisijai ir nopietnas šaubas par to, vai tās lomas ierobežojumi deleģēto aktu pieņemšanā un īstenošanas pasākumu veikšanā ir saskaņā ar LESD 290. un 291. pantu".

4.4.17. Izmaiņas Likvidācijas direktīvā, Uzņēmējdarbības tiesību direktīvās un EBI regulā (104.–111. pants)

Direktīvā 2001/24/EK paredzēta reorganizācijas un likvidācijas pasākumu savstarpēja atzīšana attiecībā uz kredītiestādēm, kurām ir filiāles citās dalībvalstīs. Direktīvas mērķis ir nodrošināt, lai kredītiestāde un tās filiāles citās dalībvalstīs tiktu reorganizētas vai likvidētas atbilstīgi vienotības un vispārīguma principam, nodrošinot, ka ir tikai viens maksātnespējas procedūru kopums, kurā kredītiestādi uzskata par vienu vienību. Procedūru vienotība un vispārīgums nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem neatkarīgi no viņu pilsonības, uzturēšanās vietas vai pastāvīgās dzīvesvietas. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem arī noregulējuma procedūrās, Direktīvu 2001/24/EK groza, lai paplašinātu tās darbības jomu, iekļaujot tajā arī ieguldījumu sabiedrības un noregulējuma instrumentu piemērošanu visām struktūrām, uz kurām attiecas noregulējuma režīms.

Savienības uzņēmējdarbības tiesību direktīvās ir iekļauti noteikumi par akcionāru un kreditoru aizsardzību. Daži no šiem noteikumiem var aizkavēt noregulējuma iestāžu ātru rīcību.

Otrā uzņēmējdarbības tiesību direktīva nosaka, ka par jebkuru kapitāla palielinājumu akciju sabiedrībās jāvienojas kopsapulcē, bet Direktīvā 2007/36 (Akcionāru tiesību direktīva) noteikts, ka šāda sapulce jāizsludina 21 dienu pirms tās sasaukšanas. Tāpēc kredītiestādes finansiālās situācijas ātra atjaunošana ar kapitāla palielinājuma palīdzību nav iespējama. Tādēļ ar šo priekšlikumu tiek grozīta Akcionāru tiesību direktīva, lai ļautu kopsapulcei iepriekš nolemt, ka kopsapulces sasaukšanai ārkārtas situācijās, lai palielinātu kapitālu, piemērojams

¹⁶ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

īsāks sasaukšanas periods. Šāda atļauja būs daļa no sanācības plāna. Tas radīs iespēju ātri rīkoties, vienlaicīgi saglabājot akcionāru lēmumu pieņemšanas pilnvaras.

Turklāt Uzņēmējdarbības tiesību direktīvās paredzēts, ka kapitāla palielinājums un samazinājums, kā arī uzņēmumu apvienošanās un sadalīšanas var notikt tikai ar akcionāru piekrišanu, un vienmēr, kad kapitāls tiek palielināts ar naudas iemaksu, ir spēkā pirmpirkuma tiesības. Turklāt Pārņemšanas piedāvājumu direktīvā noteikta obligātu piedāvājumu prasība, kad jebkura persona (arī valsts) kļūst par akciju īpašnieku biržā kotētā uzņēmumā tādā apjomā, kas pārsniedz kontroļlīmeni (parasti 30–50 %). Lai novērstu šīs problēmas, priekšlikums ļauj dalībvalstīm atkāpties no šīm normām, kuras nosaka kreditoru un akcionāru atļaujas nepieciešamību vai citādi kavē efektīvu un ātru noregulējumu.

Lai nodrošinātu, ka iestādes, kas atbild par noregulējumu, ir pārstāvētas ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010 izveidotajā Eiropas finanšu uzraudzības sistēmā, un lai nodrošinātu, ka EBI ir speciālās zināšanas, kas nepieciešamas šajā direktīvā paredzēto uzdevumu veikšanai, būtu jāgroza Regula (ES) Nr. 1093/2010, iekļaujot minētās regulas kompetento iestāžu definīcijā arī valsts noregulējuma iestādes, kā definēts šajā direktīvā.

4.4.18. Stāšanās spēkā

Direktīva stāties spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*.

Saskaņā ar vispārējo praksi noteiktais direktīvas transponēšanas termiņš ir 18 mēneši, t. i., līdz 2014. gada 31. decembrim.

Uz noteikumiem par parādu norakstīšanas instrumentu attiecas ilgāks transponēšanas periods, un tas būtu jāpiemēro no 2018. gada 1. janvāra. Nosakot minēto termiņu, ir ņemti vērā novērotie esošu parādu termiņu cikli, nepieciešamība nepieļaut aizņemto līdzekļu īpatsvara samazināšanu un nepieciešamība, lai iestādes līdz 2018. gadam būtu ieviesušas jaunās kapitāla prasības.

Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstīm saviem paziņojumiem par īstenošanas pasākumiem būtu jāpievieno atbilstības tabulas. Tas ir pamatoti, ņemot vērā direktīvas sarežģītību, kura attiecas uz dažādiem jautājumiem un kuras īstenošanai acīmredzot būs vajadzīgi daudzveidīgi īstenošanas pasākumi, un ņemot vērā faktu, ka dažas dalībvalstis jau ir pieņēmušas tiesību aktus, ar kuriem tās daļēji īsteno šo direktīvu.

5. IETEKME UZ BUDŽETU

Iepriekš aprakstītajiem politiskajiem risinājumiem būs ietekme uz Savienības budžetu.

Pašreizējais priekšlikums ietvertu prasību EBI i) izstrādāt aptuveni 23 tehniskos standartus un 5 vadlīnijas, ii) piedalīties noregulējuma kolēģijās, pieņemot lēmumus domstarpību gadījumos un īstenot saistošu starpniecību, kā arī iii) nodrošināt, ka tiek atzītas trešās valsts noregulējuma procedūras saskaņā ar 85. pantu, un noslēgt nesaistošas sadarbības pamatnolīgumus ar trešām valstīm saskaņā ar 88. pantu. Tehnisko standartu izstrāde jāpabeidz 12 mēnešu laikposmā pēc direktīvas spēkā stāšanās dienas, kā paredzēts, no 2013. gada jūnija līdz decembrim. Komisijas priekšlikumā ietverti EBI ilgtermiņa uzdevumi, kuru veikšanai no 2014. gada būs jāizveido 5 papildu amata vietas (pagaidu darbinieki). Turklāt ir paredzēts, ka 11 valsts norīkoti eksperti (*SNE*) veiks pagaidu uzdevumus tikai 2014. un 2015. gadā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību sanācijas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvas 77/91/EEK un 82/891/EK, Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK un 2011/35/EK un Regulu (ES) Nr. 1093/2010

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu¹⁷,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁸,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu¹⁹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Finanšu krīze, kas sākās 2008. gadā, pierādīja, ka Savienības līmenī ievērojami trūkst piemērotu instrumentu, lai efektīvi risinātu problēmas saistībā ar nestabilām vai bankrotējošām kredītiestādēm. Šādi instrumenti jo īpaši ir nepieciešami, lai novērstu maksātnespēju vai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi maksātnespējas gadījumā, saglabājot attiecīgās iestādes sistēmiski nozīmīgās funkcijas. Krīzes laikā šīs problēmas bija galvenais faktors, kas lika dalībvalstīm glābt kredītiestādes, šim nolūkam izmantojot valsts līdzekļus.
- (2) Savienības finanšu tirgi ir cieši integrēti un savstarpēji saistīti ar daudzām kredītiestādēm, kas intensīvi darbojas aiz valstu robežām. Pārrobežu kredītiestādes bankrots visdrīzāk ietekmēs finanšu tirgu stabilitāti dažādās dalībvalstīs, kurās tā darbojas. Dalībvalstu nespēja pārņemt kontroli pār bankrotējošu kredītiestādi un atrisināt šo problēmu tā, lai efektīvi novērstu plašāku sistēmisku kaitējumu, var samazināt dalībvalstu savstarpēju uzticēšanos un iekšējā tirgus ticamību finanšu

¹⁷ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹⁸ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹⁹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

pakalpojumu jomā. Tāpēc finanšu tirgu stabilitāte ir būtisks nosacījums iekšējā tirgus izveidošanai un darbībai.

- (3) Patlaban Savienības līmenī kredītiestāžu noregulēšanas procedūras nav saskaņotas. Dažas dalībvalstis kredītiestādēm piemēro tās pašas procedūras, ko tās piemēro citiem maksātnespējīgiem uzņēmumiem un kas dažos gadījumos ir pielāgotas kredītiestādēm. Pastāv ievērojamas būtiskas un procesuālas atšķirības tiesību aktos, noteikumos un administratīvajos aktos, ar ko reglamentē kredītiestāžu maksātnespēju dalībvalstīs. Turklāt finanšu krīze atklāja, ka vispārīgās korporatīvās maksātnespējas procedūras ne vienmēr ir piemērotas kredītiestādēm, jo tās ne vienmēr nodrošina pietiekamu ieviešanu ātrumu, kredītiestāžu pamatfunkciju turpināšanu un finanšu stabilitātes saglabāšanu.
- (4) Tādēļ ir nepieciešams režīms, kas sniegtu iestādēm instrumentus, kuri ļautu pietiekami savlaicīgi un ātri iejaukties nestabilās vai bankrotējošās kredītiestādēs un tādējādi nodrošinātu kredītiestādes finanšu un ekonomisko pamatfunkciju turpināšanu, vienlaicīgi samazinot iestādes bankrota ietekmi uz finanšu sistēmu un nodrošinot, ka akcionāri un kreditori sedz pienācīgu zaudējumu daļu. Jaunas pilnvaras ļautu iestādēm saglabāt nepārtrauktu piekļuvi noguldījumiem un maksājumu darījumiem, vajadzības gadījumā ļautu tām pārdot dzīvotspējīgās uzņēmuma daļas un godīgā un prognozējamā veidā vienmērīgi sadalīt zaudējumus. Ar šo mērķu palīdzību būtu jānovērš finanšu tirgu destabilizēšana un jāsamazina nodokļu maksātāju izdevumi.
- (5) Dažas dalībvalstis jau ir ieviesušas tiesību aktu grozījumus, kas paredz bankrotējošu kredītiestāžu noregulējuma mehānismus; citas dalībvalstis ir norādījušas, ka plāno ieviest šādus mehānismus, ja tos nepieņems Savienības līmenī. Dažādās valstīs atšķirīgie kredītiestāžu noregulējuma nosacījumi, pilnvaras un procedūras var traucēt iekšējā tirgus vienmērīgu darbību un valstu varas iestāžu sadarbību bankrotējošu pārrobežu banku grupu gadījumos. Tas jo īpaši attiecas uz gadījumiem, kad atšķirīgu principu dēļ valstu varas iestādēm nav vienāds kontroles līmenis vai kad nav vienādu iespēju noregulēt kredītiestādes. Šie atšķirīgie noregulējuma režīmi var atšķirīgi ietekmēt arī banku finansējuma izmaksas dalībvalstīs un radīt konkurences izkropļojumus starp bankām. Efektīvi noregulējuma režīmi visās dalībvalstīs ir nepieciešami arī tādēļ, lai nodrošinātu, ka iestādes tiesības veikt uzņēmējdarbību nevar ierobežot ar tās izcelsmes dalībvalsts finansiālajām spējām pārvaldīt tās bankrotu.
- (6) Šie traucējumi būtu jāsamazina, un būtu jāpieņem noteikumi, lai nodrošinātu, ka netiek pārkāpti iekšējā tirgus noteikumi. Tādēļ, izstrādājot iestāžu noregulējuma reglamentācijas noteikumus, būtu jāņem vērā kopīgie minimālās saskaņošanas noteikumi.
- (7) Ņemot vērā to, ka paredzētās rīcības mērķus — kredītiestāžu noregulējuma noteikumu un procedūru saskaņošanu — nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka jebkuras iestādes bankrots ietekmēs visu Savienību, un tādējādi šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (8) Lai nodrošinātu konsekvenci ar esošajiem Savienības tiesību aktiem finanšu pakalpojumu jomā, kā arī cik vien iespējams augstu finanšu stabilitātes līmeni visā

iestāžu spektrā, noregulējuma režīms būtu jāpiemēro ne tikai kredītiestādēm, bet arī ieguldījumu sabiedrībām, uz kurām attiecas uzraudzības normas, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvā 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību²⁰. Šis režīms būtu jāpiemēro arī finanšu kontrolāciju sabiedrībām, jauktām finanšu kontrolāciju sabiedrībām, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvā 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK²¹, jauktas darbības kontrolāciju sabiedrībām un finanšu iestādēm, ja šīs finanšu iestādes ir kādas kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības meitasuzņēmumi. Krīze parādīja, ka saistīta grupas uzņēmuma maksātnespēja var ātri ietekmēt visas grupas maksāspēju un tādējādi pat radīt sistēmisku ietekmi. Tāpēc varas iestādēm būtu nepieciešami arī efektīvi līdzekļi rīcības īstenošanai attiecībā uz šiem uzņēmumiem, lai novērstu kaitīgo ietekmi un izveidotu konsekventu noregulējuma sistēmu visai grupai, ņemot vērā to, ka saistīta grupas uzņēmuma maksātnespēja var ātri ietekmēt visas grupas maksāspēju.

- (9) Šajā direktīvā paredzēto noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošana var skart akcionāru un kreditoru tiesības. Jo īpaši varas iestāžu pilnvaras nodot iestādes akcijas vai visus aktīvus vai to daļu privātam pircējam bez akcionāru piekrišanas ietekmē akcionāru īpašumtiesības. Turklāt pilnvaras izlemt, kuras saistības pārvest no bankrotējošas kredītiestādes, lai nodrošinātu pakalpojumu turpināšanu un novērstu negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti, var ietekmēt vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem.
- (10) Saistībā ar sanācijas un noregulēšanas plāniem, izmantojot dažādus to rīcībā esošos instrumentus, valstu varas iestādēm vajadzētu ņemt vērā, cik liels risks apdraud banku, tās lielumu un savstarpējo saistību ar citām bankām, lai pārliecinātos, ka režīms tiek piemērots atbilstīgā veidā.
- (11) Lai nodrošinātu vajadzīgo rīcības ātrumu, garantētu neatkarību no tirgus dalībniekiem un novērstu interešu konfliktus, dalībvalstīm būtu jānorīko valsts pārvaldes iestādes īstenot funkcijas un uzdevumus saistībā ar šajā direktīvā paredzēto noregulējumu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina atbilstīgs līdzekļu piešķirums minētajām noregulējuma iestādēm. Izraugoties valsts sektora iestādes, būtu jāparedz arī funkciju deleģēšana, par ko atbild noregulējuma iestāde. Tomēr nav nepieciešamības norādīt konkrētu iestādi, kas dalībvalstīm būtu jānorīko kā noregulējuma iestāde. Lai gan šā aspekta saskaņošana var atvieglot koordinēšanu, tā arī ievērojami iejauktos dalībvalstu konstitucionālo un administratīvo sistēmu darbībā. Pietiekamu saskaņotības līmeni var panākt arī ar mazāk ierobežojošu prasību: gadījumos, kad nepieciešama Savienības līmeņa saskaņošana, visām valstu varas iestādēm, kas iesaistītas iestāžu noregulēšanā, jābūt pārstāvētām noregulējuma kolēģijās. Tāpēc dalībvalstīm būtu jābūt iespējai brīvi izvēlēties tās iestādes, kuru atbildībā būs noregulējuma instrumentu piemērošana un šajā direktīvā paredzēto pilnvaru īstenošana.

²⁰ OV L 177, 30.6.2006., 2011. lpp.

²¹ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

- (12) Ņemot vērā kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības bankrota iespējamo ietekmi uz dalībvalsts finanšu sistēmu un tautsaimniecību, kā arī iespējamo nepieciešamību izmantot valsts līdzekļus krīzes noregulēšanai, krīzes pārvaldības un noregulējuma procesā jau sākotnēji būtu cieši jāiesaista dalībvalstu finanšu ministrijas vai citas attiecīgās ministrijas.
- (13) Tādu iestāžu vai grupu, kas darbojas visā Eiropas Savienībā, efektīvam noregulējumam nepieciešama sadarbība starp kompetentajām un noregulējuma iestādēm uzraudzības un noregulējuma iestāžu kolēģijās visos posmos, uz kuriem attiecas šī direktīva, — no sanācības un noregulējuma plānu sagatavošanas līdz pat faktiskam iestādes noregulējumam. Domstarpību gadījumos starp valstu iestādēm par lēmumiem, kas jāpieņem saskaņā ar šo direktīvu attiecībā uz iestādēm, Eiropas Banku iestādei (EBI) būtu kā pēdējai instancei jāuzņemas saistoša starpniecība. Šim nolūkam EBI būtu jābūt pilnvarotai pieņemt lēmumus, pieprasot valstu iestādēm veikt vai neveikt konkrētas darbības saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulā (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK²².
- (14) Lai nodrošinātu vienādu un konsekventu pieeju jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, EBI būtu arī jāpilnvaro pieņemt pamatnostādnes un izstrādāt regulatīvos un tehniskos standartus, ko apstiprina Komisija, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (15) Lai efektīvi risinātu bankrotējošu iestāžu problēmas, varas iestādēm būtu jābūt pilnvarotām noteikt sagatavošanas un preventīvos pasākumus.
- (16) Ir svarīgi, lai visas iestādes sagatavotu un regulāri atjauninātu sanācības plānus, kuros paredzēti pasākumi, kas šīm iestādēm jāveic dažādu apstākļu vai scenāriju gadījumā. Šādiem plāniem būtu jābūt sīki izstrādātiem un balstītiem uz realistiskiem pieņēmumiem, kas ir piemērojami dažādos smagos un nesaudzīgos scenārijos. Tomēr prasība sagatavot sanācības plānu būtu jāpiemēro samērīgā veidā, ņemot vērā iestādes vai grupas sistēmisko nozīmi. Šajā sakarā prasītajā saturā būtu jāņem vērā arī iestādes finansējuma avotu veids un tas, cik lielā mērā būtu droši pieejams grupas atbalsts. Iestādēm šie plāni būtu jāiesniedz uzraudzības iestādēm, lai tās plānus pilnībā novērtētu, arī to, vai tie ir visaptveroši un vai to īstenošana savlaicīgi atjaunotu iestādes dzīvotspēju pat finansiāla stresa periodos.
- (17) Ja kāda iestāde neiesniedz atbilstīgu sanācības plānu, uzraudzības iestādēm būtu jābūt pilnvarotām pieprasīt attiecīgajai iestādei veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nepilnības plānā, tostarp veikt grozījumus tās uzņēmējdarbības modelī vai tās finansēšanas stratēģijā. Šī prasība var ietekmēt brīvību nodarboties ar uzņēmējdarbību, kas garantēta Pamattiesību hartas 16. pantā. Tomēr šo pamattiesību ierobežojumi ir vajadzīgi, lai sasniegtu finanšu stabilitātes mērķus un aizsargātu noguldītājus un kreditorus. Konkrētāk, šāds ierobežojums nepieciešams, lai stiprinātu iestāžu uzņēmējdarbību un nepieļautu, ka pārmērīgi palielinās iestādes lielums vai ka tā uzņemas pārmērīgus riskus, nespējot tikt galā ar problēmām un zaudējumiem un atjaunot pašu kapitāla bāzi. Ierobežojums ir samērīgs arī tāpēc, ka tikai preventīva

²²

OV L [...], [...], [...] lpp.

rīcība var nodrošināt, ka tiek veikti atbilstīgi piesardzības pasākumi, tāpēc tas ir saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. pantu.

- (18) Noregulējuma plānošana ir būtisks efektīva noregulējuma elements. Varas iestāžu rīcībā būtu jābūt visai nepieciešamajai informācijai, lai izplānotu, kādā veidā iestādes vai pārrobežu grupas pamatfunkcijas var izolēt no pārējiem darījumiem un nodot tā, lai nodrošinātu pamatfunkciju saglabāšanu un turpināšanu. Tomēr prasība sagatavot noregulējuma plānu būtu jāvienkāršo, ņemot vērā iestādes vai grupas sistēmisko nozīmi.
- (19) Noregulējuma iestādēm nepieciešamas pilnvaras pieprasīt izmaiņas iestāžu vai grupu struktūrā un organizācijā, lai novērstu praktiskos šķēršļus noregulējuma instrumentu piemērošanai un lai nodrošinātu attiecīgo uzņēmumu noregulējamību. Ņemot vērā visu iestāžu potenciāli sistēmisko raksturu, finanšu stabilitātes saglabāšanai ir ārkārtīgi būtiski, lai noregulējuma iestādēm būtu iespēja noregulēt jebkuru iestādi. Lai tiktu ievērotas tiesības veikt uzņēmējdarbību, kā noteikts Pamattiesību hartas 16. pantā, iestāžu rīcības brīvībai būtu jābūt ierobežotai ar tiesībām veikt vienīgi to, kas ir vajadzīgs iestādes struktūras un darbību vienkāršošanai, vienīgi lai palielinātu tās noregulējuma iespējas. Turklāt visiem šādiem nolūkiem piemērotajiem pasākumiem būtu jāatbilst Savienības tiesību aktiem. Pasākumi nedrīkst būt tiešā vai netiešā veidā diskriminējoši pilsonības dēļ, un tos nevar pamatot arī ar primāro apsvērumu, ka tie ir veikti vispārības interesēs, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti. Lai noteiktu, vai darbība tikusi veikta vispārības interesēs, noregulējuma iestādēm, kuras darbojas vispārības interesēs, būtu jābūt spējīgām sasniegt savus noregulējuma mērķus, nesaskaroties ar šķēršļiem, kas kavē tām piemērot noregulējuma instrumentus vai izmantot tām piešķirtās pilnvaras. Turklāt būtu jāparedz tikai tādi noteikumi, kas vajadzīgi, lai ar kādu darbību sasniegtu vajadzīgo mērķi. Nosakot veicamos pasākumus, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā brīdinājumi un ieteikumi, ko sniegusi Eiropas Sistēmisko risku komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1092/2010 par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu²³.
- (20) Ierosinātie pasākumi šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai saistībā ar iestādes vai grupas noregulējumu nedrīkstētu liegt iestādēm izmantot to tiesības uz uzņēmējdarbību, kas paredzētas Līgumā par Eiropas Savienības darbību.
- (21) Sanācijas un noregulējuma plānos nevajadzētu paļauties uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem vai pakļaut nodokļu maksātājus zaudējuma riskam. Piekļuve centrālo banku sniegtajam likviditātes nodrošinājumam, ieskaitot ārkārtas likviditātes nodrošinājumu, nebūtu jāuzskata par ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, ja attiecīgā iestāde likviditātes nodrošināšanas brīdī ir maksātspējīga un likviditāte netiek nodrošināta plašāka atbalsta ietvaros; ja kredītlīnija ir pilnībā nodrošināta un nodrošinājumam piemēro diskontu attiecībā uz tā kvalitāti un tirgus vērtību; ja centrālā banka piemēro saņēmējam soda procentu likmi un ja pasākums tiek veikts pēc centrālās bankas iniciatīvas un to nepapildina nekādas pretgarantijas, ko sniedz valsts.

²³

OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.

- (22) Viena pārrobežu grupas uzņēmuma finanšu atbalsta sniegšanu citam tās pašas grupas uzņēmumam pašlaik ierobežo vairāki valsts tiesību aktos paredzēti noteikumi. Šie noteikumi ir paredzēti, lai aizsargātu visu uzņēmumu kreditoru un akcionāru tiesības. Tomēr šie noteikumi neņem vērā vienas un tās pašas grupas uzņēmumu savstarpējo atkarību vai grupas intereses. Starptautiskā līmenī grupas interešu koncepcija ir attīstīta tikai atsevišķās tiesību sistēmās ar tiesību zinātnes vai tiesību normu palīdzību. Papildus katra atsevišķa grupas uzņēmuma interesēm šajā koncepcijā ņem vērā arī katra atsevišķa grupas uzņēmuma netiešo ieinteresētību grupas kopējā labklājībā. Tomēr šīs koncepcijas Savienības dalībvalstīs atšķiras un nenodrošina vajadzīgo tiesisko noteiktību. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt nosacījumus attiecībā uz finansiālā atbalsta nodošanu starp pārrobežu banku grupas uzņēmumiem, lai nodrošinātu visas grupas finanšu stabilitāti. Finansiālajam atbalstam starp grupas uzņēmumiem būtu jābūt brīvprātīgam. Ir lietderīgi, ka tiesības veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs ne tieši, ne netieši nesaista ar nosacījumu, ka pastāv vienošanās sniegt finansiālo atbalstu.
- (23) Lai saglabātu finanšu stabilitāti, ir svarīgi, lai kompetentās iestādes spētu uzlabot iestādes pasliktināto finansiālo un ekonomisko stāvokli, pirms tā sasniedz robežu, kad iestādēm nav vairs citas alternatīvas kā vien to noregulēt. Šim nolūkam būtu jāpiešķir kompetentajām iestādēm savlaicīgas iejaukšanās pilnvaras, tostarp pilnvaras aizstāt iestādes vadību ar īpašu vadītāju; tādā veidā tiktu izdarīts spiediens uz attiecīgo iestādi veikt finanšu stabilitātes atjaunošanas pasākumus un/vai reorganizēt uzņēmējdarbību, lai nodrošinātu tās dzīvotspēju agrīnā posmā. Īpašā vadītāja uzdevumam būtu jābūt veikt visus vajadzīgos pasākumus un veicināt risinājumus, lai atjaunotu iestādes agrāko finansiālo situāciju. Ieceļot īpašo vadītāju, tomēr nevajadzētu atkāpties no kādām akcionāru vai īpašnieku tiesībām vai procesuālajiem pienākumiem, kas noteikti Savienības vai atsevišķu valstu uzņēmējdarbības tiesību aktos, un būtu jārespektē Savienības vai dalībvalstu starptautiskās saistības, kas attiecas uz ieguldījumu aizsardzību. Savlaicīgas iejaukšanās pilnvarām būtu jāietver Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvā 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu²⁴ paredzēto pilnvaru izmantošana apstākļos, kas netiek uzskatīti par savlaicīgu iejaukšanos, kā arī citas pilnvaras, kas tiek uzskatītas par nepieciešamām iestādes stabilitātes atjaunošanai.
- (24) Noregulējuma sistēmai būtu jānodrošina iespēja laikus uzsākt noregulējumu, pirms finanšu iestāde nav kļuvusi maksātnespējīga saskaņā ar bilanci un pirms viss pašu kapitāls nav pilnībā iztērēts. Noregulējums būtu jāuzsāk tad, ja uzņēmums vairs nav dzīvotspējīgs vai ja ir domājams, ka tas vairs nebūs dzīvotspējīgs, un citi pasākumi ir izrādījušies nepietiekami, lai novērstu bankrotu. Faktam, ka iestāde neatbilst ar atļauju saistītajām prasībām, pašam par sevi nevajadzētu pamatot noregulējuma procedūras uzsākšanu, jo īpaši, ja iestāde joprojām ir vai varētu vēl būt dzīvotspējīga. Būtu jāuzskata, ka iestāde ir bankrotējusi vai, domājams, bankrotēs, ja tā pārkāpj vai, domājams, pārkāps prasības atļaujas atjaunošanai, jo tai ir radušies vai, domājams, radīsies zaudējumi, kuru rezultātā viss vai praktiski viss pašu kapitāls tiks iztērēts, ja iestādes aktīvi ir vai, domājams, būs mazāki nekā tās saistības, ja iestāde nav vai, domājams, nebūs spējīga norēķināties par savām saistībām paredzētajā termiņā, vai ja iestāde pieprasa ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem. Faktam, ka ir nepieciešamība pēc ārkārtas likviditātes palīdzības no kādas centrālās bankas, pašam par sevi nevajadzētu būt apstāklim, kas pietiekamā mērā pierāda, ka iestāde nav vai

²⁴

OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

tuvākajā nākotnē nebūs spējīga norēķināties par savām saistībām noteiktajā termiņā. Lai saglabātu finanšu stabilitāti, jo īpaši sistēmiska likviditātes trūkuma gadījumā, centrālo banku sniegtajām valsts garantijām attiecībā uz likviditātes nodrošinājumu vai valsts garantijām nesen emitētām saistībām nebūtu jāiedarbina noregulējuma režīms, ja ir izpildīti vairāki nosacījumi. Jo īpaši valsts garantijas pasākumi būtu jāapstiprina saskaņā ar valsts atbalsta shēmu, un tie nedrīkst būt daļa no plašāka atbalsta pasākumu kopuma; galvojuma pasākumu izmantošanai būtu jābūt stingri ierobežotai laikā. Abos gadījumos bankām jābūt maksāspējīgām.

- (25) Noregulējuma iestāžu pilnvaras būtu jāpiemēro arī kontrolakciju sabiedrībām, ja ir bankrotējusi vai varētu bankrotēt gan kontrolakciju sabiedrība, gan meitasiestāde. Turklāt noregulējuma iestādes pilnvaras būtu jāpiemēro arī kontrolakciju sabiedrībām, neraugoties uz faktu, ka kontrolakciju sabiedrība varētu arī nebankrotēt, ja viena vai vairākas kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības, kas ir meitasuzņēmumi, atbilst noregulējuma nosacījumiem, un piemērot noregulējuma instrumentus un pilnvaras attiecībā uz kontrolakciju sabiedrību ir nepieciešams, lai noregulētu vienu vai vairākus tās meitasuzņēmumus vai noregulētu grupu kopumā.
- (26) Ja iestāde ir bankrotējusi vai, domājams, bankrotēs, valstu varas iestāžu rīcībā būtu jābūt minimālam saskaņotam noregulējuma instrumentu un pilnvaru komplektam. Tās būtu jāizmanto atkarībā no vispārējiem apstākļiem, mērķiem un vispārīgiem principiem. Kad noregulējuma iestāde ir pieņēmusi lēmumu uzsākt iestādes noregulējuma procedūru, parastā maksātnespējas procedūra būtu jāizslēdz. Dalībvalstīm būtu jāspēj piešķirt noregulējuma iestādēm pilnvaras un instrumentus papildus tām pilnvarām un instrumentiem, kas šīm iestādēm piešķirti saskaņā ar šo direktīvu. Tomēr šo papildu instrumentu un pilnvaru izmantošanai būtu jāatbilst noregulējuma principiem un mērķiem, kā izklāstīts šajā direktīvā. Jo īpaši šādi instrumenti vai pilnvaras nedrīkst mazināt pārrobežu grupu noregulēšanas efektivitāti, un būtu jānodrošina, ka akcionāri sedz zaudējumus.
- (27) Lai novērstu pārmērīga riska uzņemšanos, ikvienai maksātnespējīgai iestādei būtu jābūt spējīgai izstāties no tirgus neatkarīgi no tās lieluma un savstarpējās saistības ar citām iestādēm, neradot sistēmiskus traucējumus. Bankrotējošu iestādi principā likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Tomēr likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu apdraudēt finanšu stabilitāti, pārtraukt būtisku pakalpojumu sniegšanu un ietekmēt noguldītāju aizsardzību. Šādā gadījumā noregulējuma instrumentu piemērošana ir vispārības interesēs. Tāpēc ar noregulējumu būtu jāsasniedz šādi mērķi: nodrošināt būtisku pakalpojumu nepārtrauktību, saglabāt finanšu sistēmas stabilitāti, samazināt pārmērīgu risku uzņemšanos, iespējami samazināt paļaušanos uz publiskā sektora finansiālo atbalstu bankrotējošām iestādēm un aizsargāt noguldītājus.
- (28) Pirms pieņemt lēmumu par maksātnespējīgas iestādes saglabāšanu, turpinot tās darbību, vienmēr būtu jāapsver iespēja to likvidēt saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Maksātnespējīgas iestādes saglabāšanai, turpinot tās darbību, izmanto pēc iespējas tikai privātus līdzekļus. To var panākt, pārdodot iestādi vai apvienojot ar citu pircēju no privātā sektora, vai arī norakstot iestādes saistības vai konvertējot tās parādu pašu kapitālā, lai veiktu rekapitalizāciju.
- (29) Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādēm būtu jānodrošina, lai akcionāri un kreditori segtu pienācīgu

daļu no zaudējumiem, kā arī lai tiktu nomainīti vadītāji, samazinātas iestādes noregulējuma izmaksas un tiktu piemērota līdzīga attieksme pret visiem maksātnespējīgās iestādes vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem. Ja noregulējuma instrumentu izmantošana ietver arī valsts atbalsta piešķiršanu, ieviešanā būtu jāizvērtē saskaņā ar attiecīgajiem valsts atbalsta noteikumiem. Valsts atbalstu cita starpā var piesaistīt, ja noregulējuma fondi vai noguldījumu garantiju fondi iesaistās, lai palīdzētu noregulēt bankrotējušās iestādes.

- (30) Akcionāru un kreditoru tiesību ierobežojumi būtu jānosaka atbilstīgi Pamattiesību hartas 52. pantam. Tāpēc noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro tikai tām iestādēm, kuras ir bankrotējušas vai kuras, domājams, bankrotēs, un tikai tad, ja tas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi par finanšu stabilitātes nodrošināšanu vispārības interesēs. Jo īpaši noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro tad, ja iestādi nevar likvidēt saskaņā ar parastām maksātnespējas procedūrām, nedestabilizējot finanšu sistēmu, un ja ir nepieciešami pasākumi, lai nodrošinātu sistēmiski svarīgu funkciju ātru nodošanu un turpināšanu, un ja nav reālu izredžu rast alternatīvu privātu risinājumu, tostarp izredžu, ka esošie akcionāri vai trešā persona palielinātu kapitālu pietiekamā apjomā, lai pilnībā atjaunotu iestādes dzīvotspēju.
- (31) Īpašumtiesību aizskārumi nedrīkstētu būt nesamērīgi. To skartajiem akcionāriem un kreditoriem nevajadzētu rasties lielākiem zaudējumiem nekā tiem, kas būtu radušies, ja iestāde būtu likvidēta laikā, kad pieņemts lēmums par noregulēšanu. Ja noregulējamās iestādes aktīvi tiek daļēji nodoti privātam pircējam vai pagaidu bankai, noregulējamās iestādes atlikusī daļa būtu jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Lai aizsargātu likvidējamās iestādes akcionārus un kreditorus, tiem būtu jābūt tiesībām likvidācijas procesā saņemt savu prasījumu atmaksājuma summu, kas nav mazāka par summu, kuru tie saskaņā ar aplēsēm būtu atguvuši, ja visa iestāde būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.
- (32) Lai aizsargātu akcionāru un kreditoru tiesības saņemt ne mazāk, kā tie saņemtu parastās maksātnespējas procedūras gadījumā, būtu jānosaka skaidri pienākumi attiecībā uz iestādes aktīvu un saistību novērtēšanu un jādod pietiekams laiks pienācīgi novērtēt, kāda attieksme tiem tiktu piemērota, ja iestāde būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Būtu jāparedz iespēja uzsākt šādu novērtēšanu jau savlaicīgās ieviešanās posmā. Pirms jebkādu noregulēšanas darbību veikšanas būtu jāveic novērtējums par iestādes aktīvu un saistību vērtību un par attieksmi, kādu piemērotu akcionāriem un kreditoriem parastās maksātnespējas procedūras gadījumā. Šāda novērtējuma pārskatīšanai tiesā būtu jābūt iespējamai tikai kopā ar noregulējuma lēmumu. Turklāt būtu jāparedz pienākums pēc noregulējuma instrumentu piemērošanas veikt iepriekšēju salīdzinājumu starp attieksmi, kāda faktiski tikusi piemērota akcionāriem un kreditoriem, un attieksmi, kādu tie būtu saņēmuši parastas maksātnespējas procedūras gadījumā. Ja tiek konstatēts, ka akcionāriem un kreditoriem atmaksātā prasījumu summa ir mazāka par summu, kādu tie būtu saņēmuši parastas maksātnespējas procedūras gadījumā, tiem būtu jābūt tiesīgiem saņemt maksājumu šās starpības apmērā. Pretstatā novērtējumam pirms noregulējuma darbības, šajā gadījumā būtu jābūt iespējai apstrīdēt šo salīdzinājumu atsevišķi no noregulējuma lēmuma. Dalībvalstīm, piemērojot procedūru, vajadzētu būt tiesībām izlemt, kā kompensēt akcionāriem un kreditoriem jebkādu konstatētu atšķirīgu attieksmi. Šī starpība, ja tāda ir, būtu jāatmaksā no finansēšanas mehānisma, kas izveidots saskaņā ar šo direktīvu.

- (33) Ir svarīgi, lai zaudējumi tiktu apzināti uzreiz iestādes bankrota brīdī. Bankrotējošu iestāžu aktīvu un saistību novērtējuma pamatprincips ir to tirgus vērtība noregulējuma instrumentu piemērošanas brīdī un tiktāl, ciktāl tirgi darbojas pareizi. Ja patiešām pastāv tirgu funkciju traucējumi, novērtējumu var veikt, izmantojot pienācīgi pamatotas aktīvu un saistību ekonomiskās vērtības. Būtu jāparedz iespēja, ka noregulējuma iestādes steidzamības dēļ var ātri novērtēt bankrotējošas iestādes aktīvus un saistības. Šim novērtējumam būtu jābūt provizorisks un jātiek piemērotam līdz brīdim, kad tiek veikts neatkarīgs novērtējums.
- (34) Ātra rīcība ir nepieciešama, lai uzturētu tirgus ticamību un mazinātu kaitīgo ietekmi. Tiklīdz iestādi uzskata par bankrotējošu vai rodas aizdomas par tās iespējamo bankrotu, noregulējuma iestādēm nekavējoties būtu jāsāk atbilstīgi rīkoties. Apstākļiem, kādos var notikt iestādes bankrots, jo īpaši ņemot vērā iespējamo situācijas steidzamību, jābūt tādiem, kas ļauj noregulējuma iestādēm veikt noregulējuma darbību, bez obligātas prasības iepriekš izmantot savlaicīgas iejaukšanās pilnvaras.
- (35) Tāpēc noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro pirms publiskā sektora kapitāla iepludināšanas vai līdzvērtīga ārkārtas finansiālā atbalsta no publiskā sektora līdzekļiem. Tomēr tas nedrīkstētu traucēt noregulējuma finansēšanai izmantot finanšu līdzekļus no noguldījumu garantiju sistēmām vai noregulējuma fondiem. Šajā sakarā iespēju izmantot ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem vai noregulējuma fondus (tostarp noguldījumu garantiju fondus), lai palīdzētu noregulēt bankrotējušas iestādes, vajadzētu novērtēt saskaņā ar attiecīgajiem valsts atbalsta noteikumiem.
- (36) Noregulējuma instrumentiem būtu jāietver uzņēmējdarbības pārdošana privātam pircējam, pagaidu iestādes izveidošana, bankrotējošās iestādes drošo aktīvu nodalīšana no nedrošajiem aktīviem un bankrotējošās iestādes parādu norakstīšana.
- (37) Ja noregulējuma instrumenti tikuši izmantoti, lai nodotu sistēmiski svarīgus pakalpojumus vai dzīvotspējīgu iestādes uzņēmējdarbību uz kādu stabilu uzņēmumu, piemēram, privātā sektora pircēju vai pagaidu iestādi, atlikusī daļa būtu jālikvidē piemērotā laikposmā, ņemot vērā jebkādu bankrotējušās iestādes vajadzību sniegt pakalpojumus vai atbalstu, lai ļautu pircējam vai pagaidu iestādei veikt darbības vai pakalpojumus, kas iegūti nodošanas rezultātā.
- (38) Tāds instruments kā uzņēmējdarbības pārdošana ļautu valstu iestādēm pārdot iestādi vai tās uzņēmējdarbības daļas vienam vai vairākiem pircējiem bez akcionāru piekrišanas. Piemērojot uzņēmējdarbības pārdošanas instrumentu, iestādēm vajadzētu veikt pasākumus attiecīgās iestādes vai tās uzņēmējdarbības daļas pārdošanai atklātā, pārredzamā un nediskriminējošā procesā, cenšoties panākt pēc iespējas lielāku pārdošanas cenu.
- (39) Lai aizsargātu akcionāru un kreditoru tiesības saņemt ne mazāk, kā tie saņemtu parastas maksātnespējas procedūras gadījumā, jebkuri ieņēmumi, kas gūti, daļēji nododot aktīvus, būtu jāizmanto noregulējamās iestādes labā. Ja tiek nodotas visas iestādes akcijas vai visi aktīvi, tiesības un saistības, tad jebkuri ieņēmumi, kas gūti no nodošanas, būtu jāizmanto bankrotējušās iestādes akcionāru labā. Ieņēmumi būtu jāaprēķina, atskaitot izmaksas, kas radušās iestādes bankrota rezultātā un noregulējuma procesā.

- (40) Lai savlaicīgi veiktu uzņēmējdarbības pārdošanu un saglabātu finanšu stabilitāti, būtiskas līdzdalības pircēja novērtēšana būtu jāveic nekavējoties, atkāpjoties no Direktīvā 2006/48/EK noteiktajiem termiņiem.
- (41) Informācijai par bankrotējušās iestādes pārdošanu un pārrunām ar potenciāliem pircējiem pirms uzņēmējdarbības pārdošanas instrumenta izmantošanas varētu būt sistēmiska nozīme. Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir svarīgi, lai šādas informācijas nodošanu atklātībai, kā to paredz Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīga izmantošana)²⁵, varētu aizkavēt uz laiku, kas ir nepieciešams iestādes noregulējuma plānošanai un strukturēšanai atbilstīgi pieļaujamam kavējumam, ko paredz tirgus ļaunprātīgas izmantošanas režīms.
- (42) Kā iestādei, kuru kontrolē noregulējuma iestāde, pagaidu iestādes galvenais mērķis būtu nodrošināt, ka tiek turpināta finanšu pamatpakalpojumu sniegšana maksātspējīgās iestādes klientiem un finanšu pamatdarbību veikšana. Pagaidu iestāde būtu jāvada tā, lai nodrošinātu dzīvotspējīgas darbības turpināšanu, un tā būtu cik vien iespējams drīz jāatgriež tirgū vai jālikvidē, ja tā nav dzīvotspējīga.
- (43) Ar aktīvu nodalīšanas instrumentu būtu jānodrošina, ka varas iestādes var nodot vājos vai pasliktinātos aktīvus uz atsevišķu struktūru. Šis instruments būtu jāizmanto tikai kopā ar citiem instrumentiem, novēršot to, ka bankrotējošā iestāde iegūst pārmērīgu konkurējošu priekšrocību.
- (44) Ar efektīvu noregulējuma režīmu būtu pēc iespējas jānovērš tas, ka bankrotējošās iestādes noregulējuma izmaksas sedz nodokļu maksātāji. Tam būtu jānodrošina, ka arī lielas un sistēmiski nozīmīgas iestādes var noregulēt, neapdraudot finanšu stabilitāti. Šo mērķi panāk ar parādu norakstīšanas instrumentu, attiecinot uz iestādes akcionāriem un kreditoriem pienācīgu zaudējumu apmēru un liekot tiem segt atbilstīgu daļu no šīm izmaksām. Šim nolūkam Finanšu stabilitātes padome ierosināja ietvert noregulējuma režīmā likumā noteiktās pilnvaras norakstīt parādu kā papildu iespēju apvienojumā ar citiem noregulējuma instrumentiem.
- (45) Lai noregulējuma iestādes varētu elastīgi sadalīt zaudējumus starp kreditoriem visdažādākajos apstākļos, būtu jānodrošina, lai tās varētu piemērot parādu norakstīšanas instrumentu gan situācijās, kad to mērķis ir noregulēt bankrotējošo iestādi tā, lai tā turpinātu darboties, ja ir reālas izredzes atjaunot iestādes dzīvotspēju, gan situācijās, kad sistēmiski svarīgi pakalpojumi tiek nodoti pagaidu iestādei un atlikusī bankrotējušās iestādes daļa izbeidz darbību un tiek likvidēta.
- (46) Ja parādu norakstīšanas instrumentu piemēro, lai atjaunotu bankrotējošās iestādes kapitālu, tādējādi nodrošinot tās darbības turpināšanu, noregulējumu ar parādu norakstīšanas instrumenta palīdzību vienmēr veic kopā ar tādiem instrumentiem kā vadības nomaiņa un iestādes un tās darbību pārstrukturēšana tādā veidā, lai novērstu tās bankrota cēloņus. Šī pārstrukturēšana būtu jāpanāk, ieviešot uzņēmējdarbības reorganizēšanas plānu. Attiecīgos gadījumos šādiem plāniem būtu jābūt saderīgiem ar pārstrukturēšanas plānu, kas iestādēm ir jāiesniedz Komisijai saskaņā ar Savienības valsts atbalsta shēmu. Jo īpaši, papildus pasākumiem, kuru mērķis ir atjaunot iestādes

²⁵

OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

ilgtermiņa dzīvotspēju, šajā plānā būtu jāiekļauj pasākumi atbalsta ierobežošanai līdz minimumam, izmaksu sloga sadalīšanai un konkurences izkropļojumu mazināšanai.

- (47) Parādu norakstīšanas instrumentu nav lietderīgi piemērot nodrošinātiem, finansiāli nodrošinātiem vai citādi garantētiem prasījumiem. Taču, lai nodrošinātu parādu norakstīšanas instrumenta efektivitāti un tā mērķu sasniegšanu, vēlams, lai to varētu piemērot pēc iespējas plašākam klāstam bankrotējošās iestādes nenodrošināto saistību. Tomēr ir lietderīgi izslēgt konkrētus nenodrošināto saistību veidus no parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanas jomas. Sabiedriskās kārtības un efektīva noregulējuma nolūkā parādu norakstīšanas instrumentu nevajadzētu piemērot noguldījumiem, kas aizsargāti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām²⁶, saistībām pret bankrotējošās iestādes darbiniekiem vai komercprasībām, kuras attiecas uz iestādes ikdienas darbībai nepieciešamajām precēm un pakalpojumiem.
- (48) Noguldītājiem, kuri tur noguldījumus, kas ir garantēti saskaņā ar noguldījumu garantiju sistēmu, nevajadzētu piemērot parādu norakstīšanas instrumentu. Tomēr noguldījumu garantiju sistēma veicina noregulēšanas procesa finansēšanu tādā apmērā, ciklāl tam būtu bijis jāatlīdzina zaudējumi noguldītājiem. Parādu norakstīšanas pilnvaru īstenošana nodrošinātu to, ka noguldītājiem joprojām būtu piekļuve saviem noguldījumiem — tas ir galvenais iemesls, kāpēc noguldījumu garantiju sistēmas ir izveidotas. Ja šo sistēmu iesaistīšana šādos gadījumos netiktu paredzēta, tas radītu nepamatotas priekšrocības attiecībā pret pārējiem kreditoriem, kas būtu pakļauti noregulējuma iestādes pilnvaru īstenošanai.
- (49) Kopumā noregulējuma iestādēm vajadzētu piemērot parādu norakstīšanas instrumentu tā, lai nodrošinātu līdzvērtīgu attieksmi pret kreditoriem un prasījumu likumisko klasificēšanu atbilstīgi piemērojamiem maksātnespējas regulācijas tiesību aktiem. Zaudējumi vispirms būtu jāsedz ar pamatkapitāla instrumentiem un jāsadala starp akcionāriem, vai nu anulējot akcijas, vai būtiski mainot prasījumu struktūru. Ja ar šiem instrumentiem nepietiek, subordinētais parāds būtu jākonvertē vai jānoraksta. Visbeidzot, pirmās kārtas saistības būtu jākonvertē vai jānoraksta, ja pakārtotās saistības ir pilnībā konvertētas vai norakstītas.
- (50) Lai izvairītos no tā, ka iestādes strukturē savas saistības tādā veidā, kas mazina parādu norakstīšanas instrumenta efektivitāti, ir lietderīgi noteikt, ka iestāžu rīcībā visu laiku jābūt pašu kapitāla, subordinētā parāda un pirmās kārtas saistību kopsummai, uz ko attiecas parādu norakstīšanas instruments un kuru nosaka kā kopējo iestādes saistību proporciju, kas nav uzskatāmi par pašu kapitālu saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK vai Direktīvu 2006/49/EK. Noregulējuma iestādēm būtu jābūt arī iespējai pieprasīt, lai šo procentuālo daļu pilnībā vai daļēji veidotu pašu kapitāls un subordinētais parāds.
- (51) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka brīdī, kad konstatēts, ka emitentiestāde nav dzīvotspējīga, zaudējumus sedz ar papildu 1. līmeņa un 2. līmeņa kapitāla instrumentiem. Attiecīgi noregulējuma iestādēm pilnībā būtu jānoraksta minētie instrumenti vai tie jākonvertē 1. līmeņa pašu kapitāla instrumentos brīdī, kad konstatēts, ka iestāde nav dzīvotspējīga, un pirms jebkādas noregulējuma darbības veikšanas. Šim nolūkam par brīdi, kad konstatē, ka iestāde nav dzīvotspējīga, uzskata

²⁶

OV L 135, 31.5.1994., 5.–14. lpp.

brīdi, kad attiecīgā valsts varas iestāde nosaka, ka iestāde atbilst noregulējuma kritērijiem, vai brīdi, kad minētā varas iestāde nolemj, ka iestāde vairs nebūs dzīvotspējīga, ja netiks norakstīti minētie kapitāla instrumenti. Fakts, ka varas iestādes noraksta vai konvertē instrumentus šajā direktīvā paredzētajos apstākļos, būtu jāatzīst instrumentu reglamentējošajos noteikumos un jebkādos prospektos vai piedāvājuma dokumentos, kas publicēti vai iesniegti saistībā ar šiem instrumentiem.

- (52) Saglabājot iestādes darbību, parādu norakstīšanas instrumentam vajadzētu maksimāli palielināt kreditoru prasījumu vērtību, uzlabot tirgus noteiktību un atjaunot darījuma partneru uzticību. Lai atjaunotu ieguldītāju un tirgus darījumu partneru uzticību un mazinātu parādu norakstīšanas instrumenta ietekmi, ir nepieciešams atļaut līdz 2018. gada 1. janvārim nepiemērot šo instrumentu.
- (53) Noregulējuma iestādēm nepieciešamas visas juridiskās pilnvaras, kuras dažādās kombinācijās var izmantot, piemērojot noregulējuma instrumentus. Tām būtu jāietver tiesības nodot bankrotējošās iestādes akcijas vai aktīvus, tiesības vai saistības citai struktūrai, piemēram, citai iestādei vai pagaidu iestādei, pilnvaras norakstīt vai anulēt akcijas vai norakstīt vai konvertēt bankrotējošās iestādes parādu, pilnvaras aizstāt vadību un pilnvaras noteikt pagaidu moratoriju maksājumu prasījumiem. Var būt nepieciešamas arī papildu pilnvaras, tostarp pilnvaras pieprasīt no citām grupas daļām pamatpakalpojumu nepārtrauktību.
- (54) Nav jānosaka konkrēti līdzekļi, ar kuru palīdzību noregulējuma iestādēm jāiejaucas maksātnespējīgā iestādē. Noregulējuma iestādēm būtu jābūt iespējai izvēlēties, vai pārņemt kontroli ar tiešu iejaukšanos iestādē vai ar izpildrīkojumu. Attiecīgo lēmumu tām būtu jāpieņem atkarībā no lietas apstākļiem. Šķiet, ka šajā posmā efektīvai sadarbībai starp dalībvalstīm nav nepieciešamības noteikt vienu modeli.
- (55) Noregulējuma sistēmā būtu jāietver procesuālās prasības, lai nodrošinātu, ka noregulējuma pasākumi tiek pienācīgi izziņoti un nodoti atklātībai. Tomēr, tā kā informācija, ko noregulējuma procesā iegūst noregulējuma iestādes un to profesionālie padomdevēji, var būt konfidenciāla, pirms noregulējuma lēmuma nodošanas atklātībai uz šo informāciju būtu jāattiecinā efektīvs konfidencialitātes režīms.
- (56) Valstu varas iestādēm nepieciešamas pagaidu pilnvaras, lai nodrošinātu akciju vai parāda instrumentu un aktīvu, tiesību un saistību efektīvu nodošanu. Šīs pilnvaras ietver pilnvaras atcelt trešo personu tiesības, kas izriet no nodotajiem instrumentiem vai aktīviem, pilnvaras nodrošināt līgumu izpildi un procedūru nepārtrauktību attiecībā uz nodoto aktīvu un akciju saņēmēju. Tomēr tās neskar darbinieku tiesības izbeigt darba līgumu. Tāpat tās neskar personas tiesības izbeigt līgumu citu iemeslu dēļ, kas nav bankrotējošās iestādes aizstāšana ar jaunu iestādi. Noregulējuma iestādēm nepieciešamas arī pagaidu pilnvaras, lai pieprasītu atlikušajai iestādei, kas tiek likvidēta parastajā maksātnespējas procedūrā, sniegt pakalpojumus, kas nepieciešami, lai iestāde, kurai nodoti aktīvi vai akcijas ar uzņēmējdarbības pārdošanas instrumentu vai pagaidu iestādes instrumentu, varētu veikt savu uzņēmējdarbību.
- (57) Saskaņā ar Pamattiesību hartas 47. pantu ieinteresētajām personām ir tiesības uz taisnīgu tiesas procesu un efektīvu to tiesību aizsardzību attiecībā uz pasākumiem, kas tās ietekmē. Tāpēc noregulējuma iestāžu pieņemtos lēmumus var nodot izskatīšanai tiesā. Tomēr, tā kā šās direktīvas mērķis ir piedāvāt risinājumu ārkārtējas steidzamības situācijām un tā kā jebkura noregulējuma iestādes lēmuma apturēšana var kavēt

galveno funkciju nepārtrauktību, ir jāparedz, ka nekāda pārskatīšanas pieteikuma iesniegšana un nekāds starplaikā izdots tiesas rīkojums nevar apturēt noregulējuma lēmuma izpildi. Turklāt, lai aizsargātu trešās personas, kas līdz ar iestāžu noregulējuma pilnvaru īstenošanu iegādājušās noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības un saistības, un lai nodrošinātu finanšu tirgu stabilitāti, pārskatīšanai tiesā nevajadzētu ietekmēt nevienu administratīvo aktu vai darījumu, kas noslēgti, pamatojoties uz atceltu lēmumu. Tāpēc tiesiskās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz atceltu lēmumu būtu jābūt ierobežotiem, ietverot tikai kompensācijas piešķiršanu par nodarīto kaitējumu iesaistītajām personām.

- (58) Efektīva noregulējuma interesēs un nolūkā izvairīties no jurisdikcijas kolīzijas, ir jānodrošina, lai netiek sāktas vai turpinātas parastās maksātnespējas procedūras attiecībā uz bankrotējošu iestādi, kamēr noregulējuma iestāde īsteno tās noregulējuma pilnvaras vai piemēro noregulējuma instrumentus. Tāpat ir lietderīgi un nepieciešami uz ierobežotu laiku atlikt noteiktas līgumā paredzētas saistības, lai noregulējuma iestādei būtu laiks noregulējuma instrumentus ieviest praksē.
- (59) Lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestādēm, nododot aktīvus un saistības privātā sektora pircējam vai pagaidu iestādei, ir pietiekami daudz laika, lai noteiktu, kuri līgumi ir jānodod, ir lietderīgi noteikt samērīgus ierobežojumus darījumu partnera tiesībām izslēgt, paātrināt vai citādi izbeigt finanšu līgumus pirms nodošanas veikšanas. Šāds ierobežojums ir nepieciešams, lai ļautu iestādēm iegūt patiesu priekšstatu par bankrotējošas iestādes bilanci bez vērtības un darbības jomas izmaiņām, ko radītu šādu izbeigšanas tiesību plaša īstenošana. Lai pēc iespējas minimāli iejauktos darījumu partneru līgumiskajās tiesībās, izbeigšanas tiesību ierobežojumu vajadzētu piemērot tikai saistībā ar noregulējuma darbību un saglabāt tiesības uz izbeigšanu, kas izriet no citu saistību neizpildes (tostarp nesamaksāta vai nepieģādāta drošības iemaksa).
- (60) Lai saglabātu leģitīmas kapitāla tirgus darbības dažu, bet ne visu bankrotējošas iestādes aktīvu, tiesību un saistību nodošanas gadījumā, ir lietderīgi iekļaut aizsardzības pasākumus, lai novērstu saistīto saistību, tiesību un līgumu sadalīšanu. Šādu ierobežojumu izraudzītajai praksei attiecībā uz saistītiem līgumiem vajadzētu attiecināt arī uz līgumiem ar to pašu darījumu partneri, uz kuriem attiecas drošības noteikumi, līgumiem par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, prasībaprēķina vienošanos, divpusēja noslēguma ieskaita līgumiem un strukturētiem finanšu līgumiem. Drošības pasākumu piemērošanas gadījumā noregulējuma iestādēm būtu jābūt pienākamam nodot visus saistītos līgumus drošā veidā vai tos visus atstāt atlikušajai bankrotējušajai bankai. Šiem drošības pasākumiem vajadzētu nodrošināt, ka tie neskar saistību novērtēšanu pamatkapitāla pietiekamības vajadzībām, uz ko attiecas Direktīvā 2006/48/EK minētie ieskaita līgumi.
- (61) Ja noregulējuma iestādes plāno nodot saistītu līgumu kopumu un šī nodošana nevar būt efektīva attiecībā uz visiem līgumiem, kas ietilpst šajā kopumā, tāpēc ka dažas tiesības vai saistības, uz kurām attiecas līgumi, reglamentē kādas ārpus Savienības esošas teritorijas tiesību akti, tad nodošanu nevajadzētu veikt. Jebkurai nodošanai, kas ir pretrunā šim noteikumam, būtu jābūt spēkā neesošai.
- (62) Lai gan vienādu instrumentu un pilnvaru nodrošināšana noregulējuma iestādēm sekmē saskaņotu rīcību pārrobežu grupas bankrota gadījumā, šķiet, ka ir nepieciešami papildu pasākumi, lai veicinātu sadarbību un novērstu to, ka valstu reakcija ir sadrumstalota.

Būtu jāpieprasa, lai noregulējuma iestādes saistītu uzņēmumu noregulējuma gadījumos apspriežas savā starpā un sadarbojas noregulējuma kolēģijās, lai vienotos par grupas noregulējuma shēmu. Noregulējuma kolēģijas būtu jāizveido ap pastāvošo uzraudzības kolēģiju kodolu, iesaistot tajās grupas uzņēmumu noregulējuma iestādes un — vajadzības gadījumā — finanšu ministrijas. Krīzes gadījumā noregulējuma kolēģijām būtu jānodrošina informācijas apmaiņas forums un noregulējuma pasākumu koordinēšana.

- (63) Pārrobežu grupu noregulējumam būtu jāpanāk līdzsvars starp nepieciešamību pēc procedūrām, kurās būtu ņemta vērā situācijas steidzamība un kuras ļautu rast efektīvus, taisnīgus un savlaicīgus risinājumus grupai kopumā, un nepieciešamību aizsargāt finanšu stabilitāti dalībvalstīs, kurās grupa darbojas. Noregulējuma iestādēm vajadzētu apmainīties ar viedokļiem noregulējuma kolēģijas ietvaros. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajām noregulējuma darbībām būtu jābūt sagatavotām un apspriestām starp dažādām valstu noregulējuma iestādēm saistībā ar grupas noregulējuma plāniem. Visu to dalībvalstu, kurās grupa darbojas, noregulējuma iestāžu atzinumos būtu jāiekļauj noregulējuma kolēģijas viedoklis, lai atvieglotu iespējami ātru un kopīgu lēmumu pieņemšanu. Noregulējuma iestādei veicot grupas līmeņa noregulējuma darbības, vienmēr būtu jāņem vērā to ietekme uz finanšu stabilitāti dalībvalstīs, kurās grupa darbojas. Tas būtu jānodrošina, paredzot tās dalībvalsts, kurā reģistrēts meitasuzņēmums, noregulējuma iestādēm iespēju iebilst pret grupas noregulējuma iestādes lēmumiem ne tikai saistībā ar noregulējuma darbību un pasākumu atbilstīgumu, bet arī saistībā ar pamatojumu nepieciešamībai aizsargāt attiecīgās dalībvalsts finanšu stabilitāti. EBI būtu jābūt iespējai atrisināt jebkuras domstarpības, piemēram, jautājumā, vai ir pietiekami aizsargāta finanšu stabilitāte visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas. EBI būtu jo īpaši jānodrošina, ka galīgajā lēmumā par veicamo noregulējuma darbību ir pienācīgi ņemtas vērā noregulējuma iestāžu intereses aizsargāt finanšu stabilitāti Savienībā kopumā, kā arī visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.
- (64) Grupas noregulējuma shēmas izveidošanai būtu jāveicina saskaņots noregulējums, ar kādu visām grupas iestādēm ir vairāk iespējams sasniegt labākos rezultātus. Grupas noregulējuma shēma būtu jāierosina grupas noregulējuma iestādei, un tai būtu jābūt saistošai attiecībā uz noregulējuma kolēģijas locekļiem. Valstu noregulējuma iestādēm, kuras nepiekrīt shēmai, būtu jābūt iespējai vērsties Eiropas Banku iestādē. EBI būtu jāspēj izšķirt domstarpības, pamatojoties uz novērtējumu par to, vai attiecīgās dalībvalsts neatkarīga rīcība ir vajadzīga valsts finanšu stabilitātes labā, ņemot vērā šās rīcības ietekmi uz citu dalībvalstu finanšu stabilitāti un visas grupas kopējās vērtības maksimālu palielināšanu.
- (65) Grupas noregulējuma shēmas ietvaros valstu iestādes vajadzētu aicināt to pašu instrumentu piemērot juridiskajām personām, kas atbilst noregulējuma kritērijiem. Valstu iestādēm nevajadzētu būt pilnvarotām iebilst pret grupu līmenī izmantotajiem noregulējuma instrumentiem, par ko atbild grupu noregulējuma iestāde, piemēram, pret pagaidu bankas instrumenta piemērošanu mātesuzņēmuma līmenī, pret mātesuzņēmuma kredītiestādes aktīvu pārdošanu, pret parāda konvertēšanu mātesuzņēmuma līmenī. Grupas līmeņa noregulējuma iestādēm būtu nepieciešamas arī pilnvaras izmantot pagaidu bankas iestādi grupas līmenī (kas vajadzības gadījumā var ietvert pienākumu sadales pasākumus), lai stabilizētu grupu kā vienu veselumu. Meitasuzņēmumu īpašumtiesības varētu nodot pagaidu bankai, lai pēc tam tās pārdotu vai nu kā komplektu, vai atsevišķi attiecīgajos tirgus apstākļos. Turklāt grupas līmeņa

noregulējuma iestādei būtu nepieciešamas pilnvaras piemērot parādu norakstīšanas instrumentu mātesuzņēmuma līmenī.

- (66) Starptautiskā tirgū darbošos iestāžu un grupu efektīvam noregulējumam nepieciešami sadarbības nolīgumi starp Savienības un trešo valstu noregulējuma iestādēm. Sadarbību sekmēs trešo valstu noregulējuma režīmu pamatā esošie kopīgie principi un pieejas, ko izstrādājusi Finanšu stabilitātes padome un G-20. Šim nolūkam EBI būtu jāizstrādā un jānoslēdz administratīvas pamatvienošanās ar trešo valstu iestādēm saskaņā ar Regulas Nr. 1093/2010 33. pantu, un valstu varas iestādēm būtu jānoslēdz divpusējas vienošanās, pēc iespējas ņemot vērā EBI pamatvienošanās. Izstrādājot šīs vienošanās starp valstu varas iestādēm, kuras atbild par globālu uzņēmumu bankrota pārvaldīšanu, tiktu nodrošināta efektīva plānošana, lēmumu pieņemšana un saskaņošana attiecībā uz starptautiskajām grupām. EBI būtu jāuztic arī noregulējuma iestāžu trešās valstīs veikto pasākumu atzišana. Dalībvalstīm būtu jābūt atbildīgām par EBI atzišanas lēmumu īstenošanu.
- (67) Sadarbībai būtu jānotiek gan attiecībā uz Savienības vai trešo valstu grupu meitasuzņēmumiem, gan attiecībā uz Savienības vai trešo valstu iestāžu filiālēm. Trešo valstu grupu meitasuzņēmumi ir uzņēmumi, kas reģistrēti Savienībā un uz kuriem tāpēc pilnībā attiecas Savienības tiesību akti, tostarp šajā direktīvā paredzētie noregulējuma instrumenti. Tomēr ir nepieciešams, lai dalībvalstis saglabātu tiesības piemērot noregulējuma instrumentus arī attiecībā uz to iestāžu filiālēm, kuru galvenie biroji ir trešās valstīs, ja trešās valsts procedūru atzišana un piemērošana saistībā ar filiāli varētu apdraudēt Savienības finanšu stabilitāti vai ja Savienības noguldītājiem netiktu piemērota vienlīdzīga attieksme tāpat kā trešo valstu noguldītājiem. Šo iemeslu dēļ EBI būtu jābūt tiesībām pēc apspriešanās ar valstu noregulējuma iestādēm atteikt trešo valstu procedūru atzišanu attiecībā uz trešo valstu iestāžu filiālēm Savienībā.
- (68) Zināmos apstākļos piemēroto noregulējuma instrumentu efektivitāte var būt atkarīga no īstermiņa finansējuma pieejamības iestādes vai pagaidu iestādes vajadzībām, no potenciālajiem pircējiem sniegtajām garantijām vai kapitāla nodrošināšanas pagaidu iestādei. Neatkarīgi no centrālo banku lomas likviditātes nodrošināšanā finanšu sistēmai pat grūtību laikā ir svarīgi, ka dalībvalstis paredz finansēšanas mehānismus, lai novērstu to, ka šādiem nolūkiem nepieciešamo finansējumu iegūst no valsts budžeta. Finanšu sistēmas stabilizēšana būtu jāfinansē finanšu nozarei kopumā.
- (69) Principā pirms jebkādas noregulējuma darbības veikšanas un neatkarīgi no tās vispirms būtu jāiekasē nozares iemaksas. Ja iepriekšējais finansējums nav pietiekams, lai segtu finansēšanas pasākumu rezultātā radušos zaudējumus vai izmaksas, būtu jāiekasē papildu iemaksas, ar ko segt papildu izmaksas vai zaudējumus.
- (70) Lai sasniegtu kritisko masu un novērstu prociklisku ietekmi, kas varētu rasties, ja finansēšanas mehānismiem būtu jāpaļaujas tikai uz pēciemaksām sistēmiskās krīzes gadījumā, ir nepieciešams, lai iepriekšēji pieejamie valstu finansēšanas mehānismu finanšu līdzekļi sasniegtu noteiktu mērķapjomu.
- (71) Lai nodrošinātu iemaksu taisnīgu aprēķināšanu, kā arī radītu stimulu darboties atbilstoši mazāk riskantam modelim, iemaksās valsts finansēšanas mehānismos būtu jāņem vērā riska pakāpe, ko uzņēmušās kredītiestādes.

- (72) Efektīvas noregulēšanas nodrošināšana bankrotējošām finanšu iestādēm Savienībā ir būtisks elements iekšējā tirgus darbības pilnveidošanā. Šādu iestāžu bankrots ietekmē ne tikai finanšu stabilitāti tirgos, kuros tās darbojas tieši, bet arī visu Savienības finanšu tirgu. Iekšējā finanšu pakalpojumu tirgus darbības pilnveidošana ir pastiprinājusi saikni starp dažādu valstu finanšu sistēmām. Iestādes darbojas ārpus to reģistrācijas dalībvalsts un ir savstarpēji saistītas viena ar otru ar starpbanku un citu tirgu starpniecību, kuri būtībā ir Eiropas mēroga tirgi. Nodrošināt efektīvu šādu iestāžu noregulējuma finansēšanu ar vienādiem nosacījumiem visās dalībvalstīs ir ne vien to dalībvalstu interesēs, kurās tās darbojas, bet visu dalībvalstu interesēs kopumā, jo tas nodrošinās vienlīdzīgus konkurences apstākļus un uzlabos vienotā Savienības finanšu tirgus darbību. Eiropas finansēšanas mehānismu sistēmas izveidošanai būtu jānodrošina, ka visām iestādēm, kas darbojas Savienībā, piemēro vienlīdz efektīvus noregulējuma finansēšanas mehānismus un veicina vienotā tirgus stabilitāti.
- (73) Lai palielinātu Eiropas finansēšanas mehānismu elastīgumu, saskaņā ar mērķi, ka finansējumam pamatā būtu jānāk no nozares, nevis no publiskā sektora budžeta, valstu finansēšanas mehānismiem būtu jābūt iespējai vajadzības gadījumā aizņemties līdzekļus citam no cita.
- (74) Lai gan finansēšanas mehānismi ir izveidoti valstu līmenī, tiem jābūt savstarpēji izmantojamiem saistībā ar grupas noregulējumu. Ja noregulējuma darbība nodrošina, ka noguldītājiem arī turpmāk ir piekļuve to noguldījumiem, tad noguldījumu garantiju sistēmām, ar kurām noregulējamā iestāde ir saistīta, būtu jāatbild (segto noguldījumu apjomā) par to zaudējumu summu, kas tām būtu bijis jāsedz, ja iestāde būtu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.
- (75) Turklāt, lai nodrošinātu izmaksas noguldītājiem vai pastāvīgu piekļuvi segtajiem noguldījumiem, dalībvalstīm būtu jā saglabā iespēja izlemt, vai noguldījumu garantiju sistēmas varētu izmantot arī kā mehānismus, lai finansētu citas noregulējuma darbības. Šāds elastīgums būtu jāizmanto tā, lai tas nekaitētu noguldījumu garantiju sistēmu finansēšanai vai segto noguldījumu izmaksāšanas garantēšanai.
- (76) Ja noguldījumi ir nodoti citai iestādei saistībā ar iestādes noregulējumu, noguldītājus apdrošina tikai nodrošinājuma līmenī, kas paredzēts Direktīvā 94/19/EK. Tāpēc prasības par noguldījumiem, kas paliek kredītiestādē, kurai piemēro noregulējumu, būtu jāierobežo līdz starpībai starp nodotajiem līdzekļiem un nodrošinājuma līmeni, kas paredzēts Direktīvā 94/19/EK. Ja nodotie noguldījumi pārsniedz nodrošinājuma līmeni, noguldītājam nevajadzētu iesniegt prasību pret noguldījumu garantiju sistēmu attiecībā uz atlikušajiem noguldījumiem kredītiestādē, kurai piemēro noregulējumu.
- (77) Izveidojot finansēšanas mehānismus, kas veido Eiropas finansēšanas mehānismu sistēmu, kā izklāstīts šajā direktīvā, būtu jānodrošina atsevišķu valstu līmenī pieejamo līdzekļu izmantošanas koordinēšana.
- (78) Finanšu pakalpojumu tehniskajiem standartiem būtu jānodrošina konsekventa saskaņošana un piemērota noguldītāju, ieguldītāju un patērētāju aizsardzība visā Savienībā. Būtu efektīvi un piemēroti uzticēt EBI, kas ir iestāde ar ļoti specializētām zināšanām, izstrādāt reglamentējošo un īstenošanas tehnisko standartu projektus, neietverot politikas izvēles, un iesniegt tos Komisijai.

- (79) Komisijai būtu jāpieņem EBI izstrādātie regulatīvo tehnisko standartu projekti ar deleģētiem aktiem atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantam un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.
- (80) Komisijai būtu jābūt pilnvarām pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai: precizētu definīcijas jēdzieniem "svarīgās funkcijas" un "galvenie uzņēmējdarbības veidi", precizētu apstākļus, kad iestāde bankrotē vai, domājams, bankrotēs, norādītu apstākļus, kad būtu jāpiemēro aktīvu nodalīšanas instruments, norādītu saistības, kas nav iekļautas parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanas jomā, precizētu apstākļus, kad ir nepieciešama atkāpe no parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanas, lai nodrošinātu svarīgo funkciju un galveno uzņēmējdarbības veidu turpināšanu, precizētu kritērijus, pēc kuriem nosaka iestādes atbilstīgo saistību minimālo summu, kas vajadzīga, lai piemērotu parādu norakstīšanas instrumentu, precizētu apstākļus, kādos, piemērojot parādu norakstīšanas instrumentu, būtu jāanulē esošās akcijas un jākonvertē saistības akcijās, precizētu apstākļus, kad trešās valsts noregulējuma procedūras nebūtu jāatzīst, sīkāk precizētu apstākļus, kādos būtu jāuzskata, ka finansēšanas mehānismu mērķa līmenis ievērojami atšķiras no sākotnējā līmeņa, pieņemt kritērijus, kuru mērķis ir pielāgot iemaksas finansēšanas režīmos iestāžu riska profilam, noteiktu pienākumus, kuru mērķis ir nodrošināt iemaksu efektīvu izpildi finansēšanas mehānismos, un precizētu nosacījumus, ar kādiem var notikt savstarpēja aizņemšanās starp valstu finansēšanas mehānismiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot priekšdarbus, attiecīgi apspriestos, arī ekspertu līmenī.
- (81) Ir lietderīgi, lai noteiktos gadījumos EBI vispirms ar pamatnostādnēm veicinātu valstu varas iestāžu prakses konvergenci un vēlākā posmā, pamatojoties uz konvergenci, kas sasniegta, piemērojot EBI pamatnostādnes, Komisija būtu pilnvarota pieņemt deleģētos aktus.
- (82) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina savlaicīga un nepārtraukta attiecīgo dokumentu informācijas nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (83) Būtu jāparedz, ka Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas. Eiropas Parlamentam un Padomei vajadzētu būt iespējai informēt pārējās iestādes par to, ka tiem nav nodoma izteikt iebildumus.
- (84) Starpvaldību konferences, kas pieņēma Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam pievienotajā Deklarācijā par Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu konference atzīmēja Komisijas nodomu saskaņā ar jau iedibināto praksi turpināt konsultācijas ar dalībvalstu ieceltajiem ekspertiem, sagatavojot deleģēto aktu projektus finanšu pakalpojumu jomā.
- (85) Komisijai būtu jāpiešķir arī pilnvaras pieņemt īstenošanas tehniskos standartus, izmantojot īstenošanas aktus atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 291. pantam un Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantam. EBI būtu jāuztic izstrādāt tehnisko standartu projektu, lai iesniegtu to Komisijai.

- (86) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīvā 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju²⁷ paredzēts, ka visās dalībvalstīs ir savstarpēji jāatzīst un jāīsteno lēmumi par to kredītiestāžu reorganizāciju vai likvidēšanu, kurām ir filiāles citās dalībvalstīs, kas nav tās dalībvalstis, kurās atrodas to galvenie biroji. Ar minēto direktīvu ir nodrošināts, ka visus kredītiestādes aktīvu un saistību jautājumus, neraugoties uz to, kurā valstī tā atrodas, izšķir vienā procedūrā izcelsmes dalībvalstī un ka izcelsmes dalībvalstu kreditoriem piemēro tādu pašu attieksmi kā izcelsmes dalībvalsts kreditoriem. Lai panāktu efektīvu noregulējumu, Direktīva 2001/24/EK būtu jāpiemēro arī gadījumā, kad noregulējuma instrumentus piemēro gan kredītiestādēm, gan citām iestādēm, uz kurām attiecas noregulējuma režīms. Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2001/24/EK.
- (87) Savienības uzņēmējdarbības tiesību direktīvās ir paredzēti obligātie noteikumi, lai aizsargātu to kredītiestāžu akcionārus un kreditorus, uz kurām attiecas minēto direktīvu darbības joma. Situācijā, kad noregulējuma iestādēm jārikojas ātri, šie noteikumi var traucēt efektīvas rīcības īstenošanu, tāpēc būtu jāparedz noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošana un izņēmumi. Lai ieinteresētajām personām garantētu maksimālu juridisko noteiktību, izņēmumi būtu jādefinē skaidri un precīzi un tie būtu jāizmanto tikai vispārības interesēs un tikai tad, ja ir izpildīti noregulējuma kritēriji. Priekšnoteikums noregulējuma instrumentu izmantošanai ir, lai būtu ievēroti noregulējuma mērķi un nosacījumi noregulējuma procedūras piemērošanai, kā noteikts šajā direktīvā.
- (88) Padomes 1976. gada 13. decembra otrajā Direktīvā 77/91/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses²⁸, ir iekļauti noteikumi par akcionāru tiesībām lemt par kapitāla palielināšanu un samazināšanu, par to tiesībām piedalīties jebkuru jaunu akciju emisijā ar naudas iemaksu, par kreditoru aizsardzību kapitāla samazināšanas gadījumā un par akcionāru sapulces sasaukšanu kapitāla ievērojamu zaudējumu gadījumā. Šie noteikumi var aizkavēt noregulējuma iestāžu ātru rīcību, tāpēc būtu jāparedz to izņēmumi.
- (89) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvā 2011/35/ES par akciju sabiedrību apvienošanu²⁹ cita starpā paredzēti noteikumi par katras apvienošanās procesā iesaistītās sabiedrības kopsapulces piekrišanu uzņēmumu apvienošanai, par prasībām attiecībā uz apvienošanās noteikumu projektu, par vadības un ekspertu ziņojumu un par kreditoru aizsardzību. Padomes 1982. gada 17. decembra sestajā Direktīvā 82/891/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz akciju sabiedrību sadalīšanu³⁰, ir iekļauti līdzīgi noteikumi par akciju sabiedrību sadalīšanu. Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvā 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu³¹ paredzēti attiecīgi noteikumi par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu. Lai netraucētu noregulējuma iestādēm ātri rīkoties, būtu jāparedz atkāpes no šīm direktīvām.

²⁷ OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.

²⁸ OV L 26, 31.1.1977., 1. lpp.

²⁹ OV L 110, 29.4.2011., 1. lpp.

³⁰ OV L 378, 31.12.1982., 47. lpp.

³¹ OV L 310, 25.11.2005., 1. lpp.

- (90) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvā 2004/25/EK pārņemšanas piedāvājumiem³² paredzēts pienākums nākt klajā ar pārņemšanas piedāvājumu attiecībā uz visām uzņēmuma akcijām par atbilstīgu cenu, kā definēts direktīvā, ja kāda persona tieši vai netieši, viena pati vai kopīgi ar citām personām iegādājas zināmu daļu no minētā uzņēmuma akcijām, kas nodrošina tai kontroli pār šo uzņēmumu un kas ir noteikta valsts tiesību aktos. Noteikums par obligāto piedāvājumu ir paredzēts, lai aizsargātu mazākuma akcionārus uzņēmuma kontroles maiņas gadījumā. Tomēr šāda dārga pienākuma perspektīva varētu atturēt iespējamus investorus pārņemt attiecīgo iestādi, tādējādi traucējot neregulējuma iestādēm izmantot visas to neregulējuma pilnvaras. Būtu jāparedz atkāpe no paredzētā obligātā piedāvājuma noteikuma, ciktāl tā nepieciešama neregulējuma pilnvaru izmantošanai, savukārt pēc neregulējuma perioda beigām obligātais piedāvājuma pienākums būtu jāpiemēro visām personām, kas iegādājas kontroli attiecīgajā iestādē.
- (91) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Direktīvā 2007/36/EK par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu³³ paredzētas akcionāru procesuālās tiesības saistībā ar kopsapulci. Direktīvā 2007/36/EK cita starpā paredzēts minimālais laikposms paziņojuma izsludināšanai par akcionāru sapulci un šā paziņojuma saturs. Šie noteikumi var aizkavēt neregulējuma iestāžu ātru rīcību, tāpēc būtu jāparedz to izņēmumi. Pirms neregulējuma sākšanas var būt vajadzīgs ātri palielināt kapitālu, ja iestāde neatbilst vai, domājams, neatbildīs prasībām, kas paredzētas Direktīvā 2006/48/EK un Direktīvā 2006/49/EK, un ja kapitāla palielināšana varētu atjaunot finansiālo situāciju un novērst stāvokli, kad ir sasniegts vajadzīgais sliekšnis neregulējuma uzsākšanai. Šādās situācijās būtu jāparedz iespēja sasaukt akcionāru sapulci ar īsāku paziņojuma izsludināšanas periodu. Tomēr akcionāriem būtu jāsauglabā pilnvaras pieņemt lēmumu par akcionāru sapulces paziņojuma izsludināšanas perioda pagarināšanu vai samazināšanu. Lai izveidotu šādu mehānismu, būtu jāparedz atkāpe no Direktīvas 2007/36/EK.
- (92) Lai nodrošinātu, ka iestādes, kas atbild par neregulējumu, ir pārstāvētas ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010 izveidotajā Eiropas finanšu uzraudzības sistēmā, un lai nodrošinātu, ka EBI ir speciālās zināšanas, kas nepieciešamas šajā direktīvā paredzēto uzdevumu veikšanai, būtu jāgroza Regula (ES) Nr. 1093/2010, iekļaujot minētās regulas kompetento iestāžu definīcijā arī valsts neregulējuma iestādes, kā definēts šajā direktīvā. Šāda neregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu pielīdzināšana saskaņā ar Regulu Nr. 1093/2010 ir saderīga ar EBI funkcijām saskaņā ar Regulas Nr. 1093/2010 25. pantu — koordinēt un aktīvi piedalīties atveseļošanas un neregulējuma plānu izstrādē un censties atvieglot bankrotējošu iestāžu, it īpaši pārrobežu grupu noregulēšanu.
- (93) Lai nodrošinātu, ka iestādes, personas, kas faktiski kontrolē to uzņēmējdarbību, un iestāžu vadības struktūru locekļi pilda no šās direktīvas izrietošos pienākumus un nodrošinātu vienādus apstākļus visā Savienībā, dalībvalstīm būtu jānosaka efektīvas, samērīgas un preventīvas administratīvās sankcijas un pasākumi. Tāpēc administratīvajām sankcijām un pasākumiem, ko nosaka dalībvalstis, būtu jāatbilst konkrētām pamatprasībām attiecībā uz adresātiem, kritērijiem, kas ņemami vērā,

³² OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.

³³ OV L 184, 14.7.2007., 17. lpp.

piemērojot sankciju vai pasākumu, sankciju vai pasākumu publicēšanu, galvenajām sankciju piemērošanas pilnvarām un administratīvo finansiālo sankciju līmeņiem.

- (94) Šai direktīvai būtu jāattiecas gan uz administratīvajām sankcijām, gan uz pasākumiem, kas paredzēti, lai aptvertu visas darbības, ko veic pēc tam, kad noticis pārkāpums, un lai novērstu turpmākus pārkāpumus, neatkarīgi no tā, vai valsts tiesību aktos tie kvalificēti kā sankcija vai kā pasākums.
- (95) Šai direktīvai nevajadzētu skart nekādus dalībvalstu tiesību noteikumus saistībā ar kriminālsankcijām.
- (96) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas kopīgo politisko deklarāciju par 2011. gada 28. septembra paskaidrojuma dokumentiem³⁴ dalībvalstis ir apņēmušās paziņojumam par transponēšanas pasākumiem, ja tas ir pamatoti, pievienot vienu vai vairākus dokumentus ar skaidrojumu par direktīvas komponentu attiecībām ar dalībvalstu transponēšanas instrumentu attiecīgajām daļām. Likumdevējs uzskata, ka attiecībā uz šo direktīvu šādus dokumentus nosūtīt ir attaisnoti.
- (97) Šajā regulā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievērotas tiesības, brīvības un pamatprincipi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu aizsardzību un taisnīgu tiesu un tiesības uz aizstāvību,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA, DEFINĪCIJAS UN IESTĀDES

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šajā direktīvā izklāstīti noteikumi un procedūras saistībā ar sanāciju un noregulējumu attiecībā uz:

- (a) kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām;
- (b) finanšu iestādēm un uzņēmumiem gadījumos, kad finanšu iestāde ir kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības, vai c) un d) punktā minēta uzņēmuma meitasuzņēmums, un ja uz šādiem meitasuzņēmumiem attiecas konsolidētā uzraudzība, ko īsteno attiecībā uz to mātesuzņēmumiem saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK V sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļas I apakšiedaļu;
- (c) finanšu kontrolāciju sabiedrībām, jauktām finanšu kontrolāciju sabiedrībām un jauktas darbības kontrolāciju sabiedrībām;

³⁴ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- (d) mātesuzņēmumiem, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrības kādā dalībvalstī, Savienības mātesuzņēmumiem, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrības, mātesuzņēmumiem, kas ir jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības kādā dalībvalstī, Savienības mātesuzņēmumiem, kas ir jauktas finanšu kontrolāciju sabiedrības;
- (e) tādu iestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs atrodas ārpus Savienības, saskaņā ar šajā direktīvā izklāstītajiem īpašajiem nosacījumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) "neregulējums" ir iestādes pārstrukturēšana, lai nodrošinātu tās svarīgo funkciju nepārtrauktību, saglabāt finanšu stabilitāti un atjaunotu dzīvotspēju visai iestādei vai tās daļai;
- (2) "kredītiestāde" ir kredītiestāde, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punktā;
- (3) "ieguldījumu sabiedrība" ir ieguldījumu sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2006/49/EK 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, uz kuru attiecas sākotnējā kapitāla prasības, kas noteiktas minētās direktīvas 9. pantā;
- (4) "finanšu iestāde" ir finanšu iestāde, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 5. punktā;
- (5) "meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 13. punktā;
- (6) "mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 12. punktā;
- (7) "konsolidēta" rīcība ir rīcība, pamatojoties uz konsolidēto finansiālo situāciju, kāda ir grupai, kurai veic konsolidētu uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK V sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļu vai subkonsolidētu uzraudzību saskaņā ar minētās direktīvas 73. panta 2. punktu;
- (8) "finanšu kontrolāciju sabiedrība" ir finanšu iestāde, kuras meitasuzņēmumi ir vienīgi vai galvenokārt iestādes vai finanšu iestādes, no kurām vismaz viena ir iestāde, un kura nav jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 15. punkta nozīmē;
- (9) "jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība" ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 15. punktā;
- (10) "jauktas darbības kontrolāciju sabiedrība" ir jauktas darbības kontrolāciju sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 20. punktā, vai jauktas darbības kontrolāciju sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2006/49/EK 3. panta 3. punkta b) apakšpunktā;

- (11) "dalībvalsts mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība" ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, kura pati nav meitasuzņēmums citai tajā pašā dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei vai šajā dalībvalstī izveidotai finanšu kontrolāciju sabiedrībai vai jauktai finanšu kontrolāciju sabiedrībai;
- (12) "Savienības mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība" ir mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība un kas pati nav meitasuzņēmums kredītiestādei, kam piešķirta atļauja tajā pašā dalībvalstī, vai šajā dalībvalstī izveidotai finanšu kontrolāciju sabiedrībai;
- (13) "dalībvalsts mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība" ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, kura pati nav meitasuzņēmums citai tajā pašā dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei vai šajā dalībvalstī izveidotai finanšu kontrolāciju sabiedrībai vai jauktai finanšu kontrolāciju sabiedrībai;
- (14) "Savienības mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība" ir mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība un kas nav meitasuzņēmums iestādei, kurai piešķirta atļauja kādā dalībvalstī, vai jebkurā dalībvalstī izveidotai finanšu kontrolāciju sabiedrībai;
- (15) "neregulējuma mērķi" ir mērķi, kas noteikti 26. panta 2. punktā;
- (16) "filiāle" ir filiāle, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 3. punktā;
- (17) "neregulējuma iestāde" ir iestāde, ko norīkojusi dalībvalsts saskaņā ar 3. pantu;
- (18) "neregulējuma instruments" ir uzņēmējdarbības pārdošanas instruments, pagaidu iestādes instruments, aktīvu nodalīšanas instruments vai parādu norakstīšanas instruments;
- (19) "neregulējuma pilnvaras" ir pilnvaras, kā minēts 56. panta 1. punktā;
- (20) "kompetentā iestāde" ir kompetentā iestāde atbilstīgi Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 4. punktam vai Direktīvas 2006/49/EK 3. panta 3. punkta c) apakšpunktam;
- (21) "kompetentās ministrijas" ir finanšu ministrijas vai citas ministrijas, kuras atbild par ekonomikas, finanšu un budžeta jautājumiem saskaņā ar nacionālo kompetenci;
- (22) "kontrolē" ir mātesuzņēmuma un meitasuzņēmuma attiecības, kā definēts Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā, vai līdzīgas attiecības starp fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;
- (23) "iestāde" ir kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība;
- (24) "vadība" ir personas, kas faktiski vada kredītiestādes uzņēmējdarbību saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 11. pantu;
- (25) "grupa" ir mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi;
- (26) "ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem" ir valsts atbalsts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktu, ko sniedz, lai saglabātu vai atjaunotu kādas iestādes dzīvotspēju, likviditāti vai maksātspēju;

- (27) "grupas uzņēmums" ir juridiska persona, kas ir daļa no grupas;
- (28) "sanācijas plāns" ir plāns, ko iestāde ir izstrādājusi un uztur saskaņā ar 5. pantu;
- (29) "svarīgās funkcijas" ir tie pasākumi, pakalpojumi un darbības, kuru pārtraukšana varētu radīt ekonomikas vai finanšu tirgu traucējumus vienā vai vairākās dalībvalstīs;
- (30) "galvenie uzņēmējdarbības veidi" ir uzņēmējdarbības veidi un saistītie pakalpojumi, kas ir galvenais iestādes ieņēmumu, peļņas vai franšīzes vērtības avots;
- (31) "konsolidētās uzraudzības iestāde" ir kompetentā iestāde, kas atbildīga par konsolidētu uzraudzību atbilstīgi Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 48. punktam;
- (32) "pašu kapitāls" nozīmē pašu kapitālu Direktīvas 2006/48/EK V sadaļas 2. nodaļas izpratnē;
- (33) "neregulējuma kritēriji" ir 27. panta 1. punktā noteiktie kritēriji;
- (34) "neregulējuma darbība" ir lēmums uzsākt iestādes neregulējuma procedūru saskaņā ar 27. pantu, neregulējuma instrumenta piemērošana iestādei vai vienu vai vairāku neregulējuma pilnvaru īstenošana attiecībā uz iestādi;
- (35) "neregulējuma plāns" ir plāns, ko iestādes vajadzībām ir izstrādājusi attiecīgā neregulējuma iestāde saskaņā ar 9. pantu;
- (36) "grupas neregulējums" ir viena no šīm darbībām:
 - (a) neregulējuma darbības veikšana mātesuzņēmuma vai konsolidētai uzraudzībai pakļautas iestādes līmenī vai
 - (b) neregulējuma instrumentu piemērošanas un neregulējuma iestāžu neregulējuma pilnvaru īstenošanas koordinēšana attiecībā uz grupu uzņēmumiem, kas atbilst neregulējuma kritērijiem;
- (37) "grupas neregulējuma plāns" ir plāns, kas izstrādāts grupas neregulējuma mērķim saskaņā ar 11. un 12. pantu;
- (38) "grupas līmeņa neregulējuma iestāde" ir neregulējuma iestāde dalībvalstī, kurā atrodas konsolidētās uzraudzības iestāde;
- (39) "neregulējuma kolēģija" ir kolēģija, kas izveidota saskaņā ar 80. pantu, lai veiktu 12., 13. un 83. pantā paredzētos uzdevumus;
- (40) "parastās maksātnespējas procedūras" ir kolektīvās maksātnespējas procedūras, kas ir saistītas ar daļēju vai pilnīgu parādnieka mantas atsavināšanu un likvidatora iecelšanu, ko parasti piemēro kredītiestādēm atbilstīgi valsts tiesību aktiem un kas ir vai nu īpaši raksturīgas šīm iestādēm, vai vispārīgi piemērojamas ikvienai fiziskai vai juridiskai personai;
- (41) "parāda instrumenti", kas minēti 56. panta d), i), l) un m) punktā, nozīmē obligācijas un citus nododama parāda veidus, jebkuru instrumentu, ar kuru rada vai atzīst parādu, un instrumentus, kas dod tiesības iegūt parāda instrumentus;

- (42) "dalībvalsts mātesuzņēmums" ir dalībvalsts mātesuzņēmums, kas ir kredītiestāde, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 14. punktā, vai dalībvalsts mātesuzņēmums, kas ir kredītiestāde, kā definēts Direktīvas 2006/49/EK 3. panta f) punktā;
- (43) "Savienības mātesuzņēmums" ir Savienības mātesuzņēmums, kas ir kredītiestāde, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 16. punktā, vai Savienības mātesuzņēmums, kas ir ieguldījumu sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2006/49/EK 3. punkta g) apakšpunktā;
- (44) "pašu kapitāla prasības" ir prasības Direktīvas 2006/48/EK 75. panta nozīmē;
- (45) "uzraudzības kolēģijas" ir uzraudzības iestāžu kolēģija, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 131.a pantu;
- (46) "Savienības valsts atbalsta shēma" ir shēma, kas izveidota, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu un regulām, kuras sagatavotas vai pieņemtas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. pantu vai 106. panta 4. punktu;
- (47) "likvidācija" ir iestādes aktīvu realizācija;
- (48) "aktīvu nodalīšanas instruments" ir noregulējuma iestādes nodošanas pilnvaru īstenošana, nododot noregulējuma kritērijiem atbilstīgas iestādes aktīvus un tiesības aktīvu pārvaldības struktūrai saskaņā ar 36. pantu;
- (49) "parādu norakstīšanas instruments" ir noregulējuma iestādes norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošana attiecībā uz tādas iestādes saistībām, kura atbilst noregulējuma kritērijiem saskaņā ar 37. pantu;
- (50) "uzņēmējdarbības pārdošanas instruments" ir noregulējuma iestādes veikta noregulējuma kritērijiem atbilstīgas iestādes īpašumtiesību instrumentu vai aktīvu, tiesību vai saistību nodošana pircējam, kas nav pagaidu iestāde, saskaņā ar 32. pantu;
- (51) "pagaidu iestādes instruments" ir pilnvaras nodot noregulējuma kritērijiem atbilstīgas iestādes aktīvus, tiesības un saistības uz pagaidu iestādi saskaņā ar 34. pantu;
- (52) "pagaidu iestāde" ir juridiska persona, kas pilnībā pieder vienai vai vairākām valsts sektora iestādēm (starp kurām var būt arī noregulējuma iestāde) un kas ir izveidota, lai pārņemtu dažus vai visus noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības un saistības ar nolūku veikt dažus vai visus tās pakalpojumus un darbības;
- (53) "īpašumtiesību instrumenti" ir akcijas un instrumenti, ar ko piešķir īpašumtiesības savstarpējas apdrošināšanas sabiedrībās, instrumenti, kurus var konvertēt akcijās vai kuri dod tiesības iegādāties akcijas vai īpašumtiesību instrumentus, un instrumenti, kas apliecina līdzdalību ar akcijām vai ar īpašumtiesību instrumentu;
- (54) "nodošanas pilnvaras" ir 56. panta 1. punkta c), d) vai e) apakšpunktā noteiktās pilnvaras nodot saņēmējam akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, parāda instrumentus, aktīvus, tiesības vai saistības, vai jebkādu to kombināciju no iestādes, uz kuru attiecas noregulējums.

- (55) "centrālais darījuma partneris" ir juridiska persona, kas pati ir starpnieks starp tirdzniecības darījuma partneriem vienā vai vairākos finanšu tirgos, kļūstot par pircēju katram pārdevējam un par pārdevēju katram pircējam;
- (56) "atvasinātie finanšu instrumenti" ir finanšu instrumenti, kas uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK³⁵ I pielikuma C iedaļas 4.–10. punktā;
- (57) "norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras" ir 56. panta 1. punkta f)–l) apakšpunktā noteiktās pilnvaras;
- (58) "nodrošinātas saistības" ir saistības, kurās kreditora tiesības uz maksājumu ir nodrošinātas ar prasību pret aktīviem, ar garantiju vai ķīlu vai ar līgumu par nodrošinājumu, tostarp saistības, kas izriet no līgumiem par pārdošanu un atpirkšanu un citiem līgumiem par nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā;
- (59) "papildu 1. līmeņa kapitāla instrumenti" ir kapitāla instrumenti, kas klasificējami kā pašu kapitāls saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 57. panta ca) punktu;
- (60) "kopsumma" ir kopējā summa, par kādu saskaņā ar noregulējuma iestādes novērtējumu jāveic segto atbilstīgo saistību norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 41. panta 1. punktu;
- (61) "1. līmeņa pamata kapitāla instrumenti" ir kapitāla instrumenti, kas klasificējami kā pašu kapitāls saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) punktu;
- (62) "atbilstīgās saistības" ir iestādes saistības, kas nav izslēgtas no norakstīšanas instrumenta darbības jomas, pamatojoties uz 38. panta 2. punktu;
- (63) "noguldījumu garantiju sistēma" ir noguldījumu garantiju sistēma, ko ieviesusi un oficiāli atzinusi kāda dalībvalsts saskaņā ar Direktīvas 94/19/EK 3. pantu;
- (64) "2. līmeņa kapitāla instrumenti" ir kapitāla instrumenti, kas klasificējami kā pašu kapitāls saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 56. panta f) un h) punktu;
- (65) "attiecīgie kapitāla instrumenti", piemērojot IV sadaļas III nodaļas 5. un 6. iedaļu, ir papildu 1. līmeņa kapitāla instrumenti un 2. līmeņa kapitāla instrumenti;
- (66) "konvertācijas koeficients" ir koeficients, kas nosaka, cik parastajās akcijās konvertē noteiktas kategorijas saistības, pamatojoties uz vienu konkrētās kategorijas instrumentu vai noteiktu parāda prasījuma vērtības vienību;
- (67) "ietekmētais kreditors" ir kreditors, kura prasījums attiecas uz saistībām, kas ir samazinātas vai konvertētas akcijās, īstenojot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras;
- (68) "ietekmētais akcionārs" ir akcionārs, kura akcijas ir anulētas, izmantojot 56. panta 1. punkta j) apakšpunktā minētās pilnvaras;

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK, OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

- (69) "atbilstīgā varas iestāde" ir atbilstīgi 54. pantam noteiktās dalībvalsts varas iestāde, kas saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem atbild par 51. panta 1. punktā minētajiem konstatējumiem;
- (70) "attiecīgā mātesiestāde" ir iestāde, kurai tiek piemērots parādu norakstīšanas instruments: dalībvalsts mātesiestāde, Savienības mātesiestāde, finanšu kontrolāciju sabiedrība, jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, jauktas darbības finanšu kontrolāciju sabiedrība, dalībvalsts mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, Savienības mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, dalībvalsts mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai Savienības mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība;
- (71) "saņēmējs" ir struktūra, kurai tiek nodotas akcijas, citi īpašumtiesību instrumenti, parāda instrumenti, aktīvi, tiesības vai saistības vai jebkāda cita šo posteņu kombinācija no iestādes, uz kuru attiecas noregulējums;
- (72) "darba diena" ir jebkura diena, izņemot sestdienu, svētdienu un jebkuru valsts svētku dienu iestādes izcelsmes dalībvalstī;
- (73) "izbeigšanas tiesības" ir tiesības izbeigt līgumu saistību neizpildes gadījumā, kā paredzēts līgumā vai līguma nolūkā, un tās ietver jebkādas saistītas tiesības paātrināt, noslēgt, kompensēt vai ieskaitīt saistības vai jebkuru saistītu noteikumu, ar ko atceļ, groza vai dzēš līdzēja saistības veikt maksājumu;
- (74) "noregulējamā iestāde" ir iestāde, attiecībā uz kuru tiek veikta noregulējuma darbība, — iestāde, finanšu iestāde, finanšu kontrolāciju sabiedrība, jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, jauktas darbības finanšu kontrolāciju sabiedrība, dalībvalsts mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, Savienības mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, dalībvalsts mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai Savienības mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība;
- (75) "iekšzemes meitasiestāde" ir iestāde, kura ir reģistrēta dalībvalstī un ir trešās valsts iestādes vai finanšu kontrolāciju sabiedrības meitasuzņēmums;
- (76) "Savienības mātesuzņēmums" ir Savienības mātesiestāde, Savienības mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai Savienības mātesuzņēmums, kas ir jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība;
- (77) "trešās valsts iestāde" ir struktūra, kuras galvenais birojs ir reģistrēts trešā valstī un kurai šajā trešā valstī atbilstoši tās tiesību aktiem ir izsniegta atļauja vai licence veikt darbības, kas uzskaitītas Direktīvas 2006/48/EK I pielikumā vai Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļā;
- (78) "trešās valsts noregulējuma procedūra" ir darbība saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem, lai pārvaldītu trešās valsts iestādes bankrotu, kas rezultātu ziņā ir līdzvērtīga noregulējuma darbībām saskaņā ar šo direktīvu;
- (79) "iekšzemes filiāle" ir trešās valsts iestādes filiāle, kas reģistrēta kādā dalībvalstī;

- (80) "attiecīgā trešās valsts iestāde" ir trešās valsts varas iestāde, kas atbild par tādu funkciju veikšanu, kas līdzinās tām, ko saskaņā ar šo direktīvu veic noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes.
- (81) "grupas finansēšanas mehānismi" ir finansēšanas mehānismi vai grupas līmeņa noregulējuma iestādes dalībvalsts mehānismi;
- (82) "kompensējošais darījums" ir darījums, kas notiek starp diviem grupas uzņēmumiem ar mērķi pilnībā vai daļēji nodot risku, ko radījis cits darījums, kas noticis starp vienu no minētajiem grupas uzņēmumiem un trešo personu;
- (83) "grupas iekšējā garantija" ir līgums, saskaņā ar ko viens grupas uzņēmums garantē cita grupas uzņēmuma saistības pret trešo personu.

Gadījumos, kad šī direktīva attiecas uz Regulu (ES) Nr. 1093/2010, noregulējuma iestādes minētās regulas nolūkos uzskata par kompetentajām iestādēm minētās regulas 4. panta 2. punkta izpratnē.

Komisiju pilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 103. pantu, lai precizētu 29. un 30. punktā noteiktās "svarīgo funkciju" un "galveno uzņēmējdarbības veidu" definīcijas un tādējādi nodrošinātu šās direktīvas vienādu piemērošanu.

3. pants

Par noregulējumu atbildīgo iestāžu noteikšana

1. Ikviens dalībvalsts nosaka vienu vai vairākas noregulējuma iestādes, kuras ir pilnvarotas piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras.
2. Noregulējuma iestādes ir valsts administratīvās iestādes.
3. Noregulējuma iestādes var būt uzraudzības jomā kompetentās iestādes atbilstoši Direktīvai 2006/48/EK un Direktīvai 2006/49/EK, centrālās bankas, kompetentās ministrijas vai citas valsts administratīvās iestādes, ja dalībvalstis pieņem vajadzīgos noteikumus un pasākumus interešu konflikta novēršanai starp Direktīvā 2006/48/EK un Direktīvā 2006/49/EK paredzētajām uzraudzības funkcijām vai citām attiecīgās iestādes funkcijām un noregulējuma iestāžu funkcijām, kas paredzētas šajā direktīvā. Dalībvalstis īpaši nodrošina, ka kompetentajās iestādēs, centrālajās bankās, kompetentajās ministrijās vai citās valsts administratīvajās iestādēs noregulējuma funkcija ir nodalīta no uzraudzības vai citām attiecīgās iestādes funkcijām.
4. Ja noregulējuma iestāde un kompetentā iestāde saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK ir atsevišķi uzņēmumi, dalībvalstis pieprasa tām cieši sadarboties noregulējuma lēmumu sagatavošanā, plānošanā un piemērošanā.
5. Ja atbildīgā iestāde saskaņā ar 1. punktu nav dalībvalsts kompetentā ministrija, visus atbildīgās iestādes lēmumus atbilstīgi šai direktīvai pieņem, apspriežoties ar kompetento ministriju.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 1. punktu noteiktajām atbildīgajām iestādēm ir noregulējuma pasākumu piemērošanai nepieciešamā pieredze, līdzekļi un darbības spēja un ka tās spēj īstenot savas pilnvaras tik ātri un elastīgi, cik nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai.
7. Ja dalībvalsts norīko vairāk nekā vienu iestādi noregulējuma instrumentu piemērošanai un noregulējuma pilnvaru īstenošanai, tā skaidri sadala funkcijas un atbildību starp šīm iestādēm, nodrošina piemērotu koordinēšanu to starpā un izraugās vienu iestādi par kontaktiestādi sadarbības un koordinēšanas mērķiem ar citu dalībvalstu attiecīgajām iestādēm.
8. Dalībvalstis dara zināmu Eiropas Banku iestādei to valsts varas iestādi vai iestādes, kas izraudzītas par noregulējuma iestādēm, un kontaktiestādi, kā arī — attiecīgā gadījumā — to īpašās funkcijas un atbildību. EBI publicē šo noregulējuma iestāžu sarakstu.

II SADAĻA

SAGATAVOŠANĀS

I NODAĻA

SANĀCIJAS UN NOREGULĒJUMA PLĀNOŠANA

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

4. pants

Vienkāršotas saistības attiecībā uz atsevišķām iestādēm

1. Apsverot ietekmi, kādu finanšu tirgiem, citām iestādēm un finansēšanas nosacījumiem varētu radīt iestādes bankrots, ņemot vērā tās uzņēmējdarbības raksturu, lielumu un savstarpējo saistību ar citām iestādēm vai finanšu sistēmu kopumā, dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes nosaka, cik lielā mērā uz iestādēm attiecinā turpmāk minēto:
 - (a) sanācības un noregulējuma plānu saturu un informāciju, kas paredzēta 5., 7., 9. un 11. pantā;
 - (b) no iestādēm pieprasītās informācijas saturu un sīkākas detaļas, kā paredzēts 5. panta 5. punktā un 10. un 11. pantā.

2. Komisiju saskaņā ar 103. pantu pilnvaro pieņemt deleģētus aktus 1. punktā minēto kritēriju precizēšanai, lai saskaņā ar 1. punktu novērtētu iestādes bankrota ietekmi uz finanšu tirgiem, citām iestādēm un finansēšanas nosacījumiem.
3. Kompetentās un noregulējuma iestādes informē EBI par to, kā tās piemērojušas 1. punktā minēto prasību to jurisdikcijā esošām iestādēm. EBI vēlākais līdz 2018. gada 1. janvārim ziņo Komisijai par 1. punktā minētās prasības īstenošanu. Jo īpaši EBI ziņo Komisijai par to, vai pastāv atšķirības saistībā ar minētās prasības īstenošanu dažādās valstīs.

2. IEDAĻA

SANĀCIJAS PLĀNOŠANA

5. pants

Sanācijas plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katra iestāde sastāda un uztur sanācijas plānu, kas ar iestādes vadības vai grupas uzņēmuma veiktu pasākumu palīdzību nodrošina tās finansiālās situācijas atjaunošanu pēc ievērojamas pasliktināšanās. Sanācijas plānus uzskata par pārvaldības pasākumiem Direktīvas 2006/48/EK 22. panta nozīmē.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes atjaunina savus sanācijas plānus vismaz reizi gadā vai pēc izmaiņām to juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, to uzņēmējdarbības vai finanšu situācijā, kas varētu būtiski ietekmēt vai rada nepieciešamību ieviest izmaiņas sanācijas plānā. Kompetentās iestādes var pieprasīt iestādēm atjaunināt to sanācijas plānus biežāk.
3. Sanācijas plānā neparedz piekļuvi ārkārtas finansiālajam atbalstam no publiskā sektora līdzekļiem vai tā saņemšanu, bet attiecīgā gadījumā iekļauj analīzi par to, kā un kad iestāde var pieteikties centrālās bankas pakalpojumu un pieejamā nodrošinājuma izmantošanai stresa apstākļos.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka sanācijas plānos ir ietverta A sadaļas pielikumā uzskaitītā informācija.
5. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes iekļauj sanācijas plānos atbilstīgus nosacījumus un procedūras, lai nodrošinātu sanācijas darbību savlaicīgu īstenošanu, kā arī paredz tajos dažādus iespējamus sanācijas variantus. Kompetentās iestādes nodrošina, ka uzņēmumi pārbauda savu sanācijas plānu piemērotību dažādiem finansiālo grūtību scenārijiem, kas atšķiras pēc smaguma pakāpes, aptverot sistēmas mēroga notikumus, juridiskajām personām specifiskas grūtības un grupas mēroga grūtības.
6. EBI, konsultējoties ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK), saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 25. panta 3. punktu izstrādā tehniskos standartus, kuros nosaka dažādus scenārijus, kas izmantojami, piemērojot šā panta 5. punktu.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

7. EBI izstrādā regulatīvus tehniskos standartus, kuros nosaka informāciju, kas jāiekļauj sanācijas plānā, kā minēts 4. punktā.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

6. pants

Sanācijas plānu novērtēšana

1. Dalībvalstis pieprasa iestādēm iesniegt kompetentajām iestādēm sanācijas plānus to izskatīšanai.
2. Kompetentās iestādes izskata šos plānus un novērtē, kādā mērā katrs plāns atbilst 5. pantā noteiktajām prasībām un šādiem kritērijiem:
 - (a) ar plānā ierosināto pasākumu īstenošanu varētu atjaunot iestādes dzīvotspēju un finanšu stabilitāti, ņemot vērā iestādes jau veiktos vai plānotos sagatavošanas pasākumus;
 - (b) plānu vai specifiskus risinājumus varētu efektīvi īstenot finanšu stresa situācijās, neizraisot būtisku negatīvu ietekmi uz finanšu sistēmu, ieskaitot gadījumu, kad citas iestādes ir īstenojušas sanācijas plānus tajā pašā laikposmā.
3. Ja kompetentās iestādes atklāj trūkumus sanācijas plānā vai iespējamus šķēršļus tā ieviešanai, tās informē iestādi par savu novērtējumu un pieprasa iestādei trīs mēnešu laikā iesniegt pārskatītu plānu, norādot, kā šie trūkumi vai šķēršļi novērsti.
4. Ja iestāde neiesniedz pārskatītu sanācijas plānu vai kompetentā iestāde konstatē, ka pārskatītais sanācijas plāns pienācīgi neizlabo tās sākotnējā novērtējumā norādītos trūkumus vai iespējamos šķēršļus, kompetentās iestādes pieprasa iestādei veikt pasākumus, ko tā uzskata par nepieciešamiem, lai nodrošinātu trūkumu vai šķēršļu novēršanu. Papildus tiem pasākumiem, kas var būt nepieciešami saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 136. pantu, kompetentās iestādes īpaši var pieprasīt iestādei veikt darbības, kas:
 - (a) atvieglotu iestādei draudošā riska samazināšanu;
 - (b) nodrošinātu laicīgus rekapitalizācijas pasākumus;

- (c) izdarītu grozījumus uzņēmuma stratēģijā;
 - (d) izdarītu grozījumus finansējuma stratēģijā, lai uzlabotu galveno uzņēmējdarbības veidu un pamatdarbību noturību;
 - (e) izdarītu grozījumus iestādes pārvaldības struktūrā.
5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, norādot jautājumus, kuri kompetentajai iestādei ir jāizvērtē, veicot šā panta 2. punktā paredzēto novērtējumu.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

7. pants

Grupas sanācijas plāns

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes mātesuzņēmumi vai iestādes, uz ko attiecas konsolidēta uzraudzība atbilstīgi Direktīvas 2006/48/EK 125. un 126. pantam, izstrādā un iesniedz konsolidētās uzraudzības iestādei grupas sanācijas plānu, kurš ietver sanācijas plānu visai grupai, ieskaitot 1. panta c) un d) punktā minētos uzņēmumus, kā arī sanācijas plānu katrai iestādei, kas ir daļa no grupas.
2. Konsolidētās uzraudzības iestāde nosūta grupas sanācijas plānus attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kas minētas Direktīvas 2006/48/EK 131.a pantā, un EBI.
3. Grupas sanācijas plāna mērķis ir panākt visas grupas vai jebkuras grupas iestādes situācijas nostabilizēšanos, ja tā ir nonākusi grūtībās, lai tādējādi novērstu vai likvidētu grūtību cēloņus un atjaunotu grupas vai attiecīgās iestādes finansiālo situāciju.

Grupas sanācijas plānā ietver mehānismus, lai nodrošinātu to pasākumu koordinēšanu un saskaņotību, kas jāveic mātesuzņēmuma vai attiecīgās iestādes līmenī, uz kuriem attiecas konsolidētā uzraudzība, vai 1. panta c) un d) punktā minēto uzņēmumu līmenī, kā arī pasākumus, kas jāveic atsevišķu iestāžu līmenī.
4. Grupas sanācijas plāns attiecībā uz visu grupu un katru tās uzņēmumu ietver 5. pantā paredzētos elementus un mehānismus. Vajadzības gadījumā tas ietver arī mehānismus iespējamam grupas iekšējam finansiālajam atbalstam, kas pieņemts saskaņā ar vienošanos par grupas iekšējo finansiālo atbalstu, kas noslēgta atbilstīgi 16. pantam.
5. Konsolidētās uzraudzības iestāde nodrošina, ka mātesuzņēmums vai iestāde, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība, kā minēts 1. punktā, piedāvā vairākus sanācijas variantus, izklāstot pasākumus dažādiem scenārijiem, kā paredzēts 5. panta 5. punktā.

Attiecībā uz katru scenāriju grupas sanācības plānā nosaka, vai pastāv šķēršļi sanācības pasākumu īstenošanai grupas ietvaros un vai pastāv būtiski praktiski un juridiski šķēršļi tūlītējam pašu līdzekļu pārvedumam vai saistību vai aktīvu atmaksāšanai grupas ietvaros.

6. Tā mātesuzņēmuma vai iestādes, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība, kā minēts 1. punktā, vadības struktūra un to iestāžu, kuras ir daļa no grupas, vadības struktūra apstiprina grupas sanācības plānu, pirms to iesniedz konsolidētās uzraudzības iestādei.

8. pants

Grupās sanācības plānu novērtēšana

1. Konsolidētās uzraudzības iestāde pārskata grupas sanācības plānu, ieskaitot sanācības plānus atsevišķām iestādēm, kas ir daļa no grupas, un novērtē, cik lielā mērā tie atbilst 6. un 7. pantā izklāstītajām prasībām un kritērijiem. Šo novērtējumu veic saskaņā ar 6. pantā noteikto procedūru un šā panta noteikumiem.

Konsolidētās uzraudzības iestāde izskata un novērtē grupas sanācības plānu, tostarp sanācības plānus tādām atsevišķām iestādēm, kas ir daļa no grupas, apspriežoties un sadarbojoties ar kompetentajām iestādēm, kas minētas Direktīvas 2006/48/EK 131.a pantā. Grupas sanācības plāna pārskatīšana un novērtēšana saskaņā ar šās direktīvas 6. panta 2. punktu un, ja nepieciešams, pieprasījums veikt pasākumus saskaņā ar šās direktīvas 6. panta 4. punktu, notiek kopīgu lēmumu formā, kurus pieņem Direktīvas 2006/48/EK 131.a pantā minētās iestādes.

2. Kompetentās iestādes cenšas pieņemt kopīgu lēmumu četru mēnešu laikā.

Ja kompetentās iestādes nepieņem kopīgu lēmumu četru mēnešu laikā, konsolidētās uzraudzības iestāde var pieņemt savu lēmumu par grupas sanācības plāna izskatīšanu un novērtēšanu vai par nepieciešamajiem pasākumiem, ko paredz 6. panta 4. punkts. Lēmumu izklāsta dokumentā, kas ietver pilnībā pamatotu lēmumu, un tajā jāņem vērā uzskati un iebildumi, kurus minējušas citas kompetentās iestādes četru mēnešu laikā. Konsolidētās uzraudzības iestāde paziņo lēmumu tās iestādes mātesuzņēmumam, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība, un citām kompetentajām iestādēm.

EBI pēc savas iniciatīvas var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.

3. Ikviena kompetentā iestāde, kura nepiekrīt grupas sanācības plāna novērtējumam vai kādai darbībai, kas jāveic mātesuzņēmumam vai iestādei šā novērtējuma rezultātā saskaņā ar šās direktīvas 6. panta 2. un 4. punktu, var iesniegt šo jautājumu izskatīšanai EBI atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantam. Jautājumu izskatīšanai EBI nevar iesniegt pēc četru mēnešu perioda beigām vai pēc tam, kad ir pieņemts kopīgs lēmums.
4. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā, un 3. punktā minēto četru mēnešu periodu uzskata par samierināšanas periodu Regulas (ES) Nr. 1093/2010 izpratnē.

5. Ja kāda no kompetentajām iestādēm ir iesniegusi jautājumu izskatīšanai EBI saskaņā ar 3. punktu, konsolidētās uzraudzības iestāde atliek savu lēmumu un sagaida EBI pieņemto lēmumu. Lēmums, ko pēc tam pieņem konsolidētās uzraudzības iestāde, ir saskaņā ar EBI lēmumu.

3. IEDAĻA

NOREGULĒJUMA PLĀNOŠANA

9. pants

Noregulējuma plāni

1. Noregulējuma iestādes, konsultējoties ar kompetentajām iestādēm, izstrādā noregulējuma plānu katrai iestādei, kas nav daļa no grupas un uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 125. un 126. pantu. Noregulējuma plānā tiek paredzētas noregulējuma darbības, kuras noregulējuma un kompetentās iestādes var veikt, ja iestāde atbilst noregulējuma veikšanas nosacījumiem.
2. Noregulējuma plānā ņem vērā dažādus scenārijus, tostarp to, ka bankrota gadījums var būt ļoti specifisks vai ka tas var notikt plašāka mēroga finansiālās nestabilitātes vai sistēmas mēroga atgadījumu laikā. Noregulējuma plānā netiek paredzēts nekāds ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem papildus saskaņā ar 91. pantu izveidoto finansēšanas mehānismu izmantošanai.
3. Noregulējuma plānus pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina vismaz reizi gadā un pēc būtiskām izmaiņām saistībā ar iestādes juridisko vai organizatorisko struktūru vai tās uzņēmējdarbību, vai finansiālo situāciju, kas varētu būtiski ietekmēt plāna efektivitāti.
4. Noregulējuma plānā tiek paredzētas dažādas iespējas IV sadaļā minēto noregulējuma instrumentu un noregulējuma pilnvaru piemērošanai attiecībā uz iestādi. Tajā iekļauj un norāda:
 - (a) plāna galveno elementu apkopojumu;
 - (b) kopsavilkumu par būtiskām izmaiņām saistībā ar iestādi, kas notikušas pēc tam, kad iesniegta jaunākā ar noregulējumu saistītā informācija;
 - (c) to, kādā veidā varētu nepieciešamajā apmērā juridiski un ekonomiski nodalīt svarīgās funkcijas un galvenos uzņēmējdarbības veidus no citām funkcijām, lai nodrošinātu to nepārtrauktību iestādes bankrota gadījumā;
 - (d) visu būtisko plāna aspektu izpildes paredzamo termiņu;
 - (e) saskaņā ar 13. pantu veiktā noregulējuma novērtējuma detalizētu aprakstu;

- (f) to 14. pantā paredzēto pasākumu aprakstu, kas nepieciešami, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus noregulējumam, kuri konstatēti saskaņā ar 13. pantu veiktā novērtējuma rezultātā;
 - (g) aprakstu par vērtības un tirgspējas noteikšanas procedūrām attiecībā uz iestādes svarīgajām funkcijām, galvenajiem uzņēmējdarbības veidiem un aktīviem;
 - (h) detalizētu aprakstu par nepieciešamajiem mehānismiem, lai nodrošinātu, ka 11. pantā prasītā informācija ir atjaunināta un vienmēr ir noregulējuma iestāžu rīcībā;
 - (i) noregulējuma iestādes skaidrojumu par noregulējuma risinājumu finansēšanas iespējām, neparedzot ārkārtēju finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem;
 - (j) detalizētu aprakstu par dažādām noregulējuma stratēģijām, ko varētu piemērot dažādu iespējamo scenāriju gadījumos;
 - (k) aprakstu par svarīgākajām savstarpējām saistībām ar citām iestādēm;
 - (l) analīzi par plāna ietekmi par citām grupas iestādēm;
 - (m) aprakstu par iespējām saglabāt piekļuvi maksājumiem un mijieskaita pakalpojumiem un citām infrastruktūrām;
 - (n) plānu saziņai ar plašsaziņas līdzekļiem un vispārību.
5. EBI pēc apspriešanās ar ESRK izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, nosakot vairākus scenārijus bankrota gadījumā 2. punkta piemērošanai.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

10. pants

Informācija noregulējuma plānu vajadzībām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas pieprasīt iestādēm sniegt visu informāciju, kas nepieciešama noregulējuma plānu izstrādāšanai un īstenošanai. Jo īpaši noregulējuma iestādes ir pilnvarotas papildus citai informācijai pieprasīt pielikuma B iedaļā paredzēto informāciju un analīzi.
2. Attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes sadarbojas ar noregulējuma iestādēm, lai pārbaudītu, vai jau ir daļēji vai pilnībā pieejama visa 1. punktā minētā informācija. Ja minētā informācija ir pieejama, kompetentās iestādes to sniedz noregulējuma iestādēm.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par šādas informācijas sniegšanai paredzētajām veidlapām, paraugiem un procedūrām.

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu noteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

11. pants

Grupas noregulējuma plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes izstrādā grupas noregulējuma plānus. Grupas noregulējuma plāni ietver gan saskaņā ar šās direktīvas 9. pantu sastādītu noregulējuma plānu mātesuzņēmumam vai iestādei, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 125. un 126. pantu, gan noregulējuma plānus atsevišķām meitasiestādēm. Grupas noregulējuma plāns ietver arī noregulējuma plānus 1. panta c) un d) punktā minētajiem uzņēmumiem un noregulējuma plānus iestādēm ar filiālēm citās dalībvalstīs saskaņā ar Direktīvas 2001/24/EK noteikumiem.
2. Grupas noregulējuma plānu izstrādā, pamatojoties uz informāciju, kas sniegta saskaņā ar 10. pantu.
3. Grupas noregulējuma plānā:
 - (a) ir izklāstītas noregulējuma darbības, kas jāveic attiecībā uz grupu kopumā vai attiecībā uz daļu no grupas, tostarp noregulējuma darbības attiecībā uz atsevišķiem meitasuzņēmumiem. Tajās ietilpst gan noregulējuma darbības attiecībā uz 1. panta d) punktā minētajiem uzņēmumiem, mātesiestādēm un meitasiestādēm, gan saskaņotas noregulējuma darbības attiecībā uz meitasiestādēm, dažādos scenārijos, kā paredzēts 9. panta 2. punktā;
 - (b) tiek izvērtēts, cik lielā mērā noregulējuma instrumentus un pilnvaras varētu piemērot un saskaņotā veidā izmantot Savienības teritorijā esošajiem grupas uzņēmumiem, ieskaitot pasākumus, kas ļautu trešai personai iegādāties visu grupu vai atsevišķus tās uzņēmējdarbības veidus vai darbības, ko veic vairāki grupas uzņēmumi vai konkrēti uzņēmumi, un lai konstatētu iespējamās saskaņotas noregulējuma šķēršļus;
 - (c) ja grupā ietilpst trešās valstīs reģistrēti uzņēmumi, nosaka sadarbības un saskaņošanas mehānismus ar šo trešo valstu attiecīgajām varas iestādēm;
 - (d) ir noteikti pasākumi (tostarp konkrētu funkciju vai uzņēmējdarbības veidu juridiska un ekonomiska nodalīšana), kas nepieciešami grupas noregulējuma sekmēšanai, ja ir izpildīti nosacījumi noregulējuma veikšanai;
 - (e) ir noteiktas grupas noregulējuma darbību finansējuma iespējas un vajadzības gadījumā arī atbildības sadalīšanas principi attiecībā uz minēto finansējumu no

dažādās dalībvalstīs esošiem finansējuma avotiem. Plānā netiek paredzēts ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem papildus saskaņā ar 91. pantu izveidoto finansēšanas mehānismu izmantošanai. Šos principus nosaka, pamatojoties uz taisnīgiem un līdzsvarotiem kritērijiem, it īpaši ņemot vērā noregulējuma ekonomisko ietekmi attiecīgajās dalībvalstīs un uzraudzības pilnvaru sadalījumu starp dažādām kompetentajām iestādēm.

12. pants

Grupas noregulējuma plānu prasības un procedūra

1. Mātesuzņēmumi un iestādes, uz kurām attiecas Direktīvas 2006/48/EK 125. un 126. pantā paredzētā konsolidētā uzraudzība, sniedz grupas līmeņa noregulējuma iestādei nepieciešamo informāciju saskaņā ar šās direktīvas 11. pantu. Minētā informācija attiecas uz mātesuzņēmumu vai iestādi, kam piemēro konsolidēto uzraudzību, un uz visām juridiskajām personām, kuras ir daļa no grupas. Iestādes, uz kurām attiecas konsolidētā pārraudzība saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 125. un 126. pantu, sniedz arī informāciju, kas saskaņā ar šās direktīvas 11. pantu jāsniedz par 1. panta c) un d) punktā minētajiem uzņēmumiem.

Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nosūta saskaņā ar šo punktu sniegto informāciju EBI, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kas minētas Direktīvas 2006/48/EK 130. un 131.a pantā, un to dalībvalstu noregulējuma iestādēm, kurās ir reģistrēti 1. panta c) un d) punktā minētie uzņēmumi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādes, sadarbojoties noregulējuma kolēģijās ar 1. punkta otrajā daļā minētajām noregulējuma iestādēm un apspriežoties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, izstrādā un uztur grupas noregulējuma plānus. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes pēc saviem ieskatiem grupas noregulējuma plānu izstrādē un uzturēšanā var iesaistīt trešās valsts noregulējuma iestādes, kuru jurisdikcijā grupa ir reģistrējusi meitasuzņēmumus vai finanšu kontrolāciju sabiedrības, vai nozīmīgas filiāles, kā minēts Direktīvas 2006/48/EK 42.a panta a) punktā.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējuma plānus pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina vismaz reizi gadā un pēc jebkādam izmaiņām saistībā ar iestādes juridisko vai organizatorisko struktūru vai tās uzņēmējdarbību, vai finansiālo situāciju, kas varētu būtiski ietekmēt plānu vai kura rezultātā šis plāns būtu jāgroza.
4. Grupas noregulējuma plānu pieņem, grupas līmeņa noregulējuma iestādei pieņemot kopīgu lēmumu ar citām attiecīgajām noregulējuma iestādēm. Noregulējuma iestādes pieņem kopīgu lēmumu četru mēnešu laikā no dienas, kad grupas līmeņa noregulējuma iestāde ir nosūtījusi noregulējuma iestādei 1. punkta otrajā daļā minēto informāciju.

Ja noregulējuma iestādes nepieņem šādu lēmumu četru mēnešu laikā, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pieņem pati savu lēmumu. Lēmumu izklāsta dokumentā, kas ietver pilnībā pamatotu lēmumu, un tajā ņem vērā uzskatus un iebildumus, kurus minējušas citas kompetentās iestādes četru mēnešu perioda laikā. Grupas līmeņa

noregulējuma iestāde paziņo par lēmumu mātesuzņēmumiem vai iestādei, uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība, un citām noregulējuma iestādēm.

EBI pēc savas iniciatīvas var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.

5. Noregulējuma iestāde, kas iebilst pret kādu no grupas noregulējuma plāna elementiem, var iesniegt šo jautājumu izskatīšanai EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Jautājumu izskatīšanai EBI nevar iesniegt pēc četrus mēnešu perioda beigām vai pēc tam, kad ir pieņemts kopīgs lēmums.
6. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā, un četrus mēnešu periodu uzskata par samierināšanas periodu minētās regulas izpratnē. Lēmums, ko pēc tam pieņem grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ir saskaņā ar EBI lēmumu.
7. Ja kāda no attiecīgajām noregulējuma iestādēm ir iesniegusi jautājumu izskatīšanai EBI saskaņā ar 5. punktu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde atliek savu lēmumu un gaida lēmumu, ko pieņem EBI.

II NODAĻA

NOREGULĒJAMĪBAS NOVĒRTĒJUMS UN PREVENTĪVĀS PILNVARAS

13. pants

Noregulējamības novērtējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes, apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, novērtē, cik lielā mērā iestādes un grupas ir iespējams noregulēt, nerēķinoties ar ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem papildus tiem finansēšanas mehānismiem, kas izveidoti saskaņā ar 91. pantu. Iestādi vai grupu uzskata par noregulējamu, ja noregulējuma iestādei tas ir paveicams un ja ir ticams, ka to var vai nu likvidēt saskaņā ar parastajām maksātspējas procedūrām, vai noregulēt, piemērojot iestādei un grupai dažādus noregulējuma instrumentus un pilnvaras tā, lai tam nebūtu būtiska negatīva ietekme uz tās dalībvalsts finanšu sistēmu, kurā iestāde atrodas, arī plašākas finansiālās nestabilitātes vai sistēmiska notikuma apstākļos, ņemot vērā tās pašas vai citas dalībvalsts vai Savienības ekonomikas vai finanšu stabilitāti, un ar mērķi nodrošināt iestādes vai grupas svarīgo funkciju nepārtrauktību, piemēram, ja tās viegli var savlaicīgi nodalīt.
2. Šā panta 1. punktā minētā noregulējamības novērtējuma vajadzībām noregulējuma iestādes vismaz pārbauda pielikuma C iedaļā minētos jautājumus.
3. EBI, konsultējoties ar ESRK, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu jautājumus, kas jāpārbauda, lai novērtētu iestāžu vai grupu noregulējamību, kā paredzēts 2. punktā. EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

4. Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

14. pants

Pilnvaras pārvarēt vai novākt šķēršļus noregulējamībai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja saskaņā ar 13. pantu veiktajā noregulējamības novērtējumā noregulējuma iestāde secina, ka, iespējams, pastāv būtiski šķēršļi iestādes noregulējumam, noregulējuma iestāde rakstiski paziņo šo konstatējumu iestādei.
2. Četru mēnešu laikā pēc dienas, kad iestāde ir saņēmusi saskaņā ar 1. punktu sagatavoto paziņojumu, tā ierosina noregulējuma iestādei pasākumus paziņojumā minēto šķēršļu pārvarēšanai vai novākšanai. Noregulējuma iestāde, apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, novērtē, vai ar šiem pasākumiem var efektīvi pārvarēt vai novākt attiecīgos šķēršļus.
3. Ja noregulējuma iestāde novērtē, ka ar tiem pasākumiem, ko iestāde ierosinājusi saskaņā ar 2. punktu, attiecīgos šķēršļus nevar efektīvi samazināt vai novākt, tā, apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, nosaka alternatīvus pasākumus, ar kuriem varētu panākt šo mērķi, un rakstveidā informē par tiem iestādi.
4. Šā panta 3. punkta nolūkā noregulējuma iestādes noteiktie pasākumi, ja tie ir vajadzīgi un samērīgi ar mērķi samazināt vai novākt šķēršļus attiecīgajam noregulējumam, var ietvert šādas darbības:
 - (a) prasība iestādēm sagatavot pakalpojuma līgumus (grupas ietvaros vai ar trešām personām), lai nodrošinātu svarīgo ekonomisko funkciju vai pakalpojumu sniegšanu;
 - (b) prasība iestādēm ierobežot to maksimālos individuālos vai kopīgos riska darījumus;
 - (c) prasība par īpašas vai regulāras informācijas sniegšanu noregulējuma mērķiem;
 - (d) prasība iestādēm atbrīvoties no konkrētiem aktīviem;
 - (e) prasība iestādei ierobežot vai izbeigt konkrētas esošās vai ierosinātās darbības;
 - (f) jaunu uzņēmējdarbības veidu vai produktu attīstības vai pārdošanas ierobežošana vai novēršana;
 - (g) prasība procedūras vienkāršošanai veikt izmaiņas iestādes juridiskajās vai darbības struktūrās, tādējādi nodrošinot, ka svarīgās funkcijas var juridiski un ekonomiski nodalīt no citām funkcijām ar noregulējuma instrumentu palīdzību;
 - (h) prasība mātesuzņēmumam izveidot dalībvalsts mātesuzņēmumu, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai Savienības mātesuzņēmumu, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība;

- (i) prasība mātesuzņēmumam vai kādam no uzņēmumiem, kas minēti 1. panta c) un d) punktā, emitēt parāda instrumentus vai piešķirt aizdevumus, kā minēts 39. panta 2. punktā;
 - (j) ja iestāde ir jauktas darbības kontrolāciju sabiedrības meitasuzņēmums, — prasība, lai jauktas darbības kontrolāciju sabiedrība izveidotu atsevišķu finanšu kontrolāciju sabiedrību, kas kontrolē iestādi, ja tas ir nepieciešams, lai sekmētu iestādes noregulējumu un lai novērstu, ka IV sadaļā paredzēto noregulējuma instrumentu un pilnvaru piemērošana negatīvi ietekmē grupas nefinanšu daļu.
5. Nosakot šķēršļus saskaņā ar 1. punktu, noregulējuma iestādes neņem vērā ārpus iestādes kontroles esošus faktorus, tostarp noregulējuma iestādes darbības un finansiālās spējas.
6. Saskaņā ar 1.–3. punktu izdarītais paziņojums atbilst šādām prasībām:
- (a) to pamato ar attiecīgā novērtējuma vai konstatējuma iemesliem;
 - (b) tajā norāda, kā novērtējums vai konstatējums atbilst 9. pantā paredzētajām proporcionālas piemērošanas prasībām.
7. Pirms noteikt jebkādu no 3. punktā minētajiem pasākumiem, noregulējuma iestādes pienācīgi apsver šo pasākumu potenciālo ietekmi un finanšu stabilitāti citās dalībvalstīs.
8. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai norādītu 4. punktā paredzētos pasākumus un apstākļus, kādos var piemērot katru pasākumu.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

15. pants

Pilnvaras pārvarēt vai novākt šķēršļus grupas noregulējamībai

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, konsultējoties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, savstarpēji apspriežas noregulējuma kolēģijā un dara visu praktiski iespējamo, lai pieņemtu kopīgu lēmumu saistībā ar 14. panta 3. punktā noteikto pasākumu piemērošanu.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, sadarbojoties ar konsolidētās uzraudzības iestādi un EBI, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1093/2010 25. panta 1. punktu sagatavo un iesniedz ziņojumu mātesuzņēmumiem vai iestādei, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība, un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm. Ziņojumu sagatavo, apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, un tajā analizē būtiskos šķēršļus

noregulējuma instrumentu efektīvai piemērošanai un noregulējuma pilnvaru izmantošanai attiecībā uz grupu. Turklāt analīze ietver tādu pasākumu ierosinājumus, ko iestādes uzskata par nepieciešamiem vai piemērotiem šādu šķēršļu novākšanai.

3. Četru mēnešu laikā pēc šāda paziņojuma saņemšanas dienas mātesuzņēmums vai iestāde, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība, var iesniegt savus novērojumus un ierosināt grupas līmeņa noregulējuma iestādei alternatīvus pasākumus ziņojumā norādīto šķēršļu novēršanai.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde paziņo konsolidētās uzraudzības iestādei, EBI un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm par visiem pasākumiem, ko ierosinājuši mātesuzņēmumi vai iestāde, uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, konsultējoties ar kompetentajām iestādēm, dara visu, kas ir to kompetencē, lai pieņemtu kopīgu lēmumu noregulējuma kolēģijā attiecībā uz būtisku šķēršļu konstatēšanu un vajadzības gadījumā — lai novērtētu pasākumus, ko ierosinājuši mātesuzņēmumi vai iestāde, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība, un pasākumus, kurus pieprasa iestādes šķēršļu pārvarēšanai vai novākšanai.
5. Kopīgu lēmumu pieņem četru mēnešu laikā no ziņojuma iesniegšanas dienas. Tas ir pamatots un izklāstīts dokumentā, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde iesniedz mātesuzņēmumiem vai iestādei, uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība.

EBI pēc savas iniciatīvas var palīdzēt noregulējuma iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.

6. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestādes nepieņem kopīgu lēmumu četru mēnešu laikā no 1. vai 2. punktā minētā ziņojuma iesniegšanas dienas, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu par atbilstīgu pasākumu veikšanu saskaņā ar 14. panta 3. punktu attiecībā uz visu grupu.

Lēmumu izklāsta dokumentā, kas ietver tā pilnīgu pamatojumu, un tajā ņem vērā uzskatus un iebildumus, kurus minējušas citas noregulējuma iestādes četru mēnešu perioda laikā. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde iesniedz lēmumu mātesuzņēmumam vai iestādei, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība.

Šā punkta pirmajā daļā minētos lēmumus uzskata par izšķirošiem, un kompetentās iestādes tos piemēro attiecīgajās dalībvalstīs.

Ja četru mēnešu laikposma beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir nodevusi jautājumu EBI izskatīšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, kompetentās iestādes atliek savu lēmumu un gaida lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā, un četru mēnešu periodu uzskata par samierināšanas posmu minētās regulas izpratnē. Lēmums, ko pēc tam pieņem grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ir saskaņā ar EBI lēmumu. Pēc četru mēnešu perioda beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas jautājumus EBI neiesniedz.

III NODAĻA

FINANSIĀLAIS ATBALSTS GRUPAS IEKŠIENĒ

16. pants

Vienošanās par grupas finansiālo atbalstu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka dalībvalsts vai Savienības mātesiestāde vai kāds no 1. panta c) un d) punktā minētajiem uzņēmumiem un tā meitasuzņēmumi, kas ir iestādes vai finanšu iestādes, uz kurām attiecas mātesuzņēmuma uzraudzība, var slēgt vienošanos par finansiālā atbalsta sniegšanu jebkurai citai vienošanās pusei, kas nonākusi finansiālās grūtībās, ja ir izpildīti šajā nodaļā paredzētie kritēriji.
2. Šī vienošanās:
 - (a) var attiekties uz vienu vai vairākiem grupas meitasuzņēmumiem un var paredzēt mātesuzņēmuma finansiālo atbalstu meitasuzņēmumiem, meitasuzņēmumu finansiālo atbalstu mātesuzņēmumam, finansiālo atbalstu starp grupas meitasuzņēmumiem, kas ir vienošanās puses, vai uz jebkuru kombināciju no minētajiem uzņēmumiem;
 - (b) var paredzēt finansiālo atbalstu, sniedzot aizdevumu, garantijas vai aktīvus to izmantošanai par nodrošinājumu darījumos starp atbalsta saņēmēju un trešo personu vai jebkādā minēto uzņēmumu kombinācijā.
3. Ja saskaņā ar vienošanās nosacījumiem meitasuzņēmums piekrīt sniegt finansiālo atbalstu mātesuzņēmumam, vienošanās ietver ekvivalentu mātesuzņēmuma piekrišanu sniegt finanšu atbalstu minētajam meitasuzņēmumam.
4. Vienošanās precizē maksājamo atlīdzību vai nosaka atlīdzības aprēķina principus attiecībā uz visiem darījumiem, kas veikti saskaņā ar šo vienošanos.
5. Vienošanos var noslēgt tikai tad, ja laikā, kad ir sagatavota ierosinātā vienošanās, saskaņā ar uzraudzības iestādes atzinumu neviena no pusēm nav pārkāpusi vai, domājams, nepārkāps kādu no Direktīvas 2006/48/EK prasībām, kas attiecas uz kapitālu vai likviditāti, un tad, ja nevienai pusei nedraud maksātnespēja.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkuras tiesības, prasījumu vai darbību, kas izriet no šās vienošanās, var īstenot tikai vienošanās puses, izslēdzot trešās personas.

17. pants

Ierosinātās vienošanās izskatīšana, ko veic uzraudzības iestādes un starpnieki

1. Mātesuzņēmumi un iestādes, uz kurām attiecas konsolidētā uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 125. un 126. pantu, iesniedz konsolidētās uzraudzības

iestādei atļaujas pieteikumu attiecībā uz jebkādu ierosināto grupas finansiālā atbalsta vienošanos. Pieteikumā izklāsta ierosinātās vienošanās tekstu un norāda grupas uzņēmumus, kas ierosinājuši kļūt par vienošanās pusēm.

2. Konsolidētās uzraudzības iestāde piešķir atļauju, ja ierosinātās vienošanās nosacījumi atbilst 19. pantā paredzētajiem finanšu atbalsta kritērijiem.
3. Konsolidētās uzraudzības iestāde nekavējoties pārsūta pieteikumu katra tā meitasuzņēmuma kompetentajai iestādei, kas piesakās kļūt par vienošanās pusi.
4. Kompetentās iestādes dara visu, kas ir to kompetencē, lai kopīgi izlemtu, vai ierosinātās vienošanās nosacījumi atbilst 19. pantā noteiktajiem finansiālā atbalsta kritērijiem, četru mēnešu laikā no dienas, kad konsolidētās uzraudzības iestāde ir saņēmusi pieteikumu. Kopīgo lēmumu izklāsta dokumentā, kurš ietver pilnībā pamatotu lēmumu, ko konsolidētā uzraudzības iestāde sniedz pieteikuma iesniedzējam.
5. Ja kompetentās iestādes nepieņem kopīgu lēmumu četru mēnešu laikā, konsolidētās uzraudzības iestāde pati pieņem lēmumu attiecībā uz pieteikumu. Lēmumu izklāsta dokumentā, kas ietver tā pilnīgu pamatojumu, un tajā ņem vērā uzskatus un iebildumus, kurus minējušas citas kompetentās iestādes četru mēnešu perioda laikā. Konsolidētās uzraudzības iestāde paziņo lēmumu pieteikuma iesniedzējam un citām kompetentajām iestādēm.
6. Ja četru mēnešu perioda beigās kāda no iesaistītajām kompetentajām iestādēm ir iesniegusi jautājumu EBI izskatīšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, konsolidētā uzraudzības iestāde atliek savu lēmumu un gaida lēmumu, ko pieņems EBI saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem savu lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Četru mēnešu periodu uzskata par samierināšanas posmu minētās regulas izpratnē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu termiņa beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

18. pants

Akcionāru apstiprinājums attiecībā uz ierosināto vienošanos

1. Dalībvalstis var pieprasīt, lai jebkuru ierosināto vienošanos, kuru ir atļāvušas kompetentās iestādes, iesniedz apstiprināšanai katra tā grupas uzņēmuma akcionāru sapulcei, kas ierosina noslēgt vienošanos. Šajā gadījumā vienošanās ir spēkā tikai attiecībā uz tām personām, kuras akcionāru sapulcē ir apstiprinājušas vienošanos.
2. Ja dalībvalstis izmanto 1. punktā paredzēto iespēju, tās pieprasa, lai saskaņā ar grupas finanšu atbalsta vienošanos katra tā grupas uzņēmuma akcionāri, kas būs vienošanās puses, pilnvarotu Direktīvas 2006/48/EK 11. pantā minēto attiecīgo vadības struktūru pieņemt lēmumu par to, ka uzņēmums sniegs finansiālu atbalstu saskaņā ar vienošanās noteikumiem un saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem. Nav vajadzīga nekāda turpmāka apstiprināšana no akcionāriem, nedz arī papildu sanāksme par konkrētu darījumu, ko veic saskaņā ar vienošanos.

3. Katra uzņēmuma, kas ir vienošanās puse, vadības struktūra ik gadu ziņo akcionāriem par vienošanās izpildi un par lēmumu īstenošanu saistībā ar vienošanos.

19. pants

Grupās finansiālā atbalsta kritēriji

1. Finansiālo atbalstu saskaņā ar vienošanos par grupas finansiālo atbalstu var sniegt tikai tad, ja ir izpildīti šādi kritēriji:
- (a) pastāv pamatotas izredzes, ka sniegtais atbalsts novērsīs finansiālās grūtības uzņēmumam, kas saņem atbalstu;
 - (b) finansiālā atbalsta sniegšanas mērķis ir saglabāt vai atjaunot visas grupas finanšu stabilitāti;
 - (c) finansiālo atbalstu piešķir pret atlīdzību;
 - (d) pamatojoties uz vadības struktūrai pieejamo informāciju brīdī, kad tiek pieņemts lēmums par finansiālā atbalsta sniegšanu, ir pamats nešaubīgi uzskatīt, ka uzņēmums, kas saņem atbalstu, atmaksās aizdevumu vai samaksās pienācīgu atlīdzību par atbalstu;
 - (e) finanšu atbalsts neapdraud tā uzņēmuma, kurš sniedz atbalstu, likviditāti vai maksātspēju, un tā rezultātā nerodas draudi finanšu stabilitātei;
 - (f) uzņēmums, kas sniedz atbalstu, atbalsta sniegšanas brīdī izpilda un pēc atbalsta sniegšanas turpina pildīt pašu kapitāla prasības un visas prasības, kas uzliktas atbilstīgi Direktīvas 2006/48/EK 136. panta 2. punktam.
2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, precizējot 1. punktā noteiktos izņēmumus.
- EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.
- Komisija ir pilnvarota pieņemt EBI iesniegtos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

20. pants

Lēmums par finansiālā atbalsta sniegšanu

Lēmumu par finansiālā atbalsta sniegšanu saskaņā ar vienošanos pieņem Direktīvas 2006/48/EK 11. pantā minētā tā uzņēmuma vadības struktūra, kas sniedz finansiālo atbalstu. Šis lēmums ir pamatots, un tajā ir norādīts ierosinātā finansiālā atbalsta mērķis. Jo īpaši šajā lēmumā norāda:

- (a) kā finansiālais atbalsts palīdz saglabāt vai atjaunot finanšu stabilitāti grupai kopumā;
- (b) ka finansiālais atbalsts nepārsniedz tās juridiskās personas finansiālās spējas, kura sniedz finansiālo atbalstu;
- (c) ka personas, kas sniedz finansiālo atbalstu, turpina ievērot pašu kapitāla prasības un visas prasības, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 136. panta 2. punktu.

21. pants

Kompetento iestāžu tiesības iebilst

1. Pirms atbalsta sniegšanas saskaņā ar grupas finansiālā atbalsta vienošanos tā uzņēmuma vadības struktūra, kas ir paredzējis sniegt finansiālo atbalstu, paziņo par to savai kompetentajai iestādei un EBI. Paziņojumā ietver informāciju par ierosināto atbalstu.
2. Divu dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas dienas kompetentā iestāde var aizliegt vai ierobežot finanšu atbalsta sniegšanu, ja nav izpildīti 19. pantā norādītie grupas finansiālā atbalsta kritēriji. Kompetentajai iestādei jāpamato savs lēmums par finansiālā atbalsta aizliegšanu vai ierobežošanu.
3. Kompetentā iestāde nekavējoties informē EBI, konsolidētās uzraudzības iestādi un Direktīvas 2006/48/EK 131.a pantā minētās kompetentās iestādes par tās lēmumu aizliegt vai ierobežot finansiālo atbalstu.
4. Ja konsolidētās uzraudzības iestādei vai kompetentajai iestādei, kas atbild par uzņēmumu, kurš saņem finansiālo atbalstu, ir iebildumi pret lēmumu aizliegt vai ierobežot finansiālo atbalstu, tās var iesniegt šo jautājumu izskatīšanai EBI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Tādā gadījumā EBI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai paredzētas minētajā pantā. Atkāpjoties no termiņa, kas paredzēts Regulas 1093/2010 39. panta 1. punktā, EBI jebkuru lēmumu saskaņā ar Regulas 1093/2010 19. panta 3. punktu pieņem 48 stundu laikā.
5. Ja kompetentā iestāde neaizliedz vai neierobežo finansiālo atbalstu 2. punktā norādītajā laikā, finansiālo atbalstu var sniegt saskaņā ar kompetentajai iestādei iesniegtajiem noteikumiem.

22. pants

Informācijas publiskošana

1. Dalībvalstis nodrošina, lai iestādes, kas noslēgušas grupas finanšu atbalsta vienošanos saskaņā ar 16. pantu, publisko informāciju par vienošanos un vienošanos noslēgušo uzņēmumu nosaukumus un vismaz reizi gadā atjauno minēto informāciju.

Piemēro Direktīvas 2006/48/EK 145.–149. pantu.

2. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu 1. punktā paredzētā apraksta formu un saturu. EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.
3. Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

III SADAĻA

SAVLAICĪGA IEJAUKŠANĀS

23. pants

Savlaicīgas iejaukšanās pasākumi

1. Gadījumos, kad iestāde neatbilst vai, domājams, neatbildīs Direktīvas 2006/48/EK prasībām, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes papildus Direktīvas 2006/48/EK 136. pantā minētajiem pasākumiem attiecīgos gadījumos var veikt šādus pasākumus:
 - (a) prasība iestādes vadībai īstenot vienu vai vairākus sanācības plānā paredzētos mehānismus un pasākumus;
 - (b) prasība iestādes vadībai pārbaudīt situāciju, noteikt pasākumus jebkādu konstatēto problēmu atrisināšanai un sagatavot darbības programmu minēto problēmu atrisināšanai un tās īstenošanas grafiku;
 - (c) prasība iestādes vadībai sasaukt iestādes akcionāru sapulci vai tad, ja vadība neizpilda šo prasību, sasaukt to tieši, ierosināt darba kārtību un konkrētu lēmumu pieņemšanu;
 - (d) prasība iestādes vadībai atbrīvot vai aizstāt vienu vai vairākus valdes locekļus vai rīkotājdirektorus, ja minētās personas uzskata par nepiemērotām to uzdevumu veikšanai atbilstīgi Direktīvas 2006/48/EK 11. pantam;
 - (e) prasība iestādes vadībai sagatavot plānu sarunām ar dažiem vai visiem tās kreditoriem par parāda pārstrukturēšanu;
 - (f) visas iestādes noregulējuma sagatavošanai nepieciešamās informācijas iegūšana, ieskaitot iestādes aktīvu un saistību novērtēšanu, arī veicot pārbaudes uz vietas;
 - (g) sazināšanās ar potenciālajiem pircējiem, lai sagatavotos iestādes noregulējumam, ievērojot 33. panta 2. punktā izklāstītos nosacījumus un 77. pantā paredzētos konfidencialitātes noteikumus.
2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu šā panta 1. punktā paredzēto pasākumu saskaņotu piemērošanu.

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehnisko standartu noteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

24. pants

Īpašā vadība

1. Ja ir ievērojami pasliktinājusies iestādes finansiālā situācija vai tiek nopietni pārkāpti tiesību akti, noteikumi vai nolikumi, vai tiek konstatēti nopietni administratīvie pārkāpumi, un citi saskaņā ar 23. pantu veiktie pasākumi nav pietiekami šās situācijas uzlabošanai, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes var iecelt īpašu vadītāju, lai aizstātu vadību. Kompetentās iestādes publisko informāciju par īpašā vadītāja norīkošanu. Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka īpašajam vadītājam ir savu funkciju īstenošanai nepieciešamā kvalifikācija, prasmes un zināšanas.
2. Īpašajam vadītājam ir iestādes vadītāja pilnvaras, ko paredz iestādes statūti un valsts tiesību akti, tostarp pilnvaras īstenot visas iestādes vadītāja administratīvās funkcijas. Tomēr īstenot pilnvaras sasaukt iestādes akcionāru pilnsapulci un noteikt darba kārtību īpašais vadītājs drīkst tikai ar kompetentās iestādes iepriekšēju piekrišanu.
3. Īpašajam vadītājam ir likumisks pienākums veikt visus nepieciešamos pasākumus un sekmēt risinājumu rašanu, lai uzlabotu iestādes finansiālo situāciju un atjaunotu tās uzņēmējdarbības un organizācijas stabilu un apdomīgu vadību. Vajadzības gadījumā, veicot šo pienākumu, netiek ņemti vērā citi iestādes statūtos vai valsts tiesību aktos paredzētie vadības pienākumi, ja tie ir pretrunīgi. Šie risinājumi var ietvert kapitāla palielināšanu, iestādes īpašumtiesību struktūras reorganizēšanu vai finansiālā un organizatoriskā ziņā stabilu iestāžu pārņemšanu.
4. Kompetentās iestādes var noteikt īpašā vadītāja darbības ierobežojumus vai pieprasīt īpašajam vadītājam veikt konkrētas darbības, kurām nepieciešama kompetentās iestādes iepriekšēja piekrišana. Kompetentās iestādes jebkurā laikā var īpašo vadītāju atcelt.
5. Dalībvalstis pieprasa, lai īpašais vadītājs sagatavo ziņojumus kompetentajai iestādei par iestādes ekonomisko un finansiālo situāciju un par īstenojamajām darbībām, veicot viņa pienākumus; ziņojumus sagatavo regulāros intervālos, kā noteikusi kompetentā iestāde, un īpašā vadītāja pilnvaru sākumā un beigās.
6. Īpašās vadības darbības ilgums nepārsniedz vienu gadu. Izņēmuma kārtā šo periodu var pagarināt, ja joprojām ir izpildīti īpašā vadītāja iecelšanai nepieciešamie kritēriji. Kompetentās iestādes ziņā ir noteikt, vai ir izpildīti atbilstīgie kritēriji īpašā vadītāja darbības saglabāšanai, un pamatot akcionāriem šādu lēmumu.
7. Ievērojot 1.–6. punkta noteikumus, īpašā vadītāja iecelšana neskar akcionāru vai īpašnieku tiesības, kas paredzētas saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem par uzņēmējdarbību.

8. Īpašā vadītāja iecelšana nav uzskatāma par izpildes notikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/47/EK³⁶ izpratnē vai par maksātnespējas procedūru Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/26/EK³⁷ izpratnē.

25. pants

Savlaicīgas iejaukšanās pasākumu saskaņošana un īpašā vadītāja iecelšana attiecībā uz grupām

1. Ja nosacījumi prasību noteikšanai saskaņā ar šās direktīvas 23. pantu vai īpašā vadītāja iecelšanai saskaņā ar šās direktīvas 24. pantu ir izpildīti attiecībā uz mātesuzņēmumu vai iestādi, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 125. un 126. pantu, vai kādu no tās meitasuzņēmumiem, tad kompetentā iestāde, kas plāno veikt kādu pasākumu saskaņā ar minētajiem pantiem, uzraudzības kolēģijas darba ietvaros informē pārējās attiecīgās kompetentās iestādes un EBI par savu nodomu.
2. Konsolidētā uzraudzības iestāde un citas attiecīgās kompetentās iestādes apsver, vai ir jāveic 23. pantā minētie pasākumi, vai ir jāieceļ 24. pantā minētais īpašais vadītājs attiecībā uz citiem grupas uzņēmumiem, un vai ir vēlams saskaņot veicamos pasākumus. Konsolidētā uzraudzības iestāde un citas attiecīgās iestādes apsver, vai ar kādu alternatīvu pasākumu varētu būt iespējams labāk atjaunot atsevišķo struktūru dzīvotspēju un saglabāt visas grupas finanšu stabilitāti. Ja vairāk nekā viena kompetentā iestāde plāno iecelt īpašu vadītāju attiecībā uz grupas saistīto uzņēmumu, iestādes apsver, vai ir lietderīgāk iecelt vienu un to pašu vadītāju attiecībā uz visiem iesaistītajiem uzņēmumiem vai uz visu grupu, lai sekmētu visas grupas finanšu stabilitātes atjaunošanu.

Šo novērtējumu veic, konsolidētās uzraudzības iestādei pieņemot kopīgu lēmumu ar citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Kopīgo lēmumu pieņem piecu dienu laikā no 1. punktā minētā paziņojuma datuma. Kopīgais lēmums ir pamatots un izklāstīts dokumentā, kuru konsolidētā uzraudzības iestāde iesniedz mātesuzņēmumam vai iestādei, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība.
3. EBI pēc savas iniciatīvas var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.
4. Ja piecu dienu laikā netiek pieņemts kopīgs lēmums, konsolidētā uzraudzības iestāde un par meitasuzņēmumu uzraudzību atbildīgās kompetentās iestādes var pieņemt atsevišķu lēmumu.
5. Katras kompetentās iestādes lēmums ir pamatots. Lēmumā ņem vērā uzskatus un iebildumus, kurus minējušas citas kompetentās iestādes piecu dienu perioda laikā, un tā iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti citās dalībvalstīs. Mātesuzņēmumam vai iestādei, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība, lēmumus iesniedz konsolidētā uzraudzības iestāde, bet meitasuzņēmumiem — attiecīgās kompetentās iestādes.

³⁶ OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

³⁷ OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.

Ja piecu dienu perioda beigās kāda no iesaistītajām kompetentajām iestādēm ir iesniegusi jautājumu EBI izskatīšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, konsolidētā uzraudzības iestāde un citas kompetentās iestādes atliek savu lēmumu un gaida lēmumu, ko pieņems EBI saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Piecu dienu periodu uzskata par samierināšanas posmu minētās regulas izpratnē. EBI pieņem lēmumu piecu dienu laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc piecu dienu laikposma beigām vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

6. Kompetentās iestādes apspriežas ar EBI pirms 4. punktā minēto lēmumu pieņemšanas. Lēmumā ņem vērā EBI ieteikumu un izskaidro jebkādu būtisku atkāpi no šā ieteikuma.

IV SADAĻA

NOREGULĒJUMS

I NODAĻA

MĒRĶI, NOSACĪJUMI UN VISPĀRĪGI PRINCIPI

26. pants

Noregulējuma mērķi

1. Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes ņem vērā noregulējuma mērķus un izvēlas tos instrumentus un pilnvaras, ar kurām vislabāk sasniedzami mērķi, kas ir atbilstošākie konkrētajā gadījumā.
2. Noregulējuma mērķi, kā minēts 1. punktā, ir šādi:
 - (a) garantēt svarīgo funkciju nepārtrauktību;
 - (b) izvairīties no negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, arī novēršot nelabvēlīgās ietekmes izplatīšanos un uzturot tirgus disciplīnu;
 - (c) aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem;
 - (d) izvairīties no nevajadzīgas vērtības iznīcināšanas, lai līdz minimumam samazinātu noregulējuma izmaksas;
 - (e) aizsargāt noguldītājus, uz kuriem attiecas Direktīva 94/19/EK, un ieguldītājus, uz kuriem attiecas Direktīva 97/9/EK;
 - (f) aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

3. Saskaņā ar dažādiem šās direktīvas noteikumiem noregulējuma mērķi ir vienlīdz svarīgi, un noregulējuma iestādes tos sabalansē atbilstoši konkrētā gadījuma būtībai un apstākļiem.

27. pants

Noregulējuma kritēriji

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta a) punktā minētu iestādi vai ES mātesuzņēmumu tikai tad, ja ir izpildīti visi šie kritēriji:
 - (a) kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde konstatē, ka iestāde ir bankrota stadijā vai, domājams, bankrotēs;
 - (b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju un citus būtiskus apstākļus, nav sagaidāms, ka kāda cita alternatīva privātā sektora vai uzraudzītāja darbība kā vien noregulējuma darbība, kas īstenota attiecībā uz iestādi, novērstu iestādes bankrotu pieņemamā laika periodā;
 - (c) noregulējuma darbība ir vajadzīga vispārības interesēs atbilstīgi 3. punktam.
2. Piemērojot šā panta 1. punkta a) punktu, ir uzskatāms, ka iestāde ir bankrota stadijā vai, domājams, bankrotēs, ja uz to attiecas vismaz viens no šiem nosacījumiem:
 - (a) iestāde neatbilst kapitāla prasībām atļaujas atjaunošanai, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka iestāde tuvākajā nākotnē neatbildīs kapitāla prasībām atļaujas atjaunošanai tā, ka tas attaisnotu kompetentās iestādes lēmumu atsaukt atļauju, jo iestādei ir radušies vai, domājams, radīsies zaudējumi, kuru rezultātā tiks iztērēts viss vai praktiski viss pašu kapitāls;
 - (b) iestādes aktīvi ir mazāki par tās saistībām, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka iestādes aktīvi tuvākajā nākotnē būs mazāki par tās saistībām;
 - (c) iestāde nespēj samaksāt savas saistības noteiktajā termiņā, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka iestāde tuvākajā laikā nespēs samaksāt savas saistības noteiktajā termiņā;
 - (d) iestāde pieprasa ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem — izņemot gadījumus, kad finanšu stabilitātes saglabāšanai tā pieprasa kādu no turpmāk minētajiem atbalstiem:
 - i) valsts garantijas likviditātes kredītlīnijai, ko piešķirusi centrālā banka saskaņā ar banku standarta nosacījumiem (kredītlīnija ir pilnībā nodrošināta, un nodrošinājumam piemēro diskontu attiecībā uz tā kvalitāti un tirgus vērtību, un centrālā banka piemēro saņēmējam soda procentu likmi), vai

- ii) valsts garantija par no jauna emitētām saistībām, lai novērstu nopietnas problēmas kādas dalībvalsts tautsaimniecībā.

Abos gadījumos, kas minēti i) un ii) punktā, garantiju pasākumus apstiprina maksātspējīgām finanšu iestādēm, tie nav daļa no plašāka atbalsta pasākumu kopuma, tie ir jāapstiprina saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem, un tos izmanto laikposmā, kas nepārsniedz trīs mēnešus.

- 3. Piemērojot šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, noregulējuma darbību uzskata par tādu, kas ir vispārības interesēs, ja ar to sasniedz vienu vai vairākus noregulējuma mērķus un tā ir samērīga ar šiem mērķiem, kā precizēts 26. pantā, un ja, īstenojot iestādes vai mātesuzņēmuma likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, šie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.
- 4. EBI sagatavo pamatnostādnes, lai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu veicinātu uzraudzības un noregulējuma prakses konvergenci attiecībā uz dažādu apstākļu interpretāciju, lai noteiktu, vai iestāde uzskatāma par tādu, kas ir bankrota stadijā vai, domājams, bankrotēs. EBI izstrādā šīs pamatnostādnes, vēlākais, līdz dienai, kas noteikta šīs direktīvas 115. panta 1. punkta pirmajā daļā.
- 5. Attiecīgos gadījumos Komisija, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot EBI pamatnostādnes, pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 103. pantu, lai precizētu apstākļus, kādos uzskatāms, ka iestāde bankrotē vai, domājams, bankrotēs.

28. pants

Noregulējuma kritēriji attiecībā uz finanšu iestādēm un kontrolāciju sabiedrībām

- 1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz finanšu iestādi vai uzņēmumu, kas minēti 1. panta b) punktā, ja 27. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti gan attiecībā uz finanšu iestādi vai uzņēmumu, gan attiecībā uz mātesiestādi, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība.
- 2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz uzņēmumu, kas minēts 1. panta c) vai d) punktā, ja 27. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti gan attiecībā uz 1. panta c) vai d) punktā minēto uzņēmumu, gan attiecībā uz vienu vai vairākām meitasiestādēm.
- 3. Ja jauktas darbības kontrolāciju sabiedrības meitasiestādes ir tiešā vai netiešā starpniecības finanšu kontrolāciju sabiedrības īpašumā, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma darbības grupas noregulējuma vajadzībām veic saistībā ar starpniecības finanšu kontrolāciju sabiedrību, bet noregulējuma darbības grupas noregulējuma mērķiem neveic attiecībā uz jauktas darbības kontrolāciju sabiedrību.
- 4. Ievērojot 3. punktu un atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem, pat ja 1. panta c) vai d) punktā minēts uzņēmums neatbilst 27. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta c) vai d) punktā minētu uzņēmumu, ja viena vai vairākas meitasiestādes atbilst 27. panta 1., 2. un 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem un rīcība attiecībā uz

1. panta c) vai d) punktā minēto uzņēmumu ir nepieciešama, lai noregulētu vienu vai vairākas meitasiestādes vai visu grupu kopumā.

29. pants

Noregulējuma vispārīgie principi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai garantētu, ka noregulējuma darbība ir īstenota saskaņā ar šiem principiem:
 - (a) noregulējamās iestādes akcionāri sedz pirmos zaudējumus;
 - (b) noregulējamās iestādes kreditori sedz zaudējumus pēc akcionāriem atbilstīgi viņu prasījumu prioritātes kārtībai saskaņā ar šo direktīvu;
 - (c) tiek nomainīta noregulējamās iestādes augstākā vadība;
 - (d) noregulējamās iestādes augstākā vadība uzņemas zaudējumus, kas saskaņā ar krimināltiesību vai civiltiesību normām ir samērā ar viņu individuālo atbildību par iestādes bankrotu;
 - (e) vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem piemēro vienlīdzīgu attieksmi, ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi;
 - (f) neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas būtu radušies, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru;
2. Ja iestāde ir grupas uzņēmums, noregulējuma iestādes piemēro noregulējuma instrumentus un īsteno noregulējuma pilnvaras tādā veidā, kas samazina ietekmi uz saistītajām iestādēm un uz grupu kopumā un līdz minimumam samazina nelabvēlīgo ietekmi uz finanšu stabilitāti Eiropas Savienībā un jo īpaši valstīs, kurās grupa darbojas.
3. Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgos gadījumos tiek nodrošināta atbilstība Savienības noteikumiem par valsts atbalstu.

II NODAĻA

NOVĒRTĒŠANA

30. pants

Sākotnējā novērtēšana

1. Pirms noregulējuma darbības veikšanas un jo īpaši, piemērojot 31., 34., 36., 41., 42. un 65. pantu, noregulējuma iestādes nodrošina iestādes aktīvu un saistību taisnīgu un reālistisku novērtēšanu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādam varas iestādēm, tostarp no noregulējuma iestādes, un no iestādes. Noregulējuma iestāde apstiprina šo novērtējumu. Ja konkrētajā gadījumā neatkarīgs novērtējums nav iespējams situācijas steidzamības dēļ, iestādes aktīvu un saistību novērtējumu var veikt noregulējuma iestādes.
2. Neskarot Savienības valsts atbalsta sistēmu, attiecīgā gadījumā šā panta 1. punktā noteiktais novērtējums pamatojas uz piesardzīgiem un reālistiskiem pieņēmumiem, tostarp attiecībā uz saistību neizpildes rādītājiem un zaudējumu apmēru, un novērtējuma mērķis ir bankrota stadijā esošas iestādes vai iestādes, kas, domājams, bankrotēs, aktīvu un saistību tirgus vērtības noteikšana tā, ka jebkuri iespējamie zaudējumi tiek atzīti brīdī, kad piemēro noregulējuma instrumentus. Tomēr, ja konkrētu aktīvu vai saistību tirgus pienācīgi nedarbojas, novērtējumā var atspoguļot šo aktīvu vai saistību ilgtermiņa ekonomisko vērtību. Vērtējumā nepaļaujas uz ārkārtas atbalsta sniegšanu iestādei no publiskā sektora līdzekļiem, neatkarīgi no tā, vai šāda palīdzība faktiski tiek sniegta.
3. Novērtējumu papildina ar šādu informāciju, kas reģistrēta iestādes grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā:
 - (a) atjaunināta bilance un ziņojums par iestādes ekonomisko un finansiālo situāciju;
 - (b) paziņojums, kurā sniegta analīze un aplēse par aktīvu vērtību;
 - (c) saraksts ar neizpildītajām saistībām, kas reģistrētas iestādes grāmatvedības datu uzskaitē un dokumentācijā, ar norādi uz attiecīgajiem kredītiem un prioritātes līmeni saskaņā ar piemērojamajiem maksātnespējas regulācijas tiesību aktiem;
 - (d) saraksts ar aktīviem, ko iestāde tur trešo personu vārdā, kurām ir īpašumtiesības uz šiem aktīviem.
4. Novērtējumā norāda kreditoru apakšiedalījumu kategorijās atbilstīgi viņu prioritātes līmenim saskaņā ar atbilstošajiem maksātnespējas regulācijas tiesību aktiem un novērtē, kādu attieksmi katra kategorija varētu saņemt likvidācijas procesā.
5. Ja lietas apstākļu steidzamības dēļ nav iespējams izpildīt 3. un 4. punktā paredzētās prasības, novērtējumu, ko veic vai nu neatkarīga persona, vai noregulējuma iestāde,

veic saskaņā ar 2. punktā noteiktajām prasībām. Šo novērtējumu uzskata par pagaidu novērtējumu, līdz noregulējuma iestāde ir veikusi novērtējumu, kas atbilst visām šā panta prasībām. Šo galīgo novērtējumu var veikt atsevišķi vai kopā ar novērtējumu, kas minēts 66. pantā.

6. Novērtējums ir neatņemama daļa no lēmuma piemērot noregulējuma instrumentu vai īstenot noregulējuma pilnvaras. Novērtējumam netiek veikta atsevišķa izskatīšana tiesā. Pārskatīšanu tiesā tam veic tikai kopā ar lēmumu saskaņā ar 78. panta noteikumiem.
7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu šādus kritērijus 66. panta 1. un 2. punkta piemērošanai:
 - (a) kādos apstākļos persona ir neatkarīga gan no noregulējuma iestādes, gan no iestādēm un
 - (b) kādos apstākļos var uzskatīt, ka novērtējums, ko veiku neatkarīga persona, nav iespējams;
 - (c) iestādes, kura bankrotē vai, domājams, bankrotēs, aktīvu un saistību tirgus vērtības novērtēšanas metodes;
 - (d) apstākļi, kādos var uzskatīt, ka konkrētu aktīvu vai saistību tirgus nedarbojas pareizi;
 - (e) iestādes, kura bankrotē vai, domājams, bankrotēs, aktīvu un saistību ilgtermiņa ekonomiskās vērtības novērtēšanas metodes.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

III NODAĻA

NOREGULĒJUMA INSTRUMENTI

I IEDAĻA

VISPĀRĪGI PRINCIPI

31. pants

Vispārīgi principi saistībā ar noregulējuma instrumentiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir vajadzīgās pilnvaras piemērot noregulējuma instrumentus iestādei, finanšu iestādei vai uzņēmumam, kas minēti 1. panta c) un d) punktā un atbilst piemērojamiem noregulējuma kritērijiem.
2. Noregulējuma instrumenti, kā minēts 1. punktā, ir šādi:
 - (a) uzņēmējdarbības pārdošanas instruments;
 - (b) pagaidu iestādes instruments;
 - (c) aktīvu nodalīšanas instruments;
 - (d) parādu norakstīšanas instruments.
3. Ievērojot šā panta 4. punkta nosacījumus, noregulējuma iestādes noregulējuma instrumentus var piemērot atsevišķi vai kombinētā veidā.
4. Noregulējuma iestādes aktīvu nodalīšanas instrumentu var piemērot tikai kombinācijā ar kādu citu noregulējuma instrumentu.
5. Ja piemēro noregulējuma 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētos instrumentus un tos izmanto, lai daļēji nodotu noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības vai saistības, tad iestādes, no kuras aktīvi, tiesības vai saistības ir nodoti, atlikušo daļu likvidē saskaņā ar parastām maksātnespējas procedūrām termiņā, kas ir atbilstīgs, ņemot vērā nepieciešamību, lai šī iestāde sniegtu pakalpojumus vai atbalstu saskaņā ar 58. pantu, kas ļautu saņēmējam veikt darbības vai sniegt pakalpojumus, ko tas ieguvīs uz šās nodošanas pamata.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātnespējas regulācijas valsts tiesību aktu noteikumi, kas attiecas uz kreditoriem kaitējošu tiesību aktu atcelšanu vai neīstenojamību, neattiecas uz noregulējamās iestādes aktīvu, tiesību vai saistību nodošanu citai struktūrai noregulējuma instrumenta piemērošanas vai noregulējuma pilnvaru īstenošanas rezultātā.

7. Šā panta noteikumi nekavē dalībvalstis piešķirt noregulējuma iestādēm papildu pilnvaras, kas īstenojamas tad, ja iestāde atbilst noregulējuma kritērijiem, un ar nosacījumu, ka šīs papildu pilnvaras nerada šķēršļus efektīvam grupas noregulējumam un atbilst noregulējuma mērķiem un 26. un 29. pantā noteiktajiem vispārējiem noregulējuma principiem.

2. IEDAĻA

UZŅĒMĒJDARBĪBAS PĀRDOŠANAS INSTRUMENTS

32. pants

Uzņēmējdarbības pārdošanas instruments

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras nodot pircējam, kurš nav pagaidu iestāde:
- (a) noregulējamās iestādes akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;
 - (b) visus vai noteiktus noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības vai saistības;
 - (c) jebkuras noregulējamās iestādes aktīvu, tiesību vai saistību vai to daļu kombināciju.

Nodošana, kas minēta pirmajā daļā, notiek bez noregulējamās iestādes akcionāru vai kādas trešās personas, kas nav pircējs, piekrišanas un bez nepieciešamības ievērot jebkādas procedūras prasības saskaņā ar uzņēmējdarbības vai vērtspapīru jomas tiesību aktiem, kas būtu piemērojami citos apstākļos.

2. Nodošanu saskaņā ar 1. punktu veic saskaņā ar komerciāliem noteikumiem, ņemot vērā apstākļus, un saskaņā ar Savienības valsts atbalsta noteikumiem.
3. Aktīvu daļējas nodošanas gadījumā visi ieņēmumi, kas saņemti no nodošanas, tiek izmantoti noregulējamās iestādes labā.

Ja visas iestādes akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti ir nodoti vai ja visi aktīvi, tiesības un saistības ir nodoti, visus ieņēmumus, kas saņemti no nodošanas, izmanto noregulējamās iestādes akcionāru labā, kuriem tikušas liegtas viņu tiesības.

Dalībvalstis aprēķina šā panta 2. punktā minētos ieņēmumus, atskaitot administratīvos vai citādus izdevumus, kas radušies saistībā ar noregulējuma procedūru, un iekļaujot izmaksas un izdevumus, kas radušies finansēšanas mehānismiem saskaņā ar 92. pantu.

4. Noregulējuma iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodošanai saskaņā ar šā panta 2. punktu varētu piemērot komerciālus noteikumus, kas ir saskaņā ar godīgu un reālistisku novērtējumu, ko veic saskaņā ar 30. pantu, ņemot vērā lietas apstākļus.

5. Piemērojot uzņēmējdarbības pārdošanas instrumentu, neregulējuma iestādes var īstenot nodošanas pilnvaras vairāk nekā vienu reizi, lai veiktu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu papildu nodošanu vai, attiecīgā gadījumā, neregulējamās iestādes aktīvu, tiesību vai saistību papildu nodošanu.
6. Pēc uzņēmējdarbības pārdošanas instrumenta piemērošanas neregulējuma iestādes ar pircēja piekrišanu var izmantot nodošanas pilnvaras attiecībā uz akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem vai — attiecīgā gadījumā — attiecībā uz aktīviem, tiesībām vai saistībām, kas nodotas pircējam, lai nodotu īpašumu atpakaļ neregulējamajai iestādei.
7. Pircējam ir jābūt atbilstīgai atļaujai, lai turpinātu darbības vai sniegtu pakalpojumus, ko tas iegūst līdz ar šā panta 1. punktā minēto nodošanu.
8. Atkāpjoties no Direktīvas 2006/48 19. panta 1. punkta, ja akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu nodošanas rezultātā, piemērojot uzņēmējdarbības pārdošanas instrumentu, tiktu iegūta vai palielināta tāda veida būtiska līdzdalība, kā minēts Direktīvas 2006/48 19. panta 1. punktā, kompetentās iestādes savlaicīgi veic minētajā pantā pieprasīto novērtējumu, neaizkavējot uzņēmējdarbības pārdošanas instrumenta piemērošanu un neradot šķēršļus neregulējuma darbības būtisko neregulējuma mērķu sasniegšanai.
9. Uz tādām nodošanām, ko veic, piemērojot uzņēmējdarbības pārdošanas instrumentu, un kurās tiek nodoti daži, bet ne visi iestādes aktīvi, tiesības vai saistības, attiecas V nodaļā paredzētie drošības pasākumi daļējai īpašuma nodošanai.
10. Lai īstenotu tiesības sniegt pakalpojumus vai tiesības reģistrēties citā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK vai Direktīvu 2004/39/EK, pircējs uzskatāms par neregulējamās iestādes turpinājumu un var turpināt īstenot jebkuras tiesības, kuras īstenojusi neregulējamā iestāde saistībā ar nodotajiem aktīviem, tiesībām un saistībām, tostarp dalības tiesībām un piekļuvi maksājumam, tīrvērtes un norēķinu sistēmām.
11. Neregulējamās iestādes akcionāriem vai kreditoriem un citām trešām personām, kuru īpašumtiesības, tiesības vai saistības nav nodotas, nav nekādu tiesību uz vai saistībā ar nodotajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām.

33. pants

Uzņēmējdarbības pārdošanas instruments — procedūras prasības

1. Ievērojot šā panta 3. punkta nosacījumus, neregulējuma iestāde, piemērojot kādai iestādei uzņēmējdarbības pārdošanas instrumentu, pati pārdod vai veicina iestādes vai to aktīvu, tiesību un saistību pārdošanu, kuras ir plānots nodot. Portfeļos apvienotas tiesības, aktīvus un saistības var pārdot atsevišķi.
2. Neskarot Savienības valsts atbalsta sistēmu, 1. punktā minēto pārdošanu attiecīgā gadījumā veic saskaņā ar šādiem kritērijiem:

- (a) tā ir pēc iespējas labāk pārskatāma, tajā ņem vērā konkrētos apstākļus un jo īpaši nepieciešamību saglabāt finanšu stabilitāti;
- (b) tajā neatbalsta un nediskriminē iespējamus pircējus;
- (c) tajā nav interešu konfliktu;
- (d) tajā nepiešķir netaisnīgas priekšrocības iespējamam pircējam;
- (e) tajā ņem vērā ātra noregulējuma nepieciešamību;
- (f) tās mērķis ir panākt maksimālu pārdošanas cenu attiecīgajiem aktīviem un saistībām.

Šajā punktā noteiktie principi nekavē noregulējuma iestādi izteikt piedāvājumus iespējamajiem pircējiem.

Iestādes pārdošanas informācijas nodošanu atklātībai, kas citos apstākļos būtu jānodrošina atbilstoši Direktīvas 2003/6/EK 6. panta 1. punktam, var atlikt saskaņā ar minētā panta 2. punktu.

3. Noregulējuma iestādes var piemērot uzņēmējdarbības pārdošanas instrumentu, nenodrošinot atbilstību pārdošanai noteiktās prasības, kas paredzētas 1. punktā, ja tās konstatē, ka atbilstība šīm prasībām, domājams, apdraudētu viena vai vairāku noregulējuma mērķu sasniegšanu, un jo īpaši, ja ir spēkā šādi nosacījumi:
 - (a) noregulējuma iestāde uzskata, ka noregulējamās iestādes bankrots rada vai palielina būtiskus draudus finanšu stabilitātei, un
 - (b) prasību ievērošana, visticamāk, mazinātu uzņēmējdarbības pārdošanas instrumenta efektivitāti šo draudu pārvarēšanā vai 26. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā noregulējuma mērķa sasniegšanā.
4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu faktiskos apstākļus, kas veido būtiskus draudus, un elementus, kas saistīti ar uzņēmējdarbības pārdošanas instrumenta efektivitāti, kā norādīts 3. punkta a) un b) apakšpunktā.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

3. IEDAĻA

PAGaidu IESTĀDES INSTRUMENTS

34. pants

Pagaidu iestādes instruments

1. Lai īstenotu pagaidu iestādes instrumentu, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras visus vai noteiktus noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības vai saistības, kā arī jebkuru šo aktīvu, tiesību un saistību kombināciju nodot pagaidu iestādei, neprasot noregulējamās iestādes akcionāru vai kādas trešās personas atļauju, un bez nepieciešamības ievērot procedūras prasības saskaņā ar uzņēmējdarbības vai vērtspapīru jomas tiesību aktiem, kas būtu piemērojami citos apstākļos.
2. Izņemot gadījumu, kad parādu norakstīšanas instrumentu piemēro 37. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktajam mērķim, — piemērojot pagaidu iestādes instrumentu, pagaidu iestāde ir juridiska persona, kas pilnībā pieder vienai vai vairākām valsts sektora iestādēm (starp kurām var būt arī noregulējuma iestāde) un kas ir izveidota, lai veiktu dažas vai visas noregulējamās iestādes funkcijas un turētu dažus vai visus noregulējamās iestādes aktīvus un saistības.

Parādu norakstīšanas instrumenta piemērošana 37. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktajam mērķim nedrīkst kavēt noregulējuma iestādi kontrolēt pagaidu iestādi tādā mērā, cik ir nepieciešams, lai veiktu noregulējumu un sasniegtu noregulējuma mērķus.
3. Piemērojot pagaidu iestādes instrumentu, noregulējuma iestāde nodrošina, ka pagaidu iestādei nodoto saistību kopējā vērtība nepārsniedz noregulējamās iestādes nodoto vai no citiem avotiem iegūto tiesību un aktīvu vērtību.
4. Piemērojot pagaidu iestādes instrumentu, noregulējuma iestāde var nodot visus iestādes aktīvus, tiesības vai saistības, ko tā uzskata par piemērotiem atbilstīgi vienam vai vairākiem noregulējuma mērķiem.
5. Piemērojot pagaidu iestādes instrumentu, noregulējuma iestādes var:
 - (a) nodot noregulējamās iestādes tiesības, aktīvus vai saistības pagaidu iestādei vairāk nekā vienu reizi;
 - (b) tiesības, aktīvus vai saistības no pagaidu iestādes nodot atpakaļ noregulējamajai iestādei, ja ir izpildīti šā panta 6. punkta nosacījumi;
 - (c) nodod tiesības, aktīvus vai saistības no pagaidu iestādes trešai personai.
6. Noregulējuma iestādes tiesības, aktīvus vai saistības no pagaidu iestādes nodod atpakaļ noregulējamajai iestādei tikai kādā no šiem gadījumiem:

- (a) iespēja, ka noteiktas tiesības, aktīvus vai saistības var nodot atpakaļ, ir skaidri norādīta instrumentā, ar kura palīdzību ir veikta šā panta 5. punkta a) apakšpunktā minētā nodošana;
- (b) noteiktas tiesības, aktīvi vai saistības faktiski neietilpst to tiesību, aktīvu vai saistību kategorijās, kas paredzētas instrumentā, ar kura palīdzību ir veikta šā panta 5. punkta a) apakšpunktā minētā nodošana, vai neatbilst to nosacījumiem.

Abos gadījumos, kas minēti a) un b) punktā, atpakaļnodošanu veic tādā termiņā un atbilstoši tādiem nosacījumiem, kuri attiecīgajam mērķim minēti izmantotajā instrumentā.

7. Nododšanai, ko veic, piemērojot pagaidu iestādes instrumentu un kas ietver dažu, bet ne visu iestādes aktīvu, tiesību un saistību nodošanu, piemēro IV nodaļā paredzētos drošības pasākumus daļējai īpašuma nodošanai.
8. Lai īstenotu tiesības sniegt pakalpojumus vai tiesības reģistrēties citā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK vai Direktīvu 2004/39/EK, pagaidu iestāde uzskatāma par neregulējamās iestādes turpinājumu un var turpināt īstenot jebkuras tiesības, kuras īstenojusi neregulējamā iestāde saistībā ar nodotajiem aktīviem, tiesībām un saistībām, tostarp dalības tiesībām un piekļuvi maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmām.
9. Neregulējamās iestādes akcionāriem vai kreditoriem un citām trešām personām, kuru īpašums, tiesības vai saistības nav nodotas pagaidu iestādei, nav nekādu tiesību uz vai saistībā ar pagaidu iestādi vai tās īpašumu.

35. pants

Pagaidu iestādes darbība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pagaidu iestādes darbībā tiek ievēroti šādi noteikumi:
 - (a) pagaidu iestādes dibināšanas dokumentu saturu nosaka neregulējuma iestāde;
 - (b) neregulējuma iestāde ieceļ pagaidu iestādes valdi, apstiprina attiecīgās algas un nosaka atbilstošos pienākumus;
 - (c) pagaidu iestādei piešķir atļauju attiecīgi saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK vai saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, un tai saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir nepieciešamā atļauja to darbību veikšanai vai pakalpojumu sniegšanai, kas tai nodoti saskaņā ar šās direktīvas 56. pantu;
 - (d) pagaidu iestāde atbilst Direktīvas 2006/48/EK, Direktīvas 2006/49/EK un Direktīvas 2004/39/EK prasībām, un to uzrauga saskaņā ar šīm direktīvām.
2. Ņemot vērā ierobežojumus, kas noteikti atbilstoši Savienības vai valstu konkurences noteikumiem, direktori pagaidu iestādi vada ar nolūku pārdot iestādi, tās aktīvus,

tiesības un saistības vienam vai vairākiem privātā sektora pircējiem ar atbilstošiem nosacījumiem un šā panta 5. punktā noteiktajā termiņā.

3. Noregulējuma iestāde izbeidz pagaidu iestādes darbību šādos gadījumos, atkarībā no tā, kas notiek vispirms:

- (a) pagaidu iestāde tiek apvienota ar citu iestādi;
- (b) kāda trešā persona iegūst pagaidu iestādes kapitāla vairākumu;
- (c) cita persona iegūst visus vai praktiski visus tās aktīvus, tiesības vai saistības;
- (d) beidzas 5. punktā vai, attiecīgā gadījumā, 6. punktā noteiktais termiņš.

4. Pārdodot pagaidu iestādi vai tās aktīvus vai saistības, dalībvalstis nodrošina, ka iestādi vai attiecīgos aktīvus vai saistības pārdod atklātā un pārskatāmā veidā un pārdošanā neatbalsta un nediskriminē atsevišķus iespējamus pircējus.

Jebkuru šādu pārdošanu veic saskaņā ar komerciāliem noteikumiem, ņemot vērā apstākļus un saskaņā ar Savienības valsts atbalsta noteikumiem.

5. Ja neiestājas neviens no šā panta 3. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajiem iznākumiem, noregulējuma iestāde izbeidz pagaidu iestādes darbu divu gadu laikposma beigās, skaitot no dienas, kad veikta pēdējā nodošana no noregulējamās iestādes, izmantojot pagaidu iestādes instrumentu.

6. Noregulējuma iestāde var ne vairāk kā trīs reizes pagarināt šā panta 5. punktā minēto termiņu par vienu gadu, ja:

- (a) šādas pagarināšanas rezultātā, visticamāk, tiks sasniegts viens no šā panta 3. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajiem iznākumiem; vai
- (b) šāds pagarinājums ir nepieciešams, lai nodrošinātu svarīgo bankas vai finanšu pakalpojumu nepārtrauktību.

7. Ja pagaidu iestādes darbību izbeidz šā panta 3. punkta c) un d) apakšpunktā minētajos apstākļos, iestādi likvidē.

Visus ieņēmumus, kas gūti pagaidu iestāžu darbības izbeigšanas rezultātā, kā norādīts 3. punktā, izmanto noregulējamās iestādes labā.

Dalībvalstis var aprēķināt ieņēmumus, atskaitot administratīvos vai citādu izdevumus, kas radušies saistībā ar noregulējuma procesu.

8. Ja pagaidu iestādi izmanto vairāk nekā vienas iestādes aktīvu un saistību nodošanai, šā panta 7. punktā minētais pienākums attiecas uz to aktīvu un saistību likvidēšanu, kas saņemti no katras iestādes, nevis uz pašu pagaidu iestādi.

4. IEDAĻA

AKTĪVU NODALĪŠANAS INSTRUMENTS

36. pants

Aktīvu nodalīšanas instruments

1. Lai īstenotu aktīvu nodalīšanas instrumentu, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras nodot noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības un saistības aktīvu pārvaldības struktūrai.
2. Aktīvu nodalīšanas instrumenta nolūkiem aktīvu pārvaldības struktūra ir juridiska persona, kas pilnībā pieder vienai vai vairākām valsts sektora iestādēm (to vidū var būt arī noregulējuma iestāde).
3. Noregulējuma iestāde ieceļ aktīvu pārvaldniekus, lai pārvaldītu aktīvu pārvaldības sabiedrībai nodotos aktīvus ar nolūku palielināt to vērtību ar iespējamās pārdošanas palīdzību vai citādi nodrošināt likvidāciju noteiktā kārtībā.
4. Noregulējuma iestādes var īstenot šā panta 1. punktā minētās pilnvaras aktīvu nodošanai tikai tad, ja šo aktīvu tirgus ir tāds, ka to likvidācijai saskaņā ar parasto maksātspējas procedūru varētu būt nelabvēlīga ietekme uz finanšu tirgu.
5. Piemērojot aktīvu nodalīšanas instrumentu, noregulējuma iestādes nosaka atlīdzību, par kādu aktīvus nodod aktīvu pārvaldības sabiedrībai atbilstīgi 30. pantā paredzētajiem principiem un saskaņā ar Savienības noteikumiem par valsts atbalstu.
6. Noregulējuma iestādes var:
 - (a) vairāk nekā vienu reizi nodot noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības un saistības aktīvu pārvaldības sabiedrībai; aktīvus, tiesības un saistības no aktīvu pārvaldības sabiedrības nodot atpakaļ noregulējamajai iestādei, ja ir izpildīti šā panta 7. punkta nosacījumi.
7. Noregulējuma iestādes tiesības, aktīvus vai saistības no aktīvu pārvaldības sabiedrības nodod atpakaļ noregulējamajai iestādei tikai kādā no šiem gadījumiem:
 - (a) iespēja, ka noteiktas tiesības, aktīvus vai saistības var nodot atpakaļ, ir skaidri norādīta instrumentā, ar kura palīdzību ir veikta šā panta 6. punkta a) apakšpunktā minētā nodošana;
 - (b) noteiktas tiesības, aktīvi vai saistības faktiski neietilpst to tiesību, aktīvu vai saistību kategorijās, kas paredzētas instrumentā, ar kura palīdzību ir veikta šā panta 6. punkta a) apakšpunktā minētā nodošana, vai neatbilst to nosacījumiem.

Abos gadījumos, kas minēti a) un b) apakšpunktā, atpakaļnodošanu veic tādā termiņā un atbilstoši tādiem nosacījumiem, kuri attiecīgajam mērķim minēti izmantotajā instrumentā.

8. Nodošanai no noregulējamās iestādes aktīvu pārvaldības struktūrai piemēro drošības pasākumus īpašuma daļējai nodošanai, kā norādīts šajā direktīvā.
9. Noregulējamās iestādes akcionāriem un kreditoriem un citām trešām personām, kuru īpašums, tiesības vai saistības nav nodotas aktīvu pārvaldības struktūrai, nav nekādu tiesību uz vai saistībā ar aktīvu pārvaldības struktūru, tās īpašumu vai tās vadītājiem.
10. Vadītāju, kas iecelti saskaņā ar šā panta 3. punktu, mērķi neietver nekādus pienākumus vai atbildību pret noregulējamās iestādes akcionāriem, turklāt vadītājiem pret šiem akcionāriem nav nekādu saistību, kas izrietētu no darbības vai bezdarbības, veicot vai šķietami veicot savus pienākumus, izņemot, ja darbība vai bezdarbība saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir rupja neuzmanība vai nopietns pārkāpums.
11. EBI izstrādā pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai veicinātu uzraudzības un noregulējuma prakses konvergenci, nosakot, kad saskaņā ar šā panta 4. punktu aktīvu un saistību likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu negatīvi ietekmēt finanšu tirgus. EBI izstrādā šīs pamatnostādnes, vēlākais, līdz dienai, kas noteikta šās direktīvas 115. panta 1. punkta pirmajā daļā.
12. Attiecīgos gadījumos Komisija, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot EBI pamatnostādnes, pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 103. pantu, lai precizētu apstākļus, kādos aktīvu un saistību likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu negatīvi ietekmēt finanšu tirgu.

5. IEDAĻA

PARĀDU NORAKSTĪŠANAS INSTRUMENTS

1. APAKŠIEDAĻA

PARĀDU NORAKSTĪŠANAS INSTRUMENTA MĒRĶIS UN PIEMĒROŠANAS JOMA

37. pants

Parādu norakstīšanas instruments

1. Lai īstenotu parādu norakstīšanas instrumentu, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir 56. panta 1. punkta f)–j) apakšpunktā noteiktās noregulējuma pilnvaras.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes parādu norakstīšanas instrumentu var piemērot kādam no šiem mērķiem:

- (a) lai rekapitalizētu noregulējuma prasībām atbilstošu iestādi tādā mērā, kas ir pietiekams, lai atjaunotu tās atbilstību atļaujas izsniegšanas kritērijiem un turpinātu darbības, kurām tai izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK vai Direktīvu 2004/39/EK;
 - (b) lai konvertētu pašu kapitālā vai samazinātu to prasījumu vai parāda instrumentu pamatsummu, kas nodoti pagaidu iestādei ar mērķi nodrošināt minētās pagaidu iestādes kapitālu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var piemērot parādu norakstīšanas instrumentu mērķim, kas minēts 2. punkta a) apakšpunktā, tikai tad, ja ir reāla iespēja, ka šā instrumenta piemērošana kombinācijā ar 47. pantā paredzētā uzņēmējdarbības reorganizācijas plāna īstenošanu ne tikai palīdzēs sasniegt atbilstošos noregulējuma mērķus, bet arī atjaunos iestādes finansiālo stabilitāti un ilgtermiņa darbību.

Ja nosacījums, kas izklāstīts pirmajā daļā, nav izpildīts, dalībvalstis piemēro attiecīgi kādu no 31. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem noregulējuma instrumentiem un šā panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto parādu norakstīšanas instrumentu.

38. pants

Parādu norakstīšanas instrumenta darbības joma

- 1. Dalībvalstis nodrošina, ka parādu norakstīšanas instrumentu var piemērot visām iestādes saistībām, kas nav izslēgtas no instrumenta piemērošanas jomas saskaņā ar 2. punktu.
- 2. Noregulējuma iestādes neīsteno norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras attiecībā uz šādām saistībām:
 - (a) noguldījumiem, kurus garantē saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK;
 - (b) nodrošinātām saistībām;
 - (c) jebkurām saistībām, kas rodas no iestādes turējumā esošajiem klienta aktīviem vai naudas, kā arī no uzticības attiecībām starp iestādi (kā uzticības personu) un citu personu (kā labuma guvēju);
 - (d) saistībām, kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par vienu mēnesi;
 - (e) saistībām pret kādu no turpmāk minētajiem:
 - i) darbinieku saistībā ar uzkrāto algu, pensijas pabalstu vai citu fiksētu atalgojumu, izņemot jebkāda veida mainīgo atlīdzību;
 - ii) komerc kreditoru vai tirdzniecības kreditoru, kad saistības rodas no iestādes ikdienas darba nodrošināšanai vajadzīgo preču vai pakalpojumu, tostarp IT pakalpojumu, sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas un telpu īres, apkalpošanas un uzturēšanas;

- iii) nodokļu un sociālā nodrošinājuma iestādēm ar nosacījumu, ka šīm saistībām ir priekšrocība saskaņā ar piemērojamajiem maksātnespējas regulācijas tiesību aktiem.

Šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta noteikumi nekavē noregulējuma iestādes atbilstošos gadījumos īstenot šīs pilnvaras saistībā ar nodrošinātu saistību daļu vai saistībām, kas nodrošinātas ar garantiju, kuras vērtība pārsniedz ar to nodrošināto aktīvu, garantijas, ķīlas vai nodrošinājuma vērtību. Dalībvalstis var atbrīvot no šā noteikuma piemērošanas segtās obligācijas, kā definēts Direktīvas 86/611/EEK³⁸ 22. panta 4. punktā.

2. punkta c) apakšpunkts neliedz noregulējuma iestādēm attiecīgā gadījumā īstenot šīs pilnvaras attiecībā uz jebkādu noguldījuma summu, kas pārsniedz seguma summu saskaņā ar minēto direktīvu.

3. Ja noregulējuma iestādes piemēro parādu norakstīšanas instrumentu, tās var izslēgt no parādu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanas jomas saistības, kas izriet no atvasinātajiem instrumentiem, uz kuriem neattiecas 2. punkta d) apakšpunkts, ja šāda izslēgšana ir nepieciešama vai lietderīga, lai sasniegtu 26. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos mērķus.
4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 103. pantu, lai turpmāk precizētu:
 - (a) konkrētas kreditoru kategorijas, uz kurām attiecas šā panta 2. punkta d) apakšpunkts, un
 - (b) apstākļus, kad izslēgšana ir nepieciešama vai lietderīga, lai sasniegtu 26. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos mērķus, ņemot vērā šādus faktoros:
 - i) sistēmisko ietekmi, kas rodas no atvasināto finanšu instrumentu pozīciju slēgšanas, lai piemērotu parādu norakstīšanas instrumentu,
 - ii) ietekmi uz centrālā darījuma partnera darbību, kas rodas no parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanas saistībām, kuras izriet no atvasinātajiem finanšu instrumentiem, kuru tīrvērti veic centrālais darījuma partneris, un
 - iii) ietekmi uz atvasināto finanšu instrumentu darījumu partneru tā riska pārvaldību, kas rodas no parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanas saistībām, kuras izriet no atvasinātajiem finanšu instrumentiem.

³⁸

Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīva 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2008/18/EK.

2. APAKŠIEDAĻA

MINIMUMA PRASĪBA ATTIECĪBĀ UZ ATBILSTĪGAJĀM SAISTĪBĀM

39. pants

Minimuma prasība attiecībā uz saistībām, uz ko attiecas parāda norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes vienmēr uztur pietiekamu pašu kapitāla un atbilstīgo saistību kopsummu, kas izteikta kā procentuālā daļa no iestādes kopējām saistībām, kas nav uzskatāmas par pašu kapitālu saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK V sadaļas 2. nodaļas 1. iedaļu vai saskaņā ar Direktīvas 2006/49/EK IV sadaļu.
2. Subordinētā parāda instrumentus un subordinētos aizdevumus, kas nav uzskatāmi par papildu 1. vai 2. līmeņa kapitāla instrumentiem, var iekļaut atbilstīgo saistību kopsummā, kā minēts 1. punktā, tikai tad, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:
 - (a) instrumenti ir emitēti un pilnībā apmaksāti;
 - (b) instrumentus nav iegādājusies kāda no turpmāk minētajām struktūrām:
 - i) iestāde vai tās meitasuzņēmumi,
 - ii) uzņēmums, kurā iestādei ir līdzdalība, kas ir īpašumtiesības — tiešas vai kontroles veidā — vismaz 20 % apmērā vai vairāk no uzņēmuma balsstiesībām vai kapitāla;
 - (c) instrumenta iegādi ne tieši, ne netieši nefinansē iestāde;
 - (d) instrumentus nav nodrošinājis vai garantējis neviens uzņēmums, kas ietilpst tajā pašā grupā, kurā ietilpst iestāde;
 - (e) instrumentu sākotnējais termiņš ir vismaz viens gads.
3. Minimālo kopsummu saskaņā ar 1. punktu nosaka, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:
 - (a) nepieciešamība nodrošināt, ka iestādi iespējams noregulēt, piemērojot noregulējuma instrumentus, tostarp atbilstošos gadījumos parādu norakstīšanas instrumentu, tā, ka tiek sasniegti noregulējuma mērķi;
 - (b) nepieciešamība nodrošināt, ka iestādei ir pietiekams apjoms atbilstīgo saistību, lai garantētu, ka, ja parādu norakstīšanas instruments tiktu piemērots, iestādes 1. līmeņa pamata kapitāla rādītāju būtu iespējams atjaunot tādā līmenī, lai uzturētu pietiekamu tirgus uzticību un saglabātu tās atbilstību atļaujas izsniegšanas kritērijiem, un turpinātu darbības, kurām tai izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK vai Direktīvu 2006/49/EK;

- (c) iestādes lielums, uzņēmējdarbības modelis un riska profils;
 - (d) apmērs, kādā noguldījumu garantiju sistēma varētu līdzfinansēt noregulējumu saskaņā ar 99. pantu;
 - (e) cik lielā mērā iestādes bankrots nelabvēlīgi ietekmētu finanšu stabilitāti, cita starpā izraisot negatīvu ietekmi uz citām iestādēm, ņemot vērā tās savstarpējo saistību ar citām iestādēm vai pārējo finanšu sistēmu.
4. Saskaņā ar 40. panta noteikumiem katra iestāde atsevišķi panāk atbilstību 2. punktā noteiktajām prasībām.
- Saskaņā ar 40. panta noteikumiem saistības, ko tur citi uzņēmumi, kas ir daļa no grupas, tiek izslēgtas no 1. punktā minētās kopsummas.
5. Noregulējuma iestādes pieprasa iestādēm uzturēt 1. punktā paredzēto kopsummu, pārliecinās par to un pieņem lēmumus saskaņā ar 4. punktu, izstrādājot un uzturot noregulējuma plānus.
6. Noregulējuma iestādes informē EBI par minimālo summu, kādu tās ir noteikušas katrai to jurisdikcijā esošai iestādei. EBI vēlākais līdz 2018. gada 1. janvārim ziņo Komisijai par 1. punktā minētās prasības izpildi. Jo īpaši EBI ziņo Komisijai par to, vai pastāv atšķirības saistībā ar minētās prasības īstenošanu dažādās valstīs.
7. Komisija, izmantojot deleģētus tiesību aktus, saskaņā ar 103. pantu pieņem pasākumus, lai precizētu 3. punkta a)–e) apakšpunktā minētos kritērijus, attiecīgā gadījumā sniedzot atsaucē uz dažādu kategoriju iestādēm un saistītiem procentu diapazoniem.

40. pants

Minimuma prasības piemērošana grupām

1. Noregulējuma iestādes var izvēlēties konsolidēti piemērot noteikta 39. panta 1. un 3. punktā noteikto minimuma prasību grupām, uz kurām attiecas konsolidētā uzraudzība, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- (a) procentuālo daļu, kas minēta 39. panta 1. punktā, aprēķina, pamatojoties uz saistību un pašu kapitāla konsolidācijas līmeni grupā;
 - (b) parāda instrumentus vai aizdevumus, kas minēti 39. panta 2. punktā, emitē mātesuzņēmums vai uzņēmums, kas minēts 1. panta c) vai d) punktā;
 - (c) mātesuzņēmums vai uzņēmums, kas minēts 1. panta c) vai d) punktā, atbilstīgi un proporcionāli kredīta veidā sadala līdzekļus, kas iegūti, emitējot parāda instrumentus vai izsniedzot aizdevumus, kā minēts 39. panta 2. punktā, starp iestādēm, kas ir meitasuzņēmumi;
 - (d) katra iestāde, kas ir meitasuzņēmums, atbilst 39. panta 1. punktā noteiktajai minimuma prasībai. Tomēr, atkāpjoties no 39. panta 4. punkta otrās daļas, saistības, kuras tur mātesuzņēmums vai uzņēmums, kas minēts 1. panta c) vai

- d) punktā, iekļauj pašu kapitāla un atbilstīgo saistību kopsummā, kas meitasuzņēmumam ir jāuztur saskaņā ar 39. panta 1. punktu;
- (e) ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde vai cita kompetentā iestāde attiecīgā gadījumā piemēro parādu norakstīšanas instrumentu attiecībā uz mātesuzņēmumu vai uzņēmumu, kas minēts 1. panta c) vai d) punktā, tad meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes piemēro parādu norakstīšanas instrumentu, pirmkārt, meitasuzņēmumu saistībām, attiecībā pret mātesuzņēmumu vai uzņēmumu, kas minēts 1. panta c) vai d) punktā, pirms tā piemērošanas, ja vajadzīgs, visām pārējām meitasuzņēmuma atbilstīgajām saistībām.
2. Pieņemot lēmumu saskaņā ar 1. punktu, noregulējuma iestādes ņem vērā to, kā grupa strukturē savas darbības, un jo īpaši to, kādā mērā finansējums, likviditāte un risks tiek pārvaldīti centralizētā veidā.
3. Noregulējuma iestādes pieņem lēmumu konsolidēti piemērot minimuma prasību saskaņā ar šā panta 1. punktu, izstrādājot un uzturot noregulējuma plānus saskaņā ar šās direktīvas 9. pantu. Attiecībā uz grupām, kurām piemēro konsolidēto uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 125. un 126. pantu, noregulējuma iestādes pieņem lēmumu konsolidēti piemērot minimuma prasību saskaņā ar šās direktīvas 12. pantā noteikto procedūru.

3. APAKŠIEDAĻA

PARĀDU NORAKSTĪŠANAS INSTRUMENTA ĪSTENOŠANA

41. pants

Parādu norakstīšanas summas novērtējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot parādu norakstīšanas instrumentu, noregulējuma iestādes novērtē kopsummu, par kādu jāsamazina vai jākonvertē atbilstošās saistības, pamatojoties uz vērtējumu, kas atbilst 30. panta prasībām.
2. Ja noregulējuma iestādes piemēro parādu norakstīšanas instrumentu 37. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajam mērķim, šā panta 1. punktā minētajā vērtējumā nosaka summu, par kādu jāsamazina atbilstošās saistības, lai noregulējamās iestādes 1. līmeņa pamata kapitāla rādītāju atjaunotu tādā līmenī, ko noregulējuma iestāde uzskata par vajadzīgu, lai uzturētu pietiekamu tirgus uzticību iestādei, nodrošinātu iestādes atbilstību atļaujas izsniegšanas kritērijiem un turpinātu darbības, kurām tai izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK vai Direktīvu 2004/39/EK.
3. Noregulējuma iestādes izveido un uztur noteikumus, lai nodrošinātu, ka novērtējums un vērtējums pamatojas uz iespējami atjauninātu un pilnīgu informāciju par noregulējamās iestādes aktīviem un saistībām.

Attieksme pret akcionāriem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot parādu norakstīšanas instrumentu, noregulējuma iestādes attiecībā uz akcionāriem veic vienu vai abas šīs darbības:
 - (a) anulē esošās akcijas;
 - (b) īsteno 56. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētās pilnvaras konvertēt atbilstīgas saistības noregulējamās iestādes akcijās, izmantojot konvertācijas koeficientu, ar kuru var būtiski mainīt esošā akciju kapitāla struktūru.
2. Šā panta 1. punktā paredzētās darbības veic attiecībā uz akcionāriem, kuru akcijas emitētas vai iegūtas šādos apstākļos:
 - (a) pēc parāda instrumentu konvertēšanas akcijās saskaņā ar sākotnējo parāda instrumentu līguma nosacījumiem, notikumam iestājoties pirms vai vienlaikus ar noregulējuma iestādes novērtējumu, ka iestāde atbilst noregulējuma nosacījumiem;
 - (b) pēc attiecīgo kapitāla instrumentu konvertēšanas 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentos saskaņā ar 52. pantu.
3. Apsverot, kuru no šā panta 1. punktā minētajām darbībām veikt, noregulējuma iestādes ņem vērā paredzamo zaudējumu apjomu attiecībā pret aktīviem pirms parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanas ar nolūku nodrošināt, ka attiecībā uz akcionāriem veiktā darbība ir atbilstīga šim pašu kapitāla vērtības samazinājumam, un saskaņā ar 30. un 31. pantu veikto vērtējumu, jo īpaši attiecībā uz iespēju, ka akcionāri būtu atguvuši kādu daļu vērtības, ja, balstoties uz šo vērtējumu, iestāde būtu likvidēta.
4. Noregulējuma iestādēm izmantojot parādu norakstīšanas instrumentu, piemēro 30. un 31. panta noteikumus.
5. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu EBI izstrādā pamatnostādnes par to, kādos apstākļos būtu piemēroti veikt šā panta 1. punktā minētās darbības, ņemot vērā šā panta 2. punktā noteiktos faktorus. EBI izstrādā šīs pamatnostādnes, vēlākais, līdz dienai, kas noteikta šās direktīvas 115. panta 1. punkta pirmajā daļā.
6. Komisija, attiecīgos gadījumos ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot EBI pamatnostādnes, var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 103. pantu, kuru mērķis ir noteikt, kādos apstākļos katra no 1. punktā minētajām darbībām būtu piemērota, ņemot vērā šā panta 2. punktā norādītos faktorus.

Prasījumu hierarhija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot parādu norakstīšanas instrumentu, noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, ievērojot šādas prasības:
 - (a) vispirms noraksta 1. līmeņa pašu kapitāla instrumentus proporcionāli zaudējumiem un nepārsniedzot to absorbcijas spēju, un attiecīgās akcijas tiek anulētas saskaņā ar 42. pantu;
 - (b) tad un tikai tad, ja norakstīšanas summa saskaņā ar a) apakšpunktu ir mazāka nekā kopsumma, iestādes samazina līdz nullei pamatsummu tiem 1. līmeņa pašu kapitāla instrumentiem, kuri ir saistības, un 2. līmeņa kapitāla instrumentiem saskaņā ar 2. apakšsiedaļu;
 - (c) tad un tikai tad, ja kopējais saistību samazinājums atbilstoši a) un b) apakšpunktam ir mazāks par kopsummu, noregulējuma iestādes samazina pamatsummu subordinētajam parādam, kas nav 1. līmeņa papildu kapitāls vai 2. līmeņa kapitāls, vajadzīgajā apjomā (saistībā ar norakstīšanu atbilstoši a) un b) apakšpunktam), lai radītu kopsummu;
 - (d) tad un tikai tad, ja kopējais saistību samazinājums atbilstoši a), b) vai c) apakšpunktam ir mazāks par kopsummu, noregulējuma iestādes samazina pamatsummu vai neatmaksāto summu attiecībā uz pārējām atbilstīgajām saistībām saskaņā ar 38. pantu, kuras ir pirmās kārtas parāds vajadzīgajā apjomā (saistībā ar norakstīšanu atbilstoši šā punkta a), b) vai c) apakšpunktam), lai radītu kopsummu.
2. Īstenojot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras atbilstīgi šā panta 1. punkta c) un d) apakšpunktam, zaudējumus, ko atspoguļo kopsumma, noregulējuma iestādes sadala vienādi starp viena ranga saistībām, vienādā mērā samazinot šo saistību pamatsummu vai nesamaksāto summu proporcionāli to vērtībai.
3. Pirms īstēnot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras attiecībā uz 1. punkta d) apakšpunktā minētajām saistībām, noregulējuma iestādes samazina instrumenta pamatsummu vai konvertē to saskaņā ar 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem; šie nosacījumi nav spēkā, ja iestāde ir emitējusi instrumentus, kas nav 1. punkta b) apakšpunktā minēti instrumenti un atbilst kādam no šiem nosacījumiem:
 - (a) nosacījumi, kas paredz, ka instrumenta pamatsumma samazināma, iestājoties jebkuram gadījumam, kas attiecas uz finansiālo situāciju, maksātspēju vai pašu kapitāla līmeni iestādē;
 - (b) nosacījumi, kas paredz instrumentu konvertēšanu akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos, iestājoties jebkuram šādam gadījumam.
4. Ja saskaņā ar nosacījumiem, kas līdzīgi šā panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajiem, pirms parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanas vai saskaņā ar šā panta 3. punktu instrumenta pamatsumma ir samazināta, bet ne līdz nullei,

noregulējuma iestādes saskaņā ar šā panta 1. punktu īsteno norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras attiecībā uz šās pamatsummas atlikušo apjomu.

44. pants

Atvasinātie instrumenti

1. Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta noteikumi ir ievēroti, noregulējuma iestādēm īstenojot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras attiecībā uz saistībām, kas rodas no atvasinātajiem instrumentiem.
2. Ja uz darījumiem attiecas ieskaits līgums, noregulējuma iestādes no šiem darījumiem izrietošās saistības saskaņā ar līguma noteikumiem nosaka neto vērtībā.
3. Noregulējuma iestādes nosaka vērtību saistībām, kas rodas no atvasinātajiem instrumentiem, piemērojot:
 - (a) atbilstošas metodes atvasināto finanšu instrumentu kategoriju vērtības noteikšanai, tostarp darījumiem, uz kuriem attiecas ieskaits līgumi;
 - (b) principus, lai konstatētu atbilstošo brīdi, kad būtu jānosaka atvasināto vērtspapīru pozīcijas vērtība.
4. EBI izstrādā regulatīvus tehniskos standartus, kuros nosaka 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētās metodes un principus tādu saistību, kas rodas no atvasinājumiem, novērtēšanai.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šās direktīvas spēkā stāšanās dienas.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šās direktīvas pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

45. pants

Konvertācijas koeficients parāda konvertācijai pašu kapitālā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, parādu pārstrukturēšanā izmantojot 56. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētās pilnvaras konvertēt izmantojamās saistības parastajās akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos, noregulējuma iestādes dažādām saistību kategorijām var piemērot dažādus konvertācijas koeficientus saskaņā ar vienu vai vairākiem šā panta 2. un 3. punktā minētajiem principiem.
2. Konvertācijas koeficients ietver atbilstošu kompensāciju attiecīgajam kredītoram par zaudējumiem, kas radušies norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanas rezultātā.

3. Gadījumos, kad saskaņā ar piemērojamajiem maksātnespējas tiesību aktiem likvidācijā ir piemēroti atspoguļot pirmās kārtas saistību prioritāro raksturu, konvertācijas koeficients, ko piemēro pirmās kārtas saistībām, ir lielāks nekā tas, ko piemēro pakārtotajām saistībām.
4. EBI šo konvertācijas koeficientu noteikšanai izstrādā pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu. EBI izstrādā šīs pamatnostādnes, vēlākais, līdz dienai, kas noteikta šās direktīvas 115. panta 1. punkta pirmajā daļā.

Pamatnostādnēs jo īpaši norāda, kā ietekmētajiem kreditoriem var nodrošināt pienācīgu kompensāciju, izmantojot konvertācijas koeficientu, kā arī salīdzināmos konvertācijas koeficientus, kas saskaņā ar piemērojamajiem maksātnespējas tiesību aktiem var būt piemēroti, lai atspoguļotu pirmās kārtas saistību prioritāro raksturu.

46. pants

Sanācijas un reorganizācijas pasākumi, ko piemēro papildus parādu norakstīšanas instrumentam

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestādes piemēro parādu norakstīšanas instrumentu, tiek pieņemti pasākumi, lai nodrošinātu, ka iestādes reorganizācijas plānu izstrādā un īsteno saskaņā ar 47. pantu.
2. Starp šā panta 1. punktā minētajiem pasākumiem ir administratora iecelšana ar mērķi izstrādāt un īstenot uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu, kas nepieciešams saskaņā ar 47. pantu.

47. pants

Uzņēmējdarbības reorganizācijas plāns

1. Dalībvalstis nosaka prasību, ka [viena mēneša] laikā pēc parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanas iestādei saskaņā ar 37. panta 2. punkta a) apakšpunktu, administrators, kas iecelts saskaņā ar 46. panta noteikumiem, izstrādā un iesniedz noregulējuma iestādei, Komisijai un EBI uzņēmējdarbības reorganizācijas plānu, kas atbilst šā panta 2. un 3. punkta nosacījumiem. Ja ir piemērojami Savienības valsts atbalsta noteikumi, dalībvalstis nodrošina, ka šāds plāns ir saderīgs ar pārstrukturēšanas plānu, kas iestādei ir jāiesniedz Komisijai saskaņā ar minētajiem noteikumiem.
2. Uzņēmējdarbības reorganizācijas plānā izklāsta pasākumus, kas vērsti uz iestādes vai tās uzņēmējdarbības daļu ilgtermiņa darbības atjaunošanu saprātīgā termiņā, kas nav ilgāks par diviem gadiem. Šie pasākumi ir balstīti uz realistiskiem pieņēmumiem attiecībā uz ekonomikas un finanšu tirgus situāciju, kurā iestāde darbosies.

Šo iemeslu dēļ pārstrukturēšanas plānā cita starpā ir jāņem vērā finanšu tirgu pašreizējā situācija un nākotnes prognozes un jāatspoguļo pieņēmumi par iespējamo vislabvēlīgāko un visnelabvēlīgāko notikumu attīstību. Stresa testā jāizskata vairāki

scenāriji, tostarp stresa situāciju kombinācija un ieilgusi pasaules mēroga ekonomikas lejupslīde. Pieņēmumi ir jāsalīdzina ar atbilstīgiem nozares kritērijiem.

3. Uzņēmējdarbības reorganizācijas plānā iekļauj šādus elementus:
 - (a) detalizētu to faktoru un problēmu analīzi, kas izraisījušas iestādes bankrotu vai paredzamo bankrotu, kā arī šīs grūtības izraisījušo apstākļu analīzi;
 - (b) to pasākumu aprakstu, kurus paredzēts pieņemt iestādes ilgtermiņa darbības atjaunošanai;
 - (c) grafiku šo pasākumu īstenošanai.
4. Pasākumi, kas paredzēti iestādes ilgtermiņa darbības atjaunošanai, ietver:
 - (a) iestādes darbību reorganizāciju;
 - (b) tādu darbību izbeigšanu, kas sagādā zaudējumus;
 - (c) tādu pašreizējo darbību pārstrukturēšanu, kuras iespējams padarīt konkurētspējīgākas;
 - (d) aktīvu vai uzņēmējdarbības veidu pārdošanu.
5. Viena mēneša laikā no dienas, kad iesniegts uzņēmējdarbības reorganizācijas plāns, noregulējuma iestāde novērtē, kāda ir iestādes ilgtermiņa darbības atjaunošanas iespēja šā plāna īstenošanas gadījumā.

Ja noregulējuma iestāde ir pārliecināta, ka ar plāna palīdzību ir iespējams sasniegt šo mērķi, tā plānu apstiprina.
6. Ja noregulējuma iestāde nav pārliecināta, ka ar plāna palīdzību ir iespējams sasniegt šo mērķi, noregulējuma iestāde par savām bažām informē administratoru un lūdz administratoru plānu grozīt tā, lai risinātu problemātiskos jautājumus.
7. Divu nedēļu laikā no šāda paziņojuma saņemšanas dienas administrators noregulējuma iestādei apstiprināšanai iesniedz grozīto plānu. Noregulējuma iestāde novērtē grozīto plānu un vienas nedēļas laikā informē administratoru par to, vai tā ir pārliecināta, ka grozītajā plānā tiek risināti problemātiskie jautājumi, jeb vai ir vajadzīgi papildu grozījumi.
8. Administrators īsteno reorganizācijas plānu, ko apstiprinājusi noregulējuma iestāde, un reizi sešos mēnešos informē noregulējuma iestādi par progresu šā plāna īstenošanā.
9. Administrators plānu pārskata, ja tas ir nepieciešams, lai sasniegtu šā panta 2. punktā noteikto mērķi, un visas izmaiņas iesniedz noregulējuma iestādei apstiprināšanai.
10. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk noteiktu:
 - (a) elementus, kas saskaņā ar šā panta 3. punktu iekļaujami uzņēmējdarbības reorganizācijas plānā; un

(b) šā panta 8. punktā paredzēto paziņojumu saturu.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai divpadsmit mēnešu laikā pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

4. APAKŠIEDAĻA

PARĀDU NORAKSTĪŠANAS INSTRUMENTS — PAPILDU NOTEIKUMI

48. pants

Parādu norakstīšanas ietekme

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestāde īsteno 56. panta 1. punkta f)–l) apakšpunktā minētās pilnvaras, pamatsummas vai nesamaksātās summas samazinājums, konvertācija vai anulēšana stājas spēkā un ir nekavējoties saistoša noregulējamajai iestādei un ietekmētajiem kreditoriem un akcionāriem.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek pabeigti visi administratīvie un procedūras uzdevumi, kas vajadzīgi, lai īstenotu 56. panta 1. punkta f)–l) apakšpunktā minētās pilnvaras, tostarp:
 - (a) izmaiņas visos attiecīgajos reģistros;
 - (b) akciju vai parāda instrumentu svītrotšana no sarakstiem vai izņemšana no tirdzniecības;
 - (c) jaunu akciju iekļaušana sarakstos vai tirdzniecības uzsākšana.
3. Ja noregulējuma iestāde ar 56. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto pilnvaru palīdzību līdz nullei samazina saistību atlikušo pamatsummu vai neatmaksāto summu, šīs saistības un jebkuri pienākumi vai prasījumi, kas rodas saistībā ar tām un nav uzkrāti brīdī, kad šīs pilnvaras tiek īstenotas, ir visiem nolūkiem uzskatāmi par izpildītiem un nav jāpierāda turpmākajās procedūrās saistībā ar noregulējamo iestādi vai saistību pārņēmēju iestādi turpmākajās likvidācijas procedūrās.
4. Ja noregulējuma iestāde ar 56. panta 1. punkta g) apakšpunktā noteikto pilnvaru palīdzību saistību atlikušo pamatsummu vai neatmaksāto summu nesamazina pilnībā, bet daļēji:
 - (a) saistību izpilda samazinājuma summas apmērā;
 - (b) attiecīgais instruments vai līgums, ar kuru radītas sākotnējās saistības, joprojām attiecas uz saistību atlikušo pamatsummu vai neatmaksāto summu, un to skar jebkuras procentu summas izmaiņas, kas maksājama, lai atspoguļotu

pamatsummas samazinājumu, kā arī jebkuras turpmākas izmaiņas nosacījumos, ko noregulējuma iestāde var izdarīt, izmantojot 56. panta 1. punkta m) apakšpunktā noteiktās pilnvaras.

49. pants

Procedurālo šķēršļu novākšana parādu norakstīšanai

1. Dalībvalstis atbilstošos gadījumos iestādēm nosaka prasību vienmēr nodrošināt pietiekamu reģistrētā akciju kapitāla apjomu, lai tad, ja noregulējuma iestāde īsteno 56. panta 1. punkta f), g) un h) apakšpunktā minētās pilnvaras attiecībā uz iestādi vai tās meitasuzņēmumiem, iestādei nav šķēršļu emitēt pietiekamu jaunu akciju vai īpašumtiesību instrumentu apjomu, lai nodrošinātu, ka ir efektīvi īstenojama saistību konvertācija parastās akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos.
2. Noregulējuma iestādes novērtē, vai konkrētas iestādes gadījumā ir piemēroti uzlikt šā panta 1. punktā noteikto pienākumu šās iestādes noregulējuma plāna izstrādes un uzturēšanas kontekstā, jo īpaši attiecībā uz šajā plānā apsvērtajām noregulējuma darbībām. Ja noregulējuma plānā paredzēta iespēja piemērot parādu norakstīšanas instrumentu, noregulējuma iestādes pārbauda, vai reģistrētā akciju kapitāla apjoms ir pietiekams, lai segtu 41. pantā minēto kopsummu.
3. Dalībvalstis nosaka iestādēm prasību nodrošināt, ka saistību konvertācijai parastās akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos, kas eksistē saskaņā ar dibināšanas dokumentiem vai statūtiem, nav procedurālu šķēršļu, tostarp akcionāru pirkuma tiesību un nosacījumu, ka kapitāla palielināšanai vajadzīga akcionāru atļauja.
4. Šā panta noteikumi neskar šās direktīvas VIII sadaļā izklāstītos grozījumus Direktīvā 77/91/EEK, 82/891/EEK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK un 2011/35/ES.

50. pants

Parādu norakstīšanas atzīšana līgumos

1. Dalībvalstis nosaka prasību iestādēm līguma noteikumos, kas regulē atbilstīgās saistības, papildu 1. līmeņa kapitāla instrumentus vai papildu 2. līmeņa kapitāla instrumentus, uz kuriem attiecas trešo valstu tiesību akti, iekļaut nosacījumu, saskaņā ar kuru kreditors vai līdzējs, kam rodas saistības, atzīst, ka uz šīm saistībām var attiekties norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, un piekrīt, ka tam ir saistošs jebkurš pamatsummas vai nesamaksātās summas samazinājums, konvertācija vai anulēšana, kas notiek, noregulējuma iestādei īstenojot šīs pilnvaras.
2. Ja iestāde līguma noteikumos, kas regulē attiecīgās saistības, neiekļauj nosacījumu, kas paredzēts šā panta 1. punktā, tas noregulējuma iestādei neliedz attiecībā uz šīm saistībām īstenot noregulējuma un konvertācijas pilnvaras.

3. Komisija, izmantojot deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 103. pantu, var pieņemt pasākumus, lai sīkāk precizētu šā panta 1. punktā paredzētā nosacījuma saturu.

IV nodaļa

Kapitāla instrumentu norakstīšana

51. pants

Prasība norakstīt kapitāla instrumentus

1. Dalībvalstis pieprasa, lai pirms jebkuras noregulējuma darbības noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas pilnvaras saskaņā ar 52. panta noteikumiem un nekavējoties attiecībā uz attiecīgiem kapitāla instrumentiem, ko emitējusi iestāde, ja pastāv viens vai vairāki no šādiem apstākļiem:
 - (a) atbilstīgā varas iestāde konstatē, ka iestāde atbilst noregulējuma nosacījumiem;
 - (b) atbilstīgā varas iestāde konstatē, ka, ja vien attiecībā uz attiecīgajiem kapitāla instrumentiem netiks īstenotas minētās pilnvaras, iestāde vairs nebūs dzīvotspējīga;
 - (c) kādā dalībvalstī ir pieņemts lēmums sniegt ārkārtas atbalstu iestādei vai mātesuzņēmumam un atbilstīgā varas iestāde konstatē, ka bez šāda atbalsta sniegšanas iestāde vairs nebūs dzīvotspējīga;
 - (d) attiecīgos kapitāla instrumentus atzīst pašu kapitāla prasību izpildei uz individuāla un konsolidēta pamata vai uz konsolidēta pamata un konsolidētās uzraudzības dalībvalsts atbilstīgā varas iestāde konstatē, ka bez norakstīšanas pilnvaru īstenošanas attiecībā uz minētajiem instrumentiem konsolidētā grupa vairs nebūs dzīvotspējīga.
2. Ja atbilstīga varas iestāde izdara 1. punktā minēto konstatāciju, tā nekavējoties paziņo noregulējuma iestādei, kura atbild par konkrēto iestādi (ja tās atšķiras).
3. Pirms konstatācijas, kas minēta šā panta 1. punkta d) apakšpunktā, attiecībā uz iestādi, kura emitē attiecīgus kapitāla instrumentus, kas tiek atzīti, lai varētu apmierināt pašu kapitāla prasības uz individuāla un konsolidēta pamata, atbilstīgā varas iestāde ievēro 52. pantā noteiktās paziņošanas un konsultāciju prasības.
4. Noregulējuma iestādes ievēro 1. punktā noteiktās prasības neatkarīgi no tā, vai tās arī piemēro kādu noregulējuma instrumentu vai izmanto kādas citas noregulējuma pilnvaras attiecībā uz minēto iestādi.

Noteikumi, kas reglamentē kapitāla instrumentu norakstīšanu

1. Izpildot 51. pantā noteikto prasību, noregulējuma iestādes īsteno norakstīšanas pilnvaras tā, lai sasniegtu šādus rezultātus:
 - (a) 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentus noraksta pirmos proporcionāli zaudējumiem, nepārsniedzot to absorbcijas spēju;
 - (b) attiecīgu kapitāla instrumentu pamatsummu samazina līdz nullei;
 - (c) minētās pamatsummas samazinājums līdz nullei ir paliekošs;
 - (d) vairs neeksistē saistības pret atbilstošā kapitāla instrumenta turētāju saskaņā vai saistībā ar šādu instrumentu, izņemot jau uzkrātās saistības un saistības attiecībā uz atlīdzību par zaudējumiem, kas varētu rasties pēc norakstīšanas pilnvaru izmantojuma pārskatīšanas tiesā;
 - (e) kompensācijas netiek izmaksātas attiecīgo kapitāla instrumentu turētājiem citādi, kā saskaņā ar 4. punktu.

Šā punkta d) apakšpunkts neliedz 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentus piešķirt attiecīgo kapitāla instrumentu turētājam saskaņā ar 2. punktu.
2. Noregulējuma iestādes var apvienot 51. panta 1. punktā minēto pilnvaru īstenošanu ar prasību iestādēm emitēt 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentus to attiecīgo kapitāla instrumentu turētājiem, kas tiek norakstīti saskaņā ar šā panta 1. punktu, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:
 - (a) minētos 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentus emitē 1. punktā norādītā iestāde vai iestādes mātesuzņēmums;
 - (b) minētie 1. līmeņa pamata kapitāla instrumenti ir emitēti pirms minētās iestādes akciju vai īpašumtiesību instrumentu emisijas, lai valsts vai valsts pārvaldes struktūra sniegtu pašu kapitālu;
 - (c) minētos 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentus piešķir un nodod tūlīt pēc norakstīšanas pilnvaru īstenošanas;
 - (d) konvertācijas likme, kas nosaka 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentu skaitu, kas tiek sniegti attiecībā uz katru attiecīgo kapitāla instrumentu, atbilst 45. pantā noteiktajiem principiem un pamatnostādnēm, ko izstrādājusi EBI saskaņā ar 45. panta 5. punktu.
3. 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentu nodrošināšanai saskaņā ar 2. punktu noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai iestādes visu laiku saglabātu nepieciešamo iepriekšējo atļauju emitēt attiecīgu skaitu 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentu.
4. Ja iestāde atbilst noregulējuma nosacījumiem un noregulējuma iestāde nolemj tai piemērot noregulējuma instrumentu, noregulējuma iestāde pirms noregulējuma instrumenta piemērošanas izpilda 51. panta 1. punktā noteiktās prasības.

5. Dalībvalstis prasa, lai iestādes nodrošinātu, ka noregulējuma iestāžu norakstīšanas pilnvaru īstenošana saskaņā ar 51. panta 1. punktu nav saistību neizpildes gadījums vai kredīta notikums saskaņā ar attiecīgajiem kapitāla instrumentiem.
6. Lai nodrošinātu konsekventu 5. punkta piemērošanu, EBI un EVTI kopīgi izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu "kredīta notikuma" nozīmi minētajā punktā.

EBI un EVTI iesniedz regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai ne vēlāk kā divpadsmit mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10.–14. pantu.

53. pants

Kapitāla instrumentu līgumiska norakstīšana vai konvertācija

Ar nosacījumu, ka minētie līguma noteikumi stājas spēkā tad, kad varas iestāde veic konstatāciju, kas minēta 51. panta 1. punktā, prasība, kas izklāstīta 51. panta 1. punktā neattiecas uz attiecīgiem kapitāla instrumentiem, ja minēto instrumentu noteikumi atbilst šādiem nosacījumiem:

- (a) attiecīgo kapitāla instrumentu līguma noteikumos ir paredzēts, ka instrumenta pamatsummu samazina līdz nullei vai ka instruments tiks konvertēts par vienu vai vairākiem 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentiem automātiski, kad kāda atbilstīga varas iestāde izdarīs konstatāciju saskaņā ar 51. panta 1. punktu;
- (b) attiecīgā kapitāla instrumenta pamatsummas samazināšana vai attiecīgā kapitāla instrumenta konvertācija par vienu vai vairākiem 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentiem atbilst 52. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;
- (c) ja attiecīgā kapitāla instrumenta noteikumos paredzēts, ka instruments tiks konvertēts par vienu vai vairākiem 1. līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, konvertācijas likme ir noteikta minētajos noteikumos un atbilst 45. pantā noteiktajiem principiem un pamatnostādņēm, ko izstrādājusi EBI saskaņā ar 45. panta 5. punktu.

54. pants

Par konstatāciju atbildīgās iestādes

1. Dalībvalstis nodrošina, ka varas iestādes, kas atbild par 51. panta 1. punktā norādīto konstatāciju, ir šajā pantā noteiktās iestādes.
2. Ja atbilstošos kapitāla instrumentus atzīst, lai saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 52. pantu nodrošinātu individuālu atbilstību pašu kapitāla prasībām, varas iestāde, kas atbild par 51. panta 1. punktā noteikto konstatāciju, ir tās dalībvalsts kompetentā

iestāde vai noregulējuma iestāde, kurā iestādei izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK II sadaļu.

3. Ja attiecīgos kapitāla instrumentus emitē iestāde, kas ir meitasuzņēmums, un tie tiek atzīti, lai varētu apmierināt pašu kapitāla prasības uz individuāla un konsolidēta pamata, tad varas iestādes, kas atbild par 53. panta 1. punktā norādīto konstatāciju, ir šādas:
 - (a) tās dalībvalsts kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde, kurā iestāde, kas emitējusi minētos instrumentus, ir reģistrēta saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK II sadaļu, atbild par konstatāciju, kas norādīta šīs direktīvas 51. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā;
 - (b) konsolidētās uzraudzības iestādes dalībvalsts kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde, vai tā kompetentā iestāde, kas veic subkonsolidāciju, atbild par konstatāciju, kas norādīta 51. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

55. pants

Konsolidēta piemērošana — konstatācijas procedūra

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pirms konstatācijas, kas minēta 51. panta 1. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā attiecībā uz iestādi, kura emitē attiecīgos kapitāla instrumentus, kas tiek atzīti, lai varētu apmierināt pašu kapitāla prasības individuāli un konsolidētā veidā, atbilstīgas varas iestādes atbilst šādām prasībām:
 - (a) atbilstīga varas iestāde, kas apsver, vai veikt konstatāciju, kas minēta 51. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, par to bez kavēšanās paziņo konsolidētās uzraudzības iestādei;
 - (b) atbilstīga varas iestāde, kas apsver, vai veikt konstatāciju, kas minēta 51. panta 1. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā, bez kavēšanās informē kompetento iestādi, kas atbildīga par katru iestādi, kura ir emitējusi attiecīgos kapitāla instrumentus, attiecībā uz kuru ir jāīsteno norakstīšanas pilnvaras, ja tiktu veikta minētā konstatācija.
2. Atbilstīga varas iestāde paziņojumam saskaņā ar 1. punktu pievieno paskaidrojumu par iemesliem, kādēļ tā apsver attiecīgo konstatāciju.
3. Ja paziņojums izdarīts saskaņā ar 1. punktu, atbilstīgā varas iestāde, apspriežoties ar kompetentajām iestādēm, kurām paziņots, izvērtē šādus jautājumus:
 - (a) vai ir pieejams alternatīvs pasākums, lai izmantotu norakstīšanas pilnvaras saskaņā ar 51. panta 1. punktu;
 - (b) ja šāds alternatīvs pasākums ir pieejams — vai to var reāli piemērot;
 - (c) ja tādu alternatīvu pasākumu var reāli piemērot — vai ir reālas izredzes, ka tas atbilstīgā laikposmā ietekmētu apstākļus, kas citādi prasītu konstatāciju, kas minēta 51. panta 1. punktā.

4. Piemērojot šā panta 3. punktu, alternatīvi pasākumi nozīmē savlaicīgas iejaukšanās pasākumus, kas minēti šās direktīvas 23. pantā, pasākumus, kas minēti Direktīvas 2006/48/EK 136. panta 1. punktā, vai līdzekļu vai kapitāla nodošanu no mātesuzņēmuma.
5. Ja saskaņā ar 3. punktu atbilstīgā varas iestāde un kompetentās iestādes novērtē, ka ir pieejami viens vai vairāki alternatīvi pasākumi, ka tos var reāli piemērot un tie dotu rezultātu, kas minēts minētā punkta c) apakšpunktā, tās nodrošina, ka šie pasākumi tiek piemēroti.
6. Ja saskaņā ar šā panta 3. punktu atbilstīgā varas iestāde un kompetentās iestādes novērtē, ka nav pieejami alternatīvi pasākumi, kas dotu rezultātu, kas minēts minētā punkta c) apakšpunktā, atbilstīgā iestāde pieņem lēmumu par to, vai konstatācija, kas minēta 51. panta 1. punktā, ir piemērojama.
7. Noregulējuma iestādes nekavējoties izpilda 1.–6. punkta prasības, pienācīgi ņemot vērā apstākļu steidzamību.

V nodaļa

Noregulējuma pilnvaras

56. pants

Vispārīgās pilnvaras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras noregulējuma instrumentu piemērošanai. Konkrēti, noregulējuma iestādēm ir šādas noregulējuma pilnvaras, kuras tās var īstenot atsevišķi vai kombinētā veidā:
 - (a) tiesības pieprasīt jebkurai personai jebkuru informāciju, kas nepieciešama, lai noregulējuma iestāde lemtu par noregulējuma darbību un to sagatavotu, ieskaitot noregulējuma plānos sniegtās informācijas precizējumus un papildinājumus;
 - (b) pilnvaras ņemt savā kontrolē noregulējamo iestādi un izlietot visas tiesības, kas piešķirtas iestādes akcionāriem vai īpašniekiem;
 - (c) pilnvaras nodot akcijas un citus īpašumtiesību instrumentus, ko emitējusi noregulējamā iestāde;
 - (d) pilnvaras nodot parāda instrumentus, ko emitējusi noregulējamā iestāde;
 - (e) pilnvaras nodot citai personai noregulējamās iestādes konkrētas tiesības, aktīvus vai saistības;

- (f) pilnvaras norakstīt vai konvertēt 51. pantā norādītos instrumentus noregulējamās iestādes vai attiecīgās noregulējamās mātesiestādes akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos;
- (g) pilnvaras samazināt, tostarp pilnvaras samazināt līdz nullei, noregulējamās iestādes atbilstīgo saistību pamatsummu vai neatmaksāto summu attiecībā uz tām;
- (h) pilnvaras konvertēt noregulējamās iestādes atbilstīgās saistības parastās akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos šajā iestādē, attiecīgā mātesiestādē vai pagaidu iestādē, kurai tiek nodoti noregulējamās iestādes aktīvi, tiesības vai saistības;
- (i) pilnvaras atsaukt parāda instrumentus, ko emitējusi noregulējamā iestāde;
- (j) pilnvaras atsaukt noregulējamās iestādes akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;
- (k) pilnvaras likt noregulējamai iestādei emitēt jaunas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai citus kapitāla instrumentus, ieskaitot priekšrocību akcijas un ar nosacījumiem konvertējamus instrumentus;
- (l) pilnvaras pieprasīt tādu parāda instrumentu konvertāciju, kuros ir līguma noteikums par konvertāciju apstākļos, kas paredzēti 51. pantā;
- (m) pilnvaras grozīt vai mainīt maksājuma termiņu parāda instrumentiem, kurus emitējusi noregulējamā iestāde, vai grozīt procentu summu, kas maksājama saskaņā ar šādiem instrumentiem, ieskaitot ar īslaicīgu maksājuma apturēšanu;
- (n) pilnvaras atstādināt vai nomainīt noregulējamās iestādes augstāko vadību.

2. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes netiek pakļautas kādai no šādām prasībām, kas citādi būtu spēkā atbilstīgi valsts tiesību aktiem, līgumam vai citādi:

- (a) prasība saņemt kādas publiskas vai privātas personas piekrišanu, ieskaitot noregulējamās iestādes akcionārus vai kreditorus;
- (b) procedūras prasības paziņot kādai personai.

Konkrēti, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var īstenot šajā pantā noteiktās pilnvaras bez kādiem ierobežojumiem vai piekrišanas prasības attiecībā uz finanšu instrumentu, tiesību, aktīvu vai saistību nodošanu, kas varētu būt piemērojami citos apstākļos.

Šā punkta b) apakšpunkts neskar 75. pantā noteiktās prasības un paziņošanas prasības saskaņā ar Savienības valsts atbalsta shēmām.

Nodošanas pilnvaru papildu pilnvaras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, īstenojot nodošanas pilnvaras, noregulējuma iestādēm ir pilnvaras rīkoties šādi:
 - (a) noteikt, ka attiecīgā nodošana stājas spēkā bez kādām saistībām vai apgrūtinājumiem, kas ietekmē nododamos finanšu instrumentus, tiesības, aktīvus vai saistības;
 - (b) atcelt tiesības papildus iegādāties akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;
 - (c) pārtraukt pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū, kā noteikts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 14. punktā, vai finanšu instrumentu oficiālajā sarakstā saskaņā ar Direktīvu 2001/34/EK;
 - (d) nodrošināt, lai saņēmējs tiktu traktēts tā, it kā tas būtu noregulējamā iestāde, attiecībā uz pienākumiem, līgumiem vai vienošanos, ko uzņēmusies, vai darbībām, ko veikusi noregulējamā iestāde;
 - (e) pieprasīt, lai noregulējamā iestāde vai saņēmējs sniegtu otram informāciju un palīdzību;
 - (f) atcelt vai pārjaunot tāda līguma noteikumus, kuros noregulējamā kredītiestāde ir līdzēja, vai aizstāt līdzēju, kurš ir saņēmējs;
 - (g) piemērot kāda meitasuzņēmuma noslēgtiem līgumiem, kuru pienākumus garantē vai citādi atbalsta mātesuzņēmums, neatkarīgi no līgumā noteiktām tiesībām izraisīt šādu līgumu izbeigšanu, likvidāciju vai paātrināšanu, pamatojoties tikai uz mātesuzņēmuma maksātspēju vai finansiālo stāvokli, ja šādas garantijas vai cits atbalsts un visi saistītie aktīvi un saistības ir nodoti saņēmējam un tas tos ir pieņēmis, vai noregulējuma iestāde jebkurā citā veidā nodrošina pietiekamu šādu pienākumu aizsardzību.
2. Noregulējuma iestādes īsteno pilnvaras, kas noteiktas 1. punkta a)–g) apakšpunktā, ja iestāde uzskata, ka ir vajadzīgs nodrošināt, lai noregulēšanas darbība ir efektīva, vai sasniegt vienu vai vairākus noregulējuma mērķus.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka, īstenojot nodošanas pilnvaras vai pilnvaras norakstīt parādu, noregulējuma iestādes ir pilnvarotas noteikt nepārtrauktības pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbība ir efektīva un saņēmējs var pārvaldīt nodoto uzņēmējdarbību. Nepārtrauktības pasākumos konkrēti ietilpst:
 - (a) to līgumu nepārtrauktība, kurus noslēgusi noregulējamā iestāde, tā, ka saņēmējs uzņemas noregulējamās iestādes tiesības un saistības, kas attiecas uz jebkuriem finanšu instrumentiem, tiesībām, aktīviem vai saistībām, kas ir nodoti, un (tieši vai netieši) aizstāj noregulējamo iestādi visos attiecīgajos līgumsaistību dokumentos;

- (b) tas, ka saņēmējs aizstāj noregulējamo iestādi jebkurā tiesvedībā, kas attiecas uz jebkuriem finanšu instrumentiem, tiesībām, aktīviem vai saistībām, kas ir nodoti.
4. Pilnvaras 1. punkta d) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā neietekmē:
- (a) noregulējamās iestādes darbinieka tiesības izbeigt darba līgumu;
 - (b) līdzēju tiesības izmantot līgumiskās tiesības, tostarp tiesības to izbeigt, ja ir tiesības to darīt saskaņā ar līguma noteikumiem noregulējamās iestādes darbības vai bezdarbības dēļ pirms attiecīgās nodošanas vai saņēmēja darbības vai bezdarbības dēļ pēc attiecīgās nodošanas.
5. Ja noregulējuma iestāde konstatē, ka noregulējuma nosacījumi ir izpildīti, piemēro noregulējuma instrumentu vai izmanto noregulējuma pilnvaras, noregulējuma darbība pati par sevi neļauj nevienam:
- (a) izmantot tiesības vai pilnvaras izbeigt, paātrināt vai paziņot par saistību neizpildi vai kredīta notikumu saskaņā ar līgumu vai nolīgumu, kurā noregulējamā iestāde ir līdzēja;
 - (b) iegūt īpašumā vai pārņemt kontrolē noregulējamās iestādes mantu;
 - (c) ietekmēt noregulējamās iestādes līgumtiesības.

Pirmā daļa neskar personas tiesības veikt darbību, kas minēta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā, ja minētās tiesības rodas saistību neizpildes gadījuma dēļ vai tādu lietas apstākļu dēļ, kas nav noregulējuma darbība vai rezultāts noregulējuma pilnvaru īstenošanai saskaņā ar šo pantu.

58. pants

Tiesības pieprasīt pakalpojumu un aprīkojuma piegādi

1. Dalībvalstis nodrošina noregulējuma iestādēm pilnvaras pieprasīt, lai noregulējamā iestāde, arī tad, ja uz to attiecas parasti maksātnespējas procesi, un jebkurš uzņēmums, kas ietilpst vienā grupā ar iestādi, sniegtu pakalpojumus vai aprīkojumu, kas ir vajadzīgi, lai saņēmējs varētu efektīvi veikt tam nodoto uzņēmējdarbību.
2. Dalībvalstis nodrošina savām noregulējuma iestādēm pilnvaras panākt to pienākumu izpildi, kuri saskaņā ar 1. punktu uzlikti saistītām vienībām, ko to teritorijā izveidojušas noregulējuma iestādes citās dalībvalstīs.
3. Pakalpojumi un aprīkojums, kas minēti 1. un 2. punktā, ir tikai darbības nodrošināšanas pakalpojumi un aprīkojums un neietver nekādu finansiālu atbalstu.
4. Pakalpojumi un aprīkojums saskaņā ar 1. un 2. punktu tiek sniegti ar šādiem noteikumiem:
 - (a) ja pakalpojumi un aprīkojums ir sniegti noregulējamajai iestādei tieši pirms noregulējuma darbības veikšanas — ar tiem pašiem noteikumiem;

(b) ja a) apakšpunkts nav piemērojams — ar komerciāliem noteikumiem.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot pakalpojumus vai aprīkojumu, kas ir vajadzīgs, lai saņēmējs spētu efektīvi veikt tam nodoto uzņēmējdarbību.

Šo regulatīvo tehnisko standartu projektu EBI iesniedz Komisijai ne vēlāk kā divpadsmit mēnešus pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

59. pants

Citu dalībvalstu pilnvaras izpildīt noregulējuma darbības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja, nododot akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus vai aktīvus, tiesības vai saistības, nodod arī aktīvus, kas atrodas dalībvalstī, kura nav noregulējuma iestādes dalībvalsts, vai tiesības vai saistības, kuras regulē tādas dalībvalsts tiesību akti, kas nav noregulējuma iestādes dalībvalsts, nodošana skaitās notikusi šajā citā dalībvalstī vai atbilstoši šās citas dalībvalsts tiesību aktiem.
2. Noregulējuma iestādei, kas veikusi nodošanu vai grasās to veikt, dalībvalstis nodrošina visu iespējamo palīdzību, lai garantētu, ka akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti vai aktīvi, tiesības vai saistības saņēmējam tiek nodoti saskaņā ar piemērojamajām valsts tiesību aktu prasībām.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditoriem un trešām personām, ko ietekmē 1. punktā minētā aktīvu, tiesību vai saistību nodošana, nav tiesību novērst, apšaubīt vai atlikt nodošanu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktu noteikumiem, kurā aktīvi atrodas, vai tiesību aktu noteikumiem, kas reglamentē šīs tiesības vai saistības.
4. Ja kādas dalībvalsts (A dalībvalsts) noregulējuma iestāde īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, tostarp attiecībā uz kapitāla instrumentiem saskaņā ar 51. pantu, un noregulējamās iestādes atbilstīgās saistības vai atbilstošie kapitāla instrumenti ietver:
 - (a) instrumentus vai saistības, ko regulē tādas dalībvalsts tiesību akti, kas nav tās noregulējuma iestādes valsts, kura īstenojusi norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras (B dalībvalsts);
 - (b) saistības pret kreditoriem, kas atrodas B dalībvalstī,

B dalībvalsts nodrošina, ka šo saistību vai instrumentu pamatsumma tiek samazināta vai saistības vai instrumenti tiek konvertēti, izmantojot A dalībvalsts noregulējuma iestādes norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditori, kurus skar 4. punktā minēto norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana, nav tiesīgi saskaņā ne ar kādiem B dalībvalsts

tiesību aktu noteikumiem apstrīdēt instrumenta vai saistības pamatsummas samazināšanu vai, attiecīgi, konvertāciju.

6. Katra dalībvalsts nodrošina, ka saskaņā ar noregulējuma dalībvalsts tiesību aktiem tiek noteiktas:
- (a) kreditoru un trešo personu tiesības saskaņā ar 78. pantu prasīt pārskatīt tiesā šā panta 1. punktā minēto aktīvu, tiesību vai saistību nodošanu, kuras atrodas tās teritorijā vai kuras regulē šajā teritorijā spēkā esošie tiesību akti;
 - (b) kreditoru tiesības saskaņā ar 78. pantu tiesā apstrīdēt šā panta 4. punkta a) vai b) apakšpunktā minēto instrumentu vai saistības pamatsummas samazināšanu vai konvertāciju;
 - (c) daļējas nodošanas aizsardzības pasākumi, kā norādīts V nodaļā, attiecībā uz šā panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā norādītajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām, kas atrodas to teritorijā vai kuras regulē šajā teritorijā spēkā esošie tiesību akti.

60. pants

Tiesības pieprasīt tāda īpašuma nodošanu, kas atrodas trešās valstīs

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad noregulējuma darbība saistīta ar rīcību attiecībā uz īpašumu, kas atrodas trešā valstī, vai tiesībām un saistībām saskaņā ar trešas valsts tiesību aktiem, noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai:

- (a) administrators, saņēmējs vai cita persona, kas īsteno noregulējamās iestādes kontroli, un saņēmējs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka nodošana ir spēkā;
- (b) administratoram, saņēmējam vai citai personai, kas īsteno noregulējamās iestādes kontroli, ir pienākums turēt aktīvus vai tiesības vai uzņemties atbildību saņēmēja vārdā līdz brīdim, kad nodošana stājas spēkā;
- (c) saņēmēja izdevumus, veicot a) un b) apakšpunktā noteiktās darbības, sedz no noregulējamās iestādes aktīviem.

61. pants

Pilnvaras apturēt noteiktus pienākumus

- 1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas apturēt jebkuru maksājuma vai piegādes pienākumu saskaņā ar jebkuru līgumu, kurā iestāde ir līdzēja, no paziņojuma par apturēšanu publicēšanas saskaņā ar 75. panta 7. punktu līdz plkst. 17.00 darba dienā pēc minētās publicēšanas.
- 2. Apturēšanu saskaņā ar 1. punktu nepiemēro atbilstīgajiem noguldījumiem Direktīvas 94/19/EK nozīmē.

62. pants

Pilnvaras ierobežot nodrošinājuma tiesību īstenošanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras ierobežot nodrošināto kreditoru nodrošinājuma tiesību izpildi attiecībā uz jebkuriem minētās iestādes aktīviem uz laiku, ko iestāde nosaka, ņemot vērā noregulējuma mērķus.
2. Noregulējuma iestādes neīsteno 1. punktā izklāstītās pilnvaras attiecībā uz centrālo darījumu starpnieku nodrošinājuma tiesībām saistībā ar aktīviem, ko noregulējuma iestāde iekļāpusi ar drošības depozītu vai nodrošinājumu.
3. Ja piemēro 72. pantu, noregulējuma iestādes nodrošina, ka jebkuri ierobežojumi, kas noteikti ar šā panta 1. punktā noteiktajām pilnvarām, ir konsekventi visās saistītajās vienībās, kurām veic noregulējuma darbību.
4. Komisija, izmantojot deleģētus tiesību aktus, ko pieņem saskaņā ar 103. pantu, nosaka pasākumus, kuros precizē laikposmu, kurā piemērojams ierobežojums konkrētu nodrošinājuma tiesību kategoriju izpildei.

63. pants

Pilnvaras uz laiku apturēt izbeigšanas tiesības

1. Atbilstīgi 77. pantam dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras no paziņojuma publiskošanas atbilstoši 74. panta 5. un 6. punktam līdz paziņojumam sekojošās darba dienas plkst. 17:00 atlikt jebkura līdzēja finanšu līgumā ar bankrotējošu iestādi paredzētās izbeigšanas tiesības, kas rodas tikai noregulējuma iestādes rīcības dēļ.

Šā punkta nolūkiem attiecīgais laiks ir noregulējamās iestādes izcelsmes dalībvalsts laiks.
2. Ja noregulējuma iestāde īsteno 1. punktā izklāstītās pilnvaras apturēt izbeigšanas tiesības, tas dara visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka tiek izpildīti visi bankrotējošās iestādes drošības depozīta, nodrošinājuma un norēķinu pienākumi, kas apturēšanas periodā rodas saskaņā ar finanšu līgumiem.
3. Persona var īstenot izbeigšanas tiesības saskaņā ar finanšu līgumu pirms šā panta 1. punktā minētā termiņa beigām, ja saņem paziņojumu no noregulējuma iestādes, ka tiesības un saistības, uz kurām attiecas finanšu līgums, nav nododamas citai vienībai.
4. Ja noregulējuma iestāde īsteno šā panta 1. punktā minētās pilnvaras apturēt izbeigšanas tiesības, minētās tiesības, beidzoties atlikšanas termiņam, var īstenot šādi:
 - (a) ja tiesības un saistības, uz ko attiecas finanšu līgums, ir nodotas citai vienībai, vai noregulējamajai iestādei ir piemērots parādu norakstīšanas instruments nolūkā, kas norādīts 37. panta 2. punkta b) apakšpunktā:

- i) persona nedrīkst izmantot izbeigšanas tiesības noregulējuma darbības rezultātā nevienā gadījumā, uz ko attiecas 77. panta 1. punkts;
 - ii) persona drīkst izmantot izbeigšanas tiesības saskaņā ar minētā līguma noteikumiem, ja turpmāk saistības neizpilda saņēmējs gadījumā, kad līgums ir nodots citai vienībai, vai iestāde gadījumā, kad ir piemērots parādu norakstīšanas instruments;
 - (b) ja tiesības un saistības, uz ko attiecas finanšu līgums, paliek noregulējamajai iestādei un noregulējamā iestāde nepiemēro parādu norakstīšanas instrumentu saskaņā ar 37. panta 2. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz minēto iestādi, persona var nekavējoties īstenot izbeigšanas tiesības saskaņā ar minētā līguma noteikumiem.
5. Kompetentās iestādes vai noregulējuma iestādes var prasīt, lai iestāde ved detalizētu uzskaiti par finanšu līgumiem, ja tās uzskata, ka pastāv būtiska iespēja, ka iestāde atbilst noregulējuma nosacījumiem.
6. Šā panta 1. punkta izpildē pie finanšu līgumiem pieskaitāmi šādi līgumi un nolīgumi:
- (a) vērtspapīru līgumi, tostarp:
 - i) līgumi par vērtspapīra, vērtspapīru veida vai indeksa pirkšanu, pārdošanu vai aizdevumu,
 - ii) iespējas līgums par vērtspapīru vai vērtspapīru veidu vai indeksu,
 - iii) repo vai reversais repo darījums par kādu šādu vērtspapīru, veidu vai indeksu;
 - (b) preču līgumi, tostarp:
 - i) līgumi par preču pirkšanu vai pārdošanu ar piegādi nākotnē,
 - ii) iespējas līgums par precī;
 - (c) biržā tirgotie un ārpusbiržas nākotnes līgumi, tostarp līgumi (izņemot preču līgumu) par jebkādas citādas preces vai īpašuma, pakalpojuma, tiesības vai intereses pirkšanu, pārdošanu vai nodošanu par noteiktu cenu nākotnes datumā,
 - (d) atpirkuma līgumi, kas saistīti ar vērtspapīriem;
 - (e) mijmaiņas nolīgumi, tostarp:
 - i) mijmaiņas darījumi, iespējas līgumi, biržā tirgotie un ārpusbiržas nākotnes līgumi, kas attiecas uz procentu likmēm; tūlītējie vai citādi ārvalstu valūtas, dārgmetālu vai patēriņa preču nolīgumi; valūta; akciju indekss vai pašu kapitāls; parāda indekss vai parāds; preču indeksi vai preces; laika apstākļi; emisijas vai inflācija,
 - ii) kopējo ieņēmumu, kredītriska pieauguma vai kredīta mijmaiņas,

- iii) ikkatrs nolīgums vai darījums, kas ir līdzīgs šā apakšpunkta i) vai ii) punktā minētajiem, uz kuru attiecas atkārtota rīcība mijmaiņas darījumu vai atvasināto finanšu instrumentu tirgos;

(f) jumta līgumi līgumiem vai nolīgumiem, kas norādīti a)–e) punktā.

7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros nosaka šādus elementus 6. punkta vajadzībām:

- (a) informācija par finanšu līgumiem, kas būtu jāiekļauj detalizētajā uzskaitē;
- (b) apstākļi, kuros šī prasība būtu izvirzāma.

Šo regulatīvo tehnisko standartu projektu EBI iesniedz Komisijai ne vēlāk kā divpadsmit mēnešus pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā izklāstīto procedūru pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

64. pants

Noregulējuma pilnvaru īstenošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, lai veiktu noregulējuma darbību, noregulējuma iestādes spēj noregulējamo iestādi ņemt savā kontrolē tā, lai:

- (a) vadītu noregulējamo iestādi ar visu iestādes locekļu vai akcionāru, direktoru un amatpersonu pilnvarām un veikt tās darbību un pakalpojumus;
- (b) pārvaldītu noregulējamās iestādes aktīvus un mantu un izrīkotos ar tiem.

Pirmajā daļā paredzēto kontroli var īstenot tieši noregulējuma iestāde vai netieši tās iecelta persona, ieskaitot administratoru vai īpašu administratoru.

2. Dalībvalstis arī nodrošina, ka noregulējuma iestādes spēj veikt noregulējuma darbību, izmantojot izpildu rīkojumu saskaņā ar valsts administratīvo kompetenci un procedūrām, neņemot iestādi savā kontrolē.

3. Noregulējuma iestādes katrā konkrētajā gadījumā pieņem lēmumu, vai ir lietderīgi veikt noregulējuma darbību ar 1. punktā vai 2. punktā noteiktajiem līdzekļiem, ņemot vērā noregulējuma mērķus un vispārīgos principus, kas reglamentē noregulējumu, konkrētās iestādes īpašos apstākļos un nepieciešamību veicināt pārrobežu grupu efektīvu noregulējumu.

VI nodaļa

Aizsardzības pasākumi

65. pants

Attieksme pret akcionāriem un kreditoriem daļējas nodošanas un parādu norakstīšanas instrumenta piemērošanas gadījumā

1. Pēc noregulējuma instrumentu piemērošanas, it sevišķi, piemērojot 67. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka:
 - (a) ja noregulējuma iestādes nodod tikai daļu iestādes tiesību, aktīvu un saistību, akcionāri un kreditori, kuru prasījumi nav nodoti, saņem samaksā par saviem prasījumiem vismaz tikpat daudz, cik viņi būtu saņēmuši, ja iestāde būtu likvidēta parastā maksātnespējas procesā tieši pirms nodošanas,
 - (b) ja noregulējuma iestādes piemēro parādu norakstīšanas instrumentu, akcionāri un kreditori, kuru prasījumi ir norakstīti vai konvertēti kapitālā, saņem samaksā par saviem prasījumiem vismaz tikpat daudz, cik viņi būtu saņēmuši, ja iestāde būtu likvidēta parastā maksātnespējas procesā tieši pirms norakstīšanas vai konvertācijas.

66. pants

Novērtēšana

Izpildot 65. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka pēc daļējās nodošanas, norakstīšanas vai konvertācijas neatkarīga persona veic novērtēšanu. Šī novērtēšana ir nošķirta no novērtēšanas, ko veic saskaņā ar 30. pantu, ja vien tā neaizstāj pagaidu novērtēšanu, ko veic saskaņā ar 30. panta 5. punktu. Novērtēšanu var veikt varas iestāde, kas atbild par parasto maksātnespējas procesu, kurā iestāde tiek likvidēta — minētajā procesā vai atsevišķā lietā saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Novērtēšanā nosaka:
 - (a) kāds režīms būtu ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem, ja iestāde, kuras sakarā izdarīta daļēja nodošana, norakstīšana vai konvertācija, būtu iekļauta parastajā maksātnespējas procesā tieši pirms nodošanas, norakstīšanas vai konvertācijas;
 - (b) kāds režīms faktiski ir ticis piemērots, tiek piemērots vai, visticamāk, tiks piemērots akcionāriem un kreditoriem iestādes likvidācijā;
 - (c) vai ir atšķirība starp režīmu, kas minēts a) apakšpunktā, un režīmu, kas minēts b) apakšpunktā.

3. Novērtēšana notiek saskaņā ar noteikumiem un metodiku, kas izklāstīti 30. panta 1.–5. punktā, un tajā:
- (a) tiek pieņemts, ka iestāde, kuras sakarā izdarīta daļējā nodošana, norakstīšana vai konvertācija, būtu tikusi iekļauta parastajā maksātnespējas procesā tieši pēc nodošanas, norakstīšanas vai konvertācijas;
 - (b) tiek pieņemts, ka tiesību, aktīvu vai saistību daļējā(-ās) nodošana(-as) vai norakstīšana, vai konvertācija nav bijušas veiktas;
 - (c) netiek ņemts vērā nekāds publiskā sektora ārkārtas atbalsts iestādei.

67. pants

Akcionāru un kreditoru aizsardzības pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja novērtējumā, kas veikts saskaņā ar 66. pantu, ir konstatēts, ka akcionāri un kreditori, kas minēti 65. panta 2. punktā, viņu kredītu izmaksā ir saņēmuši mazāk, nekā būtu saņēmuši likvidācijā parastā maksātnespējas procesā, viņiem ir tiesības uz starpības izmaksu no noregulējuma iestādes.
2. Dalībvalstis var izvēlēties režīmus un mehānismus, caur kuriem tiek izdarīta izmaksa.

68. pants

Darījumu partneru aizsardzības pasākumi daļējas nodošanas gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzību, kas noteikta šajā nodaļā, piemēro šādos apstākļos:
 - (a) noregulējuma iestāde nodod daļu, bet ne visu iestādes īpašumu, tiesības vai saistības citai vienībai vai no pagaidu iestādes vai aktīvu pārvaldības struktūras — citai personai;
 - (b) noregulējuma iestāde īsteno pilnvaras, kas noteiktas 57. panta 1. punkta f) apakšpunktā.
2. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgu aizsardzību šādiem pasākumiem un darījumu partneriem šādu vienošanos gadījumā:
 - (a) nodrošinājums, kur personai uz nodrošinājuma pamata ir faktiskā vai iespējama interese par īpašumu vai tiesībām, uz ko attiecas nodošana, neatkarīgi no tā, vai šī interese ir nodrošināta ar konkrētu īpašumu vai tiesībām, vai ar mainīgu maksu vai tamlīdzīgu pasākumu;
 - (b) līgumi par finansiālu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, ar kuriem nodrošinājums, kas nostiprina vai sedz noteiktu pienākumu izpildi, tiek dots ar aktīvu pilnīgu īpašumtiesību nodošanu no nodrošinājuma devēja

nodrošinājuma ņēmējam ar noteikumiem, kas paredz nodrošinājuma ņēmējam nodot aktīvus, ja tiek izpildīti minētie noteiktie pienākumi;

- (c) prasībaprēķins, saskaņā ar kuru divus vai vairākus prasījumus vai pienākumus bankas un partnera starpā var savstarpēji kompensēt;
- (d) ieskaits, saskaņā ar kuru vairākus prasījumus vai pienākumus var pārveidot par vienu neto prasījumu, tostarp noslēguma ieskaits, saskaņā ar kuru, rodoties izpildes notikumam (jebkādi jebkur noteiktam) līdzēju pienākumi tiek paātrināti, lai tiktu uzreiz izpildīti, vai tiek izbeigti, un katrā no gadījumiem tiek konvertēti vienā neto prasījumā vai aizstāti ar to;
- (e) strukturēti finanšu darījumi, tostarp pārvēršana vērtspapīros un segtās obligācijas, kas ietver to, ka nodrošinājumu piešķir un uztur vienošanās puse vai pilnvarotais, pārstāvis vai nominētā persona.

Aizsardzības veids, kas ir derīgs šā punkta a)–e) apakšpunktā noteiktajām vienošanos kategorijām, ir sīkāk noteikts 70.–73. pantā, un tam piemēro 61., 62. un 77. pantā noteiktos ierobežojumus.

- 3. Prasību saskaņā ar 2. punktu piemēro neatkarīgi no iesaistīto pušu skaita un tā, vai vienošanās:
 - (a) ir izveidotas ar līgumu, trastiem vai citiem līdzekļiem, vai rodas automātiski, darbojoties likumam;
 - (b) tās pilnībā vai daļēji regulē citas jurisdikcijas tiesību akti vai tās rodas saskaņā ar šiem tiesību aktiem.
- 4. Komisija, izmantojot deleģētus tiesību aktus, ko pieņem saskaņā ar 103. pantu, pieņem pasākumus, kuros sīkāk precizē vienošanos kategorijas, kas ietilpst šā panta 2. punkta a)–e) apakšpunkta darbības jomā.

69. pants

Finansiālā nodrošinājuma, prasībaprēķina un ieskaita nolīgumu aizsardzība

Dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidota piemērota aizsardzība nolīgumiem par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā un prasībaprēķina un ieskaita pasākumiem, lai novērstu dažu, bet ne visu tādu tiesību un saistību nodošanu, kas ir aizsargātas saskaņā ar līgumiem par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, prasībaprēķina un ieskaita pasākumiem starp iestādi un citu personu un tādu tiesību un saistību pārjaunošanu vai izbeigšanu, kas ir aizsargātas saskaņā ar šādu līgumu par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, prasībaprēķina vai ieskaita pasākumu, izmantojot papildu pilnvaras.

Piemērojot pirmo daļu, tiesības un saistības uzskata par aizsargātām saskaņā ar šādu vienošanos, ja vienošanās puses ir tiesīgas veikt šo tiesību un saistību prasībaprēķinu vai ieskaitu.

70. pants

Nodrošinājuma pasākumu aizsardzība

Dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidota atbilstoša aizsardzība saistībām, kas nodrošinātas saskaņā ar nodrošinājuma pasākumiem, lai novērstu kādu no šīm darbībām:

- (a) tādu aktīvu nodošana, ar kuriem ir nodrošināta saistība, ja vien nenodod arī minēto saistību un ieguvumu no nodrošinājuma;
- (b) nodrošinātas saistības nodošana, ja vien nenodod arī ieguvumu no nodrošinājuma;
- (c) ieguvuma nodošana, ja vien nenodod arī nodrošināto saistību;
- (d) nodrošinājuma režīma pārjaunošana vai izbeigšana, izmantojot papildu pilnvaras, ja grozīšanas vai izbeigšanas dēļ saistība vairs nebūtu nodrošināta.

71. pants

Strukturēto finanšu darījumu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir atbilstoša aizsardzība strukturētiem finanšu darījumiem, lai novērstu kādu no šīm darbībām:
 - (a) tāda īpašuma, tiesību un saistību daļas, bet ne to visu nodošana, kas ir strukturēti finanšu darījumi vai to daļa, kuros noregulējamā kredītiestāde ir viena no pusēm;
 - (b) izbeigšana vai pārjaunošana, izmantojot papildu pilnvaras, attiecībā uz īpašumu, tiesībām un saistībām, kas ir tādi strukturēti finanšu darījumi vai to daļa, kuros noregulējamā iestāde ir viena no pusēm.
2. Aizsardzību, kas noteikta 1. punktā, nepiemēro, ja nodod vai nenodod, izbeidz vai pārjauno tikai īpašumu, tiesības un saistības, kas attiecas uz noguldījumiem.

72. pants

Daļēja nodošana — tirdzniecības, tīrvērtes un norēķinu sistēmu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka nodošana, atcelšana vai pārveidošana nevar ietekmēt sistēmu darbību un sistēmu noteikumus, uz ko attiecas Direktīva 98/26/EK, ja noregulējuma iestāde:
 - (a) iestādes īpašumu, tiesības vai saistības nodod citai vienībai daļēji, bet ne pilnīgi;

- (b) izmanto 57. pantā paredzētās pilnvaras atcelt vai pārjaunot tāda līguma noteikumus, kurā noregulējamā kredītiestāde ir viena no līdzējiem, vai aizvietot līdzēju, kurš ir saņēmējs.
2. It īpaši šāda nodošana, atcelšana vai pārjaunošana nevar atcelt nodošanas rīkojumu, pārkāpjot Direktīvas 98/26/EK 5. pantu, un nedrīkst mainīt vai traucēt pārveduma rīkojumu un ieskaita izpildāmību, kā noteikts Direktīvas 98/26/EK 3. un 5. pantā, līdzekļu, vērtspapīru vai kredīta izmantošanu, kā noteikts Direktīvas 98/26/EK 4. pantā, vai nodrošinājuma aizsardzību, kā noteikts Direktīvas 98/26/EK 9. pantā.

73. pants

Īpašums, tiesības un saistības, ko reglamentē tādas teritorijas tiesību akti, kas ir ārpus Savienības

Ja noregulējuma iestāde paredz nodot vai nodod visu iestādes īpašumu, tiesības un saistības citai vienībai, bet nodošana ir vai var nebūt efektīva saistībā ar noteiktu īpašumu tāpēc, ka tas ir ārpus Savienības, vai kādām tiesībām vai saistībām tāpēc, ka uz tām attiecas tādas teritorijas likumi, kura ir ārpus Eiropas Savienības, noregulējuma iestāde nesāk nodošanu vai, ja tā jau ir likusi veikt nodošanu, nodošana nav spēkā, un viss īpašums, tiesības un saistības, uz ko attiecas attiecīgā vienošanās, kas noteikta 69. panta 2. punktā, netiek nodots vai tiek nodots atpakaļ noregulējamajai iestādei.

VII nodaļa

Procedūras pienākumi

74. pants

Paziņošanas prasības

1. Dalībvalstis prasa, lai iestādes pārvaldības struktūra paziņotu kompetentajai iestādei, ja tās uzskata, ka iestāde ir bankrota stadijā vai, domājams, bankrotēs 27. panta 2. punkta izpratnē.
2. Kompetentās iestādes informē attiecīgās noregulējuma iestādes par visiem pasākumiem, ko tās kādai iestādei liek veikt saskaņā ar šās direktīvas 22. pantu vai Direktīvas 2006/48/EK 136. panta 1. punktu.
3. Ja kompetentā iestāde novērtē, ka attiecībā uz iestādi ir izpildīti nosacījumi, kas minēti 27. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, tā nekavējoties dara novērtējumu zināmu šādām iestādēm:
 - (a) minētās iestādes noregulējuma iestādei, ja tā ir cita iestāde;
 - (b) centrālajai bankai, ja tā ir cita iestāde;

- (c) attiecīgā gadījumā — grupas līmeņa noregulējuma iestādei;
 - (d) kompetentajām ministrijām;
 - (e) ja iestādei tiek veikta konsolidēta uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK V sadaļas 4. nodaļas 1. iedaļu — konsolidētās uzraudzības iestādei.
4. Saņemot paziņojumu no kompetentās iestādes saskaņā ar šā panta 3. punktu, noregulējuma iestāde novērtē, vai attiecībā uz konkrēto iestādi ir izpildīti 27. panta nosacījumi.
5. Lēmumu par to, ka attiecībā uz iestādi ir izpildīti noregulējuma nosacījumi, izklāsta paziņojumā, kurā iekļauj šādu informāciju:
- (a) šāda lēmuma pieņemšanas iemeslus;
 - (b) darbības, kuras noregulējuma iestāde plāno veikt.
- Darbības, kas minētas b) apakšpunktā, var ietvert noregulējuma darbību vai likvidācijas pieteikumu, administratora iecelšanu vai jebkuru citu pasākumu saskaņā ar piemērojamiem valsts maksātnespējas tiesību aktiem.
- Iestāde vai iestādes, kas atbild par lēmumu, informē iestādi, uz kuru lēmums attiecas. Paziņojums saskaņā ar šo punktu var būt publisks paziņojums, uz ko norādīts 6. punktā.
6. Ja noregulējuma iestāde veic noregulējuma darbību, tā to publisko un veic lietišķas darbības, lai apziņotu visus zināmos akcionārus un kreditorus, jo īpaši privātos ieguldītājus, kurus skar noregulējuma pilnvaru īstenošana. Pasākumi, kas noteikti 75. panta 4. punktā, ir uzskatāmi par lietišķām darbībām šā punkta izpildes vajadzībām.
7. Noregulējuma iestāde publicē paziņojumu, kurā norāda minētās apturēšanas laikposmu saskaņā ar 75. panta 4. punktā noteikto procedūru, kad tā īsteno noregulējuma pilnvaras, it sevišķi:
- (a) pilnvaras saskaņā ar 61. pantu apturēt maksājuma vai piegādes pienākumus;
 - (b) 63. pantā noteiktās pilnvaras apturēt izbeigšanas tiesības.
8. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai konkretizētu procedūras, saturu un nosacījumus, kas saistīti ar šādām prasībām:
- (a) paziņojumi, kas minēti 1.–5. punktā, un
 - (b) paziņojums par apturēšanu, uz ko norādīts 7. punktā.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai ne vēlāk kā divpadsmit mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā izklāstīto procedūru pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

75. pants

Noregulējuma iestāžu procedūras pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, tiklīdz praktiski iespējams, noregulējuma iestādes pēc noregulējuma darbības atbilst prasībām, kas noteiktas šā panta 2., 3. un 4. punktā.
2. Par noregulējuma darbību noregulējuma iestāde paziņo noregulējamajai iestādei un EBI.

Paziņojumā saskaņā ar šo punktu iekļauj kopiju no rīkojuma vai akta, ar kuru tiek īstenotas attiecīgās pilnvaras, un norāda datumu, no kura noregulējuma darbības ir spēkā.
3. Šā panta 2. punktā paredzētajā paziņojumā iekļauj kopijas no tiem rīkojumiem vai aktiem, ar kuriem īsteno atbilstošās pilnvaras, kā arī norāda datumu, no kura instruments vai pilnvaras ir spēkā.
4. Noregulējuma iestāde publicē — vai nodrošina attiecīgu publicēšanu — vai nu tā rīkojuma vai akta kopiju, ar kuru tiek veikti noregulējuma pasākumi, vai paziņojumu, kurā ir apkopota noregulējuma darbību ietekme, it sevišķi — ietekme uz privātajiem ieguldītājiem, izmantojot šādus līdzekļus:
 - (a) savu oficiālo tīmekļa vietni;
 - (b) kompetentās iestādes tīmekļa vietni, ja tā nav tā pati noregulējuma iestāde, vai EBI tīmekļa vietni;
 - (c) noregulējamās iestādes tīmekļa vietni;
 - (d) ja noregulējamās iestādes akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus ir atļauts tirgot regulētā tirgū — līdzekļus, ko izmanto regulētās informācijas atklāšanai par šo iestādi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK 21. panta 1. punktu³⁹.
5. Noregulējuma iestāde nodrošina, ka zināmajiem noregulējamās iestādes akcionāriem un kreditoriem tiek nosūtīti dokumenti, kas apstiprina 4. punktā minētos aktus.

³⁹ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

Konfidencialitāte

1. Dienesta noslēpuma prasības ir saistošas attiecībā uz šādām personām:
 - (a) noregulējuma iestādes;
 - (b) kompetentās iestādes un EBI;
 - (c) kompetentās ministrijas;
 - (d) a) un b) apakšpunktā minēto iestāžu darbinieki vai bijušie darbinieki;
 - (e) īpaši vadītāji, kas iecelti saskaņā ar 24. pantu;
 - (f) potenciālie pārņēmēji, pie kuriem ir vērsušās kompetentās iestādes vai kuriem piedāvājumu izteikušas noregulējuma iestādes, neatkarīgi no tā, vai saziņa vai piedāvājums veikti kā sagatavošanās uzņēmējdarbības pārdošanas instrumenta izmantošanai, un neatkarīgi no tā, vai piedāvājuma rezultāts bijusi pārņemšana;
 - (g) revidenti, grāmatveži, juridiskie un profesionālie padomnieki, vērtētāji un citi eksperti, kurus nolīgušas noregulējuma iestādes vai šā punkta f) apakšpunktā minētie potenciālie pārņēmēji;
 - (h) struktūras, kas pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas;
 - (i) centrālās bankas un citas iestādes, kas iesaistītas noregulējuma procesā;
 - (j) citas personas, kuras sniedz vai ir sniegušas pakalpojumus noregulējuma iestādēm.
2. Neskarot šā panta 1. punkta noteikumu vispārīgo raksturu, tajā minētajām personām aizliedz izpaust personām vai varas iestādēm tādu konfidenciālu informāciju, ko tās saņēmušas, vai nu savu profesionālo pienākumu izpildē, vai no noregulējuma iestādes saistībā ar tās funkcijām, izņemot, ja informācija ir kopsavilkuma vai apkopojuma formā tā, ka nav iespējams identificēt konkrētas iestādes, vai ar noregulējuma iestādes nepārprotamu iepriekšēju piekrišanu.
3. Konfidencialitātes prasības, kas noteiktas šā panta 1. un 2. punktā, nekavē noregulējuma iestādes (ieskaitot to darbiniekus) dalīties informācijā ar citām Savienības noregulējuma iestādēm, kompetentajām iestādēm, centrālajām bankām, EBI vai — atbilstīgi 90. pantam — trešu valstu varas iestādēm, kas veic funkcijas, kuras līdzvērtīgas tām, ko noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbības plānošanas vai īstenošanas mērķiem.
4. Šā panta noteikumi neskar gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.
5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu, kā informācija būtu jāsniedz apkopojuma vai kolektīvā veidā 2. punkta nolūkos.

EVTI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai ne vēlāk kā divpadsmit mēnešus pēc šās direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

VIII nodaļa

Apelācijas tiesības un citu darbību izslēgšana

77. pants

Izbeigšanas un prasībaprēķina tiesību izslēgšana noregulējumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka darījuma partneri saskaņā ar finanšu līgumu, kas noteikts 63. pantā, ko sākotnēji noslēguši ar noregulējamo iestādi, nevar izmantot izbeigšanas tiesības saskaņā ar minēto līgumu vai tiesības saskaņā ar izstāšanās klauzulu, ja vien noregulējuma darbība nav uzņēmējdarbības pārdošanas instruments vai pagaidu iestādes instruments un tiesības un saistības, uz ko attiecas finanšu līgums, netiek nodotas trešai personai vai attiecīgi pagaidu iestādei.

Šā punkta izpildē izstāšanās klauzulā ietilpst finanšu līguma noteikums, kas atliek, groza vai dzēš puses, kura nav saistību nepildītāja, pienākumu izdarīt maksājumu vai nepieļauj, ka rodas šāds pienākums, kas citādi rastos.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējamās iestādes kreditori nav tiesīgi īstenot likumā noteiktās tiesības uz prasībaprēķinu, ja vien noregulējuma darbība nav uzņēmējdarbības pārdošanas instruments vai pagaidu iestādes instruments un tiesības un saistības, uz ko attiecas finanšu līgums, netiek nodotas trešai personai vai attiecīgi pagaidu iestādei.

78. pants

Tiesības apstrīdēt noregulējumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visām personām, kuras skar lēmums sākt 74. panta 5. punktā noteikto noregulējuma procesu vai noregulējuma iestāžu lēmums veikt noregulējuma darbību, ir tiesības pieprasīt minētā lēmuma pārskatīšanu tiesā.
2. Uz 1. punkta noteiktajām tiesībām uz pārskatīšanu tiesā attiecas šādi ierobežojumi:
 - (a) pieteikuma iesniegšana par pārskatīšanu tiesā vai pagaidu pasākuma noteikšana neizraisa apstrīdētā lēmuma ietekmes automātisku apturēšanu;
 - (b) noregulējuma iestādes lēmums ir nekavējoties izpildāms, un tam nepiemēro tiesas izdotu apturēšanas rīkojumu;

- (c) pārskatīšana nepārsniedz vienu vai vairākus šādus jautājumus:
- 1. punktā minētā lēmuma likumība, ieskaitot pārbaudi, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi,
 - lēmuma īstenošanas veida likumība un
 - piešķirtās kompensācijas piemērotība.
- (d) Noregulējuma iestādes lēmuma atcelšana neietekmē turpmākos administratīvos aktus vai darījumus, ko noslēdz attiecīgā noregulējuma iestāde, kuru pamatā bijis atceltais noregulējuma iestādes lēmums, ja tas ir nepieciešams, lai aizsargātu tādu trešo personu intereses, kuras labā ticībā nopirkušas noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības un saistības noregulējuma iestāžu pilnvaru īstenošanas dēļ. Aizsardzības līdzekļi pret noregulējuma iestāžu nelikumīgu lēmumu vai aktu var ietvert tikai kompensāciju par pieteikuma iesniedzēja ciestajiem zaudējumiem šāda lēmuma vai akta rezultātā.

79. pants

Citu tiesas procesu ierobežojumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka parasto maksātnespējas procesu saskaņā ar valsts tiesību aktiem nevar uzsākt attiecībā uz noregulējamo iestādi vai iestādi, kura saskaņā ar noregulējuma iestādes konstatējumiem atbilst noregulējuma nosacījumiem.
2. Piemērojot 1. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka:
 - (a) kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm tiek paziņots par visiem pieteikumiem par parasto maksātnespējas procesa sākšanu attiecībā uz kādu iestādi, neatkarīgi no tā, vai iestādei tiek piemērots noregulējums vai ir publiskots lēmums saskaņā ar 74. panta 6. punktu;
 - (b) par pieteikumu nevar pieņemt lēmumu, ja vien tiesa nav saņēmusi apstiprinājumu, ka ir izteikti paziņojumi, kas minēti a) apakšpunktā, un nenotiek viens no šiem notikumiem:
 - i) noregulējuma iestāde ir paziņojusi tiesai, ka neplāno veikt nekādas noregulējuma darbības attiecībā uz iestādi;
 - ii) ir pagājis 14 dienu laikposms, kas sākas dienā, kad izteikti paziņojumi, kas minēti a) apakšpunktā.
3. Neskarot nekādus ierobežojumus nodrošinājuma tiesību izpildei, kas noteiktas ar 63. pantu vai šā panta 1. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja tas vajadzīgs, lai efektīvi piemērotu noregulējuma instrumentus un pilnvaras, noregulējuma iestādes var lūgt tiesai piemērot atlikšanu uz sasniedzamajam mērķim atbilstīgu laikposmu jebkurai tiesvedībai vai procesam, kurā kāda noregulējamā iestāde ir vai kļūst par pusi.

V SADAĻA

GRUPAS NOREGULĒJUMS

80. pants

Noregulējuma kolēģijas

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes nodibina noregulējuma kolēģijas, kam jāveic 11., 15. un 83. pantā minētie uzdevumi un vajadzības gadījumā jānodrošina sadarbība un koordinācija ar trešu valstu noregulējuma iestādēm.

Konkrēti, noregulējuma kolēģijas grupas līmeņa noregulējuma iestādei, pārējām noregulējuma iestādēm un, attiecīgā gadījumā, kompetentajām iestādēm un attiecīgajām konsolidētās uzraudzības iestādēm nodrošina satvaru, kurā veikt šādus uzdevumus:

- (a) apmainīties ar informāciju, kas saistās ar grupu noregulējuma plānu izstrādi, sagatavošanas un preventīvo pilnvaru piemērošanu grupām un grupu noregulējumu;
 - (b) izstrādāt grupu noregulējuma plānu saskaņā ar 11. pantu;
 - (c) novērtēt grupu noregulējamību saskaņā ar 13. pantu;
 - (d) īstenot pilnvaras novērst vai likvidēt grupu noregulējamības šķēršļus saskaņā ar 15. pantu;
 - (e) izlemt par nepieciešamību izveidot grupas noregulējuma shēmu, kā noteikts 83. pantā;
 - (f) panākt piekrišanu grupu noregulējuma shēmām, kas ierosinātas saskaņā ar 83. pantu;
 - (g) koordinēt vispārības informēšanu par grupu noregulējuma stratēģiju un shēmām;
 - (h) koordinēt to finansēšanas mehānismu izmantošanu, kas noteikti saskaņā ar VII sadaļu.
2. Noregulējuma kolēģijas locekļi ir grupas līmeņa noregulējuma iestāde, noregulējuma iestādes katrā dalībvalstī, kurā ir reģistrēts meitasuzņēmums, uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība, un EBI.

Ja vienas vai vairāku iestāžu mātesuzņēmums ir uzņēmums, kas minēts 1. panta d) apakšpunktā, noregulējuma kolēģijas locekle ir tās dalībvalsts noregulējuma iestāde, kurā minētais uzņēmums ir reģistrēts.

Ja noregulējuma iestādes, kas ir noregulējuma kolēģijas locekles, nav kompetentās ministrijas, tad kompetentās ministrijas ir noregulējuma kolēģijas locekles papildus noregulējuma iestādēm un var piedalīties noregulējuma kolēģijas sanāksmēs, it īpaši, ja apspriežamie jautājumi attiecas uz lietām, kam var būt sekas attiecībā uz publiskā sektora līdzekļiem.

Ja Savienībā reģistrētam mātesuzņēmumam vai iestādei ir meitasiestādes, kas atrodas trešās valstīs, arī šo trešo valstu noregulējuma iestādes var tikt aicinātas piedalīties noregulējuma kolēģijas darbā kā novērotājas pēc grupas līmeņa noregulējuma iestādes lūguma, ja vien uz tām attiecina konfidencialitātes prasības, kas līdzvērtīgas 76. pantā noteiktajām.

3. Kolēģijās iesaistītās publiskā sektora iestādes cieši sadarbojas. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde koordinē visas noregulējuma kolēģiju darbības un sasauc un vada visas tās sanāksmes. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde iepriekš pilnībā informē visus kolēģijas locekļus un EBI par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem pārrunājamajiem jautājumiem un darbībām, kuras iecerēts izskatīt. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nolemj, kurām iestādēm un ministrijām jāpiedalās konkrētās kolēģijas sanāksmēs un darbībās, pamatojoties uz noteiktām vajadzībām. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde arī laikus informē visus kolēģijas locekļus par šajās sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.

Grupas līmeņa noregulējuma iestādes lēmumā ņem vērā apspriežamā jautājuma būtiskumu, plānojamo vai koordinējamo darbību un lēmumus, kas jāpieņem šīm noregulējuma iestādēm, un it sevišķi to iespējamo ietekmi uz attiecīgo dalībvalstu finanšu sistēmas stabilitāti.

4. EBI veicina noregulējuma kolēģiju efektīvas, rezultatīvas un saskaņotas darbības sekmēšanu un uzraudzību. Tālab EBI var piedalīties īpašās sanāksmēs vai īpašās darbībās, kuras tā uzskata par piemērotām, taču bez balsstiesībām.
5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar citām noregulējuma iestādēm ievieš rakstveida noteikumus un procedūras noregulējuma kolēģijas darbībai.
6. Neņemot vērā šā panta 2. punktu, lai veiktu šā panta 1. punkta otrās daļas e) apakšpunktā norādītos uzdevumus, katras tās dalībvalsts noregulējuma iestāde vai iestādes, kurā reģistrēts meitasuzņēmums, piedalās noregulējuma kolēģijas sanāksmēs vai darbībās.
7. Neņemot vērā šā panta 2. punktu, lai veiktu šā panta 1. punkta otrās daļas f) un h) apakšpunktā norādītos uzdevumus, katras tās dalībvalsts noregulējuma iestāde vai iestādes, kurā reģistrēts meitasuzņēmums, kas atbilst noregulējuma nosacījumiem, piedalās noregulējuma kolēģiju sanāksmēs vai darbībās.
8. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes nevar izveidot noregulējuma kolēģijas, ja citas grupas vai kolēģijas pilda tās pašas funkcijas un veic tos pašus uzdevumus, kas noteikti šajā pantā, un atbilst visiem nosacījumiem un procedūrām, kas noteiktas šajā iedaļā. Šajā gadījumā visas atsauces uz noregulējuma kolēģijām šajā direktīvā ir jāsaprot arī kā atsauces uz tādām citām grupām vai kolēģijām.

9. EBI izstrādā regulatīvo standartu projektu, lai konkretizētu noregulējuma kolēģiju operatīvās funkcijas to uzdevumu veikšanai, kas minēti 1., 3., 5., 6. un 7. punktā.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai ne vēlāk kā divpadsmit mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

81. pants

Eiropas noregulējuma kolēģijas

1. Ja trešas valsts iestādei vai trešas valsts mātesuzņēmumam ir divas vai vairākas Savienībā reģistrētas meitasiestādes, to dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās minētās iekšzemes meitasiestādes Savienībā ir reģistrētas, izveido Eiropas noregulējuma kolēģiju, ja nav ieviestas tādas vienošanās, kādas paredzētas 89. pantā.
2. Eiropas noregulējuma kolēģija attiecībā uz iekšzemes meitasiestādēm pilda funkcijas un veic uzdevumus, kas noteikti 80. pantā.
3. Ja iekšzemes meitasuzņēmumi pieder finanšu kontrolāciju sabiedrībai, kas reģistrēta Savienībā saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 143. panta 3. punkta trešo daļu, Eiropas noregulējuma kolēģiju vada tās dalībvalsts noregulējuma iestāde, kurā atrodas konsolidētās uzraudzības iestāde konsolidētās uzraudzības veikšanai saskaņā ar minēto direktīvu.

Ja pirmā daļa nav piemērojama, Eiropas noregulējuma kolēģijas locekļi izvirza vadītāju un vienojas par to.
4. Ievērojot šā panta 3. punktu, Eiropas noregulējuma kolēģija citādi darbojas saskaņā ar 81. pantu.

82. pants

Informācijas apmaiņa

Noregulējuma iestādes sniedz cita citai visu informāciju, kas skar pārējo iestāžu uzdevumu izpildi saskaņā ar šo direktīvu.

Noregulējuma iestādes pēc pieprasījuma sniedz visu attiecīgo informāciju. Konkrēti, grupas līmeņa noregulējuma iestāde noregulējuma iestādēm citās dalībvalstīs laikus nodrošina visu būtisko informāciju, lai veicinātu 80. panta 1. punkta otrās daļas b)–h) punktā norādīto uzdevumu veikšanu.

Informāciju, kas nodota saskaņā ar šo pantu, var nodot arī kompetentajām ministrijām.

Grupas noregulējums

1. Ja noregulējuma iestāde nolemj vai tai saskaņā ar 74. panta 3. punktu paziņo, ka iestāde, kas ir grupas meitasuzņēmums, ir bankrota stadijā vai, domājams, bankrotēs, minētā noregulējuma iestāde grupas līmeņa noregulējuma iestādei — ja tā ir cita iestāde — un noregulējuma iestādēm, kas ir attiecīgās grupas noregulējuma kolēģijas locekles, nekavējoties izziņo šādu informāciju:
 - (a) lēmums par to, ka iestāde bankrotē vai, domājams, bankrotēs;
 - (b) noregulējuma darbības vai citi maksātnespējas pasākumi, kurus noregulējuma iestāde uzskata par piemērotiem minētajai iestādei.
2. Saņemot paziņojumu saskaņā ar 1. punktu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde, apspriežoties ar pārējiem attiecīgās noregulējuma kolēģijas locekļiem, izvērtē iespējamo ietekmi, kāda uz grupu vai saistītajām iestādēm citās dalībvalstīs var būt attiecīgās iestādes bankrotam vai noregulējuma darbībai vai citiem pasākumiem, kas izziņoti saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.
3. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar pārējām noregulējuma iestādēm saskaņā ar 2. punktu novērtē, ka attiecīgās iestādes bankrotam vai noregulējuma darbībai vai citiem pasākumiem, kas izziņoti saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, nebūtu kaitīgas ietekmes uz grupu vai saistītajām iestādēm citās dalībvalstīs, noregulējuma iestāde, kas atbild par minēto iestādi, var veikt noregulējuma darbību vai citus pasākumus, ko izziņojusi saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.
4. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar pārējām noregulējuma iestādēm saskaņā ar 2. punktu novērtē, ka attiecīgās iestādes bankrotam vai noregulējuma darbībai vai citiem pasākumiem, kas izziņoti saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, būtu kaitīga ietekme uz grupu vai saistītajām iestādēm citās dalībvalstīs, grupas līmeņa noregulējuma iestāde ne vēlāk kā 24 stundas pēc paziņojuma saņemšanas saskaņā ar 1. punktu ierosina grupas noregulējuma shēmu un to iesniedz noregulējuma kolēģijai.
5. Šā panta 4. punktā noteiktajā grupas noregulējuma shēmā:
 - (a) uzskaita noregulējuma darbības, kas noregulējuma iestādēm būtu jāveic attiecībā uz Savienības mātesuzņēmumu vai atsevišķiem grupas uzņēmumiem ar mērķi saglabāt grupas kā veseluma vērtību, minimizēt ietekmi uz finansiālo stabilitāti dalībvalstīs, kurās grupa darbojas, un minimizēt publiskā sektora ārkārtas finansiālā atbalsta izmantojumu;
 - (b) nosaka, kā koordinēt šīs noregulējuma darbības;
 - (c) izveido finansēšanas plānu. Finansēšanas plānā ir jāņem vērā kopīgās atbildības principi, kas noteikti saskaņā ar 11. panta 3. punkta e) apakšpunktu.

6. Ja kāds noregulējuma kolēģijas loceklis nepiekrīt grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai un uzskata, ka finanšu stabilitātes apsvērumu dēļ tam jāveic neatkarīga noregulējuma darbība vai pasākumi, kas nav noteikti ierosinātajā shēmā attiecībā uz iestādi vai grupas uzņēmumu, tas var 24 stundās šo jautājumu nodot EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.
7. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 2. punkta, EBI pieņem lēmumu 24 stundās. Noregulējuma iestādes turpmākā darbība vai pasākums ir saskaņā ar EBI lēmumu.
8. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde nolemj vai tai tiek paziņots saskaņā ar 74. panta 3. punktu, ka Savienības mātesuzņēmums, par kuru tā atbild, bankrotē vai, domājams, bankrotēs, tā paziņo informāciju, kas minēta šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, noregulējuma iestādēm, kuras ir attiecīgās grupas noregulējuma kolēģijas locekles. Noregulējuma darbībās šā panta 1. punkta b) apakšpunkta izpildei var ietilpt grupas noregulējuma shēma, kas sagatavota saskaņā ar šā panta 5. punktu.
9. Varas iestādes veic visas darbības saskaņā ar 2.–8. punktu nekavējoties un pienācīgi ņemot vērā situācijas neatliekamību.
10. Jebkurā gadījumā, kad grupas noregulējuma shēma netiek īstenota un noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbības attiecībā uz saistītajām iestādēm, minētās varas iestādes cieši sadarbojas ar noregulējuma kolēģijām nolūkā panākt saskaņotu noregulējuma stratēģiju attiecībā uz visām iestādēm, kuras bankrotē vai, domājams, bankrotēs.
11. Noregulējuma iestādes, kas veic kādu noregulējuma darbību attiecībā uz grupas uzņēmumiem, regulāri un pilnībā par šīm darbībām vai pasākumiem un to norisi informē noregulējuma kolēģiju.

VISADAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

84. pants

Nolīgumi ar trešām valstīm

1. Komisija pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas var iesniegt Padomei priekšlikumus apspriest nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm par noregulējuma iestāžu sadarbības līdzekļiem noregulējuma plānošanai un procesam iestādēs un mātesuzņēmumos, jo īpaši attiecībā uz šādām situācijām:
 - (a) gadījumos, kad iekšzemes meitasiestāde ir reģistrēta dalībvalstīs;
 - (b) gadījumos, kad trešas valsts iestādei ir nozīmīga filiāle dalībvalstīs;

- (c) gadījumos, kad mātesiestādei vai uzņēmumam, uz kuru norādīts 1. panta c) un d) punktā un kurš reģistrēts dalībvalstīs, ir viena vai vairākas trešās valsts meitasiestādes;
 - (d) gadījumos, kad iestādei, kas reģistrēta dalībvalstīs, ir viena vai vairākas nozīmīgas filiāles vienā vai vairākās trešās valstīs.
2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem īpaši cenšas nodrošināt procesus un vienošanās starp noregulējuma iestādēm par sadarbību, veicot dažus vai visus uzdevumus un īstenojot dažas vai visas pilnvaras, kas norādītas 89. pantā.

85. pants

Trešo valstu noregulējuma procesu atzīšana

1. Līdz 84. pantā paredzēta starptautiska nolīguma ar trešo valsti noslēgšanai, un ciktāl minētais nolīgums nereglamentē šo priekšmetu, piemēro šādus noteikumus.
2. EBI atzīst, izņemot 86. pantā noteiktajos gadījumos, trešu valstu noregulējuma procesus, kas attiecas uz trešās valsts iestādi, kurai:
 - (a) ir iekšzemes filiāle;
 - (b) citādā veidā ir aktīvi, tiesības vai saistības, kuri atrodas kādā dalībvalstī vai uz kuriem attiecas tās tiesību akti.
3. EBI atzīšana trešās valsts noregulējuma procesam saskaņā ar 2. punktu nozīmē pienākumu valsts noregulējuma iestādēm legalizēt šādu noregulējuma procesu savā teritorijā.
4. EBI lēmuma atzīt trešās valsts noregulējuma procesu īstenošanu realizē noregulējuma iestādes. Šim nolūkam dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir vismaz pilnvarotas bez administratora vai jebkādas amatpersonas iecelšanas saskaņā ar valsts maksātnespējas tiesību normām, tiesas rīkojuma, apstiprinājuma vai piekrišanas vai citādas tiesas procedūras rīkoties šādi:
 - (a) īstenot nodošanas pilnvaras saistībā ar:
 - trešās valsts iestādes aktīviem, kas atrodas to dalībvalstī vai ko reglamentē to dalībvalsts tiesību akti;
 - trešās valsts iestādes tiesībām vai saistībām, ko iegrāmatojusi iekšzemes filiāle to dalībvalstī vai ko reglamentē to dalībvalsts tiesību akti, vai ja prasījumi saistībā ar šādām tiesībām un saistībām ir izpildāmi to dalībvalstī;
 - (b) izpildīt, kā arī prasīt citai personai veikt rīcību, lai izpildītu akciju vai īpašumtiesību instrumentu nodošanu iekšzemes meitasiestādē, kas reģistrēta norīkotajā dalībvalstī.

86. pants

Tiesības atteikties atzīt trešo valstu noregulējuma procesus

1. Pēc apspriešanās ar attiecīgo valsts noregulējuma iestādi EBI atsakās saskaņā ar 85. panta 2. punktu atzīt trešas valsts noregulējuma procesu, ja uzskata, ka:
 - (a) trešās valsts noregulējuma process nelabvēlīgi ietekmētu finanšu stabilitāti tajā dalībvalstī, kurā bāzēta noregulējuma iestāde, vai ka process var nelabvēlīgi ietekmēt citas dalībvalsts finanšu stabilitāti;
 - (b) ir vajadzīga neatkarīga noregulējuma rīcība saskaņā ar 87. pantu attiecībā uz iekšzemes filiāli, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus;
 - (c) kreditori, it īpaši noguldītāji, kas atrodas vai kam ir jāsaņem maksājumi dalībvalstī, saskaņā ar trešās valsts noregulējuma procesu nesaņemtu vienlīdzīgu attieksmi ar trešās valsts kreditoriem.
2. Komisija ar deleģētiem tiesību aktiem, ko pieņem saskaņā ar 103. pantu, precizē apstākļus, kas norādīti šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā.

87. pants

Trešo valstu iestāžu Savienības filiāļu noregulējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras, kas vajadzīgas, lai attiecībā uz iekšzemes filiāli veiktu noregulējuma darbību, kas ir neatkarīga no jebkuras trešās valsts noregulējuma procedūras attiecībā uz attiecīgo trešās valsts iestādi.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var izmantot 1. punktā prasītās pilnvaras, ja noregulējuma iestāde uzskata, ka noregulējuma darbība ir nepieciešama vispārības interesēs, un ir izpildīts viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:
 - (a) filiāle vairs neatbilst vai, iespējams, neatbilst nosacījumiem, kas noteikti ar valsts tiesību aktiem tās darbības atļaujai un darbībai minētajā dalībvalstī, un nav izredžu, ka kāda privātā sektora, uzraudzības vai attiecīgas trešās valsts darbība pieņemamā laikposmā atjaunotu filiāles atbilstību nosacījumiem vai novērstu bankrotu;
 - (b) trešās valsts iestāde nespēj, vai ir maz ticams, ka spēs apmaksāt savus pienākumus pret iekšzemes kreditoriem, vai pienākumus, kas ir izveidoti vai iegrāmatoti caur filiāli, kad pienāk to termiņš, un noregulējuma iestāde ir pārliecinājusies, ka nekāds trešās valsts noregulējuma process vai maksātnespējas process nav uzsākts vai netiks uzsākts attiecībā uz minēto iestādi;
 - (c) attiecīgā trešās valsts iestāde ir uzsākusi noregulējuma procesu attiecībā uz trešās valsts iestādi vai ir paziņojusi noregulējuma iestādei par savu nodomu uzsākt šādu procesu, turklāt ir spēkā kāds no 86. pantā minētajiem apstākļiem.

3. Ja noregulējuma iestāde veic neatkarīgu noregulējuma darbību attiecībā uz iekšzemes filiāli, tā ņem vērā noregulējuma mērķus un veic noregulējuma darbību saskaņā ar šādiem principiem un prasībām, ciktāl tie ir atbilstoši:
- (a) principi, kas izklāstīti 29. pantā;
 - (b) prasības, kas attiecas uz IV sadaļas II nodaļas noregulējuma instrumentu piemērošanu.

88. pants

Sadarbība ar trešo valstu varas iestādēm

1. Līdz 84. pantā paredzēta starptautiska nolīguma ar trešām valstīm noslēgšanai, un ciktāl minētais nolīgums nereglamentē šo priekšmetu, piemēro šādus noteikumus.
2. EBI slēdz nesaistošas sadarbības pamatnolīgumus ar šādām attiecīgo trešu valstu varas iestādēm:
 - (a) gadījumos, kad iekšzemes meitasiestāde ir reģistrēta Savienībā — tās trešās valsts attiecīgās varas iestādes, kurā ir reģistrēts mātesuzņēmums vai uzņēmums, kas norādīts 1. panta c) un d) apakšpunktā;
 - (b) gadījumos, kad trešās valsts iestādei ir nozīmīga filiāle Savienībā — atbilstošā varas iestāde trešajā valstī, kurā ir reģistrēta minētā iestāde;
 - (c) gadījumos, kad mātesiestādei vai uzņēmumam, uz kuru norādīts 1. panta c) un d) punktā un kas reģistrēts Savienībā, ir viena vai vairākas trešās valsts meitasiestādes — atbilstošās varas iestādes trešajās valstīs, kurās ir reģistrētas minētās meitasiestādes;
 - (d) gadījumos, kad iestādei, kas reģistrēta Savienībā, ir viena vai vairākas nozīmīgas filiāles vienā vai vairākās trešās valstīs — atbilstošās varas iestādes trešajās valstīs, kurās reģistrētas minētās filiāles.

Sadarbības vienošanās saskaņā ar šo punktu var attiekties gan uz atsevišķām iestādēm, gan grupām, kurās iestādes ietilpst.

3. Sadarbības pamatnolīgumi, kas minēti 1. punktā, izveido procesus un vienošanās starp iesaistītajām iestādēm sadarbībai, kurā veic dažus vai visus tālāk minētos uzdevumus un īsteno dažas vai visas tālāk minētās pilnvaras attiecībā uz iestādēm, kas norādītas 1. punkta a)–d) apakšpunktā, vai grupām, kurās tādas iestādes ietilpst:
 - (a) noregulējuma plānu izstrāde saskaņā ar 9. un 12. pantu un līdzīgas prasības saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
 - (b) šādu iestāžu un grupu noregulējamības novērtējums saskaņā ar 13. pantu un līdzīgas prasības saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;

- (c) pilnvaru novērst vai novākt noregulējamības šķēršļus piemērošana saskaņā ar 14. un 15. pantu un līdzīgas pilnvaras saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
 - (d) savlaicīgas iejaukšanās pasākumu piemērošana saskaņā ar 23. pantu un līdzīgas pilnvaras saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
 - (e) noregulējuma instrumentu piemērošana un noregulējuma pilnvaru izmantošana un līdzīgas pilnvaras, ko var realizēt attiecīgās trešo valstu varas iestādes.
4. Kompetentās iestādes vai noregulējuma iestādes attiecīgā gadījumā noslēdz nesaistošas sadarbības vienošanās ar attiecīgajām trešo valstu varas iestādēm, kas ir norādītas 2. punktā, saskaņā ar EBI pamatnolīgumu.
5. Sadarbības vienošanās starp noregulējuma iestādēm dalībvalstīs un trešās valstīs saskaņā ar šo punktu ietver noteikumus par šādiem jautājumiem:
- (a) informācijas apmaiņa, kas nepieciešama, lai sagatavotu un uzturētu noregulējuma plānus;
 - (b) apspriešanās un sadarbība noregulējuma plānu izstrādē, ieskaitot principus pilnvaru izmantošanai saskaņā ar 87. un 88. pantu un līdzīgu pilnvaru izmantošanai saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
 - (c) informācijas apmaiņu, kas vajadzīga, lai piemērotu noregulējuma instrumentus un īstenotu noregulējuma pilnvaras un līdzīgas pilnvaras saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;
 - (d) sadarbības vienošanās pušu agrīnā brīdināšana vai apspriešanās pirms jebkuras būtiskas darbības saskaņā ar šo direktīvu vai attiecīgās trešās valsts tiesību aktiem, kas ietekmē iestādi vai grupu, uz kuru nolīgums attiecas;
 - (e) sabiedrisko sakaru koordinācija, veicot kopīgas noregulējuma darbības;
 - (f) procedūras un vienošanās informācijas apmaiņai un sadarbībai saskaņā ar a)–e) apakšpunktu, tostarp, attiecīgā gadījumā, krīzes vadības grupas izveide un darbība.
6. Dalībvalstis paziņo EBI par katru sadarbības vienošanos, ko noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes ir noslēgušas saskaņā ar šo pantu.

89. pants

Konfidencialitāte

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes, kompetentās iestādes un kompetentās ministrijas apmainās ar konfidenciālu informāciju ar atbilstošajām trešo valstu iestādēm tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- (a) trešo valstu iestādes ir pakļautas dienesta noslēpuma prasībām un standartiem, kas ir vismaz līdzvērtīgi tiem, kas noteikti ar 76. pantu;

- (b) informācija ir vajadzīga, lai attiecīgās trešo valstu iestādes izpildītu to funkcijas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas ir līdzvērtīgas funkcijām saskaņā ar šo direktīvu.
- 2. Ja konfidenciāla informācija nāk no citas dalībvalsts, noregulējuma iestādes vai kompetentās iestādes nedrīkst izpaust šo informāciju attiecīgās trešās valsts varas iestādēm, ja vien nav izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) tās dalībvalsts attiecīgā iestāde, no kuras informācija nāk (izcelsmes iestāde), piekrīt tādai izpaušanai;
 - (b) informācija tiek izpausta vienīgi izcelsmes iestādes atļautiem nolūkiem.
- 3. Šajā pantā informācija tiek uzskatīta par konfidenciālu, ja uz to attiecas konfidencialitātes prasības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

VII SADAĻA

EIROPAS FINANSĒŠANAS MEHĀNISMU SISTĒMA

90. pants

Eiropas finansēšanas mehānismu sistēma

Eiropas finansēšanas mehānismu sistēmu veido:

- (a) valstu finansēšanas mehānismi, kas izveidoti saskaņā ar 91. pantu;
- (b) aizņēmumi valstu finansēšanas mehānismu starpā, kā noteikts 97. pantā,
- (c) valstu finansēšanas mehānismu savstarpīgošana grupas noregulējuma gadījumā, kā norādīts 98. pantā.

91. pants

Prasība izveidot noregulējuma finansēšanas mehānismus

- 1. Dalībvalstis izveido finansēšanas mehānismus, lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestāde efektīvi piemēro noregulējuma instrumentus un pilnvaras. Finansēšanas mehānismus izmanto tikai saskaņā ar 26. un 29. pantā izklāstītajiem noregulējuma mērķiem un principiem.
- 2. Dalībvalstis nodrošina, ka finansēšanas mehānismiem ir pietiekami finanšu resursi.
- 3. Šā panta 2. punktā minētajā nolūkā finansēšanas mehānismam konkrēti ir:

- (a) pilnvaras piesaistīt priekšiemaksas, kas paredzētas 94. pantā, lai panāktu 93. pantā noteikto mērķapjomu;
- (b) tiesības piesaistīt ārkārtas pēciemaksas, kas paredzētas 95. pantā, un
- (c) pilnvaras slēgt līgumus par aizņēmumiem un citiem atbalsta veidiem, kā noteikts 96. pantā.

92. pants

Noregulējuma finansēšanas mehānismu izmantošana

1. Finansēšanas mehānismus, kas izveidoti saskaņā ar 91. pantu, var izmantot noregulējuma iestāde, piemērojot noregulējuma instrumentus, šādiem mērķiem:
 - (a) garantēt noregulējamās iestādes, tās meitasuzņēmumu, pagaidu iestādes vai aktīvu pārvaldības struktūras aktīvus vai saistības;
 - (b) dot aizdevumus noregulējamajai iestādei, tās meitasiestādēm, pagaidu iestādei vai aktīvu pārvaldības struktūrai;
 - (c) iegādāties noregulējamās iestādes aktīvus;
 - (d) izdarīt iemaksas pagaidu iestādē;
 - (e) veikt dažādu a)–e) apakšpunktā minēto darbību kombināciju.

Finansēšanas mehānismus var izmantot, lai veiktu a)–e) apakšpunktā minētās darbības arī attiecībā uz pircēju saistībā ar uzņēmējdarbības pārdošanas instrumentu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkurus zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas radušies saistībā ar noregulējuma instrumentu izmantošanu, pirmām kārtām sedz noregulējamās iestādes akcionāri un kreditori. Tikai tad, ja akcionāru un kreditoru resursi ir izsmelti, zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas radušies saistībā ar noregulējuma instrumentu izmantošanu, sedz finansēšanas mehānismi.

93. pants

Finansējuma mērķapjoms

1. Dalībvalstis nodrošina, ka laikposmā, kas nav ilgāks par 10 gadiem pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, finansēšanas mehānismu pieejamie finanšu līdzekļi sasniedz vismaz 1 % no visu kredītiestāžu, kurām piešķirta darbības atļauja to teritorijā, noguldījumiem, kas tiek garantēti saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK.
2. Sākotnējā laikposmā, kas minēts 1. punktā, iemaksas finansēšanas mehānismos, kas iegūtas saskaņā ar 94. pantu, ir jāsadala laikā pēc iespējas vienādi, līdz ir sasniegts mērķapjoms.

Dalībvalstis var pagarināt sākotnējo laikposmu uz laiku, kas nepārsniedz četrus gadus, ja finansēšanas mehānismi izdara kumulētās izmaksas, kas lielākas par 0,5 % no segtajiem noguldījumiem.

3. Ja pēc sākotnējā laikposma, kas minēts 1. punktā, pieejamie finanšu līdzekļi samazinās zem mērķapjoma, kas noteikts 2. punktā, iemaksas saskaņā ar 94. pantu atsāk, līdz ir sasniegts mērķapjoms. Ja pieejamie finanšu līdzekļi veido mazāk nekā divas trešdaļas no mērķapjoma, tad gada iemaksas nedrīkst būt mazākas par 0,25 % no segtajiem noguldījumiem.

94. pants

Priekšiemaksas

1. Lai sasniegtu 93. pantā noteikto mērķapjomu, dalībvalstis nodrošina, ka iemaksas tiek iegūtas vismaz reizi gadā no iestādēm, kam ir izdota darbības atļauja to teritorijā.
2. Iemaksas aprēķina pēc šādiem noteikumiem:
 - (a) ja dalībvalsts ir izmantojusi šās direktīvas 99. panta 5. punktā paredzēto iespēju izmantot noguldījumu garantiju sistēmas līdzekļus šās direktīvas 92. panta vajadzībām, katras iestādes iemaksa ir proporcionāla tās saistību apjomam, izņemot pašu kapitālu un noguldījumus, ko garantē Direktīva 94/19/EK, attiecībā uz visu iestāžu, kuras ir saņēmušas darbības atļauju dalībvalsts teritorijā, kopējām saistībām, izņemot pašu kapitālu un noguldījumus, ko garantē Direktīva 94/19/EK;
 - (b) ja dalībvalsts nav izmantojusi 99. panta 5. punktā paredzēto iespēju izmantot noguldījumu garantiju sistēmas līdzekļus 92. panta vajadzībām, katras iestādes iemaksa ir proporcionāla tās saistību kopējam apjomam, izņemot pašu kapitālu, attiecībā uz visu iestāžu, kuras ir saņēmušas darbības atļauju dalībvalsts teritorijā, kopējām saistībām, izņemot pašu kapitālu;
 - (c) iemaksas, kas aprēķinātas saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, koriģē proporcionāli iestāžu riska profilam saskaņā ar kritērijiem, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 7. punktu.
3. Starp pieejamajiem finanšu līdzekļiem, kas jāņem vērā, lai sasniegtu 93. pantā noteikto mērķapjomu, var būt maksājumu saistības, kurām ir pilnīgs nodrošinājums ar trešu personu tiesībām neapgrūtinātiem zema riska aktīviem, ar kurām var brīvi rīkoties un kuras ir atvēlētas tikai noregulējuma iestādes rīcībai 92. panta pirmajā daļā noteiktajā nolūkā. Neatsaucamo maksājumu saistību daļa nepārsniedz 30 % no kopējām iemaksām, kas iegūtas atbilstīgi šim pantam.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka pienākums veikt iemaksas, kas noteiktas šajā pantā, ir izpildāms saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un ka pienācīgās iemaksas tiek izdarītas pilnībā.

Dalībvalstis nosaka piemērotus regulatīvus, grāmatvedības, ziņošanas un citus pienākumus, lai nodrošinātu, ka pienācīgās iemaksas tiek izdarītas pilnībā.

Dalībvalstis arī nodrošina pasākumus pienācīgai pārbaudei, vai iemaksas ir pareizi izdarītas. Dalībvalstis nodrošina pasākumus, lai novērstu apiešanu, izvairīšanos un ļaunprātīgu izmantošanu.

5. Summas, kas saņemtas saskaņā ar šo pantu, izmanto tikai tiem mērķiem, kas ir norādīti šās direktīvas 92. pantā, un, ja dalībvalstis ir izmantojušas 99. panta 5. punktā paredzēto iespēju — 92. pantā noteiktajā nolūkā vai garantēto noguldījumu atmaksai saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK.
6. No noregulējuma iestādes vai pagaidu iestādes saņemtās summas, procenti un citi ienākumi no ieguldījumiem un citi ienākumi nonāk finansēšanas mehānismos.
7. Komisijai ir pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 103. pantu, lai precizētu jēdzienu par iemaksu koriģēšanu proporcionāli iestāžu riska profilam, kā norādīts šā panta 2. punkta c) apakšpunktā, ņemot vērā šādus rādītājus:
 - (a) iestādes pakļautība riskam, ieskaitot tās tirdzniecības darbības nozīmi, zembalances riska darījumu vērtību un aizņemto līdzekļu līmeni;
 - (b) uzņēmuma finansējuma avotu stabilitāte un dažādība;
 - (c) iestādes finansiālais stāvoklis;
 - (d) varbūtība, ka iestādei tiks piemērots noregulējums;
 - (e) kādā apmērā iestāde iepriekš ir guvusi labumu no valsts atbalsta;
 - (f) iestādes struktūras sarežģītība un iestādes noregulējamība un
 - (g) tās sistēmiskā nozīme attiecīgajā tirgū.
8. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 103. pantu, lai:
 - (a) noteiktu reģistrācijas, grāmatvedības, ziņošanas pienākumus un citus 4. punktā norādītos pienākumus, lai nodrošinātu, ka iemaksas tiek faktiski izdarītas;
 - (b) precizētu 4. punktā norādītos pienākumus, kas nodrošina, ka tiek pienācīgi pārbaudīta iemaksas izdarīšanas pareizība;
 - (c) precizētu 4. punktā norādītos pasākumus apiešanas, izvairīšanās un ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai.

95. pants

Ārkārtas pēciemaksas

1. Ja pieejamie finanšu līdzekļi nav pietiekami, lai segtu zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas ir radušies, izmantojot finansēšanas mehānismus, dalībvalstis nodrošina, ka papildu summu segšanai tiek iegūtas ārkārtas pēciemaksas no iestādēm, kam piešķirta darbības atļauja to teritorijā. Šīs ārkārtas iemaksas sadala iestāžu starpā saskaņā ar 94. panta 2. punktā izklāstītajiem noteikumiem.

2. Saskaņā ar šo pantu iegūtajām iemaksām piemēro 94. panta 4.–8. punkta noteikumus.

96. pants

Alternatīvi finansēšanas līdzekļi

Dalībvalstis nodrošina, ka finansēšanas mehānismiem, kas ir to jurisdikcijā, ir iespējas slēgt līgumus par aizņēmumiem vai citādu atbalstu no finanšu iestādēm, centrālās bankas vai citām trešām personām gadījumā, ja summas, kas iegūtas saskaņā ar 94. pantu, nav pietiekamas, lai segtu zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas ir radušies, izmantojot finansēšanas mehānismus, un nav tūlīt pieejamas 95. pantā noteiktās ārkārtas iemaksas.

97. pants

Aizņēmumi finansēšanas mehānismu starpā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka finansēšanas mehānismiem, kas ir to jurisdikcijā, ir tiesības aizņemties no visiem finansēšanas mehānismiem Savienībā gadījumā, ja summas, kas iegūtas saskaņā ar 94. pantu, nav pietiekamas, lai segtu zaudējumus, izmaksas vai citus izdevumus, kas ir radušies, izmantojot finansēšanas mehānismus, un nav tūlīt pieejamas 95. pantā paredzētās ārkārtas iemaksas.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošajiem finansēšanas mehānismiem ir pienākums 1. punktā noteiktajos apstākļos aizdot citiem finansēšanas mehānismiem Savienībā.

Ievērojot pirmo daļu, valsts finansēšanas mehānismiem nav pienākuma aizdod citam kādas valsts finansēšanas mehānismam apstākļos, kad finansēšanas mehānisma dalībvalsts noregulējuma iestāde uzskata, ka tai nebūs pietiekamu līdzekļu, lai finansētu paredzamu noregulējumu tuvākajā nākotnē. Nekādā gadījumā tiem nebūtu jāuzliek pienākums aizdot vairāk nekā pusi no naudas līdzekļiem, kas šim valsts finansēšanas mehānismam ir pieejams brīdī, kad aizņēmuma pieprasījums tiek oficiāli formulēts.
3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus tiesību aktus saskaņā ar 103. pantu, precizējot nosacījumus, kas jāizpilda, lai finansēšanas mehānisms varētu aizņemties no citiem finansēšanas mehānismiem, kā arī nosacījumus, kas piemērojami aizņēmumiem, un it īpaši kritērijus, pēc kuriem novērtē, vai būs pietiekami daudz līdzekļu finansējuma paredzamam noregulējumam tuvākajā nākotnē, atmaksas periodu un piemērojamo procentu likmi.

Valstu finansēšanas mehānismu savstarpīgošana grupas noregulējuma gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējuma gadījumā, kā noteikts 83. pantā, katras no grupā ietilpstošajām iestādēm valsts finansēšanas mehānisms palīdz finansēt grupas noregulējumu saskaņā ar šo pantu.
2. Lai izpildītu 1. punktu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde, apspriežoties ar grupā ietilpstošo iestāžu noregulējuma iestādēm, ja nepieciešams, pirms noregulējuma darbības, izveido finansēšanas plānu, nosakot kopējās finansiālās vajadzības grupas noregulējuma finansēšanai, kā arī finansēšanas kārtību.
3. 2. punktā norādītajā kārtībā var ietilpt:
 - (a) iemaksas no to iestāžu valsts finansēšanas mehānismiem, kas ietilpst grupā,
 - (b) aizņēmumi vai citāds atbalsts no finanšu iestādēm vai centrālās bankas.

Finansēšanas plāns ir daļa no grupas noregulējuma shēmas, kā noteikts 83. pantā. Finansēšanas plānā nosaka iemaksu no katras valsts finansēšanas mehānisma.
4. Ar nosacījumu, ka ir izpildītas prasības saskaņā ar šā panta 2. punktu un 83. pantu, dalībvalstis izstrādā noteikumus un procedūras, lai nodrošinātu, ka katrs valsts finansēšanas mehānisms, kas ir to jurisdikcijā, izdara savu iemaksu finansēšanas plānā tūlīt pēc tam, kad to noregulējuma iestādes saņem pieprasījumu no grupas līmeņa noregulējuma iestādes.
5. Šā panta izpildei dalībvalstis nodrošina, ka grupas finansēšanas mehānismiem ir atļauts ar nosacījumiem, kas izklāstīti 96. pantā, slēgt līgumus par aizņēmumiem vai citādu atbalstu no finanšu iestādēm, centrālās bankas vai citām trešām personām par kopējo summu, kas nepieciešama, lai finansētu grupas noregulējumu saskaņā ar finansēšanas plānu, kas norādīts šā panta 2. punktā.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka katrs valsts finansēšanas mehānisms, kas ir tās jurisdikcijā, garantē katru aizņēmumu, par kuru grupas finansēšanas mehānisms noslēdzis līgumu saskaņā ar 4. punktu. Katras valsts finansēšanas mehānisma garantija nedrīkst pārsniegt tā dalības daļu finansēšanas plānā, kas noteikts saskaņā ar 2. punktu.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka visi ieņēmumi vai ieguvumi, kas rodas no finansēšanas mehānismu izmantošanas, dod labumu visiem valsts finansēšanas mehānismiem saskaņā ar to iemaksu noregulējuma finansēšanā, kā noteikts 2. punktā.
8. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 103. pantu, sīkāk nosakot:
 - (a) 2. punktā noteiktā finansēšanas plāna formu un saturu;
 - (b) 3. punktā norādīto iemaksu finansēšanas plānā izdarīšanas kārtību;
 - (c) 5. punktā minēto garantiju piešķiršanas kārtību;

- (d) kritērijus, pēc kuriem noteikt, kad visas noregulējuma darbības ir pabeigtas.

99. pants

Noguldījumu garantiju sistēmu izmantošana sakarā ar noregulējumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību, un ar nosacījumu, ka šī darbība nodrošina, ka noguldītājiem paliek piekļuve viņu noguldījumiem, noguldījumu garantiju sistēma, ar kuru iestāde ir saistīta, atbild līdz segto noguldījumu apjomam par zaudējumu summu, kas tai būtu jāsedz, ja iestāde būtu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procesu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas reglamentē parastos maksātnespējas procesus, noguldījumu garantiju sistēmas rangā ir līdzvērtīgas nenodrošinātiem bezprivilēģiju prasījumiem.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka tās summas noteikšana, par kuru noguldījumu garantiju sistēma atbild saskaņā ar šā panta 1. punktu, atbilst nosacījumiem, kas noteikti 30. panta 2. punktā.
4. Iemaksu no noguldījumu garantiju sistēmas 1. punkta izpildei izdara naudā.
5. Dalībvalstis var arī noteikt, ka to teritorijā reģistrēto noguldījumu garantiju sistēmu pieejamos finanšu līdzekļus var izmantot 92. panta 1. punkta izpildei, ar nosacījumu, ka noguldījumu garantiju sistēmas attiecīgā gadījumā ievēro noteikumus, kas izklāstīti 93.–98. pantā.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēmai ir ieviesta kārtība, kas nodrošina, ka pēc iemaksas, ko izdara noguldījumu garantiju sistēma saskaņā ar 1. vai 5. punktu, un, ja noregulējamās iestādes noguldītājiem ir nepieciešama kompensācija, sistēmas dalībnieki var nekavējoties nodrošināt sistēmu ar attiecīgajām summām, kas ir jāmaksā.
7. Ja dalībvalstis izmanto šā panta 5. punktā paredzēto iespēju, 91. panta vajadzībām noguldījumu garantiju sistēmas uzskata par finansēšanas mehānismiem. Tādā gadījumā dalībvalstis var neveidot atsevišķus finansēšanas mehānismus.
8. Ja dalībvalsts izmanto 5. punktā paredzēto iespēju, pieejamo finanšu līdzekļu izmantošanai noguldījumu garantiju sistēmas piemēro šādu prioritātes noteikumu.

Ja noguldījumu garantiju sistēmai vienlaikus tiek pieprasīts izmantot tās finanšu līdzekļus 92. pantā norādītajiem mērķiem vai šā panta pirmās daļas mērķiem un nolūkā atmaksāt noguldītājiem saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK un pieejamie finanšu līdzekļi ir nepietiekami, lai apmierinātu visus šos pieprasījumus, prioritāti piešķir atmaksājumiem noguldītājiem saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK un darbībām, kas noteiktas šā panta 1. punktā, nevis maksājumiem šās direktīvas 92. pantā minētajiem mērķiem.
9. Ja atbilstīgi noguldījumi noregulējamajā iestādē tiek nodoti citai vienībai ar uzņēmējdarbības pārdošanas instrumentu vai pagaidu iestādes instrumentu,

noguldītājiem nav prasījumu saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK pret noguldījumu garantiju sistēmu saistībā ne ar vienu daļu no to noguldījumiem noregulējamajā iestādē, kas netiek nodoti, ar nosacījumu, ka nodoto līdzekļu summa ir vismaz vienāda ar kopējo seguma līmeni, kas noteikts Direktīvas 94/19/EK 7. pantā.

VIII SADAĻA

SANKCIJAS

100. pants

Administratīvās sankcijas un pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek piemērotas pienācīgas administratīvās sankcijas un pasākumi, ja nav ievēroti valsts noteikumi, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu, un nodrošina, ka tie tiek piemēroti. Sankcijas un pasākumi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad pienākumi attiecas uz finanšu iestādēm un Savienības mātesuzņēmumiem, pārkāpuma gadījumā sankcijas var piemērot vadības locekļiem un citām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem atbild par pārkāpumu.
3. Noregulējuma iestādēm un kompetentajām iestādēm piešķir visas izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei. Izmantojot pilnvaras piemērot sankcijas, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka sankcijas vai pasākumi dod vēlamos rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar pārrobežu lietām.

101. pants

Īpaši noteikumi

1. Šo pantu piemēro visos šādos gadījumos:
 - (a) iestāde vai mātesuzņēmums nespēj izstrādāt, uzturēt un atjaunināt sanācijas plānus un grupas sanācijas plānus, pārkāpjot 5. vai 7. pantu;
 - (b) grupas uzņēmums nepaziņo savām kompetentajām iestādēm par nodomu sniegt grupas finansiālo atbalstu, pārkāpjot 22. pantu;
 - (c) iestāde vai mātesuzņēmums, pārkāpjot 10. pantu, nespēj sniegt visu informāciju, kas vajadzīga noregulējuma plānu izstrādei;
 - (d) iestādes vadība, pārkāpjot 73. panta 1. punktu, nepaziņo kompetentajai iestādei par iestādes saistību neizpildi vai varbūtējo neizpildi.

2. Neskarot kompetento iestāžu vai noregulējuma iestāžu pilnvaras atbilstīgi citiem šās direktīvas noteikumiem, dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 1. punktā minētajos gadījumos var piemērot administratīvas sankcijas un pasākumus, kas nozīmē vismaz:
- (a) publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo fizisko vai juridisko personu un pārkāpuma būtību;
 - (b) pagaidu aizliegumu kādam iestādes vai mātesuzņēmuma vadības loceklim vai kādai citai fiziskai personai, kuru uzskata par atbildīgu, iestādēs īstenot funkcijas;
 - (c) juridiskas personas gadījumā — administratīvās finansiālās sankcijas līdz 10 % apmērā no minētās juridiskās personas kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā; ja juridiskā persona ir mātesuzņēmuma filiāle, attiecīgo kopējo gada apgrozījumu veido kopējais gada apgrozījums, kas ir norādīts galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajā pārskatā par iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu;
 - (d) fiziskas personas gadījumā — administratīvās finansiālās sankcijas līdz EUR 5 000 000 apmērā vai atbilstošā vērtībā attiecīgās valsts valūtā šās direktīvas spēkā stāšanās dienā dalībvalstī, kur euro nav oficiālā valūta;
 - (e) ja var noteikt pārkāpuma dēļ gūto labumu vai novērstos zaudējumus — administratīvo finansiālo sankciju apmērs var būt līdz šo ieguvumu vai zaudējumu divkārtīgai summai.

102. pants

Efektīva sankciju piemērošana un kompetento iestāžu sankciju piemērošanas pilnvaru īstenošana

Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sankciju vai pasākumu veidu un administratīvo finansiālo sankciju līmeni, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp:

- (a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- (b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības līmeni;
- (c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo varu, par ko liecina atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumi;
- (d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas ieguvumu vai neradušos zaudējumu nozīmi, ciktāl tos var noteikt;
- (e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ciktāl tos var noteikt;
- (f) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi;
- (g) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus.

IX SADAĻA

IZPILDPILNVARAS

103. pants

Deleģēšana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.
2. Pilnvaru deleģējumu piešķir uz nenoteiktu laiku, sākot no 116. pantā minētā datuma.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 2., 4., 28., 37., 39., 43., 86., 94., 97. un 98. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Tas stājas spēkā dienu pēc lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Tas neietekmē citus spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija ir pieņēmusi deleģēto tiesību aktu, tā vienlaikus par to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar 2., 4., 28., 37., 39., 43., 86., 94., 97. un 98. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā pēc Eiropas Parlamenta un Padomes informēšanas par šo aktu no Eiropas Parlamenta vai Padomes nav saņemti iebildumi vai ja līdz minētā termiņa beigām Komisija ir saņēmusi informāciju gan no Eiropas Parlamenta, gan no Padomes par to, ka iebildumi netiks celti. Periodu pagarina par diviem mēnešiem pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas.

X SADAĻA

GROZĪJUMI DIREKTĪVĀS 77/91/EEK, 82/891/EEK, 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES UN REGULĀ (ES) NR. 1093/2010

104. pants

Grozījumi Direktīvā 77/91/EEK

Direktīvas 77/91/EEK 41. pantam pievieno šādu 3. punktu:

"3. Dalībvalstis nodrošina, ka šās direktīvas 17. panta 1. punktu, 25. panta 1. punktu, 25. panta 3. punktu, 27. panta 2. punkta pirmo daļu, 29., 30., 31. un 32. pantu nepiemēro, ja izmanto neregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un

Padomes Direktīvas XX/XX/ES(*) [Direktīva par sanāciju un noregulējumu] IV sadaļā, ja tiek izpildīti noregulējuma mērķi, kas noteikti Direktīvas XX/XX/ES 27. pantā, un noregulējuma nosacījumi, kas izklāstīti minētās direktīvas 28. pantā.

(*) OV L ..., lpp."

105. pants

Grozījumi Direktīvā 82/891/EEK

Direktīvas 82/891/EEK 1. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/35/ES(*) 1. panta 2., 3. un 4. punktu.

(*) OV L 110, 29.4.2011., 1. lpp."

106. pants

Grozījumi Direktīvā 2001/24/EK

Direktīvu 2001/24/EK groza šādi:

1. Direktīvas 1. pantam pievieno šādus 3. un 4. punktu:

"3. Šī direktīva attiecas arī uz ieguldījumu sabiedrībām, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas(*) 2006/49/EK 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un to filiālēm, kas izveidotas dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kurās ir to galvenie biroji.

4. Gadījumā, kad tiek piemēroti noregulējuma instrumenti un īstenotas noregulējuma pilnvaras, kā to paredz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva XX/XX/ES(**), šās direktīvas noteikumi attiecas arī uz finanšu iestādēm, uzņēmumiem un mātesuzņēmumiem, uz kuriem attiecas Direktīvas XX/XX/ES darbības joma."

(*) OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

(**) OV L ..., ..., lpp."

2. Direktīvas 2. panta septīto ievilkumu aizstāj ar šādu:

- "reorganizācijas pasākumi" ir pasākumi, kas ir paredzēti, lai saglabātu vai atjaunotu kādas kredītiestādes finansiālo situāciju, kas varētu ietekmēt trešo pušu iepriekš pastāvējušas tiesības, ieskaitot pasākumus, kuros pastāv iespējamība pārtraukt

maksājumus, pārtraukt piespiedu izpildes pasākumus vai samazināt prasījumus; šie pasākumi ietver noregulējuma instrumentu piemērošanu un noregulējuma pilnvaru īstenošanu, kā to paredz Direktīva XX/XX/ES;"

107. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/47/EK

Direktīvas 2002/47/EK 7. pantam pievieno šādu 1.a punktu:

"1a. 1. punkts neattiecas uz noslēguma ieskaity ietekmes ierobežojumu, kas noteikts atbilstīgi Direktīvas XX/XX/ES 77. pantam, vai uz to, kā noregulējuma iestāde īsteno pilnvaras noteikt pagaidu apturēšanu saskaņā ar minētās direktīvas 63. pantu.

(*) OV L, lpp."

108. pants

Grozījumi Direktīvā 2004/25/EK

Direktīvas 2004/25/EK 4. panta 5. punktam pievieno šādu trešo daļu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka šās direktīvas 5. panta 1. punktu nepiemēro, ja izmanto noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas XX/XX/ES(*) [Direktīva par sanāciju un noregulējumu] IV sadaļā.

(*) OV L, lpp."

109. pants

Grozījumi Direktīvā 2005/56/EK

Direktīvas 2005/56/EEK 3. pantam pievieno šādu 4. punktu:

"(4) Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro uzņēmumam(-iem), uz ko attiecas noregulējuma instrumentu, pilnvaru un mehānismu izmantošana, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas XX/XX/ES(*) [Direktīva par sanāciju un noregulējumu] IV sadaļā.

(*) OV L, lpp."

110. pants

Grozījumi Direktīvā 2007/36/EK

Direktīvu 2007/36/EK groza šādi:

1. Direktīvas 1. pantam pievieno šādu 4. punktu:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro gadījumos, kad izmanto noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas XX/XX/ES(*) [Direktīva par sanāciju un noregulējumu] IV sadaļā.

(*) OV L, lpp."

2. Direktīvas 5. pantam pievieno šādus 5. un 6. punktu:

"5. Dalībvalstis nodrošina, ka Direktīvas XX/XX/ES [Direktīva par sanāciju un noregulējumu] izpildes nolūkā pilnsapulce ar likumīgi nodoto balsu divu trešdaļu vairākumu var nolemt, ka attiecībā uz lemšanu par kapitāla palielināšanu pilnsapulcei var sasaukt agrāk, nekā paredzēts šā panta 1. punktā, ja pilnsapulce nenotiek desmit kalendāra dienu laikā pēc sasaukšanas, ja ir izpildīti Direktīvas XX/XX/ES 23. vai 24. panta (*savlaicīgas iejaukšanās izraisītāji*) nosacījumi un ja kapitāla palielināšana ir nepieciešama, lai izvairītos no noregulējuma kritērijiem, kas paredzēti minētās direktīvas 27. pantā.

6. Šā panta 5. punkta izpildes vajadzībām nepiemēro 6. panta 3. un 4. punktu un 7. panta 3. punktu."

111. pants

Grozījumi Direktīvā 2011/35/EK

Direktīvas 2011/35/ES 1. pantam pievieno šādu 4. punktu:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro uzņēmumam(-iem), uz ko attiecas noregulējuma instrumentu, pilnvaru un mehānismu izmantošana, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas XX/XX/ES(*) [Direktīva par sanāciju un noregulējumu] IV sadaļā.

(*) OV L, lpp."

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1093/2010

Regulu (ES) Nr. 1093/2010 groza šādi:

1. Regulas 4. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"(2) "kompetentās iestādes" ir:

- (i) kompetentās iestādes, kā noteikts Direktīvā 2006/48/EK, Direktīvā 2006/49/EK un Direktīvā 2007/64/EK un kā norādīts Direktīvā 2009/110/EK;
- ii) attiecībā uz Direktīvām 2002/65/EK un 2005/60/EK — iestādes, kas ir kompetentas nodrošināt kredītiestāžu un finanšu iestāžu atbilstību šo direktīvu prasībām;
- iii) attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmām — iestādes, kuras pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas saskaņā ar Direktīvu 94/19/EK, vai — gadījumā, ja noguldījumu garantiju sistēmas darbību nodrošina privāts uzņēmums — varas iestāde, kas uzrauga šādas sistēmas atbilstīgi minētajai direktīvai; un
- iv) attiecībā uz Direktīvu .../... [Direktīva par sanāciju un noregulējumu] — noregulējuma iestādes, kas definētas minētajā direktīvā.

(*) OV L, lpp."

2. Regulas 40. panta 6. punktam pievieno šādu otro daļu:

"Lai nodrošinātu atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas XX/XX/ES(*) [Direktīva par sanāciju un noregulējumu] darbības jomai, Uzraudzības padomes loceklis, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, vajadzības gadījumā var pievienoties katras dalībvalsts noregulējuma iestādes pārstāvis, bet bez balsstiesībām."

(*) OV L, lpp."

XI SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

113. pants

EBI Noregulējuma komiteja

Šās direktīvas paredzēto EBI lēmumu sagatavošanai EBI izveido pastāvīgu iekšējo komiteju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 41. pantu. Minētās iekšējās komitejas sastāvā ir vismaz noregulējuma iestādes, kas minētas šās direktīvas 3. pantā.

Šās direktīvas izpildei EBI sadarbojas ar EVTI un EAAPI Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotajā komitejā, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 54. pantu.

114. pants

Pārskatīšana

Līdz 2018. gada 1. jūnijam Komisija pārskata šās direktīvas vispārīgo piemērošanu un novērtē grozījumu vajadzību, it sevišķi:

- (a) balstoties uz 39. panta 6. punktā paredzēto EBI ziņojumu — vajadzību pēc grozījumiem, kas minimizētu atšķirības valstu līmenī. Ziņojumu un — attiecīgā gadījumā — tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei;
- (b) balstoties uz 4. panta 3. punktā paredzēto EBI ziņojumu — vajadzību pēc grozījumiem, kas minimizētu atšķirības valstu līmenī. Minēto ziņojumu un — attiecīgā gadījumā — tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

115. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2014. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šās direktīvas prasības. Tās nekavējoties paziņo Komisijai šo noteikumu tekstu.

Minētos noteikumus dalībvalstis piemēro no 2015. gada 1. janvāra.

Tomēr noteikumus, kas pieņemti, lai izpildītu IV sadaļas III nodaļas 5. iedaļu, dalībvalstis piemēro ne vēlāk kā no 2018. gada 1. janvāra.

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.
3. Dalībvalstis dara Komisijai un EBI zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

116. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

117. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

A IEDAĻA

INFORMĀCIJA, KAS JĀIEKĻAUJ PAZIŅOJUMOS PAR SANĀCIJAS PLĀNIEM

Sanācijas plānā ietilpst šāda informācija:

- (1) kopsavilkums par plāna galvenajiem elementiem, stratēģiskā analīze un kopsavilkums par kopējo sanācijas jaudu;
- (2) apkopojums par būtiskām izmaiņām, kas skārušas iestādi kopš pēdējā iesniegtā sanācijas plāna;
- (3) komunikācijas un izziņošanas plāns ar īsu izklāstu par to, kā uzņēmums plāno tikt galā ar potenciāli negatīvām tirgus reakcijām;
- (4) vairākas kapitāla un likviditātes darbības, kas nepieciešamas, lai saglabātu iestādes svarīgās funkcijas un uzņēmējdarbības veidus un tam vajadzīgo finansējumu;
- (5) visu būtisko plāna aspektu izpildes paredzamais termiņš;
- (6) sīks apraksts par būtiskiem šķēršļiem plāna efektīvai un laicīgai izpildei, apsverot ietekmi uz visu grupu, klientiem un darījumu partneriem;
- (7) svarīgo funkciju identifikācija;
- (8) detalizēts apraksts par vērtības un tirgspējas noteikšanas procedūrām attiecībā uz iestādes svarīgajām darbībām, galvenajiem uzņēmējdarbības veidiem un aktīviem;
- (9) detalizēts apraksts par to, kā sanācijas plānošana ir integrēta iestādes korporatīvās vadības struktūrā, kā arī politika un procedūras, kas regulē sanācijas plāna apstiprināšanu, un to organizācijas personu identificēšana, kuras atbild par plāna sagatavošanu un ieviešanu;
- (10) sagatavošanas darbi un pasākumi, lai saglabātu vai atjaunotu iestādes pašu līdzekļus;
- (11) sagatavošanas darbi un pasākumi, kas nodrošina iestādei atbilstošu piekļuvi ārkārtas gadījumiem paredzēto līdzekļu avotiem, tostarp potenciālajiem likviditātes avotiem, pieejamā nodrošinājuma novērtējums un novērtējums par likviditātes pārvešanas iespējām starp grupas uzņēmumiem un uzņēmējdarbības veidiem, lai nodrošinātu, ka iestāde var turpināt tās darbības un pildīt tās saistības paredzētajā termiņā;
- (12) riska un piesaistīto līdzekļu samazināšanas mehānismi un pasākumi;
- (13) saistību pārstrukturēšanas mehānismi un pasākumi;
- (14) uzņēmējdarbības veidu pārstrukturēšanas mehānismi un pasākumi;

- (15) nepieciešamie mehānismi un pasākumi, kas saglabā nepārtrauktu piekļuvi finanšu tirgu infrastruktūrām;
- (16) nepieciešamie mehānismi un pasākumi, kas saglabā iestādes darbības procesu, tostarp infrastruktūras un IT pakalpojumu, nepārtrauktu funkcionēšanu;
- (17) sagatavošanas darbi, kas sekmē aktīvu vai uzņēmējdarbības veidu pārdošanu finanšu stabilitātes atjaunošanai piemērotā termiņā;
- (18) citas vadības darbības vai stratēģijas, lai atjaunotu finanšu stabilitāti, un šādu darbību vai stratēģiju paredzamā finansiālā ietekme;
- (19) iestādes veiktie vai plānotie sagatavošanas pasākumi, kas sekmē sanācijas plāna īstenošanu, tostarp iestādes laicīgai rekapitalizācijai nepieciešamie pasākumi.

B IEDAĻA

INFORMĀCIJA, KO NOREGULĒJUMA IESTĀDES VAR PIEPRASĪT IESTĀDĒM NOREGULĒJUMA PLĀNU SAGATAVOŠANAS UN UZTURĒŠANAS VAJADZĪBĀM

Lai sagatavotu un uzturētu noregulējuma plānus, noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai iestādes sniedz šādu informāciju:

- (1) iestādes organizatoriskās struktūras detalizēts apraksts, kā arī visu tās juridisko personu saraksts;
- (2) tiešā īpašnieka un katras juridiskās personas balsstiesību un tiesību bez balss procentuālā daudzuma identificēšana;
- (3) par katru juridisko personu — atrašanās vieta, korporācijas jurisdikcija, licencēšana un galvenā vadība;
- (4) iestādes svarīgo darbību un galveno uzņēmējdarbības veidu pārskats, tostarp ar šādām darbībām un uzņēmējdarbības veidiem saistītie materiālo aktīvu turējumi un saistības attiecībā uz katru juridisko personu;
- (5) detalizēts apraksts par iestādes un visu tās juridisko personu saistību elementiem, kas ir vismaz sadalīti pēc īstermiņa un ilgtermiņa parāda, nodrošināto, nenodrošināto un pakārtoto saistību veida un daudzuma;
- (6) iestādes atbilstīgo saistību apraksts;
- (7) to procesu identificēšana, kas ir nepieciešami, lai noteiktu, kam iestāde ir ieķīlājusi nodrošinājumu, personu, kura tur nodrošinājumu, un jurisdikciju, kurā atrodas nodrošinājums;
- (8) iestādes un tās juridisko personu ārpusbilances riska darījumu apraksts, tostarp to svarīgo darbību un galveno uzņēmējdarbības veidu pārskats;
- (9) iestādes materiālie nodrošinājumi, tostarp pārskats attiecībā uz juridisko personu;

- (10) iestādes lielāko vai nozīmīgāko darījumu partneru identificēšana, kā arī analīze par lielāko darījumu partneru bankrota ietekmi uz iestādes finansiālo situāciju;
- (11) visas sistēmas, kurās iestāde veic ievērojamu skaitu tirdzniecības darījumu vai ievērojamas vērtības tirdzniecības darījumus, tostarp pārskats attiecībā uz iestādes juridiskajām personām, svarīgajām darbībām un galvenajiem uzņēmējdarbības veidiem;
- (12) visas tās maksājumu, tīrvērtes vai norēķinu sistēmas, kurās iestāde tieši vai netieši ir locekle, tostarp attiecinājums uz iestādes juridiskajām personām, svarīgajām darbībām un galvenajiem uzņēmējdarbības veidiem;
- (13) detalizēts inventāra apraksts un galveno informācijas sistēmu apraksts, tostarp attiecībā uz riska pārvaldību, grāmatvedību un finanšu un reglamentēto pārskatu, ko izmanto iestāde, tostarp attiecinājums uz iestādes juridiskajām personām, svarīgajām darbībām un galvenajiem uzņēmējdarbības veidiem;
- (14) m) punktā identificēto sistēmu īpašnieku identificēšana, ar tām saistītās pakalpojumu līmeņa vienošanās un visas programmatūras un sistēmas vai licences, tostarp attiecinājums uz iestādes juridiskajām personām, svarīgajām darbībām un galvenajiem uzņēmējdarbības veidiem;
- (15) juridisko personu un dažādu juridisko personu savstarpējās saistības un savstarpējās atkarības identificēšana un pārskats, piemēram:
- kopīgs vai vienots personāls, iekārtas un sistēmas;
 - kapitāla, finansēšanas vai likviditātes mehānismi;
 - esošie vai iespējamie kredītriski;
 - šķērsgarantiju vienošanās, šķērsnodrošinājuma mehānismi, vairāku saistību neizpildes nosacījumi, savstarpēji saistīti ieskaita mehānismi;
 - risku nodošana un kompensējošās tirdzniecības režīmi; vienošanās par pakalpojumu sniegšanu;
- (16) uzraudzības un noregulējuma iestāde attiecībā uz katru juridisko personu;
- (17) galvenās pārvaldības amatpersona, kas atbild par iestādes noregulējuma plānu, kā arī tā atbildīgā persona (ja atšķiras), kas atbild par dažādām juridiskajām personām, svarīgajām darbībām un galvenajiem uzņēmējdarbības veidiem;
- (18) to mehānismu apraksts, ko iestāde jau pieņēmusi, lai nodrošinātu, ka noregulējuma gadījumā noregulējuma iestādei ir visa nepieciešamā informācija, kā to noteikusi noregulējuma iestāde, noregulējuma instrumentu un pilnvaru piemērošanai;
- (19) visas vienošanās, kuras iestādes un to juridiskās personas ir noslēgušas ar trešām personām un kuru izbeigšanu var ierosināt ar iestāžu lēmumu piemērot noregulējuma instrumentu un ar lēmumu par to, vai izbeigšanas sekas var ietekmēt noregulējuma instrumenta piemērošanu;

- (20) apraksts par iespējamiem likviditātes avotiem noregulējuma atbalstam;
- (21) informācija par aktīvu apgrūtinājumiem, likvīdiem aktīviem, zembilances darbībām, riska ierobežošanas stratēģiju un iegrāmatošanas praksi.

C IEDAĻA

JAUTĀJUMI, KAS JĀIZVĒRTĒ NOREGULĒJUMA IESTĀDEI, IZVĒRTĒJOT IESTĀDES NOREGULĒJAMĪBU

Vērtējot iestādes noregulējamību, noregulējuma iestāde ņem vērā šādus elementus:

- (1) Ciktāl iestāde vai grupa spēj izveidot pārskatu par juridisko personu galvenajiem uzņēmējdarbības veidiem vai svarīgajām darbībām?
- (2) Ciktāl juridiskās un korporatīvās struktūras ir pielāgotas galvenajiem uzņēmējdarbības veidiem un svarīgajām darbībām?
- (3) Ciktāl ir pieņemti mehānismi, kas nodrošina nepieciešamo personālu, infrastruktūru, finansējumu, likviditāti un kapitālu galveno uzņēmējdarbības veidu un svarīgo darbību atbalstam un uzturēšanai?
- (4) Ciktāl iestādes vai grupas uzturētie pakalpojumu līgumi ir pilnībā izpildāmi iestādes vai grupas noregulējuma gadījumā?
- (5) Ciktāl iestādes vai grupas pārvaldes struktūra ir piemērota vadīšanai un atbilstības nodrošināšanai ar iestādes vai grupas iekšējo politiku attiecībā uz tās pakalpojumu līmeņa līgumiem?
- (6) Ciktāl iestādei vai grupai ir izveidota procedūra, lai svarīgo funkciju vai galveno uzņēmējdarbības veidu nodalīšanas gadījumā nodotu trešām personām pakalpojumus, kas tiek sniegti saskaņā ar pakalpojumu līmeņa līgumiem?
- (7) Ciktāl ir pieņemti ārkārtas rīcības plāni, lai nodrošinātu nepārtrauktu piekļuvi maksājumu un norēķinu sistēmām?
- (8) Vadības informācijas sistēmu piemērotība, lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestādes var iegūt precīzu un pilnu informāciju par galvenajiem uzņēmējdarbības veidiem un svarīgajām darbībām ar mērķi nodrošināt ātrāku lēmumu pieņemšanu.
- (9) Vadības informācijas sistēmu spēja vienmēr sniegt informāciju, kas ir būtiska iestādes vai grupas efektīvam noregulējumam, arī strauji mainīgos apstākļos.
- (10) Ciktāl iestāde vai grupa ir pārbaudījusi savas vadības informācijas sistēmas noregulējuma iestādes definētajos stresa scenārijos?
- (11) Ciktāl iestāde vai grupa var nodrošināt tās vadības informācijas sistēmu nepārtrauktu darbību gan attiecībā uz iesaistīto iestādi, gan attiecībā uz jaunu iestādi gadījumā, ja svarīgās darbības un galvenie uzņēmējdarbības veidi tiek atdalīti no pārējām darbībām un uzņēmējdarbības veidiem?

- (12) Ciktāl iestāde vai grupa ir izveidojusi piemērotas procedūras, lai nodrošinātu, ka tās sniedz noregulējuma iestādēm informāciju, kas nepieciešama noguldītāju un to summu identificēšanai, uz ko attiecas noguldījumu garantiju sistēma?
- (13) Ja grupa izmanto grupas iekšējās garantijas, ciktāl šīs garantijas tiek sniegtas attiecīgajos tirgus apstākļos un cik uzticamas ir riska vadības sistēmas attiecībā uz šīm garantijām?
- (14) Ja grupa iesaistās kompensējošos darījumos, ciktāl šie darījumi tiek veikti attiecīgajos tirgus apstākļos un cik uzticamas ir riska vadības sistēmas, kas attiecas uz šiem darījumiem?
- (15) Ciktāl grupas iekšējo garantiju vai kompensējošo grāmatvedības darījumu izmantošana palielina kaitīgo ietekmi visā grupā?
- (16) Ciktāl grupas juridiskā struktūra kavē noregulējuma instrumentu piemērošanu saistībā ar juridisko personu skaitu, grupas struktūras sarežģītību vai grūtībām pielāgot uzņēmējdarbības veidus grupas uzņēmumiem?
- (17) Iestādes atbilstīgo saistību daudzums vai proporcija.
- (18) Ja novērtējums ir saistīts ar jauktas darbības kontrolāciju sabiedrību — ciktāl to grupas uzņēmumu noregulējums, kas ir iestādes vai finanšu iestādes, varētu negatīvi ietekmēt grupas nefinanšu daļu?
- (19) Vienošanās par pakalpojumiem esība un pamatīgums.
- (20) Vai trešo valstu iestādēm ir noregulējuma instrumenti, kas vajadzīgi, lai atbalstītu Savienības noregulējuma iestāžu noregulējuma darbības, un cik plaša ir saskaņota rīcība starp Savienības un trešo valstu iestādēm?
- (21) Iespējas noregulējuma instrumentus izmantot tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķiem, ņemot vērā pieejamos instrumentus un iestādes struktūru.
- (22) Cik lielā mērā grupas struktūra ļauj noregulējuma iestādei noregulēt visu grupu vai jebkuru(-as) tā vienību(-as), neradot būtisku tiešu vai netiešu negatīvu ietekmi uz finanšu sistēmu, uzticību tirgū vai ekonomiku, un nolūkā palielināt grupas vērtību kopumā?
- (23) Noteikumi un līdzekļi, ar kuriem varētu atvieglot noregulējumu attiecībā uz grupām, kam ir meitasuzņēmumi, kuri atrodas atšķirīgā jurisdikcijā.
- (24) Cik uzticama ir noregulējuma instrumentu izmantošana tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķiem, ņemot vērā iespējamo ietekmi uz kreditoriem, darījumu partneriem, klientiem un darbiniekiem un iespējamās darbības, kuras var veikt trešo valstu iestādes?
- (25) Iestādes noregulējuma ietekmi uz finanšu sistēmu un uzticēšanos finanšu tirgum var pienācīgi novērtēt.
- (26) Iestādes noregulējums varētu ievērojami tieši vai netieši kaitīgi ietekmēt finanšu sistēmu, uzticēšanos tirgum vai ekonomiku.

- (27) Negatīvo ietekmi uz citām finanšu iestādēm vai finanšu tirgiem var ierobežot, piemērojot noregulējuma instrumentus un pilnvaras.
- (28) Iestādes noregulējumam varētu būt nozīmīga ietekme uz maksājumu un norēķinu sistēmu darbību.

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA NOSAUKUMS

- 1.1. Priekšlikums:
- 1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma būtība
- 1.4. Mērķi
- 1.5. Priekšlikuma pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu apkarošanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
 - 3.2.1. *Paredzamās ietekmes uz izdevumiem kopsavilkums*
 - 3.2.2. *Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām*
 - 3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*
 - 3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*
 - 3.2.5. *Trešo personu dalība finansējumā*
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA NOSAUKUMS

1.1. Priekšlikums:

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību sanācības un neregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvas 77/91/EEK, 82/891/EK, Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK un 2011/35/EK un Regulu (ES) Nr. 1093/2011

1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM/ABB struktūrā⁴⁰

Iekšējais tirgus — finanšu tirgi

1.3. Priekšlikuma būtība

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību**⁴¹

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

1.4. Mērķi

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

- saglabāt finanšu stabilitāti un uzticību bankām, nodrošināt būtisko finanšu pakalpojumu nepārtrauktību, novērst problēmu izplatīšanos;
- samazināt zaudējumus vispārībai un jo īpaši nodokļu maksātājiem, aizsargāt noguldītājus un samazināt bezrūpīgas rīcības risku;
- nostiprināt banku pakalpojumu iekšējo tirgu, vienlaikus saglabājot vienlīdzīgus noteikumus (t. i., vienādus nosacījumus visiem tirgus dalībniekiem konkurēt ES finanšu tirgos).

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības

Konkrētie mērķi

⁴⁰

ABM: Budžeta vadība pa darbības jomām; ABB: budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

⁴¹

Kā paredzēts Finanšu regulas 49. panta 6. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā.

Ņemot vērā iepriekš minētos vispārīgos mērķus, ievieš šādus konkrētus mērķus:

Sagatavošana un profilakse:

- palielināt uzraudzītāju un banku sagatavotību krīzes situācijām un
- ļaut noregulēt visas bankas

Savlaicīga iejaukšanās:

- uzlabot savlaicīgās iejaukšanās pasākumus uzraudzītājiem

Bankas noregulējums:

- nodrošināt laicīgu un stabilu banku noregulējumu
- nodrošināt juridisko noteiktību banku noregulējumam

Pārrobežu krīzes vadība:

- veicināt iestāžu efektīvu sadarbību pārrobežu noregulējumā

Finansējums

- nodrošināt, ka ir pieejami līdzekļi no privātiem avotiem, lai finansētu grūtībās nonākušu banku noregulējumu

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Ierosinātais krīzes pārvaldības satvars Savienības līmenī paredz turpmāk nodrošināt finanšu stabilitāti, samazināt bezrūpīgas rīcības risku un aizsargāt noguldītājus, būtiskākos banku pakalpojumus un nodokļu maksātāju naudu. Turklāt tā mērķis ir aizsargāt un pilnveidot iekšējo tirgu finanšu iestādēm.

Satvara priekšrocības rada, pirmkārt, sistēmiskas banku krīzes varbūtības samazinājums un izvairīšanās no IKP samazinājuma, kas seko banku krīzei. Otrkārt, Banku noregulējuma satvara mērķis ir samazināt iespēju, ka nākotnē iespējamā krīzē nodokļu maksātāju nauda atkal tiks izmantota banku glābšanai. Banku krīžu izmaksas krīžu gadījumos pirmām kārtām ir jāsedz banku kapitālam un debitoriem. Rezultātā dalībvalstu parāda finansējuma izmaksām arī būtu jāsamazinās, atspoguļojot to, ka tiek atceltas valsts netiešās garantijas banku parādam.

1.4.4. Rezultātu un ietekmes rādītāji

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamus rādītājus.

Tā kā banku bankrots nav paredzams un iespēju gadījumā to nepieļauj, noguldījumu garantiju sistēmu darbību nevar regulāri uzraudzīt, balstoties uz to, kāda ir rīcība reāla bankas bankrota gadījumā. Tomēr dažus pasākumus varētu uzraudzīt, izmantojot šādus rādītājus:

- Izveidoto noregulējuma kolēģiju skaits.
- To sanācības un noregulējuma plānu skaits, kas iesniegti un kurus apstiprinājušas noregulējuma iestādes un kolēģijas.
- To gadījumu skaits, kad banku (un banku grupu) darbības korekcijas pieprasījušas noregulējuma iestādes.
- Grupas iekšējo finanšu nolīgumu skaits.
- To banku skaits, kurās ir vajadzīga minimālā zaudējumu absorbcijas spēja (kapitāls + norakstāmie parādi).
- Banku zaudējumu absorbcijas spējas vispārējais līmenis dalībvalstīs un Savienībā.
- To banku skaits, kas pakļautas noregulējumam.
- Dažādu noregulējuma instrumentu un pilnvaru (piemēram, uzņēmējdarbības atsavināšana, pagaidu banka, parādu norakstīšana) piemērošanas gadījumu skaits.
- Banku noregulējuma izmaksas atsevišķu dalībvalstu un ES kopējā līmenī (miljonos EUR) (izmaksas ietver parādu norakstīšanas izmaksas, rekapitalizāciju, NGS/NF iemaksas, citas izmaksas).

Visas ieinteresētās personas ierosina un atbalsta EBI iesaistīšanos visos bankas sanācības un noregulējuma posmos, lai gan EBI darbības noteikumi pašlaik nenosaka EBI kompetenci noregulējuma procesā. Pamatojoties uz savu līdzdalību, EBI varētu veikt ar to saistītos uzraudzības uzdevumus. Jebkuru jaunu Savienības tiesību aktiem transponēšana tiks uzraudzīta saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību.

1.5. Priekšlikuma pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Finanšu krīze ir smags pārbaudījums pārvaldes iestāžu spējām pārvarēt problēmas banku iestādēs. Savienības finanšu tirgi ir integrēti tādā mērā, ka valsts iekšējie satricinājumi var strauji pārmesties uz uzņēmumiem un tirgiem citās dalībvalstīs.

Starptautiskā līmenī G-20 valstu līderi ir aicinājuši "līdzšinējās pieredzes ietekmē pārskatīt noregulējuma mehānismus un tiesību aktus bankrota jomā, kas nodrošinātu iespēju pienācīgi īstenot lielu un sarežģītu pārrobežu iestāžu likvidāciju"⁴². Augstākā līmeņa sanāksmē, kas

⁴²

G-20 valstu vadītāju Augstākā līmeņa sanāksmes par finanšu tirgiem un pasaules ekonomiku deklarācija, 2009. gada aprīlis.

notika 2009. gada 25. septembrī Pitsburgā, viņi apņēmas kopīgi strādāt pie *"...spēcīgākiem instrumentiem, lai lielie globālie uzņēmumi uzņemtos atbildību par saviem riskiem"*, un konkrētāk, pie *"neregulējuma instrumentiem un režīma finanšu grupu efektīvam neregulējumam, kas palīdzētu mazināt finanšu iestāžu bankrotu izraisītos traucējumus un nākotnē samazināt bezrūpīgas rīcības risku."*

2010. gada novembrī Seulā G20 valstis apstiprināja Finanšu stabilitātes padomes ziņojumu par sistēmiski svarīgām finanšu iestādēm⁴³, kurā ieteikts, ka *"visās jurisdikcijās vajadzētu īstenot nepieciešamās tiesību aktu reformas, lai garantētu, ka ir izveidots neregulējuma režīms, ar kura palīdzību būtu iespējams jebkuras finanšu institūcijas neregulējums, nepadarot nodokļu maksātājus atbildīgus par maksātspējas nodrošināšanu un vienlaicīgi aizsargājot svarīgākās ekonomikas funkcijas ar mehānismiem, kuri rada iespēju akcionāriem un nenodrošinātiem un neapdrošinātiem kreditoriem absorbēt zaudējumus to prioritāšu kārtībā"*.

2011. gada oktobrī Finanšu stabilitātes padome apstiprināja *"Finanšu iestāžu efektīva neregulējuma režīmu galvenos atribūtus"* (*"Galvenos atribūtus"*)⁴⁴, kuros izklāstīti pamatelementi, ko Finanšu stabilitātes padome uzskata par vajadzīgiem efektīvam neregulējuma režīmam. To īstenošanai būtu jāļauj varas iestādēm noteiktā kārtībā neregulēt finanšu iestādes, nepakļaujot nodokļu maksātājus zaudējumiem, ko izraisa atbalsts maksātspējai, vienlaikus saglabājot to vitāli svarīgo ekonomisko funkciju nepārtrauktību.

1.5.2. Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība

Saskaņā ar LESD 5. panta 3. punktā izklāstīto subsidiaritātes principu jomās, kuras nav ekskluzīvā Savienības kompetencē, Savienība rīkojas tikai tad, ja dalībvalstis centrālā vai reģionālā un vietējā līmenī nevar pietiekami labi īstenot paredzētās darbības mērķus, bet ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī.

Tikai Savienības līmeņa rīcība var nodrošināt, ka dalībvalstis izmanto saderīgus pasākumus darbībām ar bankrotējošām bankām. Lai gan ES banku nozare lielā mērā ir integrēta, sistēmas, kas risina banku krīzes, ir balstītas valsts līmenī. Daudzu valstu tiesību sistēmās pašlaik nepiešķir varas iestādēm nepieciešamās pilnvaras noteiktā kārtībā slēgt finanšu iestādes, vienlaikus saglabājot tos pakalpojumus, kas ir būtiski finanšu stabilitātei, nepaļaujoties uz nodokļu maksātāju naudu. Atšķirīgie valstu tiesību akti ir slikti piemēroti pienācīgai cīņai ar krīžu pārrobežu dimensiju, un izcelsmes valsts un uzņēmējas valsts varas iestāžu sadarbības pasākumi ir nepietiekami.

Ierobežotās neregulējuma iespējas palielina bezrūpīgas rīcības risku un rada perspektīvu, ka lielām, sarežģītām un savstarpēji saistītām bankām problēmu gadījumā no jauna būs vajadzīga publiskā sektora finansiālā palīdzība. Tādēļ ir skaidrs, ka efektīvu sanācības un neregulējuma sistēmu integrētā tirgū nevar panākt dalībvalstis, un tas jānosaka Savienības līmenī.

Saskaņā ar proporcionalitātes principu Savienības rīcības saturs un veids ir samērīgs ar

⁴³ "Sistēmiski nozīmīgo finanšu iestāžu radītā morālā kaitējuma samazināšana", http://www.financialstabilityboard.org/press/pr_101111a.pdf.

⁴⁴ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_1111104cc.pdf.

Līgumu mērķu sasniegšanai nepieciešamo.

Šā priekšlikuma mērķis ir saglabāt finanšu stabilitāti un uzticību bankām, minimizēt zaudējumus nodokļu maksātājiem un nostiprināt banku pakalpojumu iekšējo tirgu, vienlaikus nodrošinot vienādus spēles noteikumus visiem. Tas prasa valstu tiesību aktu konvergenci, kas sniegtu varas iestādēm saskanīgu krīzes vadības un neregulējuma instrumentu kopumu. Tikai Savienības rīcība var sasniegt šo mērķi.

Noteikumi ir samērā ar nepieciešamību sasniegt mērķus. Īpašuma tiesību ierobežojumi, ko var izraisīt ierosināto pilnvaru īstenošana, ir saskaņā ar Pamattiesību hartu Eiropas Cilvēktiesību tiesas interpretācijā. Šie ierobežojumi tiek ierobežoti tiktāl, cik vajadzīgs, lai sasniegtu vispārējas nozīmes mērķi, proti, saglabāt finanšu stabilitāti Savienībā.

Neregulējums ir cieši saistīts ar nesaskaņotām valstu tiesību jomām, piemēram, maksātnespējas un īpašuma tiesību aktiem. Tādēļ direktīva ir atbilstīgs juridiskais instruments, jo ir vajadzīga transponēšana, lai nodrošinātu to, ka sistēma tiek īstenota tā, ka paredzētā iedarbība tiek panākta, ievērojot attiecīgo valstu tiesību aktu īpatnības.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

nepiemēro

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem attiecīgajiem instrumentiem

Krīzes vadības satvars ir ciešā saistībā ar **noguldījumu garantiju sistēmu (NGS) kopumu** Savienībā. Attiecīgās Direktīvas 94/19/EK grozījumi pašlaik tiek apspriesti Padomē un Parlamentā. Sinerģija starp NGS fondu un banku neregulējuma pasākumiem ir nozīmīga, it īpaši, ja tā attiecas uz finansēšanas jautājumiem. Ja ir ieviesta neregulējuma sistēma, kas aptur negatīvās ietekmes izplatīšanos, NGS fonds finansē tikai dažas bankas, kas bankrotē sākotnēji. Pretējā gadījumā, ja nekādi neregulējuma pasākumi nav pieejami un negatīvā ietekme izplatās visā finanšu sistēmā, naudas summa, kas NGS ir jāizmaksā dalībvalstī, ir ievērojami lielāka.

Priekšlikums attiecas arī uz **Kapitāla prasību direktīvu (KPD)**, kas nosaka uzraudzības prasības bankām un ieguldījumu uzņēmumiem. Jaunāko KPD grozījumu mērķis ir palielināt banku rīcībā esošā kapitāla daudzumu un kvalitāti, lai tās varētu faktiski segt potenciālos zaudējumus. Jauno likviditātes prasību nolūks ir nodrošināt, ka bankām aizvien ir likviditāte pat tirgus stresa periodā, un izstrādāt atbildības struktūru, kas sniedz turpmāku stabilitāti. Visi šie pasākumi padarīs banku nozari drošāku un samazinās bankas bankrota iespējas un nepieciešamību valstij iejaukties. Par spīti visiem šiem pasākumiem nākotnē nevar izslēgt banku bankrotu. Tādēļ ir nepieciešams izstrādāt papildu tiesisko regulējumu (bankas sanācijai un neregulējumam), kas nodrošina, ka finanšu stabilitāte tiek saglabāta pat negatīvajos scenārijos.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ Ierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva

– ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.

- ☐ Finansiālā ietekme: GGGG.– GGGG.

☒ **Beztermiņa priekšlikums**

- Īstenošana ar sākumperiodu no 2013. līdz 2015. gadam,
- pēc kura turpinās normāla darbība

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi⁴⁵

☐ **Centralizēta tieša Komisijas pārvaldība**

☐ **Centralizēta netieša pārvaldība**, izpildes uzdevumus deleģējot:

- ☐ izpildaģentūrām
- ☒ Kopienų izveidotām struktūrām⁴⁶
- ☐ valstu publiskā sektora struktūrām vai struktūrām, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus
- ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā Finanšu regulas 49. panta nozīmē

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ **Decentralizēta pārvaldība** kopā ar trešām valstīm

☐ **Pārvaldība** kopā ar starptautiskām organizācijām (*precizēt*)

Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".

Piezīmes

-

⁴⁵ Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucis uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē:

http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

⁴⁶ Kā paredzēts Finanšu regulas 185. pantā.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

Regulas par Eiropas Banku iestādes (EBI) izveidi 81. pantā noteikts, ka Komisija līdz 2014. gada 2. janvārim un pēc tam reizi 3 gados publicē vispārīgu ziņojumu par pieredzi, kas gūta EBI darbības rezultātā. Tāpēc Komisija publicēs vispārīgu pārskatu, ko nosūtīs Eiropas Parlamentam un Padomei.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

Saistībā ar juridisku, ekonomisku, efektīvu un konstruktīvu apropriāciju izmantošanu, kas izriet no priekšlikuma, paredzams, ka priekšlikums neradīs jaunus riskus, ko pašlaik nesedz EBI esošais iekšējās kontroles satvars.

2.2.2. Paredzētās kontroles metodes

-

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu apkarošanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas un aizsardzības pasākumus.

Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanai EBI bez ierobežojumiem piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).

EBI pievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, un tā nekavējoties izdod attiecīgus noteikumus, kas attiecas uz visu EBI personālu.

Lēmumi par finansējumu un nolīgumi, kā arī no tiem izrietošie īstenošanas pasākumi skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un OLAF nepieciešamības gadījumā var veikt EBI izmaksāto līdzekļu saņēmēju, kā arī par šo līdzekļu sadali atbildīgā personāla pārbaudes uz vietas.

Regulas par Eiropas Banku iestādi (EBI) izveidi 64. un 65. pantā izklāstīti noteikumi par EBI budžeta īstenošanu un kontroli un piemērojamiem finanšu noteikumiem.

3. PRIEKŠLIKUMA PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta izdevumu pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs [Apraksts	Dif./nedif. (47)	no EBTA ⁴⁸ valstīm	no kandidātvalstīm ⁴⁹	no trešām valstīm	Finanšu regulas 18. panta 1. punkta aa) apakšpunkta nozīmē
	12.0402.01 EBI — Subsīdija saskaņā ar 1., 2. un 3. sadaļu	Dif.	Jā	Nē	Nē	Nē

- No jauna veidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs [Pozīcija	Dif./nedif.	no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm	no trešām valstīm	Finanšu regulas 18. panta 1. punkta aa) apakšpunkta nozīmē
	[XX.YY.YY.YY]		JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ

⁴⁷ Dif. — diferencētās apropriācijas / Nedif. — nediferencētās apropriācijas.

⁴⁸ EBTA — Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁴⁹ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Paredzamās ietekmes uz izdevumiem kopsavilkums

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

audzģadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	1A	Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai
--	----	---

DG: MARKT ĢD			Gads 2013 ⁵⁰	Gads 2014	Gads 2015					KOPĀ
• Darbības apropiācijas										
12.0402.01	Saistības	(1)	0	1,080	999					2,079
	Maksājumi	(2)	0	1,080	999					2,079
Administratīvās apropiācijas, kas tiek finansētas no ieņēmumiem no maksām										
Budžeta pozīcijas numurs		(3)								
KOPĀ — MARKT ĢD appropriācijas	Saistības	=1+1a +3	0	1,080	999					2,079
	Maksājumi	=2+2a +3	0	1,080	999					2,079
• KOPĀ darbības apropiācijas	Saistības	(4)	0	1,080	999					2,079
	Maksājumi	(5)		1,080	999					2,079
• KOPĀ administratīvās apropiācijas, kas tiek finansētas no ieņēmumiem no maksām			(6)							
KOPĀ — Daudzģadu finanšu shēmas 1A. IZDEVUMU	Saistības	=4+ 6	0	1,080	999					2,079
	Maksājumi	=5+ 6	0	1,080	999					2,079

⁵⁰ N gads ir gads, kurā sāk īstenot priekšlikumu/iniciatīvu.

KATEGORIJAS apropriācijas										
----------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Piezīmes

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

		Gads 2013 ⁵¹	Gads 2014	Gads 2015					KOPĀ
KOPĀ — Daudz gadu finanšu shēmas 1.–5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	0	1,080	999					2,079
	Maksājumi	0	1,080	999					2,079

⁵¹ N gads ir gads, kurā sāk īstenot priekšlikumu/iniciatīvu.

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropiācijām

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz darbības apropiāciju izmantošanu
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropiāciju izmantošanu šādā veidā:

Norādīt mērķus un rezultātus ↓			Gads 2012		Gads 2013		Gads 2014		Gads 2015		KOPĀ	
	Tips ⁵²	Vidējās izmaksas	Rezult āts	Kopējās izmaksas	Rezult āts	Kopējās izmaksas	Rezultāts	Kopē jās izma ksas	Rezult āts	Kopējās izmaksas	Rezult āts	Kopējās izmaksas
1. Sagatavošanas un novēršanas mērķi:: – palielināt uzraudzītāju un banku sagatavotību krīzes situācijām un – ļaut noregulēt visas bankas												
Tehnisko standartu un vadlīniju skaits	skaitļos		0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
Starpsumma — 1. konkrētais mērķis			0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
2. Savlaicīgas iejaukšanās mērķis: – uzlabot savlaicīgas iejaukšanās pasākumus uzraudzītājiem												

⁵² Rezultāti ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

Norādīt mērķus un rezultātus ↓			Gads 2012		Gads 2013		Gads 2014		Gads 2015		KOPĀ	
	Tips ⁵²	Vidējās izmaksas	Rezult āts	Kopējās izmaksas	Rezult āts	Kopējās izmaksas	Rezultāts	Kopē jās izma ksas	Rezult āts	Kopējās izmaksas	Rezult āts	Kopējās izmaksas
Tehnisko standartu un vadlīniju skaits	skaitļos		0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
Starpsumma — 2. konkrētais mērķis				0		0	1	47	0	0	1	47
3. Banku noregulējuma mērķi:												
— nodrošinātu laicīgu un stabilu banku noregulējumu												
— nodrošinātu juridisko noteiktību banku noregulējumam												
Tehnisko standartu un vadlīniju skaits	skaitļos		0	0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
Starpsumma — 3. konkrētais mērķis				0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
4. Pārrobežu krīzes vadības mērķis: - veicināt iestāžu efektīvu sadarbību pārrobežu noregulējumā												
Tehnisko standartu un vadlīniju skaits			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
Starpsumma — 4. konkrētais mērķis			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47

Norādīt mērķus un rezultātus ↓			Gads 2012		Gads 2013		Gads 2014		Gads 2015		KOPĀ	
	Tips ⁵²	Vidējās izmaksas	Rezult āts	Kopējās izmaks as	Rezult āts	Kopējās izmaks as	Rezultāts	Kopē jās izma ksas	Rezult āts	Kopējās izmaks as	Rezult āts	Kopējās izmaksas
KOPĒJĀS IZMAKSAS ⁵³				0		0	23	1,081	5	999	28	2,080

3.3. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta izdevumu pozīcijas

nepiemēro

- No jauna veidojamās budžeta pozīcijas

nepiemēro

Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.3.1.1. Kopsavilkums

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva neparedz administratīvo apropriāciju izmantošanu
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz administratīvo apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

⁵³ Apropriācijas, kas piešķirtas dažādiem mērķiem, ietver arī pieskaitāmās izmaksas, kas ir proporcionālas tiešajām cilvēkresursu izmaksām.

3.3.1.2. Paredzamās cilvēkresursu vajadzības

- ☒ Priekšlikums neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Piezīmes

Šim priekšlikumam nav vajadzīgi papildu cilvēkresursi un administratīvie resursi MARKT ĢD.

3.3.2. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu

- ☒ Priekšlikums atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai.
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma⁵⁴

3.3.3. Trešo personu iemaksas

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- ☒ Priekšlikumā paredzēts šāds līdzfinansējums.

Aropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	Gads 2013	Gads 2014	Gads 2015			Kopā

⁵⁴ Skatīt Iestāžu nolīguma 19. un 24. punktu.

<i>Dalībvalsts iemaksa (60 % no kopējām izmaksām)</i>	0	1,620	1,498					3,119
---	---	-------	-------	--	--	--	--	-------

3.4. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ dažādus ieņēmumus

Tiesību akta finanšu pārskata pielikums. Priekšlikums. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību sanācības un noregulējuma sistēmu un groza Padomes Direktīvas 77/91/EEK, 82/891/EK, 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK un 2011/35/EK un Regulu (ES) Nr. 1093/2010

Izmaksas, kas saistītas ar EBI veicamajiem uzdevumiem, ir aprēķinātas attiecībā uz personāla izdevumiem (1. sadaļa) un arī 2. sadaļu.

Attiecībā uz priekšlikuma termiņiem tiek pieņemts, ka direktīva stāsies spēkā 2013. gadā starp jūniju un decembri. EBI izstrādās tehnisko standartu projektu 12 mēnešus pēc spēkā stāšanās dienas, tāpēc ir paredzams, ka darbs tiks sākts jau 2014. gada janvārī. Papildu darbinieki ir aprēķināti **23 tehniskajiem standartiem un 5 vadlīnijām**, ieskaitot saistītas darbības, kas rezervēta trešu valstu noregulējuma procesu atzīšanai, nesaistošu sadarbības pamata pasākumu noslēgšana ar trešām valstīm, kā arī kārtējam uzraudzības darbam, dalībai kolēģijās un EBI saistošās starpniecības īstenošanai. Komisijas priekšlikums ietver EBI ilgtermiņa uzdevumus, kas no 2014. gada prasa 5 papildu amatus (pagaidu darbiniekus). Turklāt ir paredzēts, ka 11 valsts norīkoti eksperti (*SNE*) veiks pagaidu uzdevumus tikai 2014. un 2015. gadā.

Citi pieņēmumi:

- algas piemaksas koeficients Londonai — 1,28;
- tehnisko standartu un vadlīniju sarežģītības un iepriekš izskaidroto saistīto uzdevumu darba slodzes dēļ tiek pieņemts, ka caurmērā vienam tehniskajam standartam/vienām vadlīnijām būs vajadzīgi 1,15 cilvēkgadi. Tādējādi 23 tehniskajiem standartiem un 5 vadlīnijām 2014. un 2015. gadā būs vajadzīgi 32 cilvēkgadi.
- pieņem, ka apmācības izmaksas vienam pilnslodzes ekvivalentam ir EUR 1000 gadā;
- struktūru izmaksas, kas ir EUR 10 000, aplēstas, balstoties uz 2012. gada budžeta projektu katrai struktūrai vienam darbiniekam;
- ar darbinieku pieņemšanu saistītās izmaksas (ceļošana, viesnīca, ārstu pārbaudes, iekārtošanās un citi pabalsti, pārcelšanās izmaksas u. c.) ir EUR 12 700, kas aprēķinātas, balstoties uz 2012. gada budžeta projektu vienam jaunam darbiniekam.

Vajadzīgā budžeta palielinājuma nākamajiem trim gadiem aprēķina metode ir detalizētāk atspoguļota tabulā.

Izmaksu veids	Aprēķins	Summa (milj. euro)			
		2013	2014	2015	Kopā
1. sadaļa. Personāla izdevumi					
<i>11 Algas un pabalsti</i>					
- pagaidu darbiniekiem	=5*127*1,28	0	813	813	1,626
- valstu norīkotiem ekspertiem	=11*73*1,28	0	1,028	1,028	2,056
- līgumdarbiniekiem		0	0	0	0
<i>12 Ar pieņemšanu darbā saistītie izdevumi</i>	=16*12,7	0	203	0	203
<i>13 Komandējumu izdevumi</i>	=16*10	0	160	160	320
<i>15 Apmācība</i>	=16*1	0	16	16	32
1. sadaļa kopā: Personāla izdevumi		0	2,220	2,017	4,237
2. sadaļa. Infrastruktūras un darbības izdevumi	=16*30	0	480	480	960
3. sadaļa. Darbības izdevumi		0	0	0	0
Kopā		0	2,700	2,497	5,197
No tiem Kopienas ieguldījums (40 %)		0	1,080	999	2,078
No tiem dalībvalstu ieguldījums (60 %)		0	1,620	1,498	3,119

Šī tabula atspoguļo ierosināto štatu sarakstu pieciem pagaidu darbinieku amatiem:

Funkcijas grupa un pakāpe	Pagaidu amati
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	2
AD kopā	5